

පුත්‍රෝපදේශය

(එකොළොස් වන මුද්‍රණය)

මහාචාර්ය

ජේ.කේ.විමල

(සාහිත්‍ය චක්‍රවර්ති, පණ්ඩිත, ප්‍රචලන විශාරද,
අමරපුර මහා මහෝපාධ්‍යාය ශාසන ශෝභන, ශ්‍රී සද්ධර්ම ශිෂ්‍යමණි)
මහානායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ විසින්
සම්පාදිතයි.

2550
2007

මේ පොත ලියවුණු සැටි

මේ වනාහි මේ මේ කරුණු අතුළු කොට මේ නමින් පොතක් ලියමි යි කලින් සිතා ලියන ලද පොතක් නො වේ. මෙය ලියැවුණේ මෙසේ ය.

මහියගෙන වෛත්‍ය රාජයාණන් වෙත ගොස් විශාල පූජාවක් පැවැත්වීමට සූදානම් වන සැදුහැවත් පිරිසක් මා වෙත අවුත් ඔවුන්ගේ පූජාවට සහභාගී වනු පිණිස එහි යෑමට මට ද ආරාධනා කළහ. එහි කරන්නට යන ඔවුන්ගේ පූජාව රුපියල් දහස් ගණනක විසඳමින් කරන්නට යන විශාල පූජාවකි. මම ද ඔවුන් ගේ ආරාධනාව සතුටින් පිළිගනිමි. එහි ගිය පසු ගාථා කියවා ඔවුන් ලවා වන්දනා කරවීම හා පූජා කරවීම මා විසින් කළ යුතුව තිබිණ.

දැනට රටේ භාවිත වන 'ඉතිපිසො භගවා' යනාදී වන්දනා පාඨ ඔවුනට කියවුව ද ඒවා නො තේරෙන බැවින් එයින් ඔවුනට ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත කුශලයක් ඇති නො වේ. තේරුම් සහිතව ඒවා කියවුව ද ඒ පාඨවලට ඇතුළත් වන ගැඹුරු ගුණ ඔවුනට නො වැටහෙන බැවින් එයින් ද ඔවුනට ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත කුශලයක් ඇති නො වේ. එබැවින් ඒවා කියවා වන්දනා කරවීමට සතුටක් මට ඇති නො වීය. ඒ නිසා බුදුරදුන් කෙරෙහි පැහැදීම ඇතිවන පරිදි කීමෙන් ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත කුශලයක් ඇති කර ගත හැකි වන පරිදි පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි බුදු ගුණ ඇතුළත් කොට වන්දනා වාක්‍යයක් පිළියෙල කරන ලදී. මේ පොතේ මූලට ඇත්තේ ඒ වන්දනා වාක්‍යය ය.

පහන් පූජාව සඳහා දැනට භාවිත වන ඝනසාරජප දික්කේන් යනාදි ගාථාව කපුරු දල්වා පිදීම සඳහා කර ඇති ගාථාවකි. ඝනසාර කියනුයේ කපුරුවලට ය. එබැවින් ඒ ගාථාව කියවීමත් මට අප්‍රිය ය. ඒ නිසා පහන් පූජාව සඳහා අමුතුවෙන් ගාථා දෙකක් රචනා කරන ලදී.

දැනට මල් පූජාව සඳහා භාවිත කරන "වණ්ණ ගන්ධගුණෝ ජේතං" යනාදි ගය ද මට අප්‍රිය ය. පූජා කිරීමේ හොඳ ක්‍රමය යම් කිසි බුද්ධ ගුණයක් ඉදිරිපත් කරගෙන ඒ පූජාව කිරීම ය. ඒ ගාථාවෙන් මල්වල ගුණ මිස බුදු ගුණයක් නො කියැවේ. තවද ඒ ගාථාවෙහි "සන්තතිං" යන වචනයත් තැනට ගැලපෙන්නක් සේ නො පෙනේ. මල් පූජාවට භාවිත කරන "පුජේම් බුද්ධං කුසුමෙනනෙන" යනාදි ගාථාවෙන් ද යම්කිසි බුද්ධ ගුණයක් නො කියැවේ. එහි "පුජ්ඵං මිලායාති යථා ඉදං මෙ" යනාදි ගාථාවේ අපරාර්ථයෙන් කියැවෙන්නේ ද තැනට අනුවිත කරුණකි. ඒ නිසා බුදු ගුණ ඇතුළු කොට මල් පූජා කිරීමේ ගාථා දෙකක් රචනා කරන ලදී.

ආහාර පූජාව සඳහා භාවිත කෙරෙන අධිවාසෙතු නො හන්නේ යනාදි ගයත් මට කීමට ප්‍රිය නැති ගාථාවෙකි. එහි එක ම භෝජනය පිළිගැනීම සඳහා "අධිවාසෙතු, පතිගන්භාතු" යි වචන දෙකක් යෙදී තිබීමත්, "පරිකප්පිතං" යන වචනයත්, මේ ගාථාව ප්‍රිය නැති වීමේ හේතුව ය. "පරිකප්පිතං" යනු තැනට ගැලපෙන අර්ථයක් දීමට දුෂ්කර වචනයක් වන බැවින් ඇතැමුන් එය හැර "අධිවාසෙතු නො හන්නේ භෝජනං පරිකප්පියං" යි ද ඇතැමුන් "අධිවාසෙතු නො හන්නෙ භෝජනං උපනාමිතං" යි ද කියනු ඇසේ. මේ ගාථාව ප්‍රිය නැති බැවින් ආහාර පූජාවට ගාථා ද අලුතෙන් පිළියෙල කරන ලදී.

පැත් පූජා ගිලන්පස පූජා සුවද දුම් පූජා දූහැන් පූජා සඳහා ද ගාථා අලුතෙන් ම සාදන ලදී. ඒ පිරිස විශාල නෙළුම් මල් පූජාවක් හා කොඩි පූජාවක් ද කිරීමට බලාපොරොත්තු වන බව කියෙත් නෙළුම් මල් පූජාව සඳහා ද කොඩි පූජාව සඳහා ද ගාථා දෙකක් රචනා කරන ලදී. ඇතැම් පින්වතුන් විශේෂයෙන් සමන් මල් පිදීම කරන බැවින් ඒ සඳහාත්, කිරි ආහාර පුදන බැවින් ඒ සඳහාත් ගාථා රචනා කරන ලදී. ඇතැම් පින්වතුන් වෛකාසයට කප්රුක් පූජාවක් කරන බැවින් ඒ සඳහා ද ගාථාවක් රචනා කරන ලදී. මහියංගනයට යන්නට සුදානම් වන පිරිස එහිදී අටපිරිකර කුඩ වටාපත් පාවහන් ඇඳ පුටු ආදී නොයෙක් පරිෂ්කාර බුදුනට පිදීමට බලාපොරොත්තු වන බැවින් පිරිකර පිදීමට ගාථා ද පිළියෙල කරන ලදී.

දෙවියන්ට පින් දීමට දැනට භාවිත කරන "එත්තාවතා ව අම්හෙහි" යනාදි ගාථාව දෙවියන්ට ආරාධනා කොට පිරිත් කියා ඒ පින දෙවියන්ට අනුමෝදන් කරවීම සඳහා රචිත ගාථාවෙකි. එහි "එත්තාවතා" යන වචනය යොදා තිබෙන්නේ එතෙක් පිරිත් කීම සඳහන් කිරීමට ය. මේ ගාථාව දක්නා ලැබෙන්නේ ද පිරිත් පොත්වලය. දානාදි පින්කම් කළ අවස්ථාවන්හි දෙවියන්ට පින් දීමට ඊට වඩා සුදුසු ගාථාවක් කළ හැකි බැවින්

"කතං අම්හෙහි මං පුඤ්ඤං සබ්බ සම්පත්තිසාධකං

සබ්බෙ දෙවානුමොදන්තු අම්හෙ රක්ඛන්තු සබ්බදා"

යන ගාථාව පිළියෙල කෙරිණ.

දුන් මිය ගිය ශ්‍රෝතීන්ට පිං පැමිණවීමට කියන "ඉදං වො ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොන්තු ඤාතයෝ" යන ගාථාර්ථය ද පින්දීම සඳහා විශේෂයෙන් රචනා කරන ලද්දක් නොව තිරෝකුඩිසි සුත්‍රයේ ගාථාවක කොටසකි. එයින් මිය ගිය ශ්‍රෝතීන්ට පින්දීම කළ හැකි වුව ද වඩා හොඳින් ඒ කටයුත්ත කළ හැකි වීමටත්, අවිශේෂයෙන් මිය ගිය ශ්‍රෝතීන්ට පින් දීමටත්, මිය ගිය මා පිය පුත්‍ර

කලත්‍රාදින්ට විශේෂයෙන් පින්දිය හැකි විමටත් ගාථා පෙළක් පිළියෙල කරන ලදී. අනතුරුව ප්‍රාර්ථනා ගාථා හා විෂ්ණු කතරගම ආදී දෙව්වරුන්ට පින් දීමට ගාථා ද පිළියෙල කරන ලදී.

මේවා පිළියෙල කළ නමුත් මට ඒ පූජාවට සහභාගී වන්නට නො ලැබිණ. පසුව ඒ ගාථා පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිත් වූයෙන් බෝධි වන්දනා බෝධි පූජා වෛත්‍ය වන්දනා වෛත්‍ය පූජා කිරීමට ගාථා ද සපයන ලදී. එකම ගාථාවක් කියා බෝධියට වෛත්‍යයට වැද බුදුනට මල් පහන් පූජා කිරීම ක්‍රමානුකූල නො වන නිසා, බෝධියට වෛත්‍යයට පූජා පැවැත්වීමට ගාථා ද මෙයට එකතු කරන ලදී.

මෙකල බොහෝ බෞද්ධයෝ සීවලී පූජාව කරති. එයට විශේෂ ගාථා පිළියෙල වී නැති බැවින් බොහෝ දෙනා බුදුරදුන්ට මල් පහන් ආදිය පුදන ගාථා කියා සීවලී පූජාව කරති. එය තේරුමක් නැති වැඩක් බැවින් සීවලී පූජාව කරනුවන්ට එය ක්‍රමානුකූලව කළ හැකි වනු පිණිස එය සඳහා ගාථා පෙළක් ද මෙයට ඇතුළු කරන ලදී.

ගාථා සම්පූර්ණ කිරීමෙන් පසු තවත් අදහසක් පහළ විය. එනම් මෙකල බෞද්ධයන් බෙහෙවින් කරන්නේ වන්දනාව හා පූජාවය. ගතානුගතිකව බොහෝ දෙනා ඒ දෙක කරන නමුත් ඒ කරන දෙය මහත් ඵල වන පරිදි කරන්නට නො දනිති. ඔවුන්ට ඒවා ගැන සැහෙන දැනුමක් ඇති කර ගත හැකි වන පරිදි වන්දනා පූජා කිරීම ගැන හා වැදුම් පිදුම් කළ යුතු වස්තු ගැනත් ඒවායේ අනුසස් ගැනත් විස්තරයක් ලිවීමය. අදහස පහළ වූ පරිදි එය ද කරන ලදී. එයින් ලිපිය තරමක පොතකට සැහෙන තරම් විය.

අතැමිහු ලස්සන ගාථා මිහිරි හඬින් කියා වදින්නට කැමැත්තෝ ය. ඔවුන් සඳහා හොඳින් කිය හැකි පැරණි ගත් කරුවන් කීප දෙනෙකුගේ රත්නත්‍රය වන්දනා ගාථා ද මෙයට එකතු කරන ලදී.

මේ බුද්ධ වන්දනාව විද්‍යානුකූලව කිරීමෙන් පරලොවදී ලබන අනුසස් ම නොව මෙලොවදී නොයෙක් ආකාර අනුසස් ලබාගත හැකි ය. මෙලොවදී යම් යම් දේ ලබාගත හැකි වන්දනා ක්‍රම කීපයක් ද මෙයට එකතු කිරීමේ අදහස පහළ වීමෙන් එය ද කරන ලදී.

ඒ වන්දනා ක්‍රම භාවිත කරන හොත් ඒවායින් නොයෙක් ප්‍රයෝජන ලබාගත හැකිවනු ඇත. අනතුරුව යෝගාවචරයන්ට සුදුසු යෝග සිද්ධියට ඉවහල් වන වන්දනා ක්‍රමයක් ද දක්වා ඇත. භාවිත කරන හොත් එයින් යෝගාවචරයන්ට බොහෝ ප්‍රයෝජන වනු ඇත.

බෞද්ධයෝ රෝග සුව කර ගැනීම, අමනුෂ්‍ය හය දුරු කර ගැනීම, ග්‍රහ අපල දුරු කර ගැනීම ආදී කරුණු පිරිතෙන් සිදු කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙති. ඔවුන්ට ඒවා සිදු කර ගත හැකි වනු සඳහා පිරිත් හා ඒවායින් ප්‍රයෝජන ලැබිය හැකි වීමට දත යුතු කරුණුත්, තවත් නොයෙක් ප්‍රයෝජන ලැබිය හැකි ගාථාත්, බෞද්ධයන් භාවිත කරන යන්ත්‍ර කීපයකුත් මේ ග්‍රන්ථයට ඇතුළු කර ඇත.

පින උසස් පහත් වන්නේ අඩු වැඩි වන්නේ කරන තැනැත්තාගේ කිරීමේ හොඳ නො හොඳකම් අනුවය. තුනුරුවන් ගැන දැනුමක් නැතිව වැදුම් පිදුම් කළ යුතු වස්තු ගැන වැදුම් පිදුම් කළ යුතු ආකාරය ගැන ඒවායේ අනුසස් ගැන හරි දැනුමක් නැතිව ගතානුගතිකව වැදුම් පිදුම් කරනුවන්ට එයින් උසස් පිනක් නො ලැබිය හැකි ය. උසස් පිනක් ලැබිය හැකි වන්නේ ඒවා ගැන දැනුම ඇතිව ක්‍රමානුකූලව එය කරන තැනැත්තාට ය. මේ පොත කියවීමෙන් ඒ දැනුම ඇති කර ගෙන ක්‍රමානුකූලව මහත් ඵල වන පරිදි වැදුම් පිදුම් කර ගත හැකි වනු ඇත. මේ ගැන තමන්ට

දැනුමක් නැති බව බොහෝ දෙනා නො දනිති. මේ පොත කියවුව හොත් ඔබට ඔබේ දැනීමේ අඩු පාඩුකම් දැනෙනවා ඇත. ඒවා සම්පූර්ණ ද කරගත හැකිවනු ඇත.

සකල සත්ත්වයෝ සුවපත් වෙත්වා !!

මෙයට - ශාසනස්ථිතිකාමී,
රේරැකානේ චන්දවිමල මහා ස්ථවිර

26. 10. 62

පොකුණුවිට,

ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමයේ දී ය.

පටුන

පිටු

තෙරුවන් වැදීම	-	17
තෙරුවන් වැදීමේ කෙටි ක්‍රමය	-	20
පහන් පූජාව	-	20
මල් පූජාව	-	21
පැන් පූජාව	-	21
ගිලන්පස පූජාව	-	21
දහැන් පූජාව	-	22
සුවඳ දුම් පූජාව	-	22
නෙළුම් මල් පූජාව	-	22
සමන් මල් පූජාව	-	22
කොඩි පූජාව	-	23
ආහාර පූජාව	-	23
කිරිපිඬු පූජාව	-	23
වෛකාස වන්දනාව	-	24
දන්ත ධාතුන් වහන්සේ වැදීම	-	25
ශ්‍රී පාද වන්දනාව	-	26
බෝධි පූජාව	-	27
කප්රුක් පූජාව	-	28
පිරිකර පූජාව	-	28
පින්දීම	-	29
පාර්ථනා ගාථා	-	31
දෙවියන්ට පිංදීම	-	33
සිවලි පූජාව	-	34
වන්දනාව	-	35
වන්දනා ගාථා කීම	-	37
වන්දනා ගාථාවල ප්‍රයෝජනය	-	41
තේරුම නොදන්නා ගාථා කීම	-	43
ස්තූති පූජාව	-	44
තෙරුවන් ගුණ දැනීම	-	47
කුශලාකුශල වන්දනා	-	50
වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුස්සෝ	-	50

වැදිය යුතු පිළිවෙළ	-	52
වන්දනීය වස්තු	-	55
වෛත්‍ය තුන් වර්ගය	-	57
සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණය	-	60
ආදාහන මහෝත්සවය	-	70
සර්වඥ ධාතුන් වහන්සේ	-	72
පාරිභෝගික වස්තු	-	80
බෝධීන් වහන්සේ	-	81
ශ්‍රී පාද	-	82
සොළොස්මස්ථානය	-	82
වෛත්‍යයට වරද කිරීම	-	84
වැදීමේ අනුසස්	-	85
පංශුකුල සංඥක තෙරුන් වහන්සේ	-	87
වන්දනා විමාන වස්තුව	-	88
වන්දනා ගමනේදී මියගිය උපාසිකාව	-	88
චිත්ත ප්‍රසාද කුශලය	-	90
අනේපිඬු සිටුකුමාගේ කථාව	-	92
තෙරුවන් පිදීමේ අනුසස්	-	98
පූජාව හා දානය	-	101
නො පිළිගන්නා පූජාව	-	103
බුදුරදුන්ට වත් කිරීම	-	105
බුද්ධ පූජාවට කළ යුත්ත	-	105
පතාකා ප්‍රේත වස්තුව	-	108
මල් පිදීමේ අනුසස්	-	110
සුමන මල්කරු	-	110
නාගවිමාන වස්තුව	-	113
සුඵගුළු උපාසක	-	115
පහන් පූජාවේ අනුසස්	-	116
පංචදීපිකා හික්කුණින් වහන්සේ	-	117
සුවඳ පූජාවේ අනුසස්	-	118
පැන් පිදීමේ අනුසස්	-	119
පැන් පූජා කළ දාසියක්	-	120

ගිලන්පස පූජාවේ අනුසස්	- 123
බුද්ධ වර්ම මුදලාලි	- 123
ආහාර පූජාවේ අනුසස්	- 125
මල්ලිකා දේවී	- 126
කැඳ පිදීමේ අනුසස්	- 127
යාගුදායක තෙරුන් වහන්සේ	- 128
කොඩි පූජාවේ අනුසස්	- 129
උපවාන තෙරුන් වහන්සේ	- 129
ශබ්ද පූජාවේ අනුසස්	- 131
කප්රුක් පූජාවේ අනුසස්	- 132
ඇමදීමේ අනුසස්	- 133
වෛතාස ඵලිකිරීමේ අනුසස්	- 138
ප්‍රතිසංස්කරණයේ අනුසස්	- 140
ප්‍රතිපත්ති පූජාව	- 141
ප්‍රාර්ථනාව	- 143
නානාප්‍රකාර වන්දනා ක්‍රම	- 148
බුදුගොස් හිමියන්ගේ වන්දනා ක්‍රමයක්	- 149
ධර්මකීර්ති හිමියන්ගේ වන්දනා ක්‍රමයක්	- 151
වේදේහ හිමියන්ගේ වන්දනා ක්‍රමයක්	- 152
සුවිසි මහා ගුණ වන්දනාව	- 153
අටවිසි බුදුවරුන් වැදීම	- 157
විශේෂ වන්දනා ක්‍රම	- 158
ශිෂ්‍යන්ට සුදුසු වන්දනා ක්‍රමයක්	- 160
නුවණ වැඩීමට හේතුවන වන්දනා ක්‍රමයක්	- 160
පාලන-අනුශාසනා ශක්තිය ලැබීමේ වන්දනා ක්‍රමයක්	161
වස්තු ලැබීමේ භාග්‍ය දියුණුවීමට වන්දනා ක්‍රමයක්	- 162
රෝග සුව කිරීමේ ශක්තිය ලැබීමට වන්දනා ක්‍රමයක්	- 163
වන්දනාවෙන් ගුණ ලැබීම	- 164
යෝග්‍යවචරයන්ට වන්දනා ක්‍රමයක්	- 165
බෞද්ධ ආරක්‍ෂා විධි	- 170
රතන සූත්‍රය	- 174
මෛත්‍රී සූත්‍රය	- 180

කඳු පිරින	-	181
මෝර පරිත්තය	-	183
ධජග්ග පිරින	-	184
වට්ටක පිරින	-	186
අංගුලිමාල පිරින	-	187
මත්ස්‍යරාජ පිරින	-	189
චෑසි පිරින	-	190
බොජ්ඣංග පිරින	-	190
ආධානාවිය පිරින	-	191
අට විසි පිරින	-	194
මහා මංගල ගාථා	-	195
බුද්දක ජීනපඤ්ජරය	-	197
ජලනන්දන පිරින	-	198
ගිහි පිරින	-	201
දුටුගැමුණු රජතුමා භාවිත කළ ආරක්‍ෂා ගාථා	-	201
අලින්ගෙන් ආරක්‍ෂාවට	-	202
රතන යන්ත්‍රය	-	203
නවගුණ යන්ත්‍රය	-	204
තිසරණ යන්ත්‍රය	-	205
සබ්බපාපස්ස යන්ත්‍රය	-	206
ජලනන්දන යන්ත්‍රය	-	207
යන්ත්‍ර පැළඳවීමේ දී කියන ජයමංගල ගාථා	-	207
රතන සූත්‍රයේ ගාථාවලින් කරන ගුරුකම්	-	211
සර්පවිෂ බැස්සවීමට	-	215
ජීනපඤ්ජරය	-	217
රන්දෙණේ ගාථා	-	220
අට විසි බුද්ධ පූජාව	-	222
අසු මහා ශ්‍රාවක පූජාව	-	228
අග්‍ර ශ්‍රාවක වන්දනාව	-	229
බෝධි පූජාව හා බෝධි පූජා ශාන්තිය	-	230
ධාරණ පිරින	-	235
අනුක්‍රමණිකාව	-	237

පුරෝපදේශය

තෙරුවන් වැඳීම

සසර සැරිසරන අසරණ සත්ත්ව සමූහයාට පිහිට වන මහා කාරුණික වූ මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස,

චතුර සංඛ්‍ය කල්ප ලක්‍ෂයක් වූ අතිදීර්ඝ කාලය මුළුල්ලෙහි දාන පාරමිතාය, ශීල පාරමිතාය, නෛශ්ක්‍රම්‍ය පාරමිතාය, ප්‍රඥා පාරමිතාය, වීර්‍ය පාරමිතාය, ක්ෂාන්ති පාරමිතාය, සත්‍ය පාරමිතාය, අධිෂ්ඨාන පාරමිතාය, මෛත්‍රී පාරමිතාය, උපේක්‍ෂා පාරමිතාය, යන දශ පාරමි ධර්මයන් සපුරා චතුස්සත්‍යාවබෝධ කොට පස්මරුන් පරදවා ස්ථවරුපදප්‍රාප්ත වූ නුඹ වහන්සේ සීලයෙන් ද, සමාධියෙන් ද, ප්‍රඥාවෙන් ද, සෘද්ධියෙන් ද, යසසින් ද ලෝකයෙහි අග්‍ර වන සේක. නුඹ වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පා තැබූ තැනට පවා රජහු ද දෙවි බඹහු ද නමස්කාර කරන්නාහ.

මහාකාරුණිකයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ ගේ කරුණා ගුණය ඉතා ආශ්ච්‍යයි ය. ලොවුතුරා බුදු ව අසරණ සත්ත්වයනට පිහිට වනු සඳහා දානපාරමිතාව පිරු නුඹ වහන්සේ චතුර සංඛ්‍ය කල්ප ලක්‍ෂයක් වූ මේ දීර්ඝ කාලයෙහි නුදුන් දතක් නැත. නුඹ වහන්සේ දුන් දාන වස්තු සම්භාරයට උපමා කිරීමට මහමෙර මිටිය, මහපොළව කුඩාය, පොළොවේ වැලි කැට මදය, සාගර ජලය මදය, නුඹ වහන්සේ දුන් වස්තු සම්භාරයට උපමා නැත. නුඹ වහන්සේ අනේක වාරයන්හි සකල සම්පත්තියෙන් පරිපූර්ණ මහාරාජ්‍යයන් දුන් සේක. ප්‍රාණය සේ ප්‍රිය අඹු දරුවන් දුන් සේක, සිය සිරුරෙන් ලේ වගුරුවා දුන් සේක. හදවත උපුටා දුන් සේක. තෙත් උපුටා දුන් සේක, හිස් කපා දුන් සේක, නුඹ වහන්සේගේ කරුණාවට උපමා නැත. කෝටියක් මවුන්ගේ කෝටියක් පියවරුන්ගේ කරුණාව එක් පිණ්ඩයක් කළ ද නුඹ වහන්සේගේ කරුණාවට උපමා නො කළ හැකි ය.

අසරණ සරණ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ බොහෝ සත්ත්වයන්ට පිහිට වන සේක. නුඹ වහන්සේ බොහෝ සත්ත්වයන් අපායෙන් මුදවන සේක. සසර දුකින් මුදවන සේක. බොහෝ සත්ත්වයන්ට දෙව් මිනිස් සැප ලබා දෙන සේක. නිවන් සැප ලබා දෙන සේක. නුඹ වහන්සේ බරණැස ඉසිපතනයේ දී දම්සක් පැවැත්වීමෙන් අටොළොස් කෙළක් දෙව් බඹුන් නිවන් දුක්වූ සේක. තිරෝකුඩ්ඩ සූත්‍ර දේශනාවෙන් සුවාසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. සුමනමාලාකාර සමාගමයේදී සුවාසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. ධනපාල සමාගමයේදී දසදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. බදිරංගාරජාතක සමාගමයේදී සුවාසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. ජම්බුකාපීච සමාගමයේ දී සුවාසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. ආනන්දසෙට්ඨී සමාගමයේදී සුවාසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. පාරායන සූත්‍ර දේශනයේදී තුදුස් කෝටියක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. යමක ප්‍රාතිභායඨීයේදී විසි කෝටියක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක් වූ සේක. දේවෝරෝහණයේදී තිස්කෝටියක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. අභිධර්ම දේශනයේදී අසුකෝටියක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. සක්කපඤ්ඤ සූත්‍ර දේශනයේදී අසූදහසක් සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක. මහාසමය සූත්‍ර මංගල සූත්‍ර වූලරාහුලෝවාද සූත්‍ර දේශනාවලදී අප්‍රමාණ සත්ත්වයන් නිවන් දුක්වූ සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදු රජාණන් වහන්ස, දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණයෙන් අසු අනුවාසන ලක්ෂණයෙන් කේතුමාලාවෙන් ව්‍යාමප්‍රභාවෙන් ඡඬිවර්ණ රශ්මි මාලාවෙන් බබලන්නා වූ නුඹ වහන්සේ රූපසොන්දයඨීයෙන් ද ලෝකයෙහි අග්‍ර වූ සේක.

අභ්වාංගසමන්වාගත බ්‍රහ්මස්වරයෙන් දහම් දෙසන්නා වූ නුඹ වහන්සේ වචන විලාසයෙන් ද ලෝකයෙහි අග්‍ර වූ සේක.

ස්ථවඤ්ඤාදාන දශබලදාන චතුර්වේදාරද්‍යාදාන ඡඬිඅසාධාරණදාන චතුර්යෝනී පරිච්ඡේදදාන පඤ්චගති පරිච්ඡේදදාන චතුර්දශබුද්ධදාන ප්‍රතිසම්භිද්දානාදී අනේක

ඥානයන්ගෙන් ආඨාස වූ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, මනුෂ්‍ය දිව්‍ය-බ්‍රහ්ම යන ලෝකත්‍රයෙහි සියල්ලන් විසින් දත් සියල්ල නුඹ වහන්සේ දත් සේක. ඔවුන් ගේ සිත් ඔවුන්ගේ අදහස් ඔවුන්ගේ වර්ත නුඹ වහන්සේ මැනවින් දත් සේක. අතීතයෙහි වූ සියල්ල ද අනාගතයට වන සියල්ල ද වර්තමානයෙහි ඇති සියල්ල ද නුඹ වහන්සේ මැනවින් දන්නා සේක. නුඹ වහන්සේ විසින් නො දත හැකි ධර්මයක් නැත.

දෝත නඟා වදින්නහුට පවා නොයෙක් දෙවි මිනිස් සැප ලබාදීමට සමත් අවිත්තනීය අප්‍රමේය ගුණස්කන්ධයක් ඇති මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ පිළිසරණ කරගන්නට ලැබූ මම ද පිනැතියෙමි.

අසරණ සරණ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම දිවිහිමි කොට නුඹ වහන්සේ සරණ යෙමි. මම නුඹ වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක වෙමි. නුඹ වහන්සේ වදාළ ධර්ම රත්නය ද සරණ යෙමි. නුඹ වහන්සේගේ ඖරස පුත්‍ර ආයඹි සංඝ රත්නය ද සරණ යෙමි.

දෙවි බඹුන් විසිනුදු බැතියෙන් නමදින නුඹ වහන්සේගේ පාද පද්මය බැතියෙන් වදිමි. දෙවනුව ද වදිමි. තෙවනුව ද වදිමි. නුඹ වහන්සේ වදාළ ධර්ම රත්නයට ද වදිමි. දෙවනුව ද වදිමි. තෙවනුව ද වදිමි. නුඹ වහන්සේගේ ඖරස පුත්‍ර මහා සංඝරත්නයට ද වදිමි. දෙවනුව ද වදිමි. තෙවනුව ද වදිමි.

බුදුරදුන්ගේ අනේක ගුණ දැක්වෙන ඉහත දැක් වූ වාක්‍යය පාඩම් කර එය කියා වන්දනා කරන්නා වූ සැදහැවතුනට එක් එක් වරක් වැදීමේදී ම සසර බොහෝ සැප සම්පත් ලබාදෙන ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත පුණ්‍යස්කන්ධයක් ඇති වනු ඇත. 'ඉතිපි සො හගවා' යනාදීන් තමාට නො තේරෙන දේ කියා වදින්නවුන්ට ඇති වන්නේ මද විපාක ඇති ඥානවිප්‍රයුක්ත කුසල් ය. දිග නිසා මේ වැකිය නිතර භාවිත කිරීම අපහසු සැදහැවතුන් මතු දැක්වෙන කෙටි වන්දනා වාක්‍යය භාවිතා කළ යුතුය.

තෙරුවන් වැදීමේ කෙටි ක්‍රමය

'ස්වාමීනි! භාග්‍යවන් බුදු රජාණන් වහන්ස, දෙතිස් මහාපුරුෂ ලක්ෂණයෙන් හා අසූ අනුවාසකද්වන් ලක්ෂණයෙන් ද කේතුමාලාවෙන් හා ව්‍යාමප්‍රභාවෙන් ද නීල පීතාදී ඡඩ්වර්ණ රශ්මි මාලාවෙන් ද බැබලෙමින් වැඩ සිටින්නා වූ නුඹ වහන්සේ වතුරසංඛ්‍යාකල්පලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි රැස්කළ පාරමිතා කුශල බලයෙන් ලත් අර්භත් මාර්ගඥාන නැමැති ජලයෙන්, තුබු බවට ලකුණ කුඳු ඉතිරි නොවන පරිදි සියලු කෙලෙස් කිලුටු සෝදා හැර පවිත්‍ර වූ සේක. මාගේ භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්සේ දෝෂ නශා වදින්නහුට අපමණ දෙවි මිනිස් සැප ලබා දීමට සමත් සුපරිසුද්ධ ශීලස්කන්ධයකින් හා අවල සමාධියෙන් ද සර්වඥතාඥාන, දශබලඥාන, වතුර්වෛශාරද්‍යඥාන, ප්‍රතිසම්භිදාඥානාදී අනේක ඥානයන්ගෙන් ද යුක්ත වන සේක. අපා මඟ වසා සඟමොක් මඟ පාදා සත්ත්වයනට සෙත් කරන්නා වූ මාගේ භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්සේ තුන්ලොවට සුරතුරක් වන සේක. සිව්සස් දහම් දෙසා දෙවිමිනිසුන් තුළ පවත්නා මොහදුරු දුරැකරන්නා වූ මාගේ භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්සේ තුන් ලොවට ප්‍රදීපයක් වන සේක. තුන් ලොවට ඇසක් වන සේක. මහා කාරුණික වූ භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්ස, මම අසරණයන්ට සරණ වන නුඹ වහන්සේ සරණ යෙමි. නුඹ වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක වෙමි. නුඹ වහන්සේගේ පා පියුම් බැතියෙන් වදිමි.

ඒ භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අති පරිසුද්ධ අත්‍යන්තම ධර්මරත්නයට ද වදිමි. ඒ උත්තම ධර්මය සේවනය කරන්නා වූ ජනයාට පවසන්නා වූ මහා සංඝරත්නයට ද වදිමි.

මෙසේ ස්තූති පූජා පූර්වකව තෙරුවන් වැද මතු දැක්වෙන ගාථා තේරුමත් සමඟ කියා මල් පහන් ආදිය පුදනු.

පහන් පූජාව

- "වෙනෙය්‍ය හදයෙ මොහ - තමොක්ඛන්ධ විනොදකං
- දීපෙනෙනෙන පුජෙමි - පඤ්ඤාදීපධරං ජිනං
- ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මෙන - පඤ්ඤවා සීලවා සදා,
- හවිත්වාන ලභෙ සීලං - ධම්මචක්ඛුං අනුත්තරං"

වේනෙයා ජනයන්ගේ හෘදයෙහි මෝහ නැමැති අන්ධකාරස්කන්ධය දුරුකරන්නා වූ 'ප්‍රඥා' නැමැති ප්‍රදීපය දරන්නා වූ පස්මරුන් දිනූ තථාගතයන් වහන්සේ මේ ප්‍රදීපයෙන් පුදමි.

මේ පින්කමින් මම සෑම කල්හි නුවණැත්තකු වී සිල්වතකු වී අනුත්තර ධර්මවක්ෂුස වූ අර්හත්මාර්ග ඥානය වහා ලබන්නෙමිවා!

මල් පූජාව

- අනන්ත ගුණවණ්ණස්ස - සුද්ධසීලසුගන්ධිනො,
- පූජෙමි ලොකනාථස්ස - පුප්ඵමෙතං මනොරමං.
- ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මේන - හවිත්වා සීලවා සදා,
- පප්පොමි පරමං සන්තිං. - නිබ්බානං බුද්ධවණ්ණිකං.

අනන්ත ගුණවර්ණ ඇත්තා වූ පවිත්‍ර වූ සිල්සුවද ඇත්තා වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේට මේ මනරම් මල් පූජා කරමි. මේ පින්කමින් සෑම කල්හි සිල් ඇත්තේ වී බුදුන් වහන්සේ විසින් වර්ණනා කරන ලද පරම ශාන්තිය වූ නිර්වාණයට පැමිණෙමිවා!

පැන් පූජාව

- ධම්මොදකෙන සත්තානං - පාපමල විසොධකං,
- පානීයෙනාහි පූජෙමි - ලොකනාථං දයාලයං.

ධර්මය නැමැති පවිත්‍ර ජලයෙන් සත්ත්වයන්ගේ පව් සෝදා හරින්නා වූ කරුණාවට වාසස්ථාන වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේට මේ පැන් පූජා කරමි. පූජා වේවා. මේ පිනෙන් සකල ක්ලේශමල ශෝධනය කරන්නා වූ සියළු දුක් ගිහි නිවන්නා වූ අර්හත් මාර්ග ඥානය වහා ලබන්නෙමිවා!

ගිලන්පස පූජාව

- තිදොස සමනං දෙන - බලදං ආයුච්චිඪනං
- ගිලානපච්චයං එතං - පණිතං මධුරං සුචිං.
- මහාදයස්ස පූජෙමි - කිලෙසාමයහාරිනො
- පුඤ්ඤෙනෙනෙත පප්පොමි- සබ්බසඤ්ඤොජනක්ඛයං

වා - පින් - සෙම් යන තුන් දොස් සමනය කරන්නා වූ බල වඩන්නා වූ ආයු වඩන්නා වූ පවිත්‍ර වූ ප්‍රණීත වූ සුමිහිරි වූ මේ ගිලන්පස සත්ත්වයන්ගේ කෙලෙස්මල දුරුකරන්නා වූ මහාකාරුණිකයන් වහන්සේට පූජා කරමි. පූජා වේවා. මේ පිනෙන් සකල සංයෝජනයන් ක්ෂය කරන්නා වූ අර්භත් මාර්ගයට පැමිණෙමිවා!

දැහැන් පූජාව

- යථාවාදී තථාකාරී - ධම්මවාදී මහායසො,
- තාමිබුලං පතිගන්තාතු - සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො

වෙනසක් නො කොට කියන පරිදි ම කරන්නා වූ ධර්මය පවසන්නා වූ මහත් යසස් ඇත්තා වූ ලෝකයෙහි සැමට ම උතුම් වූ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ තාමිබුලය පිළිගන්නා සේකිවා!

සුවඳ දුම් පූජාව

- දෙසෙත්වා පවරං ධම්මං - පාපාමගන්ධ නාසකං,
- සුගන්ධිනා'භං ගන්ධෙන - පූජෙමි ලොකනායකං.

උත්තම වූ ධර්මයක් දේශනය කොට ලෝකයෙහි පවී නැමැති දුගඳ දුරු කරන්නා වූ ලෝකනායකයන් වහන්සේට මේ සුවඳ දුම් පූජා කරමි. පූජාවේවා.

නෙළුම් මල් පූජාව

- ජනම්බුජෙ පබොධෙන්තං - සද්ධම්මසිසිරංසුනා,
- කමලානන සම්බුද්ධං - පූජෙමි පදුමෙන්'භං

සද්ධර්ම නැමැති ශීත රශ්මියෙන් වේනෙයාජන නැමැති පද්මයන් ප්‍රබෝධ කරන්නා වූ පියුමකට බඳු මුව ඇත්තා වූ සමාසක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට මේ නෙළුම් මල් පූජා කරමි. පූජා වේවා!

සමන් මල් පූජාව

- සවාසනාකිලෙසෙහි - විමුත්තං සුමනං ජනං
- සුමනපුජ්ජෙහි පූජෙමි - පත්තුං නිබ්බානමුත්තමං

වාසනාවක් සහිතව කෙලෙසුන් කෙරෙන් මැනවින් මිදුණා වූ සුන්දර සිත් ඇත්තා වූ ජනයන් වහන්සේට මේ සමත් මල් පුදමි. පූජා වේවා!

කොඩි පූජාව

- ධම්මද්ධජධරං ධිරං - ධජුග්ගත මහායසං
- ධජෙනෙනන පූජෙමි - ධම්මරාජං ධජුපමං

ධර්මය නැමැති ධිවජය දරන්නා වූ නුවණැත්තා වූ ධිවජයක් සේ මහා කීර්තිය ඇත්තා වූ ධිවජයක් බඳු උපමා ඇත්තා වූ ධර්මරාජයන් වහන්සේට මේ ධිවජය පූජා කරමි. පූජා වේවා!

ආහාර පූජාව

ආහාර පූජා කිරීමේ දී බත් - මාළු, කැවිලි-පලතුරු, කිරි-පැණි ආදී දේවල් ගැන වෙන වෙන ම ගාථා කීම අවුල් වැඩෙකි. ආහාර වන බත් මාළු ආදී සියල්ල ම ආහාර වශයෙන් එක් කොට සලකා එක ගාථාවක් කියා එකවර ම පූජා කළ හැකි ය. එසේ පූජා කිරීම නිරවුල් ක්‍රමයයි. මෙසේ ආහාර පූජාව කරනු.

- සද්ධම්මාමතදානෙන - සුඛාපෙන්තං බහුජ්ජනෙ,
- මහාකාරුණිකං බුද්ධං - පූජෙමි ආහාරෙන්හං.

- ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන - සම්මාසම්බුද්ධවණ්ණිතං,
- ලභෙය්‍යං සස්සතං සත්තං - නිබ්බාන සුඛමුත්තමං

සද්ධර්මාමෘතදානයෙන් බොහෝ ජනයා සුවපත් කරන්නා වූ මහා කාරුණික වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට මේ ආහාරය පූජා කරමි. පූජා වේවා! මේ පින්කමින් සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් වර්ණනා කරන ලද්දා වූ නිත්‍ය වූ ශාන්ත වූ උත්තම නිර්වාණ සුවය ලබන්නෙමිවා!

කිරි පිඬු පූජාව

- සද්ධම්මාමත ධීරෙන - තොසයන්තං බහුජ්ජනෙ,
- මාතුපමං ලොකනාථං - ධීරොදනෙන පූජයෙ.

සද්ධර්මය නැමැති අමෘත ක්ෂීරයෙන් බොහෝ ජනයා සතුටු කරන්නා වූ ලොවට මවක් වැනි වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේට මේ ක්ෂීරාහාරය පූජා කරමි. පූජා වේවා!

වෛත්‍ය වන්දනාව

වෛත්‍යයට හෙවත් දගැබට වැදීම දෙයාකාරයකින් කළ හැකි ය. වෛත්‍යවල තථාගතයන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතුන් වහන්සේලා තැන්පත් කොට ඇත්තේය. තථාගත ශරීරයේ කොටස් වන ඒ ධාතුන් වහන්සේලා බුදුරජාණන් වහන්සේ ලෙස ම සලකා ඒවා ඇති වෛත්‍යයට බුදුන් වහන්සේට වදින ලෙස ම වැදිය හැකි ය. පිදිය හැකි ය. ඒ එක් ක්‍රමයකි. එසේ වදින කල්හි බුදුරජුන්ට වදින ගාථා කියා වැදිය යුතු ය. පූජනීය වස්තූන් පිහිටුවා කළ වෛත්‍යය ම වන්දනීය පූජනීය වස්තුවකි. එබැවින් වෛත්‍යයට ම වැදීම එක් ක්‍රමයෙකි. එසේ වදින තැනැත්තා විසින් වෛත්‍ය වන්දනා ගාථා කියා වැදිය යුතු ය. ඒ ඒ වෛත්‍යවලට වැදීමට වෙන් වෙන් වූ ගාථා ඇත්තේ ය. රටේ වෛත්‍යයෝ බොහෝ ය. ඒ ඒ වෛත්‍යවලට වෙන් වෙන් වශයෙන් ගාථා කියා වදින්නට යන හොත් ගාථා පාඩම් කොට ඉවරයක් නො කළ හැකිය. එය දුෂ්කර කායඤ්ඤායකි. ඒ නිසා කවර වෛත්‍යකට වුව ද කියා වැදීමට සුදුසු ගාථාවක් දක්වනු ලැබේ. මේ ගාථාව කියා වෛත්‍යය වදිනු.

- සබ්බපාප විසුද්ධස්ස - අනන්තගුණ ධාරිනො,
- තමාමි ලොකනාථස්ස - සාදරං ධාතු වේතියං.

සකල පාප මලයෙන් පවිත්‍ර වූ අනන්ත ගුණ දරන්නා වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේගේ ධාතු වෛත්‍යය සාදරයෙන් වදිමි.

වෛත්‍යයට මල් පිදීම

- අනන්තගුණවණ්ණස්ස - සුද්ධසීල සුගන්ධිනො
- වේතියං ලොකනාථස්ස - පුප්ඵෙතෙතෙන පූජයෙ

අනන්ත ගුණ නැමැති වර්ණය ඇත්තා වූ ශුද්ධ වූ ශීලසුගන්ධය ඇත්තා වූ ලෝකනාථයන් වහන්සේ ගේ වෛත්‍යයට මේ මල් පුදමි. පූජා වේවා!

වෛතසයට පහන් පිදීම

- මහාසිතස්සීමං ලොකං - සද්ධම්මවර රංසියා,
- දීපෙනෙනෙන පුජෙමි - ධම්මරාජස්ස චේතියං.

සද්ධර්ම සංඛ්‍යාත උත්තම රශ්මියෙන් මේ ලෝකය ආලෝක කළා වූ ධර්මරාජයන් වහන්සේ ගේ වෛතසයට මේ පහන් පූජා කරමි. පූජා වේවා.

වෛතසයට කොඬි පූජා කිරීමේදී මේ ගාථාව මෙසේ වෙනස් කර කියනු

- මහාසිතස්සීමං ලොකං - සද්ධම්මවර රංසියා,
- ධජෙනෙනෙන පුජෙමි - ධම්මරාජස්ස චේතියං.

සුවඳ දුම් පිදීමේ දී මෙසේ කියනු

- මහාසිතස්සීමං ලොකං - සද්ධම්මවර රංසියා,
- ධූපෙනෙනෙන පුජෙමි - ධම්මරාජස්ස චේතියං.

දන්ත ධාතුන් වහන්සේ වැඳීම

- චතුසච්චං පකාසෙත්වා - සංසාරොසා මහබ්භයා,
- සන්තාරෙසි බහු සත්තේ - මහා කාරුණිකො ජනො
- වදනෙ තස්ස සඤ්ජාතං - සත්ථුනො සච්චවාදිනො,
- ලද්ධසද්ධම්මසම්ඵස්සං - දායාධාතු නමාමි'හං.

මහා කාරුණික වූ තථාගතයන් වහන්සේ වතුරායඪ් සත්‍ය ධර්මය ප්‍රකාශ කොට බොහෝ සත්ත්වයන් භයානක වූ සංසාර නැමැති මහෝසයෙන් එතෙර කළ සේක. සත්‍යවාදී වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී මුඛයෙහි පහළ වූ සද්ධර්මයේ ස්පර්ශය ලැබූ දායාධාතුන් වහන්සේ නමදිමි.

දන්තධාතුන් වහන්සේ තථාගත ශරීරයේ කොටසක් බැවින් එය බුදුරජුන් ලෙස ම සලකා බුද්ධවන්දනා බුද්ධ පූජා කරන ගාථා කියා දායා ධාතුන් වහන්සේට වැඳුම් පිදුම් කිරීම ද සුදුසු ය.

ශ්‍රී පාදයට කොඩි පිදීම

ජනානං වන්දමානානං - ධූවං පණ්ඩි සාධනං,
ධෛතෙනෙන පූජෙමි - තථාගත පදං වරං.

බෝධි පූජාව

තථාගතයන් වහන්සේ බෝධි මූලයේ ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණ නොයෙක් සමවත්සුව විදිමින් සතියක් මුළුල්ලෙහි එහි ම වැඩහුන් සේක. පරම වන්දනීය පූජනීය වූ ලෝකාග්‍ර භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් සේවනය කරනු ලැබීමෙන් බෝරුක ද වන්දනීය පූජනීය වස්තුවක් විය. ඒ බෝධියෙන් පැවත එන්නා වූ සියලු බෝධි වෘක්‍ෂයෝ ද එයින් පැවතෙන නිසා පූජනීය වස්තූහු වෙති. තථාගතයන් වහන්සේ සේවනය කළ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේගේ පරම්පරාවට අයත් වන කීනම් බෝධියක් වුව ද ඒ බෝධීන් වහන්සේ ගෙන් පැවතෙන බැවින් ශ්‍රී මහා බෝධිය වශයෙන් සලකා ඒවාට වැදුම් පිදුම් කළ යුතුය. බෝධිය පාරිභෝගික වෛත්‍ය කොට්ඨාසයට අයත් වස්තුවකි.

බෝධි වන්දනාවට ගාථාවක්

සෙවිතං ධම්ම රාජෙන - නරදෙවෙහි පූජිතං
වන්දාමි බෝධි රාජානං - නිබ්බානසුඛදායකං

ධර්මරාජයාණන් වහන්සේ විසින් සේවනය කරන ලද්දා වූ දෙවි මිනිසුන් විසින් පුදනු ලබන්නා වූ, වදින පුදන ජනයාට නිවන් සුවය දෙන්නා වූ බෝධිරාජයන් වහන්සේ වදිමි.

පැරණි බෝධි වන්දනා ගාථා

යස්ස මූලෙ නිසින්තොව - සබ්බාරි විජයං අකා
පත්තො සබ්බඤ්ඤාතං සත්ථා - වන්දෙ තං බොධිපාදපං
ඉන්දනීලවණ්ණපත්ත සේතධන්ධභාසුරං
සත්ථු නෙත්ත පංකජාහි පූජිතග්ගසාතදං
අග්ගබෝධි නාමවාම දේවරුක්ඛ වණ්ණිතං
තං විසාල බෝධිපාදපං නමාමි සබ්බදා

බෝධිත් වහන්සේට මල් පිදීම

- සෙවිතං ධම්ම රාජෙන - පත්තුං සම්බෝධි මුත්තමං
- පුජෙමි බෝධි රාජානං - පුජ්ඵෙනෙනෙන සාදරං

ධර්ම රාජයාණන් වහන්සේ විසින් සමාක්සම්බෝධියට පැමිණීම සඳහා සේවනය කරන ලද්ද වූ බෝධි රාජයන් වහන්සේට මේ මල් සාදරයෙන් පූජා කරමි. පූජා වේවා!

බෝධිත් වහන්සේට පහන් පිදීම

- සෙවිතං ධම්ම රාජෙන - පත්තුං සම්බෝධි මුත්තමං
- පුජෙමි බෝධි රාජානං - දීපෙනෙනෙන සාදරං

බෝධිත් වහන්සේට සුවඳ දුම් පිදීම

- සෙවිතං බුද්ධ සෙට්ඨෙ - පත්තුං සම්බෝධි මුත්තමං
- පුජෙමි බෝධි රාජානං - ධූපෙනෙනෙන සාදරං

බෝධිත් වහන්සේට පැන් පිදීම

- සෙවිතං ධම්ම රාජෙන - පත්තුං සම්බෝධි මුත්තමං
- පුජෙමි බෝධි රාජානං - දකෙනෙනෙන සාදරං

කප් රුක් පූජාව

අතැමි සැදහැවත්හු කප් රුක් තනා පූජා කරති. එසේ කරන කල්හි මේ ගාථාව කියා බුදුරදුන්ට කප් රුක් පූජා කරනු.

- සබ්බසම්පත්තිදාතාරං - සබ්බලෝකහිතං වරං,
- කප්පරුක්ඛෙන පුජෙමි - කප්පරුක්ඛුපමං ජිනං

සකල ලෞකික ලෝකෝත්තර සම්පත් ලබා දෙන්නා වූ සකල ලෝකයාට හිත වූ උත්තම කප් රුක් වැනි වූ ජිනේන්ද්‍රයන් වහන්සේට මේ කප් රුක් පූජා කරමි. පූජා වේවා!

පිරිකර පූජාව

- සමත්ථං අප්පකාරංපි - කරණේ විපුලප්ඵලං
- පරික්ඛාරෙන පුජෙමි - අචිත්තෙය්‍ය ගුණං ජිනං

සැදුනැයෙන් කරන දෝන නගා වැදීම් ආදී සුළු පින්කම් පවා මහත්ඵල කිරීමෙහි සමත් අවින්තනිය ගුණ ඇති තථාගනයන් වහන්සේට මේ පිරිකර පූජා කරමි. පූජා වේවා!

පාත්‍ර සිවුරු වටාපත් කුඩ පාවහන් ආදී යම්කිසි වස්තුවක් බුදුනට පුදන සැදුනැවතුන් ඉහත කී ගාථාව කියා ඒ වස්තුව පූජා කරනු. කිනම් දෙයක් හෝ පූජා කිරීමේදී කීමට සුදුසු තවත් ගාථාවක් මෙසේය.

- බ්‍රහ්මදෙවනරින්දෙහි - වන්දිතො පූජිතො සදා,
- පූජං මෙ පටිගණ්භාතු - පූජාරහො මහාමුනි.

බ්‍රහ්මේන්ද්‍ර දේවේන්ද්‍ර මනුජේන්ද්‍රයන් විසින් සෑම කල්හි වදින ලද්ද වූ පුදන ලද්ද වූ පූජාර්භ වූ මහා මුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ මාගේ මේ පූජාව පිළිගෙන වදරන සේක්වා!

දෙවියන්ට පින්දීම

- කතං අම්භෙහි'මං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
- සබ්බේ දෙවානුමොදන්තු - අම්භෙ රක්ඛන්තු සබ්බදා..

අප විසින් කළ සකලසම්පත් සාධනය කරන මේ පින සියළු දෙවියෝ අනුමෝදන් වෙත්වා. දෙවියෝ සැමකල්හි අප ආරක්‍ෂා කෙරෙත්වා!

මියගිය ඥාතීන්ට පින්දීම

- කතං අම්භෙහි'මං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
- ඤාතයෝ අනුමොදන්තු - පරලොකමිතො ගතා.

අප විසින් කරන ලද සකල සම්පත් සිදු කරන්නා වූ මේ පින පරලොව ගියා වූ අපගේ ඥාතීහු අනුමෝදන් වෙත්වා!

සකල සත්ත්වයන්ට පින්දීම

- කතං අම්භෙහි'මං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
- සබ්බේ සත්තානුමොදන්තු - සුඛිතා හොන්තු, තෙ සදා.

මියගිය මෑණියන්ට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
මාතා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතා.

මා විසින් කළ සකල සම්පත් ලබාදෙන මේ පින් පරලොව ගියා වූ මාගේ ආදර මෑණියෝ අනුමෝදන් වෙත්වා. මේ පින්ෙන් මෑණියෝ සුවපත් වෙත්වා!

මියගිය පියාණන්ට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
පියා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතො.

මියගිය සහෝදරයාට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
හාතා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතො.

මියගිය සහෝදරියට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
හගිනී මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතා.

මියගිය පුත්‍රයාට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
පුත්තො මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතො.

මියගිය දුවට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
ධීතා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතා.

මියගිය සැමියාට පින්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
හත්තා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිතො ගතො.

මියගිය භාග්‍යීවරුන් පිත්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
ජායා මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිත්තො ගතා.

මියගිය ගරුවරයාට පිත්දීම

කතං මයා ඉමං පුඤ්ඤං - සබ්බසම්පත්ති සාධකං,
ගරු මෙ අනුමොදතු - පරලොකමිත්තො ගතො.

ප්‍රාර්ථනා ගාථා

- 1. ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මෙන - සුධාය පටිපත්තියා
පාපුණෙය්‍යාමි නිබ්බානං - අජරං අමරං වරං
- 2. ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මෙන - යාව පජ්ජොමි නිබ්බුතීං
තාව සබ්බභවෙස්වාහං - පඤ්ඤවා සීලවා භවේ.
- 3. මහද්ධනො මහායසො - අජපලොහො අමච්ඡරී,
සද දුනෙ රතො සද්ධො - සන්භවාචො භවාමිහං
- 4. මෙත්ත චිත්තො කාරුණිකො - සදා පරහිතෙ රතො
ගුණඤ්ඤු ගුණචන්තානං - තෙසං සක්කාරකො භවේ.
- 5. මහබ්බලො නිරාතංකො - දක්ඛො සබ්බත්ථ සාධනෙ
සුමිත්තො චිර ජීවී ච - භවෙය්‍යං ධම්මිකො සදා.

ගාථාවල කේරුම :

- 1. මම මේ පිනෙන් ජරාවක් නැත්තා වූ මරණයක් නැත්තා වූ උතුම් වූ නිර්වාණයට සුඛ ප්‍රතිපදාවෙන් (පහසු පිළිවෙතින්) පැමිණෙමිවා!
- 2. මම මේ පිනෙන් යම්තාක් නිවනට පැමිණෙමි ද එතෙක් සියලු භවයන්හි නුවණැත්තේ ද සිල් ඇත්තේ ද වෙමිවා!
- 3. බොහෝ ධන ඇත්තේ ද බොහෝ පිරිවර ඇත්තේ ද ලෝභ නැත්තේ ද මසුරුකම් නැත්තේ ද සැම කල්හි දීමට සතුටු වන්නේ ද ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේ ද මෘදු කථා ඇත්තේ ද වෙමිවා!

- 4. මෙත් සිත් ඇත්තේ ද කරුණාව ඇත්තේ ද සෑම කල්හි අනුන්ට යහපත කිරීමෙහි සතුට ඇත්තේ ද ගුණවතුන්ගේ ගුණ දන්නේ ද ඔවුන්ට සත්කාර කරන්නේ ද වෙමිවා!
- 5. මහත් කාය බල ඇත්තේ ද රෝග නැත්තේ ද සකලාර්ථයන් සිදුකිරීමෙහි දස්කම් ඇත්තේ ද යහපත් මිතුරන් ඇත්තේ ද බෝකල් ජීවත් වන්නේ ද ධර්මය අනුව ක්‍රියා කරන්නේ ද වෙමිවා!

මේ ප්‍රාර්ථනා ගාථා ප්‍රබන්ධ කර ඇත්තේ පුරුෂයන් විසින් කියන පරිදි පුරුෂ ලිංගික වචන වලින් ය. ස්ත්‍රීන් විසින් කීම ද වරදක් නැත. එහෙත් භාෂා රීතියට නො ගැලපේ. භාෂා රීතිය අනුව ස්ත්‍රීන් විසින් කිය යුත්තේ මෙසේ ය.

ස්ත්‍රීලිංගික ප්‍රාර්ථනා ගාථා

- 1. ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මේන - සුධාය පටිපත්තියා
පාපුණෙයාමි නිබ්බානං - අජරං අමරං වරං
- 2. ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මේන - යාව පප්පෝමි නිබ්බුතිං
තාව සබ්බභවෙස්වාහං - පඤ්ඤා සීලවතී භවෙ.
- 3. මහද්ධනා මහායසා - අප්පලොභා අමච්ඡරා,
සද දනෙ රතා සද්ධා - සණ්භවාවා භාවාමිහං.
- 4. මෙත්ත චිත්තා කාරුණිකා - සදා පරහිතෙ රතා,
ගුණඤ්ඤා ගුණවත්තානං - තෙසං සක්කාරකා භවෙ.
- 5. මහබ්බලා නිරාතංකා - දක්ඛි සබ්බත්ථ සාධනෙ
සුමිත්තා චිර ජීවීති - භවෙයාං ධම්මිකා සදා.

බුදු බව පැහිම

- 1. ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මේන - සත්තෙ සංසාරසාගරං
සන්තාරෙත්වා සුධාපෙනුං - බුද්ධො හොමි අනාගතෙ.
- 2. බුද්ධො'හං බොධයිස්සාමි - මුත්තො'හං මොචයෙ පරෙ
තිණ්ණො'හං තාරයිස්සාමි - සංසාරොසා මහබ්බයා .

මේ පිනෙන් සත්ත්වයන් සංසාර සාගරයෙන් එතෙර කොට සුවපත් කරනු සඳහා අනාගතයෙහි බුදු වෙමිවා, මම වතුස්සත්‍යය අවබෝධ කොට අන්‍යන්ට අවබෝධ කරන්නෙමිවා, මම සසර දුකින් මිදී අන්‍යයන් ද මුද්‍රවන්නෙමිවා, මම සසර සයුරෙන් එතෙරව අන්‍යයන් ද එතෙර කරන්නෙමිවා!

ගුරුවෝගේමිත්තේ පැතීම

1. කුදිට්ඨිං පාපමිත්තඤ්ච - න සෙවෙය්‍යං කුදුවනං
හිතචිත්තෙන සත්තානං - හණෙය්‍යං මධුරං ගිරං
2. ඉත්ථිධුත්තො සුරාධුත්තො - න භවෙය්‍යං කුදුවනං
කිලෙසවසිකො නෙව - චරෙය්‍යන්තු භවාභවෙ
3. යාවාහං පචරං බෝධිං - නාධිගච්ඡාමි සබ්බථා
සත්තං තාව රක්ඛෙය්‍යං - දසකම්මපථං සුභං

බුදුබව පතනුවන්ට ඉහත දෑක් වූ ප්‍රාර්ථනා ගාථා දෙකට මේ ගාථා තුනද එකතු කර පැතීම ඉතා හොඳය. ගාථාවල තේරුම මෙසේය.

1. මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයන් ද පාපමිත්‍රයන් ද කිසිකලෙක සේවනය කරන්නට සිදු නො වේවා, හිත චිත්තයෙන් සත්ත්වයන් හා මිහිරි කථා කරන්නෙමිවා!
2. කිසි කලෙක ස්ත්‍රීන්ට ලොල් නො වෙමිවා, සුරාවට ලොල් නො වෙමිවා, භවයක් භවයක් පාසා ක්ලේශයන්ට වසඟව හැසිරෙන්නෙක් නො වෙමිවා!
3. යම්තාක් මම උත්තම වූ සමයක් සම්බෝධියට නො පැමිණෙමි ද එතෙක් සැම කල්හි දශකුශල කර්ම පථය රක්නෙමිවා!

විෂ්ණු දෙවියන්ට පින්දීම

නිලවණ්ණො මහාතෙජො - බලො ගරුළවාහනො,
වෙණ්හු නාමො දෙවරාජා - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු.

කතරගම දෙවියන්ට පින්දීම

සළානණෝ මහාතෙජෝ - බලො මයුරවාහනො,
දෙවින්දෝ කාවරගාමෙ - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු.

සමන් දෙවියන්ට පින්දීම

වාරණවාහනො සම්මා - සම්බුද්ධපද පූජකො,
තෙජස්සි සුමනො දෙවො - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු.

විභීෂණ දෙවියන්ට පින්දීම

කල්‍යාණිපුරෙ රම්මෙ - තුරංගවාහනො බලී,
විභීෂණවිහයො දෙවො - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු.

(ගම්භාර) සුනියම් දෙවියන්ට පින්දීම

නානාවණ්ණෝ මහාතෙජෝ - ඔදාතභය වාහනො,
ගාමසඤ්චාරකො දෙවො - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු.

උත්පලවර්ණ දෙවියන්ට පින්දීම

ලංකායං සාසනාරක්ඛො - මහෙසක්කො මහිද්ධිකො
දෙවින්දෝ උත්පලවණ්ණො - ඉමං පුඤ්ඤානුමොදතු

සක් දෙවිඳු විසින් ලක් බුදුසසුන භාර කළ දෙවියා පිළිබඳ මත හේදයක් තිබේ. සමහරු ලංකා ශාසනාරක්ෂක දෙවි විෂ්ණු ලෙස සලකා ඔහුට පින් දෙති. සමහරු උත්පලවර්ණ ලෙස සලකා ඔහුට පින් දෙති. කැමැත්තක් කිරීමට විෂ්ණු උත්පලවර්ණ යන දෙදෙනාට ම පින් දීමට ගාථා දෙකක් මෙහි යොදන ලදී.

සීවලී පූජාව

සීවලී මහ රහතන් වහන්සේට පුද පූජා පවත්වන පින්වත්හු මේ ගාථා පාඩම් කරගෙන වැඳුම් පිදුම් කරත්වා!

සීවලී තෙරුන් වහන්සේට වැඳීම

පියං දෙව මනුස්සානං - බ්‍රහ්මාණඤ්ච පියං තථා,
පියං නාගසුපණ්ණානං - කතකිච්චං අනාසවං

- ලාභිං ලහන්තං සබ්බත්ථං - වනෙ ගාමෙ ජලෙ ඵලෙ
- ලාභීනමග්ගතං පත්තං - කත්වාන කුසලං බහුං
- ජලහිඤ්ඤං මහාතේජං - පහින්නපටිසම්හිදං
- සුසීලං සීවලීතෙරං - නමාමි සිරසාදරං

මල් පිදීම

- පියං දෙව මනුස්සානං - කුසුමං ච මනොහරං
- සුසීලං සීවලී ථෙරං - පුජෙමි කුසුමෙන්'හං.

පහන් පිදීම

- පියං දෙව මනුස්සානං - කුසුමං ච මනොහරං
- සුසීලං සීවලී ථෙරං - දීපෙන පුජයාම'හං.

සුවඳ දුම් පිදීම

- පියං දෙව මනුස්සානං - කුසුමං ච මනොහරං
- සුසීලං සීවලී ථෙරං - ධූපෙන පුජයාම'හං.

ගිලන් පස පිදීම

- පියං දෙව මනුස්සානං - කුසුමං ච මනොහරං
- සුසීලං සීවලී ථෙරං - ගිලානපච්චයං ඉමං.

ආහාර පූජාව

- පියං දෙව මනුස්සානං - කුසුමං ච මනොහරං
- සුසීලං සීවලී ථෙරං - පුජෙමි භොජනං ඉමං.

වන්දනාව

වැඳුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු බුද්ධාදී මහෝත්තමයන් කෙරෙහි හා වන්දනීය පූජනීය වස්තූන් කෙරෙහි ද ගෞරවාදරයෙන් නැමීම, අවනත බව යටහත් බව දැක්වීම වන්දනා නම් වේ. ඒ වන්දනීය පූජනීය පුද්ගලයන් කෙරෙහි හා ශාරීරික ධාතු ආදී වස්තූන් කෙරෙහි නැමීම් වශයෙන් ඒ ඒ පුද්ගලයන් කෙරෙහි පහළ වන්නා වූ චිත්තය වන්දනාමය කුශලය ය. එය දශපුණ්‍ය ක්‍රියාවන් අතුරෙන් අපවායන කුශලට අයත් වේ.

"නිස්සෝ ඉමං හික්ඛවෙ, වන්දනා, කතමා නිස්සෝ? කායෙන වාචාය මනසා, ඉමා බො හික්ඛවේ, නිස්සෝ වන්දනා."

(අංගුත්තර නික නිපාත)

යනුවෙන් කාය වන්දනාවය, වචී වන්දනාවය, මනෝ වන්දනාව යයි වන්දනා තුනක් ඇති බව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ ය. එහි මනෝ වන්දනාව නම් මුවින් නො බැන කය නො සොලවා 'නමස්කාර කරමි, නමස්කාර වේවා' යනාදීන් සිතීම ය. වචී වන්දනාව නම් දෙ අත් එකතු කිරීම ආදී කායික ක්‍රියාවක් නො කොට 'නමො බුද්ධාය, නමො තස්ස හභවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස.'

"යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ
තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු

නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා,
නමො විමුක්තානං නමො විමුක්තියා.

යනාදීන් මුවින් පමණක් වන්දනාව පැවසීම ය.

කයින් වැඳීමේ ක්‍රම බොහෝ ඇත්තේ ය. සිටගෙන පපුව කෙළින් දෙ අත් එකතු කිරීම එක් වන්දනා ක්‍රමයකි. එසේ කර ශරීරයන් ඉදිරියට නැමීම එක් ක්‍රමයකි. දෙ අත් එක්කොට නළල මත තැබීම එක් ක්‍රමයකි. හිස මත තැබීම එක් ක්‍රමයකි. එක් දණක් බිම හැණ වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. දෙ දණ ම බිම ඇණ වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. දෙ දණ දෙ වැලමිට නළල යන පස ම බිම පිහිටුවා වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. එයට පසඟ පිහිටුවා වැඳීම යයි කියනු ලැබේ. ගොප් ඇට පිරිමදිමින් පතුල මත හිස තබා වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. පතුල් පිරිමදිමින් වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. පාමුල බිම දිගාවී වැඳීම එක් ක්‍රමයකි. පසේනදී කොසොල් රජතුමා බුදුන් වහන්සේ වෙත එළඹ බිම දණ ගසා තථාගතයන් වහන්සේගේ පතුල් මත හිස තබා අතින් පා පිරිමදිමින් සිඹිමින් "ස්වාමීනි, මම පසේනදී කොසොල් රජුය, ස්වාමීනි, මම පසේනදී කොසොල් රජුය" යි කී බව මජ්ඣිමනිකායේ ධම්මවේනිය සූත්‍රයෙහි දක්වා තිබේ. එය ඒ

රජතුමා ගේ ඉතා උසස් වන්දනාව ය. මෙසේ කායවන්දනාව අනේකාකාර වන බව දන යුතුය. වච්ච වන්දනාව කරන තැනැත්තා එය කරන්නේ වචනය උපයෝගී කර ගෙන සිතින් ම ය. කාය වන්දනාව කරන තැනැත්තා එය කරන්නේ ද කය උපයෝගී කරගෙන සිතින් ම ය. මේ දෙතන්හි ම කුශලය වන්නේ ඒ ක්‍රියා සිදුකරන සිත ම බව දන යුතු ය. වන්දනා චිත්තය ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත වී නම් බලවත් කුශලයක් වේ. ඥානවිප්‍රයුක්ත වී නම් දුබල කුශලයක් වේ.

වන්දනා ගාථා කීම.

මෙකල තුනුරුවන් වැඳීමේදී ද මල් පහන් ආදිය පිදීමෙහිදී ද සෑම දෙනා ම වාගේ නානා ප්‍රකාර ගාථා කියති. බොහෝ දෙනා ඒවා කිරීමේ දී ගාථා කිය යුතුම යයි සිතති. ගාථා නො කියා ඒවා නො කළ හැකිය යි ඇතැම්හු සිතති. ඒ නිසා ඇතැම්හු මල් පූජා ආදිය කිරීමේ දී අමාරුවෙන් වුව ද කෙනකු සොයා ගාථා කියවා ගනිති. ගාථා කියන්නට බැරි කම නිසා ඇතැම්හු වැඳුම් පිදුම් නො කරති. ගාථා නො කියා ගාථා නැතිව වැඳුම් පිදුම් නො කළ හැකි ය යනු වැරදි හැඟීමකි. වැඳුම් පිදුම් කිරීමට ගාථා කිය යුතුමය කියා නියමයක් නැත. ගාථා නො කියා වැඳුම් පිදුම් කිරීමෙන් ද පින් සිදුවන්නේ ය. වැඳුම් පිදුම් කිරීමේ පින කුඩා මහත් වන්නේ කියන ගාථා අනුව නොව කරන තැනැත්තාගේ සිතේ ඇති ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥාවන් අනුවය. බලවත් ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ප්‍රඥාවෙන් යුක්තව වදින්නහුට බොහෝ අනුසස් ලැබිය හැකි වන බලවත් කුශලයක් අත්වේ. මඳ සැදහැයෙන්, මඳ නුවණින් වදින්නහුට දුබල කුශලයක් ලැබේ. සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රඥාවෙන් තොරව වදින්නහුට ඉතා දුබල කුශලයක් ලැබේ.

දිනක් තථාගතයන් වහන්සේ බලවත් උදෑසන කාලයේ මහකුළුණු සමවතින් නැගිට ලොව බලා වදරණ සේක් : එදිනම මැරී අපායෙහි උපදින්නට ඇති මහලු සැඩොල් ගැහැණියක දක, ඇය දෙවිලොවට පමුණු වන්නට සිතා මහ සගන පරිවරා රජගහ නුවර බලා පිඬු පිණිස වැඩම කළ සේක. එ වේලෙහි සැඩොල් මැහැල්ල සැරයටියක් ගෙන වෙවුලමින් නුවරින් නික්මෙන්නී බුදුරදුන් වඩිනු දක නැවතුනාය. තථාගතයන් වහන්සේ ද ඇයට

මඟ අවුරන්නාක් මෙන් ඇය ඉදිරියේ නැවතුනාහ. උන්වහන්සේ පසුපස වැඩම කළ මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේ තථාගතයන් වහන්සේ නැවතී සිටින කාරණයක් සැබොල් මැහැල්ලගේ ආයු කෙළවර වන්නට ලං වී ඇති බවත් දැන, රොඩී මැහැල්ල අමතා ඇගේ ආයුෂ කෙළවර වන්නට ලංව ඇති බව වදරා තථාගතයන් වහන්සේ ගේ පා වදින ලෙස වදළහ. එය අසා ඉමහත් සංවේගයට පැමිණි රොඩී මැහැල්ල බුදුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහද පසඟ පිහිටවා උන්වහන්සේ ගේ පා වැන්දය. ඉක්බිති නැගිට තථාගතයන් වහන්සේ දෙසට වැදගෙන බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතියෙන් සිත එකඟ කොට බලාසිටියා ය. තථාගතයන් වහන්සේ මැයට ස්වර්ගයෙහි ඉපදීමට මේ පිත ප්‍රමාණවත් යයි නුවරට පිවිසි සේක. රොඩී මැහැල්ල දන්නා එක ම ගාථාවකුදු නැත. ඇය වැන්දේ කිසිවක් නො කියමින් ය. ඇය එදින කාලක්‍රියා කොට ගාථා නො කියා වැන්දා වූ ඒ පිනෙන් තවිතිසා දෙව්ලොව මහත් සම්පත්තියක් ඇති දෙවගනක් වූවාය. මේ කථාව විමානවන්ථුපකරණයෙහි එන්නේ ය. වන්දනාමය කුශලය සිදු කර ගැනීම ගාථා නැතිව කළ හැකි බවට මේ කථාව සාධකයකි.

බුදුන් වහන්සේ වැඩ සිටි කාලයේ දී උන්වහන්සේ වෙත දිනපතා දහස් ගණන් ජනයා පැමිණියහ. ඒ අය මෙකල බෞද්ධයන් විහාරවලට ගොස් වදින්නාක් මෙන් ගාථා කියමින් වැදීම කළාහු නම් තථාගතයන් වහන්සේට වැදුම් පිළිගැනීමට වඩා වැඩි වැඩක් කරන්නට නො ලැබෙන්නේ ය. ඔවුහු රජකු ඉදිරියට යන කලෙක මෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉතා ශාන්ත ලීලාවෙන් බුදුන් වහන්සේ ඉදිරියට ගොස් පසඟ පිහිටුවා හෝ අන් අයුරකින් හෝ වැදීම කළහ. පිදියයුත්තක් ඇති නම් එය තථාගතයන් වහන්සේගේ අතට පිළිගැන්වූහ. පාමුල හෝ තැබූහ. දැනට මල් පහන් ගිලන්පස විහාර වලට ගෙන ගොස් බුදුපිළිමය ඉදිරියේ තබා මහ හඬ නඟා බොහෝ වේලා ගාථා කියන්නාක් මෙන් ජීවමාන බුදුන් වහන්සේ වෙත ඒවා ගෙන ගොස් තබා ගාථා කියන්නට පටන්ගන්නා නම් විවේකකාමී වූ තථාගතයන් වහන්සේ ඔවුන් පලවා හරිනු නො අනුමානය.

බුදුරදුන් පිරිනිවීමෙන් පසු උන්වහන්සේට වැඳුම් පිදුම් කරන්නවුන් විසින් ගතයුතු හොඳ ම ක්‍රමය උසස් ම ක්‍රමය නම් බුදුගුණ මෙනෙහි කොට බුදුරුව සිතින් මවා ගෙන දිවමන් බුදුන් වහන්සේට මෙන් පරම ගෞරවයෙන් වැඳුම් පිදුම් කිරීම ය. එසේ කරන තැනැත්තා විසින් විහාරයකට හෝ දැනට වෙතට හෝ යන කල්හි බුදුගුණ සිහි කරමින් රජකු ඉදිරියට යන්නාක් මෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් සන්සුන්ව පූජනීය ස්ථානයට යා යුතුය. ඉක්බිති සිතින් බුදුරදුන් නිර්මිත කරගෙන බුදුනට වදිම් යි පසඟ පිහිටුවා පරම ගෞරවයෙන් වැදිය යුතුය. මල් ආදී පිදිය යුතු දෑ ඇති නම් බුදුන් වහන්සේගේ පාමුල තබන අයුරින් ගෞරවයෙන් ඒවා පිදිය යුතුය. එසේ කරන්නහුට දිවමන් බුදුනට වැඳුම් පිදුම් කිරීමෙන් ලැබෙන කුශලයට නො වෙනස් කුශලයක් අත්පත් වේ.

තිට්ඨන්තේ නිබ්බුතෙ වාපි - සමෙ චිත්තෙ සමං ඵලං

වෙතොපණ්ඨි හෙතු හි - සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.

(වීමාන වත්ථුපාලි)

“බුදුරදුන් දිවමන් කල්හි ද පිරිනිවීමෙන් පසු ද උන්වහන්සේට වැඳුම් පිදුම් කරන්නවුන්ට සිත සමාන නම් සමාන ඵල ලැබෙන්නේ ය. සිත මනා කොට තැබීම හේතුකොට සත්ත්වයෝ සුගතියට යන්නාහ.” යනු ඒ ගාථාවේ තේරුම ය.

ඒවමාන බුදුනට වැඳුම් පිදුම් කිරීමේ දී ඇතිවන සිතට සමාන සිතක් ඇති කරගෙන පිරිනිවියා වූ බුදුනට වැඳුම් පිදුම් කළ හැක්කේ නුවණ දියුණු අයට පමණෙකි. නුවණ නො දියුණු අයට එය කිරීම අපහසු ය. ඔවුන්ට දැනට පුරුදු වී ඇති ගාථා කියා වැඳුම් පිදුම් කිරීමේ ක්‍රමය ම වඩා යෝග්‍ය බව කිව යුතු ය.

ගාථා කියා වැඳුම් පිදුම් කිරීමේ සිරිත එතරම් පැරණි නොවේ. බුදුගොස් හිමියන් ලක්දිවට පැමිණ අටුවා ලියුයේ සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් වර්ෂ නවසිය ගණනකට පසුවය. අටුවාවල වැදීමේ ආකාරය දක්වා ඇති තැන්වල ගාථා කිය යුතු බවක් සඳහන් වී නැත. එයින් සිතා ගන්නට ඇත්තේ ඒ කාලයේ ද ගාථා කියා වැදීමේ සිරිතක් නො තිබූ බව ය. සුමංගලවිලාසිනී නම් වූ

දීඝනිකායටියකථාවෙහි සාමඤ්ඤඵල සුත්‍ර වර්ණනාවෙහි වෛත්‍යය හා බෝධිය වැදිය යුතු සැටි දක්වා ඇත්තේ මෙසේය.

“බුද්ධාරම්මණං පීතීං ගහෙන්වා වෙනියංගණං ආරුය්හ මහන්තං වෙ වෙනියං තික්ඛන්තං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු ධානෙසු වන්දිතබ්බං. බුද්දකං වෙ තට්ඨෙව පදක්ඛිණං කත්වා අටියසු ධානෙසු වන්දිතබ්බං, වෙනියං වන්දිත්වා බොධියංගණං පත්තෙනා පි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චාකාරං. දස්සෙන්වා බෝධිං වන්දිතබ්බා.”

එහි තේරුම : “බුද්ධාරම්මණ ප්‍රීතිය උපදවා ගෙන සැමළුවට නැග ඉදින් වෛත්‍යය මහත් වේ නම්, තුන් වරක් පැදකුණු කොට සතර තැනක වැදිය යුතුය. ඉදින් වෛත්‍යය කුඩා නම් එසේ ම පැදකුණු කොට අට තැනක වැදිය යුතුය. වෛත්‍යය වැද බෝමළුවට පැමිණියාහු විසින් බුදුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි මෙන් ගෞරව දක්වා බෝධිය වැදිය යුතුය” යනු යි.

පැදකුණු කිරීමය යනු තමාගේ දකුණු අංශය වෛත්‍යය දෙසට සිටින සේ වැදගෙන වෛත්‍යය වටා යාමය. එසේ කිරීමේ දී ඒ ඒ තැන දී පසඟ පිහිටුවා වැදිය යුතු ය. මේ අටුවාවෙහි වෛත්‍යය වන්දනාව දක්වා ඇති ආකාරය ය. ගාථා කීමේ සිරිත ඒ කාලයේ පැවැතියේ නම් බුදු ගොස් හිමියන් විසින් ගාථා කිය යුතු බවත් නො අනුමානව ම සඳහන් කරනවා ඇත. එසේ සඳහන් නො කිරීමෙන් පිළිගන්නට ඇත්තේ ඒ කාලයේ දී ගාථා කියා වැදීමේ සිරිත නො තිබූ බව ය.

බුදුරදුන් පිරිනිවීමෙන් පසු බුද්ධ ප්‍රමුඛ උභතෝ සංඝයා හට දන් දෙනු කැමැති කල්හි උභතෝ සංඝයා මැද බුදු පිළිමයක් තබා එය ඉදිරියෙහි පාත්‍රයක් තබා සංඝයාට දන් බෙදන කල්හි බුදුන් වහන්සේගේ කොටස ඒ පාත්‍රයට බෙදමින් දානය දිය යුතු බව දක්ෂිණාවිභංග සුත්‍ර අටුවාවෙහි කියා තිබේ. ගාථා කියා බුද්ධ පූජාව කිරීමක් එහි සඳහන් නො වේ. එයින් තේරුම් ගත යුත්තේ ඒ කාලයේ පිරිනිවියාවූ බුදුන්ට ආහාර පූජාදිය කිරීමේ දී ගාථා කීමේ සිරිත නො තිබූ බව ය. මේ කරුණු අනුව කිව යුත්තේ ගාථා නො කියා වැදුම් පිදුම් කිරීමේ වරදක් නැති බවත් සැදහැයෙන් වැදුම් පිදුම් කරන්නකුට ගාථා නැතිකමින් හානියක් නැති බවත් ය.

වන්දනා ගාථාවල ප්‍රයෝජනය

ඉහත දක් වූ කරුණු අනුව සිතන කල්හි දැනට කරගෙන යන පරිදි වැදුම් පිදුම් කිරීමේ දී නොයෙක් ගාථා නොයෙක් වාක්‍යයන් කීම නිෂ්ඵල නුවමනා දෙයකැයි ඇතැමුන්ට සිතෙන්නට පිළිවන. බොහෝ වේලා නොයෙක් දේ කියමින් වැදීම පිදීම වුවමනා නැති නිෂ්ඵල වැඩකැයි ඇතැමුන් කියනු ද සමහර විට ඇසේ. එසේ කියනුයේ ද ඔවුන්ගේ නො දැනීම නිසාය. වැදුම් පිදුම් කිරීමේ දී රත්නත්‍රයේ ගුණ දැක්වෙන ගාථා හෝ වාක්‍යයන් කීමේ ප්‍රයෝජන බොහෝ ඇත්තේ ය. වඩා ප්‍රයෝජනය ඇතිවන පරිදි එය හොඳින් සකස්කර ගන්නවා මිස අත්හැර දමිය යුතු නොවේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දේහය දක්නට ඇත්තා වූ, උන්වහන්සේගේ ශ්‍රී මුඛයෙන් කරන මධුර ධර්ම දේශනය අසන්ට ඇත්තා වූ, උන්වහන්සේ වාසය කරන විහාරාරාමයන් දක්නට ඇත්තා වූ, උන්වහන්සේ ගේ උසස් ශ්‍රාවකයන් දක්නට ඇත්තා වූ, උන්වහන්සේ වෙත පැමිණ ගරු බුහුමන් කරන රාජරාජමහාමාත්‍යාදීන් දක්නට ඇත්තා වූ, උන්වහන්සේගේ ගුණ අසන්නට ලැබෙන්නා වූ උන්වහන්සේ ජීවමානව වැඩ සිටියාවූ කාලයේදී කාහටත් ලෙහෙසියෙන් බුදුගුණ දත හැකිය. අනන්ත ගුණ ඇති තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පා වදරා බොහෝ කල් ගත වී ඇති බැවින් මෙකල ඉන්නා ජනයන්ට බුදුන් හැඳින ගැනීමට බුදුගුණ දැන ගැනීමට දුෂ්කරය. වන්දනාමය කුශලයන් පූජාමය කුශලයන් මහත්ඵල වන්නේ ඒවා කරන අයගේ බුදුගුණ දැනීම අනුව ය. වන්දනා පූජා සඳහා පිළියෙල කර ඇති ගාථා හා වාක්‍ය බුදුගුණ ප්‍රකාශ කරන ඒවාය. ඒවා පාඩම් කරගෙන කියමින් වැදුම් පිදුම් කරන කල්හි ඒ ගාථාවලින් වාක්‍යවලින් දැක්වෙන බුදු ගුණ වන්දනා කරුවන්ගේ සිතට නැගී එන්නේ ය. එයින් ඔහුට බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතිය හා ශ්‍රද්ධාව ඇතිවේ. බුදුගුණ සිතට නගා ගෙන බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතියෙන් යුක්තව කරන ඒ වන්දනා පූජාවෝ ඒ නිසා ම මහත්ඵල වන්නාහ. නොයෙක් ලෙස ගාථා කියමින් කල් ගත කරමින් වැදුම් පිදුම් කිරීම ජීවමාන බුදුරදුන් ඉදිරියේ කිරීම සුදුසු නැත ද මේ කාලයේ තමන්ගේ සිතින් බුදුන් මවාගෙන උන් වහන්සේට වැදුම් පිදුම් කිරීමේ දී බුදු ගුණකිම සුදුසු ය. බුද්ධ

ගුණාත්මක ගාථාදිය කියමින් වදින්නවුන්ට බුදුගුණ සිහි කිරීමෙන් හා කීමෙන් අතිරේක කුශලයක් ද අයත් වේ. බුදුගුණ සිහි කරන කියන අවස්ථාවේදී එසේ කරන තැනැත්තාට කියන වචනයක් පාසා ම ඇති වන්නේ කාමාවචර කුසල් සිත්ය. ඒ හැම කුසල් සිතක් ම අනාගතයේ දී ඔහුට බොහෝ ඉෂ්ට විපාක ඇති කරන්නේ ය. බොහෝ වේලාවක් බුදුගුණ කියමින් වදින සැදුහැවතාට බොහෝ කුසල් සිත් ඇති වේ. මද වේලාවක් එසේ කරන තැනැත්තාට ඇති වන්නේ කුසල් සිත් ස්වල්පයකි. බොහෝ පින් ඇති කර ගනු කැමැතියන් විසින් බොහෝ බුදුගුණ පාඨයන් පාඩම් කරගෙන ඒවා කියමින් වැදිය යුතුය. බුදුගුණ කොතෙක් කීව ද එහි වැඩිකමක් නිෂ්ඵල කමක් නැත. බුදුගුණ කියන්නහුට දහම් ගුණ කියන්නහුට සගගුණ කියන්නහුට පදයක් පදයක් පාසා ම උසස් කුශලයක් අත්පත් වේ. ඒ කුශලයේ අගය මෙසේ දක්වා තිබේ.

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස
 යස්ස කායෙ භවති යා පීති,
 වරමෙව හි සා පීති
 කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස

ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස
 යස්ස කායෙ භවති යා පීති
 වරමෙව හි සා පීති
 කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.

සංඝොති කිත්තයන්තස්ස
 යස්ස කායෙ භවති යා පීති
 වරමෙව හි සා පීති
 කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස”

(බ්‍රහ්මජාල සුත්තවයකපා)

ශ්‍රද්ධාව ඇතිවීම පිණිස මේ ගාථා පාඩම් කරගෙන තිබීම යහපති. බුද්ධ යන වචනය කියන්නහුට ද ධම්ම යන වචනය කියන්නහුට ද සංඝ යන වචනය කියන්නහුට ද එයින් යම් ප්‍රීතියක් වේ නම් ඒ ප්‍රීතිය මුළු දඹදිවට රජ වීමට ද වඩා උතුම් බව ඒ ගාථාවලින් ප්‍රකාශ වේ.

තේරුම නො දන්නා ගාථා කීම

බොහෝ දෙනා මේ වැරදීම පිළිම ගාථා කියා ම කළ යුත්තකැ යි සිතා යම්කිසිවක් පාඩම් කර ගෙන එය කියා වදිති. තමන්ට නො තේරෙන දෙයක් කියමින් එසේ වන්දනා කරන්නවුන්ට එයින් ලැබෙන්නේ ඥාන විප්‍රයුක්ත වූ දුබල කුශලයකි. ඒ දුබල කුශලයෙන්, වන්දනාවෙන් පූජාවෙන් ලැබෙන්නේයැ යි කියා ඇති උසස් අනුසස් නො ලැබෙන්නේ ය. එ බඳු කුශලයකින් මිනිස් ලොව උපදනේ ද දුබලයකු ව ම උපදී. දෙවිලොව උපදනේ ද අල්පේශාකා දෙවියෙක් වන්නේය. වන්දනා ගාථා ප්‍රයෝජන වන්නේ ඒවා තේරුම් ගෙන ඒවායින් කියැවෙන ගුණ සිතට නඟා වන්දනා කළ හැකියන්ට පමණෙකි. පාළි ගාථාවල අදහස් තේරුම් ගෙන වැරදීම බොහෝ දෙනාට කළ හැක්කක් නො වන බැවින් මෙහි සිංහල වන්දනා පාඨයක් යොදා ඇත. එය පාඩම් කර ගෙන එහි දක්වෙන බුදුගුණ සලකා ගෙන එය කියා වන්දනා කිරීමෙන් ඥානසම්ප්‍රයුක්ත වන උසස් කුශල් අත්පත් කර ගත හැකිය.

මඟුළු ලබා නිවන් දැකිය හැකි වන්නේ ත්‍රිභේතුක පුද්ගලයන්ට පමණකි. ඥානවිප්‍රයුක්ත කුශලයෙන් ලැබෙන්නේ ද්විභේතුක හෝ අභේතුක උත්පත්තිය ය. නිවන් පතා වුවද ඥානවිප්‍රයුක්ත කුසල් කොට ඒවායින් ද්විභේතුක හෝ අභේතුක උත්පත්ති ලබා සිටින විටෙක දී ලොචතුරා බුදු කෙනකුන් හමුවූව ද ඔවුන්ට ඒ ජාතියේ දී මඟුළු නො ලැබිය හැකි ය. නිවන් නො දැකිය හැකි ය. එබැවින් පින් කරන අවස්ථාවල ඥානසම්ප්‍රයුක්ත ත්‍රිභේතුක කුශලයන් ම ඇතිකර ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතුය. ත්‍රිභේතුක කුශල් ඇතිකර ගත හැකි වීමට ගාථා කියා වැදුම් පිදුම් කරන්නවුන් ඒවායේ තේරුම දැන ගත යුතු ය. ගාථාවක තේරුම අසා බලා දැන ගත්තේ ද පාළි භාෂාව නො දන්නවුන්ගේ සිතට ගාථාව කියන කල්හි එහි තේරුම මතු වී නො එයි. කියන විට ම තේරුම සිතට නැඟෙන්නේ තරමකටවත් පාළි භාෂාව දැන සිටින අයට පමණකි. එබැවින් තේරුමක් සමඟ ගාථා පාඩම් කර ගෙන තේරුමක් සමඟ ම කියා වැදුම් පිදුම් කිරීම වඩා හොඳ ක්‍රමය බව කිය යුතු ය. මෙහි වන්දනා පූජා ගාථාවල තේරුම යොදා ඇත්තේ ඒ නිසාය. තේරුමක් සමඟ ම ඒවා කියා වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කුශලයන් ඇති කර ගත හැකි ය.

ස්තුති පූජාව

මල්, පහන්, සුවඳ දුම්, සුවඳ සුණු, සුවඳ පැන්, සුවඳ දැ, ආහාර-පාන-වස්ත්‍ර යන ආදී මනුෂ්‍යයන් කැමති වන වස්තූන් ගරු කළ යුතු පුද්ගලයන්ට පූජා කරති. ස්තුතිය ද ආහාර පාන වස්ත්‍රාදිය මෙන් මනුෂ්‍යන් කැමති වන දෙයකි. ඇතැම්හු මිල මුදලට වඩා ස්තුතියට කැමැත්තෝ ය. ඔවුන් ගෙන් මුදලක් දී කරවා ගත නොහෙන වැඩක් ස්තුතියෙන් කරවා ගත හැකි ය. ස්තුතියෙන් සැමදෙනා ම සතුටු කරවිය හැකි ය. සතුටු වන දෙයක් වන ස්තුතිය ද පූජා කළ යුතු දෙයකි. රජුන් සතුටු කරවා ඔවුන්ගෙන් ප්‍රයෝජන ලබනු කැමැත්තෝ රජුන් ඉදිරියේ ඔවුන් ගේ ගුණ ගී ගයා ඔවුනට ස්තුතිය පිරිනමති. දෙවියන්ගෙන් උපකාර ලබනු කැමැත්තෝ දේවාලයකට ගොස් ස්තෝත්‍ර නාමයෙන් හඳුන්වන ශ්ලෝක කවි හා කන්තලවී නමින් හඳුන්වන වාක්‍යයන් ද කියමින් දෙවියන්ට ස්තුති පූජා කරති. ඇතැම්හු ස්තුති ගීතිකා ස්තුති වාක්‍යය පත්වල ලියා හෝ මුද්‍රණය කරවා උසස් අයට හා හිතවතුන්ට පිරිනමති. එසේ කරන්නේ මේ ස්තුතිය හැම දෙන ම කැමති වන්නක් බැවිනි. රාජාදී සෑම දෙනා ම කැමති වන උසස් අයට පිරිනමන ඒ ස්තුතිය මල් පහන් සුවඳ ආදිය සේ රත්නත්‍රයට පූජා කිරීමට ද සුදුසු ය. එබැවින් ඇතැම්හු ලොව්තුරා බුදුවරයන් කෙරෙහි පැහැද උන් වහන්සේලා ඉදිරියේ ගාථා කියා උන් වහන්සේලාට ස්තුති පූජා කළහ. වැදීම මල් පහන් ආදියෙන් පිදීම පිනක් වන්නාක් මෙන් ස්තුතියෙන් පිදීම ද පිනක් වේ. රත්නත්‍රය ගුණවලින් යුක්ත කොට ගොතා ඇති වන්දනා ගාථා, වන්දනා වාක්‍යයන් කීම රත්නත්‍රයට ස්තුති පූජාවකි. ගුණ සිහි කර ගැනීමට පමණක් නොව ස්තුති පූජාවක් වශයෙන් ද ඒ ගාථා වාක්‍යයන් කිය යුතු ය.

ස්තුති පූජාවේ අනුසස්

අතීතයේ එක් කපෙක හිමවන දකුණු දිග එක් භූමිභාගයක අසපුවෙක තවුසෙක් මෝක්ෂ මාර්ගය දක්වන ආවායථීවරයකු සොයමින් වනයෙහි ඇති මූල ඵලයන් ආහාර කොට ගනිමින් විසුවේ ය. එසමයෙහි සුමේධ බුදුන් වහන්සේ ලොව පහළ ව සිටුවසස් දෙසමින් මහජනයා සසර සයුරෙන් එතර කරවන්නට

වන්හ. බුදුන් ලොව පහළව අට වසක් ඉක්මිමෙන් පසු බුදුන් ලොව පහළ වූ පුවත තවුසාට ද සැලවිය. තාපස තෙමේ ඉමහත් ප්‍රීතියට පැමිණ අසපුව හැමද ගිනි නිවා තවුස් පිරිකර ගෙන බුදුන් දක්නා රිසියෙන් නික්ම ගොස් සුමේධ බුදුන් වහන්සේ වෙසෙන වන්දවනී නම් නගරයට එක් දිනකින් ම පැමිණියේ ය. එසමයෙහි සුමේධ බුදුන් වහන්සේ ධර්මදේශනා කරමින් උන් සේක. තාපස තෙමේ ජනසමූහයා පසු කොට ඉදිරියට ගොස් බුදුන් වහන්සේට වැද මතු දැක්වෙන ගාථා කියා උන්වහන්සේට ස්තුති කෙළේය.

තුචං සත්ථා ව කේතු ව ධජො යුපො ව පාණිනං,
පරායනො පතිට්ඨා ව දීපො ව දීපදුත්තමො

නෙපුඤ්ඤො දස්සනෙ වීරො තාරෙසි ජනතං තුචං,
නත්ථඤ්ඤො තාරකො ලොකෙ තවුත්තරීතරො මුනෙ

සක්කා භවේ කුසග්ගෙන පමෙතුං සාගරුත්තමෙ
නත්වෙව තව සබ්බඤ්ඤා ඤාණං සක්කා පමෙතවෙ.

තුළා දණ්ඨෙ ඨපෙත්වාන මහිං සක්කා ධරෙතවෙ,
නත්වෙව තව පඤ්ඤාය පමාණමත්ථී වක්ඛුම.

ආකාසො මිනිතුං සක්කා රජ්ජයා අංගුලෙන වා,
නත්වෙව තව සබ්බඤ්ඤා සීලං සක්කා පමෙතවෙ.

මහාසමුද්දෙ උදකං ආකාසො ව වසුන්ධරා
පරිමෙය්‍යානී එතානී අප්පමෙය්‍යාසී වක්ඛුම.

සුමේධ බුදුන් වහන්සේ ඔහුගේ ස්තුති පූජාව පිළි ගෙන මහ සගන මැද හිඳ ඔහුට එයින් මතු ලැබෙන විපාක මෙසේ වදළ සේක. පහන් සිතින් මාගේ ඥානයට පැසසු ඒ තවුසා ඒ පිනෙන් සත් සැත්තෑ කපක් දෙවි ලොව දෙවි සැප විදින්නේ ය. දහස් වරක් දෙවිලොව රජ වී රජය කරන්නේ ය. වාර සිය ගණනක් මිනිස් ලොව සක්විති රජ වන්නේ ය. ගණනින් නිම කළ නොහෙන තරම් වාර වලදී ප්‍රදේශ රාජසම්පත් ලබන්නේ ය. මොහු දෙවි වුව ද මිනිස් වුව ද හැම කල්හි පින්කම් කරන කියුණු නුවණැතියෙක් වන්නේ ය. මෙයින් කල්ප තිස්දහසකින් මතු ඔක්කාක කුලයෙහි

උපන් ගෞතම නම් බුදුකෙනෙක් වන්නේය. එකල මේ තෙමේ මිනිස් ලොව ඉපිද ඒ බුදුන්ගේ සස්තෙහි පැවිදිව සත් අවුරුදු වයසේදී ම සවි කෙලෙසුන් නසා අර්භත්වයට පැමිණ දුක් කෙළවර කරන්නේ ය.

ඒ තාපස තෙමේ සුමේධ බුදුන්ගේ කාලයේ පටන් ගෞතම බුදුන්ගේ කාලය දක්වා ඇති කල්ප තිස් දහසක් වූ අති දීර්ඝ කාලයෙහි එක වරකුදු දුර්ගතියට නො පැමිණ දේව මනුෂ්‍ය සංඛ්‍යාත සුගති සංසාරයෙහි සැරිසරා අප බුදුන් කාලයේ දී මිනිස්ලොව ඉපිද පැවිදිව සත් අවුරුදු වසසේදී ම රහත් ව:

"තිංස කප්ප සහස්සමිහි - යං ඤාණමථවිං අනං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි - එලං ඤාණස්ස ථොමනෙ."

යනුවෙන් මම කල්ප තිස් දහසකින් ඔබ බුදුන්ගේ නුවණට යම් ස්තුතියක් කෙළෙමි ද ඒ පිනෙන් මේ වන තුරු දුර්ගතියට නො ගියෙමි. මෙය ඥානයට ස්තුති කිරීමේ ඵලයයි ප්‍රකාශ කෙළේය. මේ කථාව ඤාණථවිකථෙරාපදන යන නමින් අපදන පාලියේ එන්නේ ය.

මෝඝරාජ තෙරුන් වහන්සේගේ ස්තුති පුජාව

මෝඝරාජ තෙරුන් වහන්සේ අතීතයේ එක් ජාතියක දී මහසගන පිරිවරා මහමග වඩනා අත්පදස්සි බුදුන් වහන්සේ දෑක පැහැදී වැඳ මෙසේ ස්තුති කළහ.

යාවතා රූපිනො සත්තා අරුපී වා අසඤ්ඤුනො,
සබ්බෙ තෙ තවඤාණමිහි අන්තො හොන්ති සමොගධා

සුබ්බමච්ඡිකජාලෙන උදකං යො පරික්ඛිපෙ,
යෙ කෙවි උදකෙ පාණා අන්තො ජාලෙ භවන්ති තෙ

යෙසං ව වෙතනා අත්ථී රූපිනො වා අරුපිනො
සබ්බෙ තෙ තව ඤාණමිහි අන්තො හොන්ති සමොගධා

සමුද්ධරසීමං ලොකං අන්ධකාරසමාකුලං,
තව ධම්මං සුඤ්ඤිතවාන කංඛාසොතං තරන්ති තෙ

අච්ඡිජා නිවුතෙ ලොකෙ අන්ධකාරෙන ඔත්ථටෙ,
තව ඤාණමිහි ජොතන්තෙ අන්ධකාරා පටංසිතා

තුටු වක්කුසි සබ්බෙසං මහාතමපනුදනො,
තව ධම්මං සුඤ්ඤිතං නිබ්බායති ඛුඤ්ඤිතො.

මෙසේ ගාථා කියා බුදුන්ට ස්තූති කොට අවසානයේ ගොටුවක් පුරා මී පැණි ද තථාගතයන් වහන්සේට පිළිගැන්වූහ. තථාගතයන් වහන්සේ එය පිළිගෙන වළඳා අහසෙහි සිට ඔවුන්ගේ සිත් සතුටු කරවමින් මෙසේ වදළ සේක.

මාගේ ඥානයට ස්තූති කළා වූ බුදුන්ට ස්තූති කළා වූ මොහු ඒ චිත්තප්‍රසාදය හේතු කොට මතු දුර්ගතියට නො පැමිණෙන්නේ ය. ඔහු මේ පිනෙන් තුදුස් වරක් දෙවිලොව රජ කරන්නේ ය. අටසිය වරක් පොළොවෙහි රජ වන්නේය. පන්සිය වරක් සක්විති රජ වන්නේය. ප්‍රමාණවත් නැති වාරවල ප්‍රදේශරාජ වන්නේ ය. අනාගතයේ ගෞතම බුදුන්ගේ සසුනෙහි පැවිදිව මෝසරාජ යන නාමයෙන් බුද්ධශ්‍රාවකයෙක් වන්නේ ය. ත්‍රිවිද්‍යාවෙන් යුක්ත වන්නා වූ මොහු බුදුන් වහන්සේ රැක්ෂවීච්චරධාරීන්ගෙන් අග්‍රස්ථානයෙහි තබා වදරන්නාහ. මේ කථාව අපදන පාළියෙහි මෝසරාජ ථෙරාපදන නාමයෙන් ආයේය.

තෙරුවන් ගුණ දැනීම

බුදුගුණ නො දන්නවුන්ට බුදුන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවක් ඇති විය නො හැකිය. මදක් බුදුගුණ දන්නවුන්ට මද ශ්‍රද්ධාවක්, දුබල ශ්‍රද්ධාවක් ඇති වේ. බොහෝ බුදුගුණ දන්නවුන්ට මහත් වූ ශ්‍රද්ධාවක්, බලවත් ශ්‍රද්ධාවක්, කවරකු විසිනුදු වෙනස් කළ නො හෙන අවල ශ්‍රද්ධාවක් ඇති වේ. බුදුගුණ දැනීම මද පමණට ඔහුට ඇති වන ශ්‍රද්ධාව දුබල ය. බුදුගුණ දැනීම වැඩි වැඩි පමණට ඔහුට බලවත් ශ්‍රද්ධාවක් ඇති වේ. වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් වන කුශලය කුඩා මහත් වන්නේ එය කරන සිත හා ඇති වන ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥාදීන් අනුව ය. මන්ද ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥාවන්ගෙන් යුක්ත කුශලය අල්ප ඵල අල්පානිසංස වන්නේ ය. බලවත් ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥාදීන්ගෙන් යුක්ත කුශලය මහත්ඵල මහානිසංස වන්නේ ය. මහත්ඵල මහානිසංස වන පරිදි වැදුම් පිදුම් කිරීමේ කුශලය ඇති කරගත හැකි වීමට තෙරුවන් ගුණ දැන ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතුය.

බුදුගුණ ඉතා බොහෝ ය. අකාශය සේ අනන්තය. කියා නිම කළ නො හැකි ය.

බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො චණ්ණං
 කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො
 ධියෙඨ කප්පො චිරදීසමන්තරෙ
 චණ්ණො න ධියෙඨ තථාගතස්ස.

බුදුකෙනකුත් විසින් අනිකක් නො කියමින් කපක් මුළුල්ලෙහි බුදුගුණ ම කීව ද දීර්ඝ කාලයකින් කල්පය ගෙවී යනු මිස බුදු ගුණ කියා නො නිමෙන බව මේ ගාථාවෙන් දක්වන ලදී. මේ මහා බුද්ධ ගුණස්කන්ධයෙහි පෘථග්ඡනයන්ට අවිෂය බොහෝ අලෝකික ගුණ ද ඇත්තේය. සර්වාකාරයෙන් බුදු ගුණ දන්නෝ බුදු වරයෝ ම ය. ශාරිපුත්‍රාදී මහරහතන් වහන්සේලා වුව ද සර්වාකාරයෙන් බුදුගුණ දැන ගැනීමට සමත් නො වන්නාහ. ඒ ඒ පුද්ගලයන්ගේ බුදුගුණ දැනීමේ තත්ත්වය දීඝනිකාය සම්පසාදනීය සූත්‍ර අටුවාවෙහි මෙසේ විස්තර කර තිබේ.

ලෝකික මහජනයා තම තමා දත් පරිදි බුදුගුණ සිහිකරති. සකල ලෝකික මහජනයාට වඩා එක් සෝවාන් පුද්ගලයෙක් බුදුගුණ මහත් කොට අදහයි. සෝවාන් පුද්ගලයන් සියයකට දහසකට ද වඩා එක් සකාදගාමී පුද්ගලයෙක් බුදුගුණ මහත් කොට අදහයි. සකාදගාමීන් සියයකට දහසකට ද වඩා එක් අනාගාමී පුද්ගලයෙක් බුදුගුණ මහත් කොට අදහයි. අනාගාමීන් සියයකට දහසකට ද වඩා එක් අර්හත් පුද්ගලයෙක් බුදුගුණ මහත් කොට අදහයි. සාමාන්‍ය අර්හත් පුද්ගලයන්ට වඩා අසුමහා ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලා බුදුගුණ මහත් කොට අදහති. අසුමහා ශ්‍රාවකයන් අකුරෙත්‍රුදු මහා කාශ්‍යප අනුරුද්ධ මහාකච්චායන මහාකොට්ඨිත යන මහ රහතන් වහන්සේලා බුදුගුණ මහත් කොට අදහති. උන්වහන්සේලාට වඩා අග්‍රශ්‍රාවකයන් වහන්සේලා දෙනම ද උන්වහන්සේලාගෙන් සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේ ද බුදුගුණ මහත් කොට අදහති. සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට ද වඩා එක් පසේ බුදු කෙනකුත් වහන්සේ බුදුගුණ මහත් කොට අදහති. සිවුරු කොන් එකිනෙක ගැටී සිටින පරිදි සක්වළ පුරා වැඩ සිටින පසේ බුදුවරයන් වහන්සේලා සමූහයක් විසින් සිහි කරන බුදුගුණ වලට වඩා එක් ලොවුතුරා බුදුකෙනෙක් බුදුගුණ මහත් කොට අදහන්නාහ.

ආයඹී පුද්ගලයන්ට මිස පාඨග්ජනයන්ට ගැඹුරු බුදුගුණ දන හැකි නො වකුදු වන්දනා පුජාවන් මහත් ඵල කර ගැනීමට පාඨග්ජනයන් විසින් දතහැකි බුදුගුණ දෑන ගැනීම ම ප්‍රමාණවත් බව කිය යුතු ය. පාඨග්ජනයන්ගේ බුදුගුණ දැනීම ද අනේකාකාර ය. ඇතැම්හු මදක් බුදුගුණ දනිති. ඇතැම්හු බොහෝ දනිති. ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ දැනීම අනුව පුණ්‍යඵලයේ අඩු වැඩි බව සැලකිය යුතුය.

පුණ්‍යඵලය පිළිබඳ දැනීම් හෝ නො දැනීම් අනුව ද කුශලයාගේ අල්පඵල මහත්ඵල භාවය කිය යුතු ය. වැදුම් පිදුම් කිරීමේ දී පුණ්‍යඵලය නො දෑන කරන්නහු ගේ කුශලය අල්ප ඵල වේ. මදක් දන්නහුගේ කුශලය මධ්‍යම ඵල වේ. බොහෝ දන්නහුගේ කුශලය මහත් ඵල වේ.

කිං පන සම්මාසම්බුද්ධෙන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස දින්නං මහප්ඵලං, උදහු සාරිපුත්තත්ථෙරෙන සම්මාසම්බුද්ධස්සාති? සම්මාසම්බුද්ධෙන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස දින්නං මහප්ඵලං, කස්මා? සම්මා සම්බුද්ධං ධ්පෙත්වා අඤ්ඤො දානස්ස විපාකං ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී

(දක්ඛිණාවිහංග සුත්තවිධකථා)

මේ අටුවා පාඨයෙන් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට දෙන දානය ය, සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ විසින් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට දෙන දානය ය යන මේ දෙකින් වඩා මහත්ඵල විය යුත්තේ කවර දානයක් ද යන මේ ප්‍රශ්ණය නගා බුදුන් වහන්සේ විසින් සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේට දෙන දානය වඩා මහත්ඵල බව දක්වති. ඵයට හේතුව සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට වඩා තථාගතයන් වහන්සේ දාන ඵලය දන්නා බවය යි කියති. ප්‍රතිග්‍රාහක ගුණසම්පත්තිය අනුව ම දන ඵලය කියතහොත් ශ්‍රාවකයකු වන සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට දීමට වඩා බුදුන් වහන්සේට දීම මහත්ඵල බව කියයුතු ය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේට වඩා ගුණයෙන් ඉතා පහත් වන සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේට දීම මහත්ඵල බව දැක්වීමෙන් පිනක් මහත් ඵල වීම පිළිබඳව ප්‍රතිග්‍රාහක ගුණයට වඩා දායකයා ගේ අනුසස් දැනීම ප්‍රධාන කාරණයක් වන බව කිය යුතුය. තථාගතයන් වහන්සේ හා

සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මේ දාන කථාව උපමා කථාවෙකි. මෙයින් දනාදි ක්‍රියා කිරීමෙන් බුදුන් වහන්සේට හෝ සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට පින් සිදුවෙතැ යි වරදවා නොදන යුතුය. මතු උත්පත්තියට හේතු වන තණ්හාව අර්භත්මාර්ගයෙන් සම්පූර්ණයෙන් නැසූ බුද්ධාදීන්ට පින් පව් සිදුවීමක් නැත. ඉහත කී අටුවා පාඨයෙන් දැක්වෙන්නේ පිනක් වෙතහොත් ඉතා හොඳින් දානයෙහි අනුසස් දන්තා වූ තථාගතයන් වහන්සේ ගේ දානය වඩා මහත්ඵල දනයක් වන බවය.

කුශලාකුශල වන්දනා

මිසදිටුවෝ ලෝකයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨයෝ මොහුය, මොවුන්ට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් දෙලොවට ම යහපතක් වන්නේ යයි සලකා දෙව්වරුන්ට වැදුම් පිදුම් කෙරෙති. ඔවුන්ගේ ඒ වන්දනාව දෘෂ්ටි සහගත බැවින් අකුශලයෙකි. බෞද්ධයෝ ද යමක් කරවා ගනු පිණිසත් ලබා ගනු පිණිසත් දෙවියන්ට හා ඇතැම් උසස් අයටත් වදිති. ඇතැම් බෞද්ධයෝ සමහර විට ඒ අදහසින් භික්ෂූන්ට ද වදිති. ලෝභ සහගත සිතින් කරන ඒ වැදීම ද අකුශල පක්ෂයට අයත් වේ. එහෙත් ඒවා අපායට යන තරමේ අකුශල් නො වේ. නො වැඳ සිටිය හොත් මොහුගෙන් නපුරක් විය හැකිය යි සලකා රාජාදීන්ට බිය නිසා වදිති. එයත් කුශල පක්ෂයට අයත් වන්දනාවක් නො වේ. ජාතික සිරිත් වශයෙන් කුලසිරිත් වශයෙන් කරන වන්දනාවක් ද ඇත්තේ ය. කරන්නවුන් ගේ අදහස් අනුව ඒවා කුශලාකුශල දෙපක්ෂයට ම අයිති විය හැකි ය. කවර පක්ෂයකට අයත් වුව ද ඒවායේ ද සැලකිය යුතු විපාක දන ශක්තියක් නැත්තේ ය. මුත් වහන්සේ පවින් වැළකී සිටින්නා වූ සිල්වත් වූ මෙමුනි කරුණාදි ගුණවලින් යුක්ත වූ කෙලෙස් නැති කළා වූ හෝ නැති කිරීමට උත්සාහ කරන්නා වූ හෝ උත්තම පුද්ගලයෙකැ යි සලකා ලාභාපේක්ෂාවෙන් තොරව ශුද්ධ චිත්තයෙන් තමාගේ ගෞරවය දැක්වීම් වශයෙන් ගුණවතුන්ට කරන වන්දනාව මහත්ඵල මහානිසංස දයක කුශල වන්දනාව ය.

වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුස්සෝ

ගුණයෙන් හා වයසින් වැඩිවූවෝ වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුස්සෝ ය. වන්දනාව පූජාව සත්කාරය මහත් ඵල වීමට බාධක

වූ සකල ක්ලේශයන් නිරවශේෂයෙන් මතු නූපදනා පරිද්දෙන් ප්‍රහාරණය කර ඇති නිසා ද, වන්දනා පූජා සත්කාරයන් මහත්ඵල වීමට හේතු වන ශීලාදී අපරිමිත ගුණස්කන්ධයකින් යුක්ත වන නිසා ද තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි වන්දනා පූජා සත්කාරයන්ට සුදුස්සන්ගෙන් අග්‍ර වූ සේක.

“නයිමස්මිං. ලොකේ පරස්මිං. වා පන බුද්ධෙන සෙට්ඨො සද්ධිසො ච විජ්ජති,

යමානුණෙයානං අග්ගතං ගතො පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලඵලෙසිං”

(දක්ෂිණාවිහංග සුත්තවිධිකතා)

“මේ ලෝකයෙහි හෝ අන් ලොවක හෝ බුදුන් වහන්සේට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයෙක් හෝ සම වූවෙක් හෝ නැත. ඒ තථාගතයන් වහන්සේ පින් කැමති වන්නා වූ මහත් ඵල බලාපොරොත්තු වන්නා වූ පුද්ගලයන් විසින් පූජා සත්කාර කිරීමට සුදුසු පුද්ගලයන්ගෙන් අග්‍ර බවට පැමිණි සේක.” යනු ඒ ගාථාවේ තේරුම ය.

ලෝකයෙහි පූජා සත්කාරවලට සුදුසු අන්‍ය පුද්ගලයන් හට තමන් විසින් වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු තමන්ට වඩා උසස් පුද්ගලයෝ ද ඇත්තහ. තථාගතයන් වහන්සේට වනාහි තමන් වහන්සේ විසින් ගරු බුහුමන් කිරීමට සුදුසු තමන්ට වඩා උත්තම පුද්ගලයෙක් නැත්තේ ය. සච්ඤාලෙසුන් නසා සර්වඥපදප්‍රාප්තව සිටින්නා වූ තථාගතයන් වහන්සේට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයකු නැති බව පුදුම කරුණක් නො වේ. බෝධිසත්ත්වයන් වහන්සේ මවුකුසින් බිහි වූ කෙණෙහි ම උතුරු දිග බලා සත් පියවරක් ගමන්කොට ලෝකය බලා වදළ අවස්ථාවෙහි ද සොළොස් කපක් ආයු ඇති කෂිණාශ්‍රව මහා බ්‍රහ්ම තෙමේ ද උන්වහන්සේට වැද “ඔබ වහන්සේ ලෝකයෙහි මහා පුරුෂයාණෝය. නුඹ වහන්සේ ලෝකයේ අග්‍ර වන සේක, ජ්‍යෙෂ්ඨ වන සේක, ශ්‍රේෂ්ඨ වන සේකැ ”යි ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ප්‍රකාශ කෙළේය. දිනක් තථාගතයන් වහන්සේ වෙත වේරඤ්ඡ නම් මහලු බමුණෙක් පැමිණ පිළිසඳර කථා කොට මහලු බමුණන්ට ගරු බුහුමන් නො කිරීම ගැන තථාගතයන් වහන්සේට දෝෂාරෝපනය කෙළේය. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ -

“යං හි බ්‍රාහ්මණ තථාගතො අභිවාදෙය්‍ය වා පච්චිට්ඨේය්‍ය වා ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍ය මුද්ධාපිස්ස විපතෙය්‍ය”

බ්‍රාහ්මණයා! තථාගත තෙමේ යමකුට වඳී නම්, හුනස්නෙන් නැගිට පෙරගමන් කෙරේ නම්, ආසනයෙන් නිමන්ත්‍රණය කෙරේ නම්, තල් ගෙඩියක් නටුවෙන් ගිලිහී වැටෙන්නාක් මෙන් ඔහුගේ හිස ගිලිහී වැටේය” යි වදළ සේක

සකලක්ලේශ ප්‍රභාණයෙන් පාරිශුද්ධියට පැමිණ සිටින්නා වූ ද ශීලාදී අන්ත ගුණයන් ගෙන් යුක්ත වන්නා වූ පසේබුදුවරු හා රහත්හු ද ඖදරික ක්ලේශයන් ප්‍රභාණය කර සිටින සෝවාන් සකාදගාමී අනාගාමී ආර්ය පුද්ගලයෝ ද වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුස්සෝ ය. ගිහිගෙය හැර පැවිදි බිමට බැස සාමනේර ශීල උපසම්පද ශීලයන් ඇතුළු ගුණ ධර්ම රක්තා වූ පෘථග්ජන පුද්ගලයෝ ද සිල් රක්තා උපාසකෝපාසිකාවෝ ද මාපියෝ ද සිල් රක්තා තාපසවරු ද වැඩි මහල්ලෝ ද වැදුම් පිදුම්වලට සුදුස්සෝ වෙති.

වැදිය යුතු පිළිවෙල

ලොවුතුරා බුදුන් වහන්සේට සැමදෙනා විසින් ම වැදිය යුතු ය. වයසින් කොතෙක් වැඩිවුව ද ගිහියා විසින් බාල පැවිද්දට වැදිය යුතුය. පැවිද්දන් විසින් ගිහි මා පියන්ට නො වැදිය යුතුය. ගිහි මාපියන් විසින් පැවිදි දරුවන්ට වැදිය යුතුය. වයසින් වැඩි වුව ද සාමනේරයන් විසින් වයසින් අඩු උපසම්පන්නයන්ට වැදිය යුතුය. උපසම්පන්නයන් විසින් උපසම්පදවේ වයස අනුව වැදීම කළ යුතුය. වයසින් අඩුවුව ද කලින් උපසම්පදව ලැබූ හික්කුටට පසුව උපසම්පදව ලත් හික්කුට විසින් වැදිය යුතුය. බාලයා රහත් වුව ද වැඩිමහළු පෘථග්ජන හික්කුටට වැදිය යුතු ය. ගරු බුහුමන් කළ යුතු ය.

එක් සමයෙකිනි තථාගතයන් වහන්සේ මහසගන පිරිවරා විසාලා මහනුවර සිට සැවැත් නුවර බලා වැඩම කළ සේක. එසමයෙහි ඡටි වර්ගික හික්කුන්ගේ අතවැසි හික්කුහු පළමුවෙන් විහාරයට වැද මේවා අපගේ උපාධ්‍යයයන්ටය, මේවා අපගේ

ආවායඪියන්ටය, මේවා අපට ය කියා සගසතු සෙනසුන් වෙන් කර ගත්හ. නිදන අසුන් වෙන්කර ගත්හ. එකල්හි ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ බුදුපාමොක් මහසගන පසු පසින් වැඩම කොට ආවාසයක් නො ලැබ සැතපීමට අසුනක් නො ලැබ ගසක් මුල වැඩහුන් සේක. තථාගතයන් වහන්සේ රාත්‍රියේ අවසාන භාගයේ නැගිට කැස්සාහ. සැරියුත් මහ තෙරණුවෝ ද කැස්සාහ. තථාගතයන් වහන්සේ "මෙහි කවරෙක්ද"යි වදළ සේක. "ස්වාමීනි, මම ශාරිපුත්‍රයෙමි" යි සැරියුත් හිමියෝ කීහ. "තෙපි මෙහි කුමට සිටින්නහුද"යි වදළ කල්හි සැරියුත් හිමියෝ කරුණ තථාගතයන් වහන්සේට සැලකළහ.

තථාගතයන් වහන්සේ ඒ කරුණෙන් හික්කු සංඝයා රැස් කරවා "මහණෙනි, සවග මහණුන්ගේ ගෝලයෝ බුදුපාමොක් මහසගනට ඉදිරියෙන් ගොස් ආවාස වෙන් කර ගනිත්ය, සයනාසන වෙන් කර ගනිත් ය යන මේ කරුණ සැබෑද"යි අසා "සැබෑය"යි හික්කුන් පිළිතුරු දුන් කල්හි, ඒ කරුණ ගැන ගර්භා කොට දූතමි කථාවක් කොට මෙසේ වදළ සේක.

"මහණෙනි, ප්‍රධානාසනය, පළමුවෙන් දෙන පැන්, පළමුවෙන් දෙන හෝජනය පිළිගැනීමට කවරෙක් සුදුසු වේ ද?"

එකල්හි බොහෝ හික්කුහු කැන්කුලයෙන් පැවිදි වූ මහණ සුදුසු ය, බමුණු කුලයෙන් පැවිදි වූ මහණ සුදුසු ය, ගෘහපති කුලයෙන් පැවිදි වූ මහණ සුදුසු ය, සෞත්‍රාන්ත්‍රික හික්කුව සුදුසු ය, විනයධර හික්කුව සුදුසු ය, ධර්මකථික හික්කුව සුදුසු ය, ධ්‍යානලාභී හික්කුව සුදුසු ය යනාදීන් තම තමන් ගේ අදහස් පැවසූහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ තිත්තිර ජාතකය වදරා එයින් වැඩිමහල්ලන්ට ගරු බුහුමන් කළ යුතු බව දන්වා හික්කුන් අමතා,

"අනුජානාමි හික්ඛවෙ! යථාබුධිසං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලීකම්මං සාමීචිකම්මං අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං"

යනුවෙන් "මහණෙනි! වැදීම, දුටුවට අසුනෙන් නැගිටීම, ආදිලි බැඳ වැදීම, පවන් සැලීම ආදී වත් කිරීම, අග්‍රාසනය,

අග්‍රෝදකය, අග්‍ර පිණ්ඩය යන මේවා වැඩිමහලු පිළිවෙළින් පිළිගැනීමට අනු දැනීම”යි වදළ සේක.

හික්‍ෂුන් විසින් වැඳිය යුතු නො වැඳිය යුතු පුද්ගලයෝ

“දස ඉමෙ හික්ඛවේ! අවන්දියා, පුරෙ උපසම්පන්නෙන පච්ඡා උපසම්පන්නො අවන්දියො, අනුපසම්පන්නො අවන්දියො, නානාසංවාසකො බුඩ්ධිතරො අධම්මවාදි අවන්දියො, මාතුගාමො අවන්දියො, පණ්ඩකො අවන්දියො, පාරිවාසිකො අවන්දියො, මූලායපටිකස්සනාරහො අවන්දියො, මානත්තාරහො අවන්දියො, මානත්තවාරිකො අවන්දියො, අඛිභානාරහො අවන්දියො, ඉමෙ ඛො හික්ඛවෙ! දස අවන්දියො.”

(චූළවග්ගපාළි සේනාසනක්ඛන්ධක)

තේරුම :

“මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ දසදෙනා නො වැඳිය යුත්තෝය. පළමුවෙන් උපසපන් වූවහු විසින් පසුව උපසපන් වූවහුට නො වැඳිය යුතුය. අනුපසම්පන්නයන්ට නො වැඳිය යුතුය, නා නා සංවාසක අධර්දිමවාදී වැඩිමහළු හික්‍ෂුවට නො වැඳිය යුතු ය. ස්ත්‍රියට නො වැඳිය යුතුය, පණ්ඩකයාට නො වැඳිය යුතුය, පිරිවෙස් පුරන හික්‍ෂුවට නො වැඳිය යුතුය, මූලාය පටිකස්සනයට සුදුස්සාට නො වැඳිය යුතු ය, මානතට සුදුස්සාට නො වැඳිය යුතුය, මානත පුරන තැනැත්තාට නො වැඳිය යුතුය, අඛිභාන කර්මයට සුදුසුව සිටින තැනැත්තාට නො වැඳිය යුතු ය, මහණෙනි මේ දසදෙනා නො වැඳිය යුත්තෝ ය.”

නො වැඳිය යුත්තනට වදින්නා වූ හික්‍ෂුවට දුකුළා ඇවැත් වේ. මෙහි දැක්වෙන පාරිවාසික, මූලායපටිකස්සනාරහ, මානත්තාරහ, මානත්තවාරික, අඛිභානාරහ පුද්ගලයෝ කවරහු ද යන වග විනය නො දන් අයට තේරුම් ගත නො හැකිය. ග්‍රන්ථය මඟින් වන බැවින් ද පොදුජනයාට එයින් වන විශේෂ ප්‍රයෝජනයක් නැති නිසා ද ඒ පුද්ගලයන් ගැන විස්තර නො කරනු ලැබේ.

“තයො මෙ හික්ඛවේ! පුග්ගලා වන්දියා: පච්ඡා උපසම්පන්නෙන පුරෙ උපසම්පන්නො වන්දියො, නානා

සංවාසකො බුඩිඝතරො ධම්මවාදී වන්දියො, සදෙවකෙ හි ක්ඛවෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබුහ්මකෙ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙව මනුස්සාය තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො වන්දියො."

(චූලවග්ග සොනාසනක්ඛන්ධක)

තේරුම :

"මහණෙනි මේ පුද්ගලයෝ තිදෙන වැදිය යුත්තෝ ය. පසුව උපසපත් හික්‍ෂුව විසින් පෙර උපසපත් හික්‍ෂුවට වැදිය යුතු ය. නානා සංවාසක ධර්මවාදී වැඩිමහලු හික්‍ෂුවට වැදිය යුතු ය. මහණෙනි දෙවියන් මාරයන් සහිත වූ බ්‍රහ්මයන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිසුන් සහිත වූ සත්ත්ව සමූහයෙන් තථාගත අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ සැම දෙනා විසින් වැදිය යුතු වන්නාහ."

වන්දනීය වස්තු

ජන සංග්‍රහය පිණිස තථාගතයන් වහන්සේ ජනපද වාරිකාවෙහි වැඩම කළ කල්හි සැවැත් නුවර වාසිහු සුවදමල් ආදී පූජාවස්තුන් ගෙන දෙවරම් වෙහෙරට පැමිණ සර්වඥයන් වහන්සේ නොදක, ඒ වස්තූන් පුදන්නට කෙනකු හෝ තැනක් නැතිව බුදුන්වහන්සේ වැඩ වසන ගඳකිළිය දොරකඩ බිම හෙළා යන්ට වූහ. එයින් ඔවුන්ට සතුටක් ලබන්නට නො හැකි විය. අනේපිඬු මහසිටාණෝ ඒ බව දක ලෝකනාථයන් වහන්සේ පෙරලා පැමිණි පසු ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ වෙත ගොස් "ස්වාමීනි! සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ජනපද වාරිකාවෙහි වඩනා කල්හි මේ විහාරය හිස් වන්නේය. සුවද මල් ආදිය ගෙන පිදීම සඳහා පැමිණෙන සැදහැවතුන්ට ඒවා පිදීමට තැනක් නැත්තේ ය. ඒ බව තථාගතයන් වහන්සේට සැලකොට මෙහි පූජනීය සභානායක කළ හැකිද නො හැකිද කියා උන් වහන්සේගෙන් දැනගනු මැනව"යි සැල කළහ. සිටුකුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි අනඳ මහ තෙරුන් වහන්සේ සුදුසු අවස්ථාවක් බලා මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ වෙත එළඹ "ස්වාමීනි! හාග්‍යවතුන් වහන්ස! ධෛත්‍ය කොතෙක් වන්නේද"යි

විවාදය. "ආනන්දය, වෛරය තුනක් ඇත්තේය"යි තථාගතයන් වහන්සේ වදාළහ. "ස්වාමීනි, ඒවා කවරහුද" යි පිළිවිසූ කල්හි "ශාරීරික වෛරය, පාරිභෝගික වෛරය, උද්දේශික වෛරය යන මේවාය" යි වදාළ සේක. එකල්හි ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ "ස්වාමීනි! තුඹ වහන්සේ ජීවමාන කල්හි වෛරය කළ හැකිද" යි පිළිවිසූහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ -

"අනන්ද, ශාරීරිකං න සක්කා. තකද්භි බුද්ධානං පරිනිබ්බතකාලෙ හොති. උද්දෙසිකං අවන්ථුකං මමායනමන්තමෙව හොති. බුද්ධෙහි පන පරිභුත්තො මහාබොධි බුද්ධෙසු ධරන්තෙසු පරිනිබ්බතෙසු' පි වෙතියමෙව."

යනුවෙන් "ආනන්දය! ශාරීරික වෛරය නො කළ හැකිය. එය බුදුවරුන් පිරිනිවි පසු ඇති වේ ය. උද්දේශික වෛරයට ශාරීරික පාරිභෝගික වස්තුවක් නැත. එය සිතින් ආදරය කිරීම මාත්‍රය ම ය, බුදුවරුන් පරිභෝග කළ බෝධිය බුදුවරයන් ජීවමාන කල්හි ද අජීවමාන කල්හි ද වෛරය මැ" යි වදාළ සේක.

එකල්හි ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ "ස්වාමීනි! තුඹ වහන්සේ බැහැර වැඩම කළ කල්හි මේ දෙවරම් වෙහෙර පිළිසරණ නැතියක් වන්නේ ය. මිනිසුන්ට පූජනීය ස්ථානයක් මෙහි නැත. එබැවින් මහාබෝධියෙන් බීජයක් ගෙන්වා ජේතවනද්වාරයෙහි රෝපණය කරවන්නෙමි" යි සැල කළහ. "යහපති ආනන්ද! එසේ කළ කල්හි මා මෙහි නිරතුරු වාසය කරන්නාක් වැනි වන්නේ ය" යි තථාගතයන් වහන්සේ වදාළහ.

තෙරුන් වහන්සේ කොසොල් රජුටත් අනේපිඬු සිටුවත් විශාඛා උපාසිකාවටත් දන්වා ජේතවනද්වාරයෙහි වළක් කණවා මහා බෝධියෙන් එලයක් ගෙනෙනා ලෙස මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේට ආරාධනා කළහ. උන්වහන්සේ යහපතැයි ගිවිස අහසින් මහ බෝමැඩට ගොස් නටුවෙන් ගිලිහී වැටෙන බෝගෙඩිය බිමට එන්නට මත්තෙන් සිවුරට ගෙන දෙවරම් වෙහෙරට ගෙනැවිත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට දුන්හ. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ "අද බෝධිය රෝපණය කරමු" යි කොසොල් රජුට දන්වූහ. රජතුමා සවස් කාලයෙහි මහ පිරිවරින් සියළු උපකරණ ද ගෙන්වා ගෙන පැමිණියේ ය. අනේ පිඬු සිටුතුමා හා විශාඛාවන් ද අන් බොහෝ සැදුහැවක්හු ද පැමිණියහ. තෙරුන් වහන්සේ බෝධිරෝපණ

ස්ථානයෙහි රත්කටාරමක් තබවා එහි පතුල සිදුරු කරවා එහි සුවද කලල් පුරවා "මෙය රෝපණය කරනු මැනව" යි කියා බෝ එලය රජුට දුන්හ. හෙතෙමේ "මේ රජය සෑම කල්හි අප අත තිබෙන්නේ නැත. මා රෝපණය කළ හොත් රජය හිමි කර ගත් අතිකකු විසින් අනාගතයේ මේ පූජනීය වස්තුව විනාශ කරන්නටත් බැරි නැත" යි සිතා බෝ එලය අනෙපිඬු සිටුතුමා අත තැබීය. සිටුතුමා එය රත්කටාරමෙහි රෝපණය කෙළේය. එකෙණෙහි බොහෝ ජනයා බලා සිටියදී ම එයින් මහත් වූ අංකුරයක් පැන නැගී පනස් රියන් උස් කඳ ඇති සතර දිගට හා උඩට පනස් රියන් අතු ඇති මහාබෝරුකක් විය. ඒ ප්‍රාතිභායාසීය දෑක පැහැදුනා වූ රජතෙමේ රන්රිදී කල අටසියයක සුවද පැන් පුරවා මල් පොකුරු තබා බෝධිය වටා තැබවීය. සත්රුවන් වේදිකාවක් කරවීය. රන් මිශ්‍ර වැලි බෝධිය වටා විසිර විය. ප්‍රාකාරයක් කරවා සත්රුවන් දොරටුහල් කරවීය. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ තථාගනයන් වහන්සේ වෙත එළඹ "ස්වාමීනි! නුඹ වහන්සේ මහාබෝධිමූලයේ සමවන් සමාපත්තීන්ට මා රෝපණය කළ බෝරුක මුල ද වැඩහිඳ මහජනයාට යහපත පිණිස සමවැදුන මැනවැ" යි ආරාධනා කළහ. "ආනන්දය! මා මහබෝමැඩ සමවන් සමවන්වලට සමවැද හිඳීම දැරිය හැකි අන් බිමක් නැතැ" යි බුදුන් වහන්සේ වදළු සේක. "එසේ නම් ස්වාමීනි! මහජනයාට හිත පිණිස මේ බිමට දැරිය හැකි පමණ සමවන්වලට සමවදිමින් මේ බෝධිය පරිභෝග කරන සේක්වා" යි ආරාධනා කළහ. බුදුන් වහන්සේ එක් රැයක් සමාපත්ති වලට සමවදිමින් එහි වැඩ සිට බෝධිමූලය පරිභෝග කළ සේක. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් රෝපණය කරවූ බැවින් ඒ බෝධිය ආනන්ද බෝධි නමින් ප්‍රකට විය. උන්වහන්සේ කෝශල රාජාදීන්ට දන්වා මහත් වූ බෝධිපූජාවක් ද කරවූහ. ඒ බෝධිපූජාව නිමිත්ත කොට තථාගයන් වහන්සේ කාලිංගබෝධි ජාතකය වදළු සේක.

වෛත්‍ය තුන් වර්ගය

ඉහත දැක්වූයේ කාලිංගබෝධි ජාතකයේ නිදන කතාව ය. එහි දැක්වෙන පරිදි ශාරීරික වෛත්‍යය, පාරිභෝගික වෛත්‍යය, උද්දේශික වෛත්‍යය යි වෛත්‍ය තුන් වර්ගයක් ඇත්තේ ය. මේ වෛත්‍ය තුන් වර්ගය නියම කර ඇත්තේ බුදුරදුන් නැති කල්හි උන්වහන්සේට කරන වැදුම් පිදුම් ඒ වෛත්‍යයන්ට හෝ වෛත්‍ය

ස්ථානයන්හි හෝ කිරීම පිණිස ය. වෛත්‍ය යනු සංස්කෘත වචනයකි. පාළි වචනය වේනිය යනුයි. එහි තේරුම වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු දෙය යනුයි. පිරිනිවන් පා වදළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දේහය ආදහනය කිරීමෙන් පසු ඉතිරි වූ ශාරීරික ධාතුන් උන්වහන්සේ ගේ ශාරීරික කොටස් ම වන බැවින් ඒවා ද තථාගතයන් වහන්සේට මෙන් ම වැදුම් පිදුම් කිරීමට ගරු බුහුමන් කිරීමට සුදුසු ය. ඒ ධාතුන් වහන්සේලා තැන්පත් කොට කරන ස්ථූප ද එසේ ම වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු බැවින් ශාරීරික වෛත්‍ය නම් වේ. බුදුන් වහන්සේ විසින් පරිභෝග කළ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ ද පාරිභෝගික වෛත්‍යය ය. ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ ගේ ශාඛාවන්ගෙන් හා බීජයන්ගෙන් ද ඇති වූ බෝධි වෘක්‍ෂයෝ ද පාරිභෝගික වෛත්‍යයෝ ය. ඒ පරම්පරාවට අයත් සකල බෝධි වෘක්‍ෂයෝ ම ද පාරිභෝගික වෛත්‍ය වශයෙන් පළකනු ලැබෙත්. තථාගතයන් වහන්සේ පරිභෝග කළ පාත්‍ර විචාරදී වස්තූන් ද පූජනීයයෝ ය. ඒවා තැන්පත් කොට කරන ලද වෛත්‍යයෝ ද පාරිභෝගික වෛත්‍යයෝ ය. ශාරීරික පාරිභෝගික වස්තු නො පිහිටුවා බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙනුවෙන් කරන පූජාසත්කාර කිරීම පිණිස පිළියෙළ කැරුණු ප්‍රතිමා හා ස්ථූපයෝ උද්දේශික වෛත්‍යයෝ ය. "බුද්ධපටිමා උද්දේසසක වේනියං" යනුවෙන් බුද්දකපාය අටුවාවෙහි බුද්ධ ප්‍රතිමාව උද්දේශික වෛත්‍ය බව දක්වා තිබේ. පුලිනුප්පාදකත්ථෙරාපදන, පුලිනට්ඨපියත්ථෙරාපදන යනාදිය අනුව බලන කල්හි ශාරීරික පාරිභෝගික වස්තු නො පිහිටුවා බුදුන් වහන්සේ උදෙසා කරන ස්ථූපයන් උද්දේශික වෛත්‍යය වශයෙන් පිළිගත යුතුය. ශාරීරික පාරිභෝගික වස්තූන් පිහිටුවා කරන ස්ථූපයෝ ඒ වස්තූන්ගේ පූජනීය භාවය නිසා වෛත්‍යය වෙති. ඒ වස්තූන් නැතිව කරන බුදු පිළිම හා ස්ථූප මේ බුදුන් වහන්සේගේ ප්‍රතිමාව ය, මේ බුදුන් වහන්සේ උදෙසා කළ ස්ථූපය කියා මහජනයා කරන ගෞරවාදරය නිසා වෛත්‍ය වේ. "උද්දේසිකං අවන්ට්‍රකං මමායනමන්තමේව හොති" යන දේශනා පාඨයෙන් දැක්වෙන්නේ ඒ අදහස ය. ඇතැම්හු ඒ පාඨය වරදවා තේරුම් කරමින් "උද්දේශික වෛත්‍යය කියා වස්තුවක් නැත. එබැවින් බුදුපිළිමය උද්දේශික වෛත්‍ය නො වේ"යි ජනයා මුළු කෙරෙහි. වෛත්‍යයක් වන්නට වස්තුවක් තිබිය යුතු

ම ය. වස්තුවක් නැතහොත් වෛත්‍යයක් ද නැත. වස්තුවක් නැතිව වෛත්‍යයක් කීම තේරුමක් නැති පිස්සු කථාවකි. "උද්දේසිකං අවත්ථුකං" යන පාඨයෙන් දැක්වෙන්නේ උද්දේශික වෛත්‍යයට ශාරීරික පාරිභෝගික වස්තුවක් නැති බවය. කියන ලද වෛත්‍ය තුන් වර්ගය බුදුවරුන් පිළිබඳ වෛත්‍යයෝ ය. ධර්ම වෛත්‍යය කියා තවත් වෛත්‍යයක් ඇත්තේ ය. දහම් පොත් පත් තැන්පත් කොට කරන ස්ථූපය ධර්ම වෛත්‍යය ය. දහම් පොත් ම ද ධර්ම වෛත්‍ය වශයෙන් සලකනු ලැබේ. මෙකල බෞද්ධයන් වෛත්‍ය යන නම ව්‍යවහාර කරන්නේ ස්ථූපවලට පමණෙකි.

වෛත්‍ය වන්දනාව

වෛත්‍ය වන්දනාව හා පූජාව යන දෙයාකාරයකින් කළ හැකි ය. දගැබ බුදු පිළිම බෝරුක් වෙත ගොස් බුදුන් වහන්සේ සිහිකොට බුදුගුණ සිහිකොට බුදුනට වැඳීමක් පිදීමක් වශයෙන් ඒ තැන්වලදී වැඳුම් පිදුම් කිරීම එක් ක්‍රමයකි. එසේ වදින්නහුට බුදුරදුන්ට වත් කිරීමේ සිතින් ම මලසුන් පිරිසිදු කිරීම, මළ හැමදීම, කසළ ඉවත් කිරීම, තණ ආදිය ඉවත් කිරීම, වෛත්‍ය පව්තු කිරීම, බෝරුක්වලට පැන් වත්කිරීම ආදී වත් කළ හැකි ය. එසේ කරන්නහුට ඇති වන කුසල් කෙළින් ම බුදුරදුන් අරමුණු කොට ඇති වන බැවින් වඩා උසස් වේ.

මේ බුදුරදුන්ගේ ධාතු පිහිටි වෛත්‍යයෙක, බුදු රදුන් පරිභෝග කළ වස්තුවෙක, බුදුරදුන් ගේ පිළිරුවෙකැ යි සලකා ඒ වෛත්‍යවලට වැඳුම් පිදුම් කිරීම අතින් ක්‍රමය ය. එසේ වැඳුම් පිදුම් කරන්නවුන්ට ඇතිවන කුශලය වෛත්‍යයන් අරමුණු කොට ඇති වන්නක් බැවින් පළමු ක්‍රමයෙන් ඇතිවන කුශල් තරම් උසස් නැත. එහෙත් ඒවා සුලු කොට නො සිතිය යුතු ය. ඒවාත් ත්‍රිවිධ සම්පත්තිය සලසා දෙන කුසල් ය.

"යෙහි කෙවි ආනන්ද, වෙතිය වාරිකං ආහිණ්ඩන්තා පසන්නචින්තා කාලං කරිස්සන්ති සබ්බෙ තෙ කායස්ස හෙද පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සන්ති."

යනුවෙන් "ආනන්දය, වෛත්‍ය වන්දනාවෙහි අවිදින්නා වූ යමෙක් පහන් සිතින් කලුරිය කෙරෙත් ද ඔවුහු මරණින් මතු

ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදනාහ"යි මහ පිරිනිවන් සුතුරෙහි වදරා ඇත්තේ ය. වෛත්‍ය වන්දනාව කරන තැනැත්තන් විසින් බොහෝ පින් සිදු කර ගැනීමට නම් වන්දනා කිරීම් මාත්‍රයෙන් නො නැවතී මලසුන් පිරිසිදු කිරීම් ඇමදීම් වෛත්‍ය පිරිසිදු කිරීම් ආදියත් කළ යුතු ය.

"අසුක විහාරෙ වෙතියං වන්දිස්සාමිති නික්ඛමිත්වා පසන්තවත්තා අන්තරා කාලං කරොන්තා පි අනන්තරායෙන සග්ගෙ පතිට්ඨහිස්සන්ති."

යනුවෙන් අසවල් විහාරයේ වෛත්‍ය වදින්නෙමැ යි නික්ම ගොස් පහන් සිතින් අතරමග කලුරිය කරන්නෝ ද වැරදීමක් නැතිව ස්වර්ගයෙහි උපදනාහ යි මහාපරිනිබ්බාන සුත්තට්ඨකථාවෙහි දක්වා ඇත්තේ ය.

සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණය

ශ්‍රී දේහය ජරපත් වී දෙවි මිනිසුන්ට අප්‍රිය වන්නට කලින් පරමායුෂයෙන් පසෙන් කොටසක් ශේෂව තිබියදී පිරිනිවීම ලොචතුරා බුදුවරයන්ගේ ස්වභාවයකි. ජන්මයෙන් අසු වැන්න වූ සම්බුද්ධත්වයට පැමිණීමෙන් පන්සාලිස් වැන්න වූ වසරෙහි අප භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසාලා මහනුවර සමීපයෙහි වූ බෙලුව නම් ගමෙහි අන්තිම වරට වස් එළඹුණ සේක. එහිදී උන් වහන්සේට ඉතා බලවත් මාරාන්තික රෝගයක් හට ගත්තේ ය. බලවත් දුඃඛ වේදනාව ද ඇති විය. උන් වහන්සේ ඒ වේදනාවන්ට අනුකූලව කෙදිරීමක් ඒ මේ අත පෙරළීමක් නො කොට සිහිණුවණින් සියළු වේදනා ඉවසූ සේක, ආබාධය පිරිනිවීමට තරම් බලවත් වුව ද "තමන් වහන්සේගේ උපස්ථායකයාට නො දන්වා හික්කු සංඝයාට නො දන්වා පිරිනිවීම නුසුදුසුය"යි සිතා වදරා ආබාධය වියඪියෙන් යටපත් කොට ජීවිතය පවත්වා ගැනීමට සිතා ගත්හ. ඉක්බිති උන්වහන්සේ බුදු වන දිනයෙහි මහ බෝ මැඩදී විදර්ශනා කළ අයුරු රූපසත්තක අරූපසත්තක ක්‍රමයෙන් විස්තර වශයෙන් නාම රූපයන් විදර්ශනා කොට ඒ විදර්ශනාවේ බලයෙන් ශාරීරික වේදනා දුරු කොට ඉදිරියට දසමසක් ගත වන තුරු ඒ වේදනාවන් නැවත ඇති නො වන පරිදි සමාපත්තියට සමවත් සේක. එයින් රෝගය සුව විය.

සුවය ලැබීමෙන් පසු තථාගතයන් වහන්සේ විහාරයෙන් නික්ම විහාරවිජායාවෙහි පනවන ලද අසුනෙහි වැඩහුන් සේක. ආනන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ උන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද "ස්වාමීනි! භාග්‍යවතුන් වහන්ස! දැන් නුඹ වහන්සේට සනීප පෙනේ. නුඹ වහන්සේ ගේ රෝගය නිසා මාගේ ශරීරය ද තද වී බර වී ගියේය. මට දිශා පවා තේරුම් ගත නො හැකි වී ගියේය. සතිපට්ඨානාදී ධර්ම නො වැටහී ගියේය. ස්වාමීනි! මට සැනසිල්ලට කරුණක් තිබුණේ පිරිනිවීමේ ලකුණක් වශයෙන් නුඹ වහන්සේ විසින් හික්‍ෂු සංඝයා අරභයා යම් කිසිවක් නො වදළ බව පමණෙකැ"යි සැල කළහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ "ආනන්දය. හික්‍ෂු සංඝයා හට මාගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නට දෙයක් නැත. ආනන්දය! ගුරුමුණ්ඩිය වශයෙන් කිසිවක් ඉතිරි නො කොට සියල්ලෙන් සම්පූර්ණ කොට ම මා විසින් ධර්මය දේශනා කර ඇත්තේ ය. මාගේ ගුරු මුණ්ඩිය දීමක් නැත. ආනන්දය! හික්‍ෂු සංඝයා ගැන යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කිරීමට ඇති වන්නේ මේ සංඝයා සෑම කල්හි මා විසින් ම පරිහරණය කළ යුතුය, යන අදහස ඇතහොත් ය. එබඳු අදහසක් තථාගතයන්ට නැතය"යි වදල සේක. ඉක්බිති "ආනන්දය, දනට මම දිරු සිරුරු ඇති මහල්ලෙක් වෙමි. අසු අවුරුදු වියට පැමිණ සිටිමි. ආනන්දය! දිරු රියක් බන්ධනවලින් පවත්වන්නාක් මෙන් මම ද මේ දිරු කය අර්භත්ඵල සමාපත්ති බලයෙන් පවත්වමි. ආනන්දය! යම් විටෙක තථාගත තෙමේ නිවන අරමුණු කොට ඇති චිත්ත සමාධියෙන් වාසය කෙරේ ද එසමයෙහි තථාගතයන්ගේ කයට පහසු වන්නේය. ආනන්දය! එ බැවින් තෙපි ද තමාට තමා ම පිහිට කොට වෙසෙව්" යයි ද අනුශාසනය කළ සේක.

තථාගත පරිනිර්වාණයට සම්පව ඇති මේ කාලයේ දී සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේ ද පිරිනිවන් පා වදළහ. තථාගතයන් වහන්සේ උන් වහන්සේලාගේ ධාතුන් පිහිටුවා වෛත්‍යයන් කරවා රජගහ නුවරින් බික්සගන හා නික්ම ගොස් ගංගා නදී තීරයට පැමිණ එහිදී සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේගේ පරිනිර්වාණය පිළිබඳ ධර්ම දේශනයක් කොට එයින් නික්ම විසාලා මහනුවරට වැඩවදුරා පසු දින ආනන්ද ස්ථවිරයන් හා වාපාලවේනිය නම්

විහාරයට පැමිණ එහි වැඩ හිඳ විසල් පුරය හා ඒ සමීපයේ පිහිටි විහාරවල රමණීය භාවය වදරා “යමකු විසින් සතර සෘද්ධිපාදයන් මනා කොට වඩනා ලද නම් ඔහුට කල්පයක් වුව ද එයටත් වැඩි කලක් වුව ද ජීවත් විය හැකි ය. ආනන්දය! තථාගතයන් විසින් සතර සෘද්ධිපාදයෝ මනා කොට වඩනා ලදහ, ආනන්දය! එ බැවින් තථාගතයන්ට කැමති නම් කල්පය ම වුව ද එයට වැඩි කලක් වුව ද ජීවත්විය හැකි ය” යි වදළ සේක. ඒ අවස්ථාවේ දී මාර බාධාව නිසා ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට බුදුන් වහන්සේගේ අදහස තේරුම් ගත හැකි නො විය. එ බැවින් උන් වහන්සේ ලෝකානුකම්පාව පිණිස කල්පය මුළුල්ලෙහි වැඩ සිටිනා ලෙස තථාගතයන් වහන්සේට ආරාධනා නො කළහ. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ තථාගතයන් වහන්සේ සමීපයෙන් ඉවත් වූ පසු මාරයා පැමිණ පිරිනිවන් පානා ලෙස ඇරයුම් කෙළේ ය. එකල්හි ම තථාගතයන් වහන්සේ -

“අප්පොස්සුක්කො ත්වං පාපිම! හොහි, න විරං තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං හවිස්සති. ඉතො තිණ්ණං මාසානං අච්චයෙන තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං හවිස්සති.”

“පාපී මාරයා! නුඹ වෙහෙස නොවන්න. වැඩි කල් නො ගොස් මෙයින් තෙ මසකට පසු තථාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවීම වන්නේය” යි වදළ සේක. ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ තෙමසකින් ඔබ ජීවත් වීමේ අදහස හළ සේක. එකෙණෙහි මහ පොළොව කම්පිත විය. භාත්පස අහසෙහි අකුණු පුපුරන්නට විය. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ තථාගතයන් වහන්සේ වෙත එළඹ භූමිකම්පාවට හා හෙන පිපිරීමට හේතු විචාළහ. තථාගතයන් වහන්සේ එයට හේතු වදළ කල්හි ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මහත් සංවේගයට පැමිණ -

“තිට්ඨතු හන්තෙ හගවා කප්පං තිට්ඨතු සුගතො කප්පං, බහුජන හිතාය බහුජන සුධාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුධාය දෙව මනුස්සානං.”

යනුවෙන් ලෝකානුකම්පාව පිණිස කල්පය මුළුල්ලෙහි වැඩ සිටින ලෙස තථාගතයන් වහන්සේට ආරාධනය කළහ. උන් වහන්සේ එය ප්‍රතික්ෂේප කොට ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට

ශෝකය සන්සිඳවා ගැනීමට කරුණු ද වදරා තථාගතයන් වහන්සේ තෙමසකින් පිරිනිවන් පානා බව වදළහ. ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ මහා වනයෙහි කුටාගාර ශාලාවට වැඩම කොට හිඤ්ඤ සංඝයා රැස් කරවා සර්වඥ ශාසනයාගේ චිරස්ථිතිය පිණිස තමන් වහන්සේ විසින් විශේෂයෙන් දැන දේශනය කළ සතිපට්ඨාන සතරය, සමයක් ප්‍රධාන සතරය, සාද්ධිපාද සතරය, ඉන්ද්‍රිය පසය, බල පසය, බෝධ්‍යංග සතය, ආයඪී අෂ්ටාංගික මාර්ගය යන මේ ධර්ම මනාව උගෙන පුරුදු කළ යුතු බව වදරා ධර්මානුශාසනා කොට තෙමසකින් තමන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානා බව ද වදළ සේක.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වේසාලි පුරයෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පස්වරු කාලයේ වේසාලියෙන් නික්ම වේසාලි පුරය දෙස හැරී බලා ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ අමතා මේ මගේ අන්තිම වරට වේසාලි නගරය දැකීම යයි වදළ සේක. විසල් පුර වැසි ලිච්ඡවීහු එහි නාගාපලොකිත වේනිය නමින් වෛතාසයක් කරවා වැඳුම් පිදුම් කළහ.

ඉක්බිති බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා සංඝයා ද කැටුව හණ්ඩග්‍රාමයට වැඩ එහි වෙසෙමින් ශීල සමාධි ප්‍රඥාවන් පිළිබඳව බොහෝ දම් දෙසමින් වාසය කොට එයින් නික්ම හස්තිග්‍රාම ආමුග්‍රාම ජම්බුග්‍රාම යන ගම් වලට ද වැඩම කර ඒවා පසු කොට හෝග නගරයට පැමිණ ආනන්ද වෛතාස නම් වෙහෙරෙහි වෙසෙමින් හිඤ්ඤන් අමතා "වත්තාරො මෙ හික්ඛවෙ! මහාපදෙසෙ දෙසිස්සාමි" යනාදීන් සතර මහා අපදේශයන් වදළ සේක. සතර මහා අපදේශ නම් නියම බුද්ධ ධර්මය කුමක් ද යන බව තේරුම් කර ගැනීමට උපකාර වන උපදේශ සතරෙකි. තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද වෛතාසය නම් විහාරයෙහි හිඳ ශීල සමාධි ප්‍රඥාවන් පිළිබඳව ම බෙහෙවින් දම් දෙසමින් වැඩ සිට මහා සංඝයා හා පාවානුවර කර්මාරපුත්‍ර චුන්දගේ අඹ උයනට වැඩම කළ සේක. ඒ බව ඇසූ චුන්ද තථාගතයන් වහන්සේ වෙත එළඹ දහම් අසා පසු දින සිය නිවසෙහි දන් පිළිගන්නා ලෙස ආරාධනය කෙළේය. තථාගතයන් වහන්සේ ඔහුගේ ආරාධනාව පිළිගත් සේක. චුන්ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් තමාගේ ආරාධනාව ඉවසා වදළ

බව දැන පසුදින සිය නිවසෙහි ප්‍රණිත බාද්‍ය හෝඡායන් හා සුකර මද්දවය ද පිළියෙල කොට. මහා සංඝයා සහිත භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කරවා තථාගතයන් වහන්සේගේ නියමය පරිදි සුකරමද්දවය සහිත දන්‍ය තථාගතයන් වහන්සේටත් ඉතිරි බාද්‍ය හෝඡායන් හික්‍ෂු සංඝයාටත් පිළිගැන්වීය. වළඳා අවසානයෙහි කර්මාරපුත්‍ර චුන්ද හට දහම් දෙසා තථාගතයන් වහන්සේ ඉන් නික්මුණු සේක. එය තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවන් පානා දිනය ය. තථාගතයන් වහන්සේ බේළුව ගමෙහි වස් එළඹ විසු කාලයේ උන්වහන්සේට ඇතිවූ ලෝහිත පක්ඛන්දිකා නම් වූ දරුණු අතිසාර රෝගය සමචන් බලයෙන් යටපත් කළ කාලය ඒ දිනට අවසන් විය. එ බැවින් ඒ රෝගය එදින නැවත මතු විය. කර්මාර පුත්‍ර චුන්ද විසින් පිළියෙළ කර පිළිගැන්වූ සිනිඳු ඕජාවන් ආහාරය වළඳා සිටි නිසා තථාගතයන් වහන්සේට තරමක පහසුවක් ඇති විය. උන් වහන්සේ පිරිනිවීමට බලාපොරොත්තු වන කුසිනාරා නුවර බලා ගමන ආරම්භ කළ සේක. රෝග බලය නිසා දශබල ධාරීන් වහන්සේ ගේ දේහබලය සීඝ්‍රයෙන් පිරිහෙන්නට විය. එ බැවින් උන් වහන්සේට කුසිනාරා නුවරට වඩනා අතර මග පස් විසි තැනක වැඩ සිට විඩා සන්සිඳුවා ගැනීමට සිදුවිය. උන් වහන්සේ පා ගමනින් ම තුන් ගව් මග ගෙවා සන්ධ්‍යා කාලයේ කුසිනාරා නුවර මල්ලරජුන්ගේ උපවත්තන නම් වූ සල් උයනට වැඩ වදළ සේක.

ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් අමතා "ආනන්දය! ක්ලාන්ත වෙමි, සැතපීම සඳහා යමක ශාලා වාක්‍ෂයන් අතර උතුරු දෙසට හිස සිටින පරිදි ඇඳක් පිළියෙල කරව" යි වදළ සේක. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ එසේ කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකුණු පසට හැරී එහි සිංහ ශෙය්‍යාවෙන් සයනය කළ සේක. තථාගතයන් වහන්සේ ගේ පරිනිර්වාණය සිදුවන බව කලින් ප්‍රසිද්ධියට පැමිණ තිබූ බැවින් බොහෝ හික්‍ෂුහු එහි පැමිණ සිටියහ. දස දහසක් සක්වළවලින් බොහෝ දිව්‍ය බ්‍රහ්මයෝ ද තථාගතයන් වහන්සේ දක්නට පැමිණියෝ ය. එදින සල් වනයෙහි සැම ගසක ම මල් පිපී තිබිණ. තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීරය මත සල් මල් පතනය වන්නට විය. දිව්‍ය බ්‍රහ්මයෝ ද මල් හා සුවද සුණු හෙලමින් ද දිව්‍ය සංගීත පවත්වමින් ද දිව්‍ය තුය්‍යයන්

වාදනය කරමින් ද මහත් වූ පූජාවක් පැවැත් වූහ. දසදහසක් සක්වලින් පැමිණි ගණනින් ප්‍රමාණ කළ නොහෙන සක්වළ පුරා පැතිර සිටි දිව්‍ය බ්‍රහ්ම සමූහයා විසින් පවත්වන මහා පූජාව බලා තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ අමතා මෙබඳු පූජාවක් පැවැත්වීම තථාගතයන් වහන්සේට උත්තම පූජාවක් කිරීම නො වන බවක් ධර්මයට අනුව පිළිපැදීම ම තථාගතයන් වහන්සේට කරන උත්තම පූජාව බවක් වදළ සේක.

ඉක්බිති ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ "භාග්‍යවතුන් වහන්ස! පෙර ඒ ඒ පළාත්වල වස් වැස නිම වූ මනවඩන්තා වූ බොහෝ භික්ෂුහු තථාගත දර්ශනය සඳහා පැමිණෙන්නාහ. එයින් අපි ඒ මනෝභාවනීය භික්ෂූන් දක්නට ද ඇසුරු කරන්නට ද ලැබුයෙමු. නුඹ වහන්සේ ගේ ඇවෑමෙන් මනෝභාවනීය භික්ෂූන් දක්නට නො ලබන්නෙමුය" යි තථාගතයන් වහන්සේට සැලකළහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට දර්ශනීය මනෝභාවනීය අත් දෙයක් දැක්වීම සඳහා මෙසේ වදළ සේක.

"වත්තාරිමානි ආනන්ද! සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයානි සංවේජනීයානි ධානානි. කතමානි වත්තාරි?"

ඉධ තථාගතො ජාතොති ආනන්ද! සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයං සංවේජනීයං ධානං.

ඉධ තථාගතො අනුත්තරං සම්මා සම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති ආනන්ද! සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයං සංවේජනීයං ධානං.

ඉධ තථාගතෙන අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතන්ති ආනන්ද! සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයං සංවේජනීයං ධානං

ඉධ තථාගතො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාන ධාතුයා පරිනිබ්බුතොති ආනන්ද! සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයං සංවේජනීයං ධානං.

ඉමානි බො ආනන්ද! වත්තාරි සද්ධස්ස කුලපුත්තස්ස දස්සනීයානි සංවේජනීයානි ධානානි."

තථාගතයන් වහන්සේ උපන් තැන ය, සමයක් සම්බුද්ධත්වයට පැමිණි තැනය, දම්සක් පැවැත්වූ තැනය, පිරිනිවන් පා වදළ තැනය යන මේ ස්ථාන සතර දර්ශනීය සංවේජනීය

ස්ථාන වන බව ඒ දේශනාවෙන් දක්වන ලද්දේය. ශ්‍රද්ධාවන් භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසකෝපාසිකාවන් ඒ ස්ථානයන් දක්නට යන බවත් ඉක්බිති යම් කෙනෙකුන් වෛතාදර්ශනය සඳහා ගොස් පහන් සිතින් කාලක්‍රියා කළාහු නම් ඔවුන් ස්වර්ගයෙහි උපදනා බවත් වදළ සේක.

ඉක්බිති ආනන්ද ස්ථවිරයෝ පිරිනිවීමෙන් පසු තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී දේහය ගැන පිළිපදිනා ආකාරය විචාළහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ "ආනන්දය! තෙපි තථාගත ශරීර පූජාව ගැන ව්‍යාවාක නො වවු. තෙපි අර්හත්වයට පැමිණීම සඳහා වීර්ය කරවි. ආනන්දය! තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූ ඝෂත්‍රිය පණ්ඩිතයෝ ද, බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතයෝ ද, ගෘහපති පණ්ඩිතයෝ ද ඇතහ. ඔවුහු තථාගතයන් වහන්සේගේ ශරීර පූජාව කරන්නාහ'යි වදළ සේක. තථාගත ශරීරය කෙරෙහි පිළිපැදිය යුතු ආකාරය විචාළ කල්හි සක්විති රජුන් ගේ ශරීරය කෙරෙහි පිළිපදිනා ආකාරයෙන් පිළිපැදිය යුතු බව හා එහි ක්‍රමයත්, සිවු මත්සන්දියක් සම්පයෙහි තථාගතයන් වහන්සේ උදෙසා ස්ථූපයක් කළ යුතු බවත්, යම් කෙනෙක් එහි සුවඳ හෝ මල් හෝ සුවඳ සුණු හෝ පුදත් නම් එයට වදිත් නම් සිත හෝ පහද ගනින් නම් ඔවුනට එය දීර්ඝ කාලයක් සැප පිණිස වන බවත් වදළ සේක. ඉක්බිති මෙසේ ද වදළ සේක.

"වත්තාරො මෙ ආනන්ද ථූපාරහා, කතමෙ වත්තාරො? තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො ථූපාරහො. පච්චෙක සම්බුද්ධො ථූපාරහො. තථාගතස්ස සාවකො ථූපාරහො. රාජා වක්කවන්ති ථූපාරහොති."

"ආනන්දය මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙන ස්ථූප තැනීමට සුදුස්සෝ ය. කවර සතර දෙනෙක් ද යත්? තථාගත අර්හත් සමාස සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ස්ථූප තැනීමට සුදුසුය. ප්‍රතෝක සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ස්ථූප තැනීමට සුදුසුය. බුද්ධශ්‍රාවක තෙමේ ස්ථූප තැනීමට සුදුසුය. සක්විති රජ ස්ථූප තැනීමට සුදුසුය" යනු එහි තේරුමයි. උත්තම පුද්ගලයන් උදෙසා ස්ථූප කළ යුත්තේ ඒවා කෙරෙහි සිත පහද ගෙන ඒවාට වැඳුම් පිදුම් කොට බොහෝ ජනයාට ස්වර්ග සම්පත්තිය ලැබිය හැකි හෙයිනි.

“තථාගතසේස සාවකො ධූපාරහො” යනුවෙන් විශේෂයක් නො කොට බුද්ධශ්‍රාවකයා ස්ථූප කිරීමට සුදුසු යයි වදාරා ඇතත් එයින් අදහස් කරන්නේ සච්ච කෙලෙසුන් නසා රහත් වූ බුද්ධශ්‍රාවකයා ය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඒ ඒ අවස්ථාවල ස්ථූප තැනීමට නියම කර ඇත්තේ රහතුන් වෙනුවෙන් ම ය. උන් වහන්සේ සැරියුත් මුගලන් දෙනම වෙනුවෙන් ස්ථූප තැනීමට නියෝග කළහ. බාහිය දරුවීරිය වෙනුවෙන් ස්ථූපයක් තැනීමට නියම කළහ. මහාප්‍රජාපතී ගෝතමී මෙහෙණිය වෙනුවෙන් ස්ථූපයක් තැනවීමට නියම කළහ. පෘථග්ජන ශ්‍රාවකයකු වෙනුවෙන් තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ස්ථූප තැනීමට නියම කළ තැනක් දක්නට නැත. ගිහියකු වන චක්‍රවර්ති රජ ස්ථූප තැනීමට සුදුසු වන බව අනුදත් තථාගතයන් වහන්සේ සිල්වත් පෘථග්ජන හික්‍ෂුන් උදෙසා ස්ථූප තැනීමට නො අනුදත්තේ කිනම් කරුණකින් ද යන මේ ප්‍රශ්නය නඟා අටුවාවෙහි මෙසේ එයට පිළිතුරු දී තිබේ. සීලවන්ත පෘථග්ජන හික්‍ෂුන් උදෙසා ස්ථූප තැනීම තථාගතයන් වහන්සේ අනුමත කළහොත් ලක් පොළොව ස්ථූපවලින් පිරෙන්නේය. එසේ වූ කල්හි ඒවායේ අගය නැති වන්නේ ය. සක්විති රජවරු ලෝකයෙහි ඇතිවන්නේ කලාතුරකිනි. එබැවින් චක්‍රවර්ති රජුගේ ස්ථූපය ආශ්චර්ය දෙයක් වන්නේ ය. එයට මහජනයා ගරු කරන්නේ ය. ඒ නිසා තථාගතයන් වහන්සේ සිල්වත් වූ ද පෘථග්ජන හික්‍ෂුන් උදෙසා ස්ථූප තැනීම නො අනුදත් සේක. මෙසේ කියා අවසානයෙහි පිරිනිවන් පෑ හික්‍ෂුවට මෙන් ම සිල්වත් පෘථග්ජන හික්‍ෂුවට ද සත්කාර කිරීම සුදුසු බව දක්වා තිබේ.

ස්ථූපාර්භ පුද්ගලයන් පිළිබඳව වූ ඒ දේශනාව ඇසීමෙන් පසු තථාගත පරිනිර්වාණය ගැන බලවත් ශෝකයක් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට ඇති විය. එය දැරිය නො හැක්කෙන් උන් වහන්සේ විහාරයට පිවිස අගුළු කණුවට හේත්තු වී හඬන්නට වන්න. තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් ගෙන්වා ධර්ම කථාවෙන් ශෝකය සන්සිඳවා හික්‍ෂුන් අමතා ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ බොහෝ ගුණ ද වදළ සේක. ඉක්බිති ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් මේ කුඩා නගරයෙහි පිරිනිවීම නො කරන ලෙස ඇයැද සිටි කල්හි කුසිනාරාව කුඩා නගරයක් නො

වන බව හා සංස්කාරයන් ගේ අනිත්‍ය භාවය ද දැක්වීම් වස් මහා සුදර්ශන සූත්‍රය සැතපී සිටිමින් ම දේශනය කළ සේක.

ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ එදින රාත්‍රියේ පස්විම යාමයේ තථාගත පරිනිර්වාණය සිදුවන බව කුසිනාරා නුවර මල්ල රජුන්ට දන්වන ලෙස ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට වදළහ. උන්වහන්සේ එසේ කළහ. මල්ලයෝ මහත් වූ ශෝකයෙන් හඬමින් පවුල් පිටින් ම රාත්‍රියේ ම අවුත් තථාගතයන් වහන්සේට වැන්දෝය. එනුවර වෙසෙන සුහද නම් පරිව්‍රාජකයාට ද තථාගත පරිනිර්වාණය සැළවී වහා අවුත් තථාගතයන් වහන්සේ වෙතින් පැවිද්ද හා උපසම්පදාව ලබා කමටහන් වඩා තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවීමට කලින් ම සවුකෙලෙසුන් නසා රහත් බවට පැමිණියේය. තෙතෙමේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අන්තිම ශ්‍රාවකයා විය.

ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් අමතා වදරන සේක් "ආනන්දය! මාගේ ඇවෑමෙන් දූන් අපට ශාස්තෘවරයකු නැතය යන අදහස තොපට ඇතිවිය හැකි ය. ආනන්දය! තොපට ශාස්තෘවරයෙකු නැත්තේ නොවේ. ආනන්දය! මා විසින් යම් ධර්මයක් දෙසන ලද ද, යම් විනයක් පනවන ලද ද, ඒ ධර්ම විනය දෙක මාගේ ඇවෑමෙන් තොපගේ ශාස්තෘවරයාය" යි වදළ සේක. අනතුරුව තථාගත පරිනිර්වාණයෙන් පසු හික්කුන් විසින් ඔවුනොවුන්ට කතා කළ යුතු ආකාරය වදරා කැමති නම් සංඝයා හට ක්ෂුද්‍රානුක්ෂුද්‍රක ශික්ෂා පදයන් බැහැර කරවන්නට ද අවසර දී හික්කුන්ට නිතර කරදර කරන වණ්ඨ ඵරුෂ ඡන්ත හික්කු ව හික්මවනු පිණිස බ්‍රහ්මදණ්ඨය දීමට නියම කර වදළ සේක. ඒ දඬුවම නිසා ඡන්ත හික්කු වට රහත් විය හැකි විය. ඉක්බිති මහා කාරුණික වූ තථාගතයන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ විසින් පන්සාලිස් වසක් මුළුල්ලෙහි දේශනා කරන ලද සකල ධර්ම සමූහය පිඬු කොට "හන්දදනි හික්බවෙ! ආමන්තයාමී වො, වයධම්මා සංඛාරා, අප්පමාදෙන සම්පාදෙප්", යන අන්තිම බුද්ධ වචනය වදළ සේක. "මහණෙනි දූන් තොපට අන්තිම වරට කියමි. සංස්කාරයෝ නැසෙන ස්වභාවය ඇත්තෝ ය. තෙපි අමතක නො කොට අතපසු නො කර පැවිදි කීස සම්පාදනය කරව්" යි යනු එහි තේරුම යි.

මෙසේ තථාගතයන් වහන්සේ හික්කුන්ට අන්තිම අවවාදය කොට ප්‍රථම ධ්‍යානයට සමවන් සේක. ඉන් නැගිට ද්විතීය ධ්‍යානයට සමවන් සේක. මෙසේ නේවසංඥා නාසංඥායතන ධ්‍යානය දක්වා පිළිවෙලින් ධ්‍යානයන්ට සමවැද නිරෝධ සමාපත්තියට සමවන් සේක. එකල්හි ආනන්ද තෙරණුවෝ "ස්වාමීනි! භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවුණු සේකැ"යි අනුරුදු තෙරණුවන්ට කීහ. "නැත ආනන්දය! භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරෝධ සමාපත්තියට සමවන් සේකැ"යි අනුරුදු තෙරණුවෝ කීහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නැඟී ප්‍රතිලෝම ක්‍රමයෙන් ප්‍රථම ධ්‍යානය දක්වා ධ්‍යානයන්ට සමවැදී නැවත අනුලෝම ක්‍රමයෙන් වතුර්ථධ්‍යානය දක්වා ධ්‍යානයන්ට සමවැදී වතුර්ථධ්‍යානයෙන් නැඟී පිරිනිවන් පා වදළ සේක. එකෙණෙහි මහා භූමිකම්පාවක් විය. අහසෙහි විදුලිය නගින්නටත් අකුණු පුපුරන්නටත් විය. එකෙණෙහි ම සහම්පතී බ්‍රහ්මරාජයා මේ ගාථාව කීය.

සබ්බේව නික්ඛිපිස්සන්ති භූතා ලොකෙ සමුස්සයං,
 යථා එතාදිසො සත්ථා ලොකෙ අප්පටි පුග්ගලො,
 තථාගතො ඛලප්පත්තො සම්බුද්ධො පරිනිබ්බුතො.

සක්ඳෙව් රජ මේ ගාථාව කීය

අනිච්චා වත සංඛාරා - උප්පාද වය ධම්මිනො,
 උප්පජ්ජන්වා නිරුජ්ඣන්ති - තෙසං වූපසමො සුඛො.

ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයෝ මේ ගාථාව කීහ.

නාහු අස්සාස පස්සාසො ධීත චිත්තස්ස තාදිනො,
 අනෙජො සන්ති මාරඛ්භ යං කාලමකරී මුතී.
 අසල්ලිනෙන චිත්තෙන වෙදනං අජ්ඣවාසයි.
 පජ්ජොතස්සෙව නිබ්බානං විමොක්ඛො චෙතසො අහු.

ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයෝ මේ ගය කීහ.

තදසී යං හිංසනකං තදසී ලෝමහංසනං,
 සබ්බාකාර වරුපෙනෙ සම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ.

තථාගත පරිනිර්වාණය සැලවූ වහා ම නො රහත් බොහෝ හික්කුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා ඉක්මනින් පිරිනිවී සේකැයි හඬන්නට වැළපෙන්නට වූහ. විතරාගීහු සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යතාව සලකමින් ඉවසූහ. මහරහත් අනුරුද්‍ර හිමියෝ ලෝකස්වභාවය සිහිකර දී හඬන වැළපෙන හික්කුන් සැනසූහ. අනුරුද්‍ර තෙරුන් වහන්සේ හා අනඳ තෙරුන් වහන්සේ දූහැමි කථාවෙන් රාත්‍රියේ ඉතිරි කොටස ගත කළහ.

ආදහන මහෝත්සවය

අරුඥාප්තියෙන් පසු අනඳ හිමියෝ කුසිනාරා නුවරට පිවිස එහි සන්ථාගාරයෙහි රැස්ව හුන් මල්ල රජුන්ට තථාගත පරිනිර්වාණය දැන්වූහ. එපවත් අසා මල්ලරජහු ද ඔවුන්ගේ භාය්‍යාවෝ ද දු දරුවෝ ද "ඉතා ඉක්මනින් තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවී සේකැ"යි අනේකාරයෙන් හැඳූහ.

ඉක්බිති මල්ලරජහු බොහෝ වූ සුවඳ හා මල් ද අනේක කුර්යභාණ්ඩයන් හා බොහෝ වස්ත්‍රයන් ද ගෙන්වා ගෙන උපවත්තන නම් සල් උයනට ගොස් නැටුමෙන් හා ගැයුමෙන් ද ගීතයෙන් ද සුවඳින් හා මලින් ද තථාගත ශ්‍රී දේහයට පුදමින් සත්කාර කරමින් ගරු බුහුමන් කරමින් වියන් බදිමින් රැස්වීම් හල් පිළියෙළ කරමින් ඒ දිනය ඉක්ම වූහ. දෙවන තුන්වන සතරවන පස්වන සවන දින ද එසේම නෘත්‍ය ගීතාදියෙන් ශ්‍රී දේහය පුදමින් ඉක්මවූහ. සත්වන දිනයේ දී ඔවුහු නෘත්‍ය ගීත, වාදිත මාලාගන්ධයෙන් පූජා සත්කාර කරමින් ගරු බුහුමන් කරමින් ශ්‍රී දේහය නගරයට බැහැරින් දකුණු දිගට ගෙන ගොස් ආදහන කරන්නට නියම කර ගත්හ. ඉක්බිති ජවසම්පන්න මල්ලයන් අට දෙනෙක් නා පිරිසිදු වී අලුත් පිළි හැඳ තථාගත ශ්‍රී දේහය ඔසවන්නට තැන් කළහ. ඔවුනට තථාගත දේහය එසවිය නොහැකි විය. එකල්හි මල්ලයෝ තථාගත දේහය නො එසවිය හැකි වීමේ හේතුව අනුරුද්‍ර හිමියන්ගෙන් විචාලෝය. "වාසිඨියෙනි; ඔබ අදහස අනෙකෙක; දෙවියන් ගේ අදහස අනෙකෙකැ"යි උන්වහන්සේ කීහ. දෙවියන්ගේ අදහස කුමක්දැයි විචාල කල්හි, "වාසිඨියෙනි, තථාගත දේහය පූජා සත්කාර කෙරෙමින් උතුරු දිගට ගෙන ගොස් උත්තරද්වාරයෙන් නගරයට

ඇතුළු කොට නගරය මැදින් ගෙන ගොස් නැගෙනහිර දොරටුවෙන් නික්ම නගරයෙන් නැගෙනහිර දිගට ගෙන ගොස් මකුටබන්ධන නම් වූ මල්ලයන් ගේ වෛත්‍යස්ථානයෙහි තථාගත දේහය ආදහන කිරීම දෙවියන් ගේ අදහසය”යි තෙරණුවෝ කීහ. මල්ලයෝ දෙවියන්ගේ අදහසට අනුව ආදහනය කිරීමට සූදානම් වූහ. එසමයෙහි කුසිනාරා නුවර දණ පමණට මදුරා මල් අතුරන ලද්දේ විය. දෙවියන්ගේ අදහස පරිදි තථාගත දේහය නාත්‍ය ගීතාදියෙන් පූජා පවත්වමින් උත්තරද්වාරයෙන් නගරයට ඇතුළු කොට නගරය මැදින් ගෙන ගොස් ප්‍රාචීනද්වාරයෙන් නික්ම මල්ලයන්ගේ මකුට බන්ධන නම් ශාලාවෙහි තැබූහ.

ඉක්බිති මල්ලයෝ ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේගේ උපදෙස් අනුව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් කලින් වදළ පරිදි තථාගත ශරීරය නව වස්ත්‍රයෙන් හා පුළුන් පන්සිය වර බැගින් වෙලා රත්වුවා තෙල් දෙනක බහා, රත්දෙනකින් ම වසා සුවද දරින් කළ විතකයෙහි තැන්පත් කළහ. ඉක්බිති ප්‍රධාන මල්ලයෝ සතර දෙනකු ඉස් සෝද නා පිරිසිදු වී නව වස්ත්‍ර හැඳ, තථාගතයන් වහන්සේගේ විතකයට ගිනි දූල්වීමට තැත් කළහ. ඔවුනට එය නො කළ හැකි විය. ඔවුනට නො හැකි වන කල්හි අට දෙනෙක් ද සොළොස් දෙනෙක් ද දෙ තිස් දෙනෙක් ද එකතුව ගිනිහුලු ගෙන තල්පත්වලින් පවත් සලමින් ද හස්ත්‍රාවලින් පිහිමින් ද නොයෙක් සැටියෙන් ගිනි දූල්වීමට උත්සාහ කළහ. එහෙත් විතකය ගිනි නො ගත්තේ ය. එකල්හි මල්ලයෝ අනුරුදු මහතෙරුන් වෙත එළඹ “විතකය ගිනි නො ගැනීමේ කරුණ කීමෙක්ද”යි විචාළෝය. තෙරුන් වහන්සේ “වාසිටියෙහි! දෙවියන් ගේ අදහස අනිකකැ”යි කීහ. දෙවියන් ගේ අදහස කවරේදැයි විචාළ කල්හි “මහකසුප් තෙරුන් වහන්සේ පන්සියයක් හිකුණු වහන්සේ හා පාවානුවර සිට තථාගත දේහය වදිනු පිණිස මඟ එන්නාහ. උත්වහන්සේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා වදින තුරු සෑයට ගිනිගන්නට නොදීම දෙවියන්ගේ අදහසය”යි අනුරුදු තෙරණුවෝ කීහ. “දෙවියන්ගේ අදහස එසේම වේවා”යි මල්ලයෝ කීහ. එපුවත සැල වූ කල්හි ඇතැම්හු “මෙතරම් ආනුභාව සම්පන්න හිකුණුවක් ඇති කල්හි තථාගත පරිනිර්වාණයෙන් ඇති පාඩුව කීමද”යි කියමින් සුවඳ මල් ආදිය ගෙන මහකසුප් තෙරුන් වහන්සේ දක්නට පෙරමගට ගියහ. ඇතැම්හු මඟ සැරසූහ. මහකසුප් තෙරුන්

වහන්සේ පැමිණ සිවුරු ඒකාංශ කොට පොරවා ඇදීලි බැඳ තෙවිටක් විතකය ප්‍රදක්මිණා කොට තථාගතයන් වහන්සේගේ පා වැන්දහ. උන්වහන්සේ හා පැමිණි පන්සියයක් හික්කුළු ද එසේම තථාගතයන් වහන්සේ ගේ පා වැන්දෝය.

ඉක්බිති මහ කසුප් තෙරුන් වහන්සේ විතකයෙහි තථාගතයන් වහන්සේගේ පා ඇති පස සලකා ගෙන, එහි සිට අභිඥාපාදක චතුර්ථධ්‍යානයට සමවැදී ඉන් නැගිට, "පන්සියයක් පුළුන් පොටවල් හා වස්ත්‍ර ද රන් දෙන හා දරසෑය ද දෙබෑ වී තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාද යුග්මය මාගේ හිසමත පිහිටාවා"යි අධිෂ්ඨාන කළ සේක. එකෙණෙහි පුළුන් පොට හා වස්ත්‍ර ද රන් දෙන හා විතකය දෙබෑ වී වළාකුළකින් පුන්සඳ නික්මෙන්නාක් මෙන් තථාගත ශ්‍රී පාද යුග්මය විතකයෙන් නික්මිණ. තෙරුන් වහන්සේ ස්වර්ණ වර්ණ වූ තථාගත පාද යුග්මය දෝතින් අල්වා තමන් වහන්සේගේ හිස මත තබා ගත්හ. ඒ ආශ්වයඝ්‍ය දූක මහජනයා මහා නාදයක් පවත්වා තථාගත පාදයට නමස්කාර කළහ. ඉක්බිති පාද යුග්මය පෙර තිබූ පරිදි රන්දෙනෙහි පිහිටියේය. විතකය කිසි වෙනසක් නො වී තිබූ පරිදි ම විය. තථාගත පාද යුග්මය විතකයට ඇතුළු වත්ම පිරිනිවන්පෑ අවස්ථාවෙහි මෙන් ම හැඳුහ. ඉක්බිති දේවානුභාවයෙන් විතකය සැම තැනින් ම එකවර ගිනි ගත්තේ ය. විතකය ගිනි ගත් කල්හි තථාගත දේහයේ සිව් සම් මස් නහර ආදී සියල්ල අලු හෝ අඟුරු බවට නො පැමිණ කපුරු මෙන් සම්පූර්ණයෙන් දැවී ගියේ ය. මුතු රැසක් මෙන් ධාතුන් වහන්සේ ශේෂ වූහ. තථාගත ශරීරය වෙලා තිබූ සඵලින් සියල්ලට යටින් හා උඩින් තුබූ සඵ දෙක ඉතිරි වී අන් සියල්ල පුළුන් පට ද සමඟ දැවී ගියේය. ඉක්බිති විතකයේ ගිනි නිවනු පිණිස අහසින් ජලධාරා ගැලිණ. සෑය අවට සල් රුක් වලින් ද ජලධාරා විහිදිණි. පොළොවෙන් ද ජලධාරා විහිදිණ. මල්ල රජු ද රන් රිදී කළවලින් සුවඳ පැන් ගෙනැවිත් ඉස්සෝ ය. සෑය නිවිණ.

සර්වඥධාතුන් වහන්සේ

ඉක්බිති මල්ල රජු ඔවුන්ගේ සන්ථාගාරය සුවඳ කල්ක ගල්වා සුදු අබ සුන්සාල් සමන් කැකුළු හිතණ විළඳ යන මේවා බිම විසුරුවා රන්තරු රිදී තරු ආදියෙන් විසිතුරු උඩුවියන් බඳවා

තැන තැන මල් මාලා එල්ලවා දෙවි විමනක් සේ සරසවා සන්ථාගාරයෙහි පටන් මකුටබන්ධන නම් වූ ඔටුණු පළඳනා ශාලාව දක්වා ඇති මාර්ගය ද දෙපස කලාලයෙන් ආවරණය කරවා උඩුවියන් බඳවා රන්තරු රිදීතරු රන් මල් රිදී මල්වලින් සරසවා තැන තැන මල්දම් රුවන් දම් එල්වා පඤ්චවර්ණ ධ්වජයන් නංවා තැන තැන කෙසෙල් ගස් හා පුන් කළස් තබවා පහන් දල්වා සර්වාලංකාරයෙන් සැරසූ ඇතකු පිට ධාතු සහිත දෙන තබා නෘත්‍ය ගීතාදියෙන් පූජා පවත්වමින් මහ පෙරහරින් සන්ථාගාරයට ධාතු සහිත දෙන වැඩම වූහ. ඉක්බිති අනේකාකාරයෙන් සැරසූ සාරමය පයඤ්ඤයෙහි රන් දෙන තබා සේසත් එසවූහ. ඉකුත් සතියෙහි මල්ල රජුන්ට දහස් ගණනින් දස දහස් ගණනින් එහි පැමිණි හික්කුන් වහන්සේට ආගන්තුක සත්කාර කරන්නට සිදුවූයෙන් රිසි සේ ධාතු පූජා කරන්නට අවකාශ නො ලැබිණ. එබැවින් ඔවුහු රන්දෙනට කිසි සතුරකුට ළංවිය නොහෙන පරිදි වතුරංගනී සේනාව යොදවා ආරක්ෂා සංවිධානය කොට නෘත්‍ය ගීත වාදිතාදියෙන් ධාතු පූජෝත්සවය කළහ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ පිරිනිවීම ඇසූ මගධ රට අජාසන් රජු ද, විශාලා මහනුවර ලිච්චවී රජහු ද, කිඹුල්වත්පුරයෙහි ශාක්‍ය රජහු ද අල්ලකප්ප නුවර බුලි නම් රජහු ද, රාමග්‍රාමයේ කෝලිය රජහු ද, වේඨ්ඳීපක නම් ගමෙහි බමුණෝ ද, පාවානුවර මල්ල රජහු ද යන මොවුහු අපින් තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ධාතුන් වහන්සේලා ලැබීමට සුදුස්සම්හ. අපට ද වෛත්‍ය හා ධාතු පූජා කිරීමට ධාතුන් වහන්සේ දුන මැනවැ යි කුසිනාරානුවර මල්ල රජුන් වෙත දුතයන් යැවූහ. සාමයෙන් නුදුන හොත් ගත හැකි අයුරකින් ධාතුන් වහන්සේ ගනිමු යයි ඒ රජහු ද සේනා සමඟ කුසිනාරා නුවර සමීපයට පැමිණ කඳවුරු බැඳගත්හ. කුසිනාරා නුවර මල්ල රජහු සිතන්නාහු අනික් රටවල යමක් ඇතිවුව හොත් ඒවා ඔවුන් ම ගන්නවා මිස අපට නො දෙන්නාහ. ශාක්‍යමුනීදුයන් වහන්සේ අපගේ ආරාධනාවක් නැතුව ම අප රටට වැඩි සේක. උන් වහන්සේ විසින් ම අපට දන්වා එවා අප උයනෙහි පිරිනිවන් පා වදළහ. උන් වහන්සේ එසේ කරන ලද්දේ ධාතුන් වහන්සේ ලැබීමට අපට ම සුදුසුකම් ඇති නිසා යයි සලකා පැමිණි රජවරුන්ට ධාතුන්

වහන්සේ බෙද නො දිය හැකි බව දන්වා යැවූහ. සෙසු රජු ද නැවත නැවත ද තම තමන්ගේ සුදුසු කම් කියා සිටියහ.

ධාතුන් වහන්සේ නිසා රජුන් අතර මහ අවි ගැටුමක් සිදු වන්නට යන බව දෝණ නම් බ්‍රාහ්මණ ආචාර්යවරයාට අසන්නට ලැබී මහා කාරුණික වූ ක්ෂාන්තිවාදී වූ තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවූණ තැන ධාතුන් උදෙසා යුද්ධකර ගැනීම සුදුසු කරුණක් නොවේ යයි සලකා ඔවුන් අතරට ගොස් උස් තැනක සිට දේශනයක් කරන්නට පටන් ගත්හ. ඔහුගේ කථාව බණවර දෙකක් පමණ විය. සෝභාව මහත් බැවින් එක් බණවරයක පමණ වූ ඔහුගේ කථාව කිසිවකුට නො ඇසිණ. දෙවන බණවර අවසානයේ ආචාර්ය වරයාගේ හඬ වැනි හඬක් ඇසේ යයි සියල්ලෝ ම නිශ්ශබ්ද වූහ. එකල දඹදිව උසස් කුලවල බොහෝ දෙනා දෝණ බ්‍රාහ්මණගේ ශිෂ්‍යයෝ වූහ. එහි ද ඔහුගේ ශිෂ්‍යයෝ බොහෝ වූහ. එබැවින් ඔවුහු අරගලය නවත්වා දෝණ බ්‍රාහ්මණගේ හඬට කන් යොමු කළහ. බ්‍රාහ්මණ තෙමේ අප බුදුරජාණන් වහන්සේ මහාකාරුණිකයහ. ක්ෂාන්තිවාදීයහ. එබඳු උත්තමයකුගේ ධාතු සඳහා යුද කර ගැනීම සුදුසු නැත. යුද කිරීම ඒ මහෝත්තමයාණන්ට කරන අගෞරවයෙක. තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රසන්න ජනයෝ බොහෝ ය. ඔවුන් හැම උන් වහන්සේගේ ධාතූන්ට පූජා සත්කාර කිරීමට සුදුස්සෝය යනාදීන් කරුණු කියා සෑම දෙනම සමගියෙන් ධාතුන් වහන්සේ බෙද ගැනීමට යෝජනා කෙළේය. සියල්ලෝ ම එයට කැමැති වී ධාතු බෙදීම දෝණ බ්‍රාහ්මණ පඬිතුමාට ම බාර කළහ.

දීර්ඝායුෂ්ක බුදුවරයන් වහන්සේලා ගේ ශාරීරික ධාතුහු නො විසිරී රන් කඳක් සේ ඒකඝනව සිටින්නාහ. අප බුදුරජාණන් වහන්සේ "මම නො බෝ කලකින් පිරිනිවෙන්නෙමි. මාගේ සස්න තවම සෑම තැන නො පතළේ ය. ඒ නිසා මාගේ ශාරීරික ධාතුන් ගෙන පිහිටුවා තම තමන්ගේ පෙදෙස්වල වෛත්‍යයන් කරවා වැඳ පුද බොහෝ ජනයා ස්වර්ගපරායන වන්නාහ"යි "ධාතුහු විසිර සිටින්නා"යි අධිෂ්ඨාන කළ සේක. එයින් උන්වහන්සේගේ ධාතු ඒකඝනව නො සිට කුඩා කැබලි වී සිටියහ. ධාතුන්

වහන්සේගේ ප්‍රවෘත්ති පරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි දැක්වෙන පරිදි මෙසේ ය. දළදා සතරය, අකු ද දෙකය, ලලාට ධාතු වය යන මේ ධාතුහු නො විසිරී සිටියහ. ඉතිරි ධාතුහු විසිර සිටියහ. ඒ ධාතුන් වහන්සේලාගෙන් ඉතා කුඩා ධාතුහු අබ ඇට පමණ වූහ. මධ්‍යම ධාතුහු මැදින් කැඩුණු සහල් ඇට පමණ වූහ. මහා ධාතුහු මුං පියලි පමණ වූහ. පරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි ධාතුන් වහන්සේලාගේ පැහැය පැහැදිලි ලෙස දක්වා නැත. "සුමන මකුල සදිසා ච ධොතමුත්තසදිසා ච සුවණණසදිසා ච ධාතුයො අවසිස්සිංසු" යි විභාගයක් නැතිව ධාතුන් ගේ පැහැය එහි දක්වා තිබේ.

මහන්තා සුවණණවණණා ච - මුත්තවණණා ච මජ්ඣිමා
බුද්දකා මකුල වණණා ච - සොළස දෙණ මත්තිකා

මේ බුද්ධවංසපාළියේ අග ධාතුන් වහන්සේලාගේ තතු දැක්වීම සඳහා යොදා ඇති ගාථා පෙලක එක් ගාථාවෙකි. එහි දැක්වෙන පරිදි මහා ධාතුන් වහන්සේ රන්පැහැ වන්නාහ. මධ්‍යම ධාතුන් වහන්සේ මුතු පැහැ වන්නාහ. කුඩා ධාතුන් වහන්සේ සමන් කැකුළු පැහැ වන්නාහ. ප්‍රමාණයෙන් සියලු ම ධාතුන් වහන්සේ ප්‍රකෘති නැළියෙන් සොළොස් නැළියක් වූහයි පරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි කියා තිබේ.

මහන්තා පඤ්ච නාළියො - නාළියො පඤ්ච මජ්ඣිමා
බුද්දකා ඡ නාළියො ච - එතා සබ්බාපි ධාතුයො

යන බුද්ධ වංස ගාථාවෙන් මහාධාතුන් වහන්සේ නැළි පසක් බවත් එසේ ම මධ්‍යම ධාතුන් වහන්සේ නැළි පසක් බවත් කුඩා ධාතුන් වහන්සේ නැළි පසක් බවත් දක්වා ඇත්තේ ය.

ධාතුන් වහන්සේ බෙදා ගැනීම සඳහා මල්ල රජුන් ගේ සන්ථාගාරයට සැමදෙනා රැස් වූ කල්හි ද්‍රෝණ බ්‍රාහ්මණ තෙමේ රන් දෙන විවෘත කරවීය. රජවරු සර්වඥ දේහය නො දැක, රන්වන් ධාතුන් වහන්සේ පමණක් දැක, මහත් ශෝකයට පැමිණ හැඳුන. එකෙණෙහි රජුන්ගේ ප්‍රමාදය දැක බමුණු තෙමේ දකුණු දළදා වහන්සේ තමා ගේ ජටාවෙහි සඟවා තබා ගත්තේ ය. ඉක්බිති

බ්‍රාහ්මණ තෙමේ රන් නැළියෙන් මැන එක් එක් නගරයකට දෙනැළිය බැගින් ධාතුන් වහන්සේ බෙද දින.

බ්‍රාහ්මණයා ධාතුන් බෙදද්දී සක්දෙව් රජ දකුණු දළද වහන්සේ නො දැක කොහිදෝයි විමසනුයේ බ්‍රාහ්මණයා විසින් සඟවා තිබෙන බව දැක, මේ බමුණා ධාතුන් වහන්සේට සුදුසු ලෙස සත්කාර කරන්නට අපොහොසත් ය, ඒ නිසා ඔහුගෙන් එය ගත යුතුය යි සලකා ධාතුන් වහන්සේ බ්‍රාහ්මණයාගේ හිසෙන් ඔහුට නො දෙනන පරිදි ම ගෙන රන් කරඬුවෙක තබා දෙව්ලොවට ගෙන ගොස් සිඵමිණි සෑයෙහි තැබීය. බ්‍රාහ්මණ තෙමේ තමා සඟවා ගත් ධාතුන් වහන්සේ නො දැක, සොරාගත් නිසා එය අනිකකුට කියන්නට ද අපොහොසත්ව කලින් තමාට ද ධාතුන් වහන්සේ වුවමනා බව නොකී නිසා රජුන්ගෙන් ධාතු ඉල්ලන්නටත් අපොහොසත්ව, "ධාතුන් වහන්සේ මැනීම කළ මේ නැළියත් පිදිය යුතු වස්තුවකැ"යි සලකා, රජුන්ට කියා නැළිය ලබා ගත්හ. හෙතෙමේ ධාතුන් බෙදූ නැළිය තබා වෛත්‍යයක් කරවූයේය. සෙස්සෝ ද තම තමන්ට ලබා ගත් ධාතුන් පිහිටුවා වෛත්‍යයන් කරවා පූජා සත්කාර කළෝය. මෙසේ ධාතුන් වහන්සේ බෙදූ පසු පිප්පලි වන නම් නුවර මෝරිය නම් රජහු ද කුසිනාරාවෙහි තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවුණු වග අසා තමන්ට ධාතුන් ලබාගනු සඳහා කුසිනාරාවට දූතයන් යැවූහ. ඔවුහු ධාතුන් නො ලැබ දරසෑයේ අගුරු ගෙන ගොස් ඒවා පිහිටුවා වෛත්‍යයක් කරවූහ. මෙසේ ධාතු වෛත්‍ය අටය, දෝණ බ්‍රාහ්මණයාගේ කුම්භවෛත්‍යය, මෝරිය රජුන්ගේ අංගාර වෛත්‍ය යි පළමු වරට දඹදිව වෛත්‍ය දසයක් ඇති විය.

ධාතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි රන් දෙණ හා ආදහනයේදී එහි ඉතිරි වූ සඵ දෙක, ධාතු බෙදූ නැළියට හා අගුරු වලට වඩා උසස් පූජනීය වස්තූහුය. ඒවාට කුමක් වී ද කුමක් කරන ලද ද යන බව පොත පතෙහි සඳහන් වී නැත්තේ ය.

අසම්භින්න සත් ධාතුන් වහන්සේලා ගෙන් දකුණු දළද වහන්සේ සක්දෙව් රජ දෙව්ලොවට ගෙන ගිය බව පරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි දක්වා තිබේ. ඉතිරි ධාතුන් වහන්සේලා සනම

ගැන එහි කිසිවක් සඳහන් නො වේ. පරිනිර්වාණ සූත්‍රයේ අග, පසුකාලයේ දී ලංකාවේ තෙරුන් වහන්සේ විසින් යොදන ලදැයි කියන ගාථා පසක් ඇත්තේය. එහි දෙවන ගාථාව මෙසේ ය.

එකා හි දයා තිදිවෙහි පූජ්තා
එකා පන ගන්ධාරපුරෙ මහියති,
කාලිංග රඤ්ඤො විජිතෙ පුනෙකං
එකං පුන නාගරාජා මහෙති.

මේ ගාථාවෙන් දැක්වෙන්නේ එක් දළදාවක් දෙව් ලොවත්, එක් දළදාවක් ගන්ධාර රටෙහිත්, එක් දළදාවක් කළුඟු රටෙහිත්, එක් දළදාවක් නාරජකු වෙතත් වැඩ සිටිනා බව ය. මේ කරුණ මෙසේ ම බුද්ධවංශ පාලියේ අග ගාථාවක ද දක්වා තිබේ. ඒ මෙසේ ය.

- එකා දයා තිදසපුරෙ - එකා නාග පුරෙ අහු,
- එකා ගන්ධාරවිසයෙ - එකා කාලිංගරාජනො.

මිහිඳු නම් මහ තෙර කෙනකුත් වෙත වැඩසිටි දළද වහන්සේ නමක් පිහිටුවා සෝමාවතී වෛත්‍යය කරවූ බව ද කියා තිබේ. කාලිංගදේශයේ වැඩසිටි දළද වහන්සේ පසු කලෙක ලක්දිවට වැඩමවන ලදහ. දූතට මහනුවර දළද මන්දිරයේ වැඩ සිටින්නේ ඒ ධාතුන් වහන්සේ ය. ඉතිරි මහාධාතුන් වහන්සේ තෙනම ගැන පරිනිර්වාණ සූත්‍රයේ ගාථාවල සඳහන් නොවේ. බුද්ධ වංස පාලියේ ඒ ධාතුන් වහන්සේ ගැන දැක්වෙන්නේ මෙසේ ය.

- උණ්භිසං සීහලෙ දීපෙ - බ්‍රහ්මලොකෙ ව වාමකං,
- සීහලෙ දක්ඛිණක්ඛඤ්ච - සබ්බා පෙනා පතිට්ඨිතා.

ලලාට ධාතුන් වහන්සේ සිංහලද්වීපයේ ද වම් අකුඳ වහන්සේ බ්‍රහ්ම ලෝකයෙහි ද දකුණු අකුඳ වහන්සේ සිංහලද්වීපයේ ද පිහිටි සේක් ය යනු එහි තේරුමයි.

දකුණු අකුඳාතුන් වහන්සේ කලින් සක්දෙව් රජ වෙත තිබේ මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ ගේ නියෝගයෙන් සුමන සාමණේරයන්

විසින් ලක්දිවට වැඩම වන ලද බවත් අනුරාධපුරයේ ථූපාරාම වෛත්‍යයෙහි ඒ ධාතුන් වහන්සේ පිහිටවන ලද බවත් විනය අටුවා ආදියෙහි කියා තිබේ.

ලලාට ධාතුන් වහන්සේ ගේ පුවත ධාතුවංසයෙහි මෙසේ දැක්වේ. ධාතු බෙදීමේදී ලලාට ධාතුන් වහන්සේ මල්ල රජුන්ට හිමිවූ කොටසට අයත් වූහ. මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ "බුදුන් වහන්සේ ජීවමාන කාලයේදී ලලාට ධාතුන් වහන්සේ ලක්දිව පිහිටවන ලෙස වදාරා ඇත්තේ ය"යි කියා මල්ල රජුගෙන් එය ලබා ගෙන තමන් වහන්සේගේ සද්ධිවිහාරික මහානන්ද නම් තෙරුන් වහන්සේට "අනාගතයෙහි ලක්දිව මහවැලි ගඟ තෙර සේරු නම් විල්තෙර වරාහසොණ්ඩ නම් තැන මේ ධාතුන් වහන්සේ පිහිටවා කාවන්තිස්ස නම් රජෙක් වෛත්‍යයක් කරවන්නේ ය"යි කියා ආරක්‍ෂා කරන ලෙස භාර කළහ. පරම්පරාගතව මහතෙරුන් වහන්සේලා විසින් ආරක්‍ෂා කරගෙන ආ ඒ ධාතුන් වහන්සේ පසු කාලයේදී කාවන්තිස්ස රජතුමා සත්රුවනින් බුදුරුවක් කරවා එහි නලලත පිහිටුවා, හිසැ තථාගතයන් වහන්සේගේ කේශධාතූන් වහන්සේ ද පිහිටුවා ඒ බුදු පිළිමය තබා සේරුවිල මංගල වෛත්‍ය කරවීය. ලලාට ධාතුව පිහිටුවා කාවන්තිස්ස රජතුමා කරවූ වෛත්‍ය තිස්සමහරාම වෛත්‍ය යයිද කියති. ලලාට ධාතුන් වහන්සේ පිහිටි තැන ගැන මතහේද ඇත්තේ ඒ වෛත්‍ය දෙක ම ඒ රජතුමා විසින් ම කරවන ලද වෛත්‍යයන් වන බැවිනි.

පළමු වරට දඹදිව ශාරීරික ධාතු වෛත්‍ය අටක් ඇති වූ පසු මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ අනාගතයෙහි ඒ ධාතුන් වහන්සේලාට තීර්ථකයන්ගෙන් අනතුරු පැමිණිය හැකි බව දැක ඒ බව අජාසත් රජතුමාට දන්වා රාමග්‍රාමයේ ධාතුන් වහන්සේ හැර ඉතිරි සත්තැන පිහිට වූ ධාතුන් වහන්සේ ගෙන රජගහ නුවරම අග්නිදිග එක් ස්ථානයෙක මහා ධාතූනිධානයක් කරවූහ. පසු කාලයේ දී ඒ ධාතුන් වහන්සේ ගෙන ධර්මාශෝක රජතුමා විසින් දඹදිව යොදුනෙන් යොදුන වෛත්‍යයෝ කරවන ලදහ. ඒ ධාතුන් වහන්සේලා ගෙන් පාත්‍රයක් පුරා ලක්දිවට ද ලැබිණ. දෙවන

ගංතෙර කරවන ලද දගැබ පසු කාලයේ ගංවතුරෙන් බිඳී දා කරඬුව මුහුදට ගොස් නාරජුන්ට හමුවී මඤ්ජේරික නම් නාග භවනයට වැඩම කරවනු ලැබ, එහි තිබී පසු කල ලක්දිවට වැඩමවා රුවන්වැලි මහා සෑයෙහි වඩා හිඳ වනු ලැබූහ. අද ලෝකයේ සර්වඥධාතුන් වහන්සේලා වැඩි ගණනක් වැඩ සිටින්නා වූ ස්ථානය රුවන්වැලි මහා සෑය ය.

ප්‍රථම බෝධියේ දී තථාගතයන් වහන්සේ තපස්සු හල්ලුක නම් වෙළඳ දෙබැයන්ට තමන් වහන්සේ ගේ හිස පිරිමැද අතට ආ කේශධාතුන් දුන් සේක. ධාතුන් වහන්සේ රැන්ගුන් නුවර ශ්වේදගොන් වෛත්‍යයෙහි ඇත යයි බුරුම ජාතිකයෝ කියති. සේරුවිල මංගල වෛත්‍යයෙහි ඇත යයි ධාතු වංසයෙහි කියා තිබේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ බුදුවීමෙන් නවවන මස දුරුතු පසළොස්වක පොහෝ දිනයේ මහියංගනයට වැඩ වදළ අවස්ථාවෙහි සමන්තකුට පර්වත වාසී සුමන දෙවරදුන්ට ද කේශ ධාතුන් දුන්සේක. ඒ ධාතුන් වහන්සේ පිහිටුවා මහියංගණ වෛත්‍ය කරවන ලද්දේ ය. නැවත බුදුරදුන් පිරිනිවී ආදහනය කරන කල්හි සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍යයකු වන සරභු නම් රහත් තෙර කෙනකුන් විසින් තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රීවාධාතුව ගිනි ඇවිළෙන දරසෑයෙන් සෘද්ධිබලයෙන් ගෙන මියුගුණු දගැබෙහි පිහිටවූ බව ද කියා තිබේ. මෙතෙකින් කියන ලද සර්වඥධාතුන් වහන්සේලා හැර තවත් බොහෝ ධාතුන් වහන්සේලා ලෝකයෙහි ඇති බව කිව යුතුය.

- වත්තාළීස සමාදන්තා - කෙසා ලොමා ව සබ්බසො
- දෙවා හරිංසු එකෙකං - වක්කවාලපරම්පරා.

මෙය මහා පරිනිර්වාණ සූත්‍රයේ අන්තිම ගාථාව ය. බුද්ධවංස පාළියේ අග ද මේ ගාථාව දක්නා ලැබේ. තථාගතයන් වහන්සේගේ දත් සතළීස හා කේශ ලෝමයන් ද දෙවියන් විසින් වක්‍රවාළ පරම්පරාවෙහි ගෙන යන ලද බව ඒ ගාථාවෙන් දැක්වේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උෟර්ණරෝම ධාතුව මිහින්තලා පර්වතයේ සේලවෛත්‍යයෙහි ද නියද වහන්සේ නමක් දීඝවාපි වෛත්‍යයේ ද පිහිටා ඇති බව ලංකාවේ පොත්වල දැක්වේ.

පාරිභෝගික වස්තු

තථාගතයන් වහන්සේගේ පාත්‍රවිවරාදී වස්තූන් ඇති ස්ථාන බුද්ධවංස පාලියේ අවසානයෙහි මෙසේ දැක්වේ.

- වජීරායං භගවතෝ - පත්තො දණ්ඩඤ්ච විවරං
- නිවාසනං කුලසරෙ - පච්චත්ථරණං කපිලවිභයෙ.
- පාටලීපුත්තපුරමිහි - කාරකං කායබන්ධනං,
- වම්පායමුදකසාටිකා - උණ්ණලොමඤ්ච කොසලෙ
- කාසාවං බ්‍රහ්ම ලොකෙ ච - වෙධනං තිදසෙ පුරෙ,
- නිසීදනං අවන්තිසු - රට්ඨෙ අත්ථරනං තද
- අරණී ච මිට්ඨියං - විදෙනෙ පරිස්සාවනං,
- වාසි සුවිසරඤ්චාපි - ඉන්දපත්ත පුරෙ තද
- පරික්ඛාරා අවසෙසා - ජනපදෙ අපරන්තකෙ,
- පරිභුන්තානි මුනිනා - අකංසු මනුජා තද

මේ ගාථාවල සමහර තැන් තේරුම් ගැනීම දුෂ්කරය. සාමාන්‍යයෙන් ඒවායේ තේරුම මෙසේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පාත්‍රය, සැරයටිය, සිවුරු යන මේවා වජීරාවෙහි ය. අදනග කුලසරයෙහි ය. පච්චත්ථරනය කපිලවස්තුවෙහි ය.

ඩබරාව, පටිය යන මේවා පාටලීපුත්‍ර නගරයෙහි ය. උදකසාටිකාව වම්පා නගරයෙහි ය. උරුණරෝමය කොසොල් රටෙහි ය.

සිවුර බ්‍රහ්ම ලෝකයෙහි ය. නිස්වෙළුම දෙවිලොව ය. නිසීදනග හා ඇතිරිය අවන්ති රටෙහි ය.

ගිනි ගානා දණ්ඩ මිට්ඨාවෙහි ය. පෙරහන විදේහ රටෙහි ය. කරකැත්ත හා ඉදිකටුගුලාව ඉන්දපත්ත නගරයෙහි ය. තථාගතයන් වහන්සේ පරිභෝග කළ අවශේෂ පරිෂ්කාරයෝ අපරන්ත ජනපදයෙහි ය.

රටක් හෝ නගරයක් හෝ ගමක් හෝ කියැවෙන වර්ජන කියා වචනයක් පාලි පොත්වල අන් තැනක දක්නට නැත. තථාගතයන් වහන්සේගේ පාත්‍රයට ධාතුන් වහන්සේ වඩා ලක්දිවට ගෙන ඊමට දහම්සෝ රජතුමා විසින් දුන් බව මහාවංසයෙහි හා ධාතුචංසයෙහි සඳහන් වේ. දේවානම් පියතිස්ස රජතුමා ඒ පාත්‍රය තමාගේ රාජවහනයෙහි ම තබා ගෙන පූජාසත්කාර කළ බව ද කියා තිබේ. මේ කරුණ සමන්තපාසාදිකා නම් විනය අටුවාවෙහි සඳහන් වන්නේ සුමන සාමණේරයන් ගේ පාත්‍රය ම සුවද දියෙන් සෝදා පිරිසිදු කොට ධාතුන් වහන්සේ එයට වඩා දුන්නේය කියා ය. බුදුන්වහන්සේ සැරයටියක් පාවිච්චි කළ බව ද කිසිතැනක සඳහන් වී නැත. මෙහි තුන්වන ගාථාවෙහි "වෙය්නං තිදසෙ පුරෙ" යනුවෙන් දැක්වෙන හිස් වෙළුම (ජටාව) සිද්ධාර්ථ කුමාරයන්ගේ ජටාව විය හැකිය. ගිනිගානා දණ්ඩක් තථාගතයන් වහන්සේ පරිහරණය කළ බව ද කිසි තැනක සඳහන් වී නැත.

බෝධිත් වහන්සේ

සෝතාපත්ති මාර්ගඥානය, සකාදගාමි මාර්ගඥානය, අනාගාමි මාර්ගඥානය, අර්හත් මාර්ගඥානය යන ලෝකෝත්තර ඥාණ සතර හා ලොචිතුරා බුදුවරයන් ගේ සර්වඥතාඥාණය ද බෝධි නම් වේ. අප බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ ඥානයන් ලැබුයේ දඹදිව මධ්‍යදේශයේ උරුවේලා නම් ජනපදයෙහි නේරඤ්ජරා නදීතීරයේ පිහිටි ඇසතු රුකක් මුලදී ය. තථාගතයන් වහන්සේටත් "බෝධි නම් ඒ උත්තරීතර ඥානයන් ලැබීමට ඒ ඇසතු රුක උපකාර වූ බැවින් එය බෝධි නම් විය. පස් මරුන් දිනීමට උපකාර වූ බැවින් ජය මහා බෝධි නම් විය. පස්මරුන් දිනා සර්වඥපදප්‍රාප්ත වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ වෘක්ෂ රාජයාගේ සෙවනෙහි සමවත් සුව විඳිමින් සත් දිනක් මුළුල්ලෙහි ඒකපයඝ්ංකයෙන් වැඩහුන් සේක. සම්බුද්ධත්වයට පැමිණීමට උපකාර වීම නිසා තථාගතයන් වහන්සේ සතියක් මුළුල්ලෙහි පරිභෝග කළ නිසා ද ඒ බෝධිත් වහන්සේ පරම පූජනීය පාරිභෝගික වෛත්‍යයක් වී ය. ඒ බෝධිත් වහන්සේගෙන් බිජුවටක් ගෙන්වා ජේතවනද්වාරය සමීපයේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් රෝපණය කරවූ ආනන්ද බෝධිත් වහන්සේ ද ලක්දිව අනුරාධපුර නගරයේ වැඩ සිටින

දක්ෂිණශාඛා බෝධීන් වහන්සේ ද ඒ බෝධි වෘක්ෂවලින් පැවත එන සියලු ම බෝධි වෘක්ෂයෝ ද වැදුම් පිදුම් කිරීමට සුදුසු පාරිභෝගික වෛත්‍යයෝ ය.

ශ්‍රී පාද

සැදුහැවතුනට වැදුපුදා ගැනීම සඳහා තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඒ ඒ තැන පිහිටවා වදල පා සටහන් පද වෛත්‍ය නම් වේ. ඒවා ද පාරිභෝගික වෛත්‍යන්ට ම අයත් ය. මෙ කල ඒවාට ශ්‍රී පාද යයි ව්‍යවහාර කෙරෙහි. පදවෛත්‍ය හෙවත් ශ්‍රී පාද තුනකි. සමයක් සම්බෝධියට පැමිණීමෙන් අට වන වසරෙහි තථාගතයන් වහන්සේ කැළණිපුර විසූ මණිඅක්ඛික නම් නා රජුගේ ආරාධනාවෙන් පන්සියයක් හික්කුන් වහන්සේ හා ලක්දිවට වැඩ වදරා කල්‍යාණී වෛත්‍යස්ථානයේ කළ රත්න මණ්ඩපයේ වැඩ සිට දන් වළඳා අවසානයෙහි සමන්තකුට පර්වතයට වැඩ වදරා එහි උන්වහන්සේගේ පා සටහන පිහිටවා දඹදිවට පෙරළා වැඩි සේක. සුනාපරන්ත රට වෙළඳ ගමක වෙළඳුන් විසින් තථාගතයන් වහන්සේ උදෙසා සඳුන් හරයෙන් කළ ශාලාව පිළිගැනීම සඳහා පුණ්ණ තෙරුන් වහන්සේගේ ආරාධනාවෙන් තථාගතයන් වහන්සේ වෙළඳ ගමට වැඩ එහි වැස පෙරලා වඩින ගමනේදී නර්මද නදී තීරයට වැඩම කළ කල්හි එහි වූ නාගරාජයා විසින් පූජනීය වස්තුවක් ඉල්ලීමෙන් නර්මද ගංගා තීරයේ වැලිතලාව මත තථාගතයන් වහන්සේගේ පා සටහන පිහිටවා වදල සේක. එය රළ ආ කල්හි ජලයෙන් වැසෙන බවත් රළ පහ වූ කල්හි පෙනෙන බවත් කියා තිබේ. තථාගතයන් වහන්සේ ඉන් නික්ම සවිච්චද්ධ පර්වතයට වැඩම කර එහි වෙසෙන සවිච්චද්ද තෙරුන්ගේ ඉල්ලීමෙන් ගල්තලාවේ පා සටහන් පිහිට වූ සේක.

සොළොස්මස්ථානය

මහියංගන වෛත්‍යය, නාගදීපයේ රාජායතන වෛත්‍යය, කැළණි දගැබ, සමන්තකුඵ පව්වේ ශ්‍රී පාදය, දිවාගුහාව, දීඝවාපි වෛත්‍යය, මුතියංගණ වෛත්‍යය, තිස්සමහාරාම වෛත්‍යය, ශ්‍රී මහාබෝධිය, මිරිසවැටි සෑය, ස්වර්ණමාලී වෛත්‍යය, ථූපාරාම වෛත්‍යය, අභයගිරි වෛත්‍යය, ජේතවන වෛත්‍යය, මිහින්තලා

පර්වතයේ ශෛල වෛත්‍යය, කතරගම කිරිවෙහෙර යන මේ වෛත්‍ය සොළස බුදුරජුන් වැඩ සිට සමවත් සමවැදීමෙන් පරිභෝග කළ ස්ථානයන්හි පිහිටි වෛත්‍ය ලෙස සලකනු ලැබේ. යම් තැනක බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි සේක් නම්, ඒ ස්ථානවල පාරිභෝගික වෛත්‍යයක් වේ. එබැවින් ඒ ස්ථානවල සර්වඥ ධාතුන් වහන්සේ පිහිටුවා කළ ස්තූප වඩාත් පූජනීය වේ. එබැවින් ඒවා මහාස්ථාන ලෙස සලකනු ලැබේ.

බුදුරජුන් ලක්දිවට වැඩම කිරීම

බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ලක්දිවට තෙවරක් වැඩම කළ බව විනය අටුවාව, මහාවංසය ආදී පෞරාණික ග්‍රන්ථවල සඳහන් වී ඇත්තේය. තථාගතයන් වහන්සේ සමයක් සම්බෝධියෙන් නව වන මස දුරුතු පසළොස්වක් පොහෝ දිනයෙහි යකුන් දමනය කරනු පිණිස මහියංගනයට වැඩි සේක. බුදුවීමෙන් පස්වන වසරෙහි බක්මස අමාවක් පොහෝ දින උදය කාලයේ මිණිපළඟක් නිසා යුද්ධයට සැරසී සිටි වූලෝදර මහෝදර යන නා රජුන්ගේ යුද්ධය සන්සිඳවීම පිණිස දෙවන වර නාගදීපයට වැඩ වදළ සේක. තෙවන වර බුදුවීමෙන් අටවන වස වෙසක් පසළොස්වක් පොහෝ දිනයෙහි කැළණි පුර විසූ මණිඅක්ඛික නම් නා රජුගේ ආරාධනාවෙන් පන්සියයක් රහතන් වහන්සේ සමග තථාගතයන් වහන්සේ කැළණි පුරයට වැඩ වදළ සේක. බුදුරජුන් ලක්දිවට වැඩම කළ පළමුවන දෙවන වාරවලදී අන් ස්ථානවලට වැඩම කළ බවක් විනය අටුවාවෙහි හෝ මහාවංසයෙහි හෝ සඳහන් නොවේ. කැළණි පුරයට වැඩම කළ තුන්වන වාරයේදී ස්වර්ණමාලී වෛත්‍යස්ථානය, ථූපාරාම වෛත්‍ය ස්ථානය, ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ පිහිටි ස්ථානය, මුතියංගණ වෛත්‍යස්ථානය, දීඝවාපි වෛත්‍ය ස්ථානය, කැළණි වෛත්‍යස්ථානය යන ස්ථාන සයෙහි නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදී වැඩ සිටි බව විනය අටුවාවෙහි සඳහන් වේ. ඒ ගමනේ දී සමන්තකුට පව්වට වැඩ වදරා එහි සිරිපා සටහන පිහිට වූ බව හා එම පර්වත පාදයෙහි දිවා විහරණය කොට දීඝවාපිය හා ශ්‍රී මහා බෝධිය පිහිටන ස්ථානය, රුවන්වැලිසෑය පිහිටන ස්ථානය ථූපාරාමය පිහිටන ස්ථානය, ශෛල වෛත්‍ය පිහිටන ස්ථානය යන තැන්වල නිරෝධ සමාපත්තියට සමවත් බව ද මහාවංසයෙහි සඳහන් වේ.

අබැටක් පමණ වූ ධාතුන් වහන්සේ නමක් වුව ද යම්කිසි තැනක වැඩ සිටින්නේ නම් එතැන බුදුරදුන් වැඩ සිටින්නාක් වැනිය. සුමන සාමනේරයන් විසින් දහම්සෝ රජුවෙතින් මෙරටට වැඩම කරවන ලද ධාතුන් වහන්සේලා මේ රටේ දාගැබ් බුදුපිළිම ආදියෙහි විසිර වැඩ සිටින්නාහ. එබැවින් සොළොස්මස්ථානයට පමණක් නොව සෑම තැනම ඇති දාගැබ් බුදු පිළිම මහබෝ යන වෛත්‍යයන්ට බුදුරජුන්ට මෙන් ම ගරු බුහුමන් කළ යුතුය. ධාතුන් වහන්සේලා නැත ද බුදුරදුන් උදෙසා කර ඇති උද්දේශික වෛත්‍ය වන බුදු පිළිමවලට ද ගරු බුහුමන් කළ යුතුය.

වෛත්‍යයනට වරද කිරීම

යෙ පරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ වෙතියං භිත්දන්ති බොධිං ඡිත්දන්ති ධාතුමිහි උපක්කමන්ති තෙසං කිං හොතීති? භාරියං කම්මං හොති ආනන්තරිය සද්දසං. සධාතුකං පන ටුපං වා පටිමං වා බාධමානං බොධිසාධං ඡිත්දිතුං වට්ටති, සවෙ තත්ථ නලිනා සකුණා වෙතියෙ වච්චං පාතෙත්ති, ඡිත්දිතුං වට්ටති යෙව. පරිභොග වෙතියතො හි සරීරවෙතියං මහන්තකරං වෙතියවත්ථුං භිත්දිත්වා ගච්ඡන්තං බොධිමූලමිපි ඡිත්දිත්වා හරිතුං වට්ටති. යා පන බොධිසාධා බොධිසරං බාධති තං ගෙහරක්ඛණත්ථං ඡිත්දිතුං න ලහති, බොධි අභං හි ගෙහං, න ගෙහභාය බොධි, ආසනසරෙපි එසෙව නයො, යස්මිං පන ආසනසරෙ ධාතුයො නිහිතා හොත්ති, තස්ස රක්ඛණත්ථාය බොධිසාධං ඡිත්දිතුං වට්ටති. බොධිරක්ඛණත්ථං ඔජාහරනසාධං වා පුතිට්ඨානං වා ඡිත්දිතුං වට්ටතියෙව, සරීරපටිඡග්ගතෙ විය පුඤ්ඤමිපි හොති

(මනෝරමපුරාණ 250)

තෝරුම:

"යමෙක් තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවීමෙන් පසු වෛත්‍ය බිඳිත් ද, මහබෝ සිඳිත් ද, ධාතුන් වහන්සේලා වැනසීමට උපක්‍රම කෙරෙත් ද ඔවුන්ට කුමක් වේද යත්? ආනන්තයඪී කර්මයක් හා සමාන බරපතල අකුලක කර්මයක් වේ. සධාතුක ස්ථුපයකට හෝ බුදු පිළිමයකට හෝ බාධා පැමිණෙන බෝ අතු කැපීම වටනේ ය. ඉදින් ඒ බෝ අතු වල හිඳ පක්ෂිහු වෛත්‍යයෙහි වර්චස් හෙලත්

නම් කපන්නට වටනේ ය. පරිභෝග වෛත්‍යයට වඩා ශරීර වෛත්‍ය උසස් හෙයිනි. වෛත්‍ය වස්තුව බිඳගෙන යන බෝමුල් ද සිඳු ඉවත් කරන්නට වටනේය. යම් බෝධි ශාඛාවක් බෝධි ගෘහයකට බාධක වේ නම්, එය ගේ රැකීම සඳහා සිඳීම නො වටී. ගෙය බෝධිය පිණිස ය; බෝධිය ගෙය පිණිස නො වේ. ආසනසරය ගැන ද මේ ක්‍රමය ම ය. යම් ආසන සරයක ධාතු නිදන් කොට ඇත්තේ නම්, එය රකිනු පිණිස බෝධි ශාඛා සිඳීම වටී. බෝධිය රකිනු පිණිස ඕජාව ගලන අතු හෝ දිරු තැන් හෝ ඉවත් කිරීම වටී. එසේ කිරීමෙන් ශරීර ප්‍රතිජ්වලනයෙහි කුසල් ද වේ.

වැදීමේ අනුසස්

වැදීමට පිදීමට සුදුසු ගුණයන්ගෙන් යුත් බුද්ධාදී උත්තමයන් වහන්සේලාට වැදීමෙන් ලැබෙන අනුසස මෙලොව පරලොව දෙකෙහිදී ම ලැබෙන්නේ ය. මෙ ලොව ලැබෙන අනුසස් මෙසේ වදුරා තිබේ.

- අභිවාදන සිලිස්ස - නිව්චං වුද්ධාපවායිනො,
- වත්තාරො ධම්මා වඩිසන්ති - ආයු වණ්ණෝ සුඛං බලං.

(ධම්මපද සහස්සවග්ග)

“අභිවාදනය කරන ස්වභාවය ඇත්තා වූ නිතර වැඩිහිටියන්ට ගරු බුහුමන් කරන්නා වූ තැනැත්තාට ආයුෂය වර්ණය සැපය බලය යන මේ ධර්මයෝ සතර දෙන වැඩෙත්ය” යනු එහි තේරුමයි.

මේ ආයු වැඩීමය යි වදුරා ඇත්තේ අභිවාදනය කරන මනුෂ්‍යයා හට නියම ආයුෂය ඉක්මවා අභිවාදනයේ බලයෙන් වර්ෂ සිය ගණනක් දහස් ගණනක් ජීවත්විය හැකි බව නො ව, රෝගාදි අන්තරායයන් නිසා ආයුෂය තිබිය දී අතරකදී මරණය නො වී නියම ආයු කාලය ජීවත්විය හැකිවීම ය. වන්දනාමය කුශලය, පැමිණෙන්නා වූ රෝගාදි අන්තරායයන් මැඩලිය හැක්කේ ද ඒ කුශලයේ බලය අනුව ය. වදින්නවුන්ගේ නුවණ හා ශ්‍රද්ධාව අනුව වන්දනාමය කුශලය ද කුඩා මහත් වේ. දුබල වන්දනාමය කුශලය බලවත් හේතුවකින් පැමිණෙන අන්තරායයන් මැඩලීමට සමත් නො වේ. ස්වල්ප වූ ජලය මහ ගින්නක් නිවීමට සමත් නො වන්නාක් මෙනි. බලවත් වන්දනාමය කුශලය එයට වඩා

බලයෙන් අඩු අකුශලයන් නිසා වන අන්තරාය වළක්වා දිවි රැකදීමට සමත් වේ. නුවණින් තොරව කරන දුබල වන්දනාමය කුශලයන්හි එතරම් බලයක් නැති බව කිව යුතුය. නුවණින් යුක්තව බලවත් සැදුහැයෙන් යුක්තව දවස දෙවේලේ තුනුරුවන් වදින තැනැත්තාගේ ඒ කුශලය ඉතා බලවත් ය. එය අනේකාන්තරායයන් දුරුකොට ආයුරාරෝග්‍යාදී අනේක සම්පත් සාදා දීමට සමත් වේ.

ගින්නක් ඇතිවනු සමඟ ම එයින් ආලෝක රූප ඇති වී එය අවට පැතිරී යන්නාක් මෙන් සත්ත්වයාගේ හෘදයෙහි සිතක් ඇතිවනු සමඟ ම ඒ සිතින් ආලෝකය වැනි යම්කිසි රූප කොටසක් ඇති වී ශරීරය තුළ පැතිර යන්නේ ය. ශරීරයෙන් ගමනාදී ක්‍රියා කෙරෙන්නේ එසේ ඇති වන රූප නිසා ය. සිතින් ඇතිවන රූප සිත්වල සැටි සැටියට අනේකප්‍රකාර ය. කෝපය, හය, ශෝකය යන මේවා ඇති වූ කල්හි ඒ පුද්ගලයාගේ ශරීර වර්ණය වෙනස් වී විරූප වන්නේ සමහරවිට ශරීරයෙන් දහදිය ගලන්නට වන්නේ වෙවුලන්නට වන්නේ කෝපාදියෙන් යුක්ත වන සිත්වලින් ඇති වූ නො මනා රූප ශරීරයේ පැතිරයාම නිසා ය. ප්‍රීතියෙන් සිටින තැනැත්තකු දෙස බැලූව හොත් ඔහුගේ ශරීරය පිණූ ගොස් පැහැපත්වී ඇති බව දැකිය හැකි ය. එසේ සිදුවන්නේ ප්‍රීති සහගත සිතින් ඇති වූ ප්‍රණීත රූප ඔහුගේ ශරීරයෙහි පැතිර යාම නිසාය. තථාගතයන් වහන්සේ ශීලයෙන් ද සමාධියෙන් ද ප්‍රඥාවෙන් ද සෘද්ධි බලයෙන් ද තවත් නොයෙක් කරුණෙන් ද සියලු සතුන්ට අග්‍රයහ. ඒ ලෝකාග්‍ර බුදුරජාණන් වහන්සේ ශීලයෙන් ද සමාධියෙන් ද ප්‍රඥාවෙන් ද සෘද්ධි බලයෙන් ද තවත් නොයෙක් කරුණෙන් ද සියලු සතුන්ට අග්‍රයහ. ඒ ලෝකාග්‍ර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගුණ අරමුණු කොට ඇති වන්නා වූ ද උත්වහන්සේ ගේ රූපකාය අරමුණු කොට ඇති වන්නා වූ ද බලවත් වූ ශ්‍රද්ධාදියෙන් යුක්ත වන සෝමනස්ස සහගත ඥානසම්ප්‍රයුක්ත වන්දනා කුශල චිත්තය අතිප්‍රණීත රූප කොට්ඨාසයක් ඇති කරන්නකි. එයින් ඇති කරන ප්‍රණීත රූප ශරීරයෙහි පතළ කල්හි වාතාදී දෝෂයන් කිපී ඇති නම් ඒවා සන්සිදේ. ඉන්ද්‍රියයෝ පිනා යෙති. ලේ මස් ආදී ධාතුහු ද පිණූ යෙති. ඒවායේ බලය ද වැඩිවේ. එයින් රෝගවලින් වැලකීමේ ශක්තිය ලැබේ. ඇත්තා වූ රෝග ද සන්සිදේ. සම්පූර්ණයෙන් සුව නො වුව ද තරමක ගුණයක් මුත් ලැබේ. ධම් සංස රත්ත දෙක ද අනන්ත ගුණයෙන් යුක්ත වන බැවින් ඒ දෙකට වන්දනා කිරීමෙන් ද ඉහත කී ගුණ ලැබෙන්නේ ය. යමෙක්

බුද්ධාදි රත්නත්‍රයට ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්තව දිනපතා වන්දනා කෙරේ නම්, ඔහුගේ සන්තානයෙහි ඒ ප්‍රණීත රූප නැවත නැවත පැතිර යාමෙන් ජීවන ශක්තිය ලැබී අතරක දී මිය නො ගොස් නියමිත ආයුකාලය ඔහුට ජීවත් විය හැකි වේ. එය ආයු වැඩිම ය. වර්ණ සුඛ බල වැඩිම ද එසේ ම සිදු වේ. තෙරුවන් වැදීමේ ගුණ මෙ පමණක් නොවේ. නිතර තෙරුවන් වදින තැනැත්තා දෙවියෝ රකිති. ඔහුගේ රක්ෂාව දියුණු වේ. කෙත්වතු පාලු නොවී දියුණු වේ. ග්‍රහ අපල දුරු වේ. කොතරම් අවාසනාවන් පුද්ගලයකු වුව ද දිනපතා කලක් තෙරුවන් වැදීම කළහොත් ඔහුගේ අවාසනාව දුරු වී වාසනාව උදව්වේ. නිතර තෙරුවන් සිහිකිරීම ඇසුරු කිරීම පවිකම්වලින් වැළකී සිටිය හැකි වීමට ද හේතු වේ. කියන ලද ගුණ වැදීමෙන් පමණක් නොව තවත් පින්කම්වලින් ද ලැබිය හැකි ය. වන්දනාව වනාහි කෙනකුට දවස දෙවේලේ දීර්ඝ කාලයක් වුව ද කළ හැකි පින්කමකි. අනිත් පින්කම් එසේ කිරීමට පහසු නැත. එබැවින් මෙලොව ආයුෂ වර්ණාදිය ලැබීමට වන්දනාව විශේෂ පින්කමක් හැටියට කියනු ලැබේ.

වන්දනාමය කුශලයෙන් මරණින් මතු ලැබෙන විපාකය නම් දෙවි ලොවත් මිනිස් ලොවත් ඉපිද දෙවි මිනිස් සැප ලැබීමයි. මෙය විශේෂයෙන් උපනුපත් ජාතියේ අන්‍යයන් විසින් ගරු බුහුමන් කරන පුද්ගලයකු වීමට හේතු වේ.

පාංසුකුල සඤ්ඤක තෙරුන් වහන්සේ

මෙයින් දෙඅනු කපකට පෙර තිස්ස නම් බුදුන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ සේක. දිනක් උන් වහන්සේ පාංසුකුලවීචරය ගසක වනා විහාරයට පිවිස වැඩ හුන් සේක. සතුන් මරා ජීවත් වන මිනිසෙක් දුන්න හා කඩුවක් ගෙන දඩයමට යන්නේ වනයෙහි ගස මුදුනක තුබූ ඒ පාංසුකුල වීචරය දැක දුන්න හා කඩුව බිම තබා ප්‍රසන්න සිතින් මහත් ප්‍රීතියෙන් බුදුන් වහන්සේ සිහි කොට පරිභෝග වෛතාසයක් වන ඒ පාංසුකුල වීචරයට දොහොත් නඟා වැන්දේ ය. ඒ පිනෙන් ඒ තැනැත්තා දෙ අනු කප මුළුල්ලෙහි සුගතියෙන් සුගතියට යෙමින් සසර සැරිසරා අප බුදුන් ගේ සස්තෙහි පැවිදිව රහත්ව නිවන් දුටුවේ ය.

ද්වේ නවුනෙ ඉතො කප්පෙ- පංසුකුල මවන්ද' හං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි - වන්දනාය ඉදං ඵලං

මේ පාංසුකුල සඤ්ඤක තෙරුන් වහන්සේ ගේ ප්‍රකාශනයෙකි. "මෙයින් දෙ අනුවන කපෙහි මම පාංසුකුලයට වැන්දෙමි. ඒ පිනෙන් මෙතෙක් මම දුර්ගතිය නො දනිමි. මෙය වන්දනාවේ විපාකය" ය යනු එහි තේරුමයි. මේ කථාව අපදන පාළියෙහි ආයේ ය. විමානවත්ථුපකරණයෙහි එන වණ්ඩාලි දෙවිදුවගේ කතාව ද වන්දනානිසංසය දැක්වෙන කථාවෙකි. එය මෙහි අන් තැනක දක්වා ඇත.

වන්දනා විමාන වස්තුව

අප බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙන අවස්ථාවෙක එක් ගමක වස් එළඹ පවාරණය කොට බුදුන් දකිනු පිණිස සැවැත් නුවර බලා ගමන් කරන්නා වූ සිල්වත් හික්කු සමුහයක් එක් ගමක් මැදින් වැඩම කරන කල්හි එගම එක් කතක් ඒ හික්කු පිරිස දක ඉමහත් ආදර ගෞරවයෙන් පසග පිහිටුවා වැද, ඒ හික්කුන් නො පෙනී යන තෙක් ඇදිලි බැඳ ගෙන මහත් සතුටින් ඒ හික්කුන් දෙස බලා සිටියා ය. ඔ තොමෝ පසු කාලයේ දී මිය, ඒ පිනෙන් තව්තිසා දෙව්ලොව උපන්නා ය. ඔ තොමෝ එහි දිව්‍යශ්‍රී සම්පත් වළඳමින් සිටින කල්හි දිව්‍යලෝක චාරිකාවෙහි වැඩම කළ මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේට හමුවී ඇය කළ පින් විවාරන ලද කල්හි මේ පුවත ඇ මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේට සැළ කළා ය.

(විමානවත්ථු ප්‍රකරණයෙන්)

වන්දනා ගමනේ දී මිය ගිය උපාසිකාවක්

තථාගත පරිනිර්වාණයෙන් පසු අජාසත් රජකුමා විසින් ලත් සර්වඥධාතුන් වහන්සේලා වඩා හිඳවා වෛත්‍යයක් කරවූ පසු රජගහ නුවර එක් උපාසිකාවක් ඒ වෛත්‍යයට පුදනු පිණිස වැටකොලු මල් සතරක් ගෙන බලවත් ශ්‍රද්ධාවෙන් වෙහෙස නො බලා වෛත්‍යය දෙසට ගමන් කරමින් සිටියාය. ඒ ගමනේ දී වසු පැටවකු ඇති දෙනක් වේගයෙන් දුව ඇවිත් ඇයට ඇත්තා ය. ඒ පහරින් උපාසිකාව එ තැන ම කලුරිය කොට තව්තිසා දෙව්ලොව

උපන්නා ය. ඒ අවස්ථාවෙහි සක්දෙවරජ ඔහුගේ අඩුකුන් කෙළක් දෙවඟනන් පිරිවරා උයන් කෙළියට යමින් සිටියේ ය. ඕ තොමෝ රන්වන් වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී රන්වන් රථයකට නැගී රන්වන් ඡත්‍රය ඇතිව ඒ දෙවඟනන් අතර අන් සැමදෙනා ම රූපශ්‍රීයෙන් යටපත් කරමින් පෙනී සිටියාය. සක්දෙව් රජ රූසිරින් සැමදෙනා ඉක්මවා සිටින අළුත් දෙවඟන දෑක විස්මයට පැමිණ "කිනම් කුශලයකින් මේ සම්පත් ලැබුවාද"යි ඇසී ය.

එකල්හි දෙවඟන කියන්නී "දේවේන්ද්‍රයෙනි, කිසිවකු කැමති නොවන කෝසාතකී නම් වැලක් ඇත. මම වෛත්‍යයට පුදනු සඳහා එයින් මල් සතරක් ගෙන වෛත්‍යය කරා ගමන් කරමින් සිටියෙමි. බුදු රදුන් ගේ ධාතුන් ගැන සිතමින් පහන් සිතින් ගමන් කළ මට අනිකක් ගැන සිතන්නට නො ලැබිණ. එසේ යන්නා වූ මම මග සම්පයේ පැටවකු සමඟ සිටි දෙනක දුව ඇවිත් ඇත මරනු ලැබිමි. එපමණින් මම මේ සම්පත්තිය ලදිමි. ඉදින් අදහස පරිදි වෛත්‍යයට මල් පුදන්නට ලැබිණි නම් මට මෙයට වඩා මහත් සම්පත් ලබන්නට තිබුණේය"යි කීවාය. එබස් අසා සක්දෙව් රජ තව්තිසා දෙවියන් පහදවනු පිණිස මාතලී දෙව් පුත් අමතා මෙසේ කිය.

- පස්ස මාතලී අවිජෙරං - විත්තං කම්ම ඵල ඉදං
- අප්පකම්පි කතං දෙයාං - පුඤ්ඤං හොති මහප්ඵලං,
- නත්ථී විත්තේ පසන්නම්හි - අප්පිකා නාම දක්ඛණා,
- තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ - අථවා තස්ස සාවකෙ.
- එහි මාතලී අම්හෙපි - හියොයා හියොයා මහෙමසෙ,
- තථාගතස්ස ධාතුයො - සුඛො පුඤ්ඤානමුච්චියො.
- තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි - සමෙ විත්තෙ සමං ඵල,
- වෙතොපණ්ඩි හෙතුහි - සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.
- බහුන්නං වත අත්ථාය - උප්පජ්ජන්ති තථාගතො,
- යත්ථ කාරං කරිත්වාන - සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා.

මාතලී! මේ විචිත්‍ර වූ ඵලය බලන්න. ස්වල්ප සත්කාරයක් වූ ස්වල්ප දනයක් වූ පින මහත්ඵලය. තථාගත සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ කෙරෙහි, උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයකු කෙරෙහි සිත

ප්‍රසන්න කල්හි සුළු දනයක් කියා නැත. මාතලී! එව, අපි ද තථාගතයන් වහන්සේගේ ධාතුන් වඩ වඩා පුදමු. පින් රැස් කිරීම සැපයකි. බුදුරදුන් ජීවමාන කල්හිත් පිරිනිවි කල්හිත් පූජා කරන්නන්ගේ සිත සම නම් පූජාවෙන් වන පින්පලය සමාන වන්නේ ය. සිත මනා කොට තබා ගැනීම හේතු කොට සත්ත්වයෝ සුගතියට යන්නාහ. බොහෝ ජනයාට වැඩ පිණිස තථාගතයන් වහන්සේ ලොව පහළ වන සේක. තථාගතයන් වහන්සේට පූජා සත්කාර කොට දයකයෝ ස්වර්ගයට යන්නාහ.

මෙසේ කියා සක්දෙවිදු උයන් කෙළියෙහි යාම අතහැර මුදාමඤ්ච වෛතාසය වෙත ගොස් එහි සතියක් පූජා පැවැත්වීය. එක් දිනක් දෙවිලොව වැඩම කළ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේට සක්දෙවි රජ මේ පුවත සැළ කළේය. උන් වහන්සේ ධර්මසංග්‍රාහක තෙරුන් වහන්සේලාට සැළ කළහ.

(විමානවත්ථු පිත විමාන)

චිත්තප්‍රසාද කුසලය

බුද්ධ ධර්ම සංඝ යන රත්නත්‍රය කෙරෙහි සිත පහද ගැනීම චිත්ත ප්‍රසාද කුසලය ය. තුනුරුවන් හැදින ගැනීමට තුනුරුවන් ගුණ තේරුම් ගැනීමට නො සමත් කරවන, තුනුරුවන් ගුණ වසන මෝහය, දේවාදීන් මැවුම් කරුවන් ගැලවුම් කරුවන් ලෙස වරදවා පිළි ගන්නා දෘෂ්ටිය, අන්‍ය ශාස්තෘවරයන් ගැලවුම් කරුවන් ලෙස සර්වඥයන් ලෙස පිළිගන්නා දෘෂ්ටිය, පරලොචක් නැත. පින්පව්වල විපාක නැත ය කියා පිළිගන්නා දෘෂ්ටිය, එසේ ද, මෙසේ ද කියා දෙපැත්තට ඇදෙන විචිකිත්සාව, අන්‍යයන්ගේ ගුණවත් බව, උසස් බව, පූජ්‍ය බව, ඉවසිය නො හෙන ඊර්ෂ්‍යාව, අන්‍යයන්ට ගරු බුහුමන් කිරීමට නො කැමති කරවන මානය, ධනය හා පස්කම් සැපය ම ලොව ඇති උසස් දෙය වශයෙන් සලකන තෘෂ්ණාව යනාදි ක්ලේශයෝ ගෞරවයෙන් තුනුරුවන් පිළිගැනීමට බාධා කරන ධර්මයෝ ය. සිත කිලිටි කරන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රසන්න සිතය කියනුයේ ඒ කෙලෙස් කුණු නැති සිත ය. සිතෙහි ඒ කෙලෙස් කුණු, කෙලෙස් කසට, කෙලෙස් අඳුර ඇති තාක් ඒ පුද්ගලයාට තථාගතයන් වහන්සේගේ ස්වර්ඥභාවය

පරිශුද්ධභාවය පූජ්‍ය භාවය නො දැනෙන්නේ ය. නො පිළි ගැනෙන්නේ ය. තථාගත ධර්මයේ සත්‍යතාව නෙය්‍යාණික භාවය පරිශුද්ධ භාවය උත්තම භාවය නො දැනෙන්නේ ය. නො පිළිගැනෙන්නේ ය. සංඝයාගේ සුප්‍රතිපත්ත භාවය දක්ෂිණේය භාවය නො දැනෙන්නේ ය. නො පිළි ගැනෙන්නේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ සියල්ල දන්නා වූ නික්ලේශී වූ පූජ්‍ය වූ මහෝත්තමයකැයි ගෞරවයෙන් පිළිගතහොත් ධර්මය හෝ පිළිගතහොත් සංඝයා හෝ පිළිගතහොත් ඒ පිළිගැනීමෙන් ඉහත කී කෙලෙසුන් සිතෙන් බැහැර වී සිත ප්‍රසන්න වන්නේ ය. සිත පහද ගැනීමය යි කියන ලද්දේ රත්නත්‍රය පිළිගෙන ඉහත කී කෙලෙසුන් දුරුකර ගැනීමටය. ශ්‍රද්ධාවය යි කියනුයේ ද ගෞරවයෙන් තෙරුවන් පිළිගැනීමටය. චක්‍රවර්ති රජුගේ උදකප්‍රසාදක මාණිකාය බොර වතුරට දූමු කල්හි ජලයේ බොර සියල්ල ඉවත් වී පැදෙන්නාක් මෙන් ශ්‍රද්ධාව ඇති වූ කල්හි සිතෙහි බොර වූ දෘෂ්ටි මෝහාදී කෙලෙසුන් පහවී සිත පැහැදෙන්නේ ය. කුතුරුවන් පිළිගන්නා ස්වභාවය වූ ශ්‍රද්ධාව ම කුශලයෙකි. ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත පහත් සිත ද කුශලයකි. ඇතැම්හු දනාදී අත්කිසි පිනක් නැතුව ශ්‍රද්ධාව උපදවා සිත පහත් කර ගැනීමෙන් ම ද මරණින් මතු දෙව් ලොව උපදිති.

සැවැත් නුවර විසූ අදින්නප්‍රබ්බක බමුණාගේ පුත් මට්ටකුණ්ඩලී මරණාසන්නයේදී තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහද ගැනීමේ කුශයෙන් දෙව්ලොව උපන්නේ ය. ඒ බව ඇසූ අදින්න ප්‍රබ්බක බමුණා බුදු රදුන් වෙත එළඹ "පින්වත් ගෞතමයෙනි! කවදවත් දනක් නොදී පූජාවක් නො කොට බණක් නො අසා සීලයක් සමාදන් නො වී ඔබ කෙරෙහි සිත පහද ගැනීමෙන් පමණක් දෙව්ලොව උපන්නෝ ඇද්දූ"යි ඇසීය. "බ්‍රාහ්මණය, එකකු දෙදෙනකු නොව සිය දෙනකු දෙසිය දෙනකු නොව අප කෙරෙහි සිත පහද ගැනීමෙන් දෙව් ලොව උපන් අය ගණනක් නැති තරමට ඇත්තාහ"යි තථාගතයන් වහන්සේ වදළ සේක.

දුබල වූ චිත්ත ප්‍රසාදයෙහි හෙවත් ශ්‍රද්ධාවෙහි සමත් කම ඇත්තේ මරණාසන්නයේදී ඇති වුවහොත් සතර අපායෙන් මුදවා දෙව්ලොව උපත ලබාදීමට පමණෙකි. බුදුරදුන් මුණ ගැසීම උත්වහන්සේ වෙනුවෙන් කළ මහා වෛතාසයක් දැකීම මහජනයා

රැස්ව මහා පුජෝත්සව පවත්වනු දැකීම යනාදිය හේතු කොට සමහරුන්ට සමහර විට තර්කාදායකයන් වන්නේ කෙරෙහි ඉතා බලවත් විත්ත ප්‍රසාදයක් ඇති වේ. එක් වරෙක එබඳු බලවත් විත්ත ප්‍රසාදයක් හෙවත් ශ්‍රද්ධාවක් ඇති වුවහොත් ඒ විත්ත ප්‍රසාද කුශලය ඒ පුද්ගලයා සතර අපායෙන් මුදවා ඔහුට කල්ප බොහෝ ගණනක් මුළුල්ලෙහි උසස් ලෙස දෙවි මිනිස් සැප ලබා දී අන්තිමට නිර්වාණ සම්පත්තිය ද ලබා දෙන්නේ ය. බලවත් විත්ත ප්‍රසාදයෙන් මහත් වූ ලෞකික ලෝකෝත්තර සම්පත් ලැබූ පුද්ගලයන් බොහෝ දෙනකුගේ කථා අපදන පාළියේ දක්නා ලැබේ.

බුදුරදුන් කෙරෙහි බලවත් ප්‍රසාදය යමකුට ඇති වුව හොත් ඔහුගේ සිත කය දෙක ම බුදුරදුන් දෙසට නැමෙන්නේ ය. ඇදෙන්නේ ය. ඔහුට ඉබේ ම "සාදු සාදු"යි කියැවෙන්නේ ය. දෙ අත් ඉබේ ම එසවෙන්නේ ය. ධනය ඇති නම් ඔහු ලක්ෂයකින් කෝටියකින් වුව ද බුදුරදුන් පුදන්නේ ය. අනේපිඬු මහසිටුතුමාට බුදුරදුන් කෙරෙහි බලවත් විත්ත ප්‍රසාදය ඇතිවිය.

අනේපිඬු සිටුතුමාගේ කථාව

අනේපිඬු සිටුතුමා සැවැත් නුවර විසූ මහා ධනේශ්වරයෙකි. අනාථයන්ට සංග්‍රහ කරන ත්‍යාග වන්නයෙකි. ඔහුගේ පළමු නම සුදත්ත ය. අනාථ සංග්‍රහය බෙහෙවින් කරන බැවින් පසු කලෙක ඔහුගේ නම අනාථපිණ්ඩික විය. ඔහුගේ බිරිය රජගහනුවර සිටුවරයාගේ සොහොයුරියකි. රජගහ සිටුහුගේ බිරිය අනේපිඬු සිටුතුමාගේ සොහොයුරියකි. මේ නෑකම නිසා ඒ පවුල් දෙකේ තද සම්බන්ධයක් පැවතිණ. රජගහ සිටුතුමා එනුවර උපදනා බඩු ගැල් පන්සියයක් ගෙන කලින් කල වෙළඳාම සඳහා සැවැත් නුවරට යයි. එසේ ගිය කල්හි සැවැත් නුවරින් යොදුනකට මොබ සිට තමා පැමිණි බව අනේපිඬු සිටුතුමාට දන්වා යවයි. අනේපිඬු සිටුතුමා පෙර මගට ගොස් මහත් හරසරින් රජගහ සිටුවරයා පිළිගෙන සැවැත් නුවරට කැඳවා ගෙන එයි. අනේපිඬු සිටුතුමා ද එසේම වරින් වර සැවැත් නුවර උපදනා බඩු ගැල් පන්සියයක් පුරා ගෙන රජගහ නුවරට වෙළඳාම සඳහා යයි. රජගහ සිටු ද අනේපිඬු සිටුතුමා පැමිණෙන කල්හි එසේ ම සංග්‍රහ කරයි.

එක් දවසක් අනේපිඬු සිටුතුමා ගැල් පන්සියයකින් බඩු ගෙන රජගහනුවර බලා ගොස් නුවරින් යොදුනකින් මොබදී තමා පැමිණි බව රජගහ සිටුවරයාට දන්වා යැවීය. එවේලෙහි සිටුතුමා දහම් අසනු පිණිස විහාරයට ගොස් සිටියෙන් පණිවිඩය නො ලැබිණ. අනේපිඬු සිටුතුමා පෙරමග බලා සිට පිළිගැනීමට එන කිසිවකු නැතිව ම රජගහ නුවර බලා පිටත් වී ගොස් සිටු ගෙදර දොරටුවේවත් පිළිගන්නා කෙනකු නැතිව ගේ තුළට පිවිසියේ ය. එවේලෙහි රජගහ සිටුතුමා පසු දිනට බුදුපාමොක් මහ සඟනට ආරාධනා කර තිබූ බැවින් සේවකයන් කැඳවා ගෙන දර පැලීම්, ලිපි බැඳීම්, භාජන පිළියෙල කිරීම් ආදිය කරවමින් සිට අනේපිඬු සිටුවරයා වෙත පැමිණ වචනයක් දෙකක් පමණක් කථා කොට ඒ කටයුතුවලට ම ගියේ ය. අනේපිඬු සිටු ඔහුගේ කටයුතු නිමවන තුරු බලා සිටියේ ය. රජගහ සිටුතුමා දන සංවිධානය කර අනේපිඬු සිටුතුමා වෙත පැමිණ පිළිසඳර කථා කොට අස්නක වාඩි විය. එකල්හි අනේපිඬු සිටුතුමා පෙර අප මෙහි පැමිණෙන කල්හි ඔබ යොදුනක් දුර පෙර මගට අවුත් මහත් හරසරින් අප පිළිගෙන අන් සියළු වැඩ නවත්වා අපට සංග්‍රහ කරන්නෙහිය. අප හා කථා කරන්නෙහි ය. අද ඔබ මහ කලබලයකින් සේවකයන් රැස් කරගෙන මහා ව්‍යාපාරයක යෙදී සිටින්නෙහි ය. කිමෙක්ද, මේ ගෙදර සෙට දවස ආවාහ මංගල්‍යක් හෝ ඇත්තේ ද? විවාහ මංගල්‍යක් හෝ ඇත්තේ ද? මහා දනයක් හෝ දෙන්නට සුදුනම් වන්නෙහි ද? සේනාව සහිත රජතුමාට හෝ නිමන්ත්‍රණයක් කර ඇත්තේ ද? අද මේ කලබලය කුමක්ද"යි කීය. "සිටුතුමෙනි, මෙහි ආවාහයක් හෝ විවාහයක් නැත. රජතුමාට නිමන්ත්‍රණයක් කර නැත. සෙට මාගේ මහා දනයක් ඇත. බුදුපාමොක් මහසඟනට සෙට ආරාධනාවක් කර ඇත්තේය" යි රජගහ සිටු කීය.

ඇත අතීතයේ පටන් බුදු කෙනකුන්ගේ අග්‍රෝපස්ථායක භාවය පතා අවුත් ඇති අනේපිඬු සිටුතුමාට "බුදුන්" යන පදය ඇසෙනු සමඟ ම ඉමහත් ප්‍රීතියක් ඇතිවිය. ඔහු නැවතත් "ඔබ බුදුන් යයි කියන්නෙහිද"යි රජගහ සිටුවරයාගෙන් ඇසීය. "එසේය සිටු තුමනි, බුදුන් යයි කියමි" යි රජගහ සිටු කීය. අනේපිඬු සිටුතුමා බුදු කෙනකුන් ඇති බව කලින් අසා නො තිබිණ. හදිසියේ ඒ නම අසන්නට ලැබීම ඔහුට පුදුමයක් විය. එබැවින් ඔහු දෙවනු

තුන්වනුවත් ඒ ප්‍රශ්නය ඇසීය. රජගහ සිටු පෙර සේ ම පිළිතුරු දිණ. ඉක්බිති සිටුතුමා ඉමහත් ප්‍රීතියට පැමිණ "ඒ භාග්‍යවන් අර්භත් සමාක්සම්බුද්ධයන් වහන්සේ දක්නට දැන් යා හැකිද"යි ඇසීය. "සිටුතුමෙනි. දැන් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට යාමට සුදුසු වේලාව නො වේ. හෙට සුදුසු කාලයෙහි ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට යනු මැනව්යි රජගහ සිටුතුමා කීය. බුදුරදුන් කෙරෙහි බලවත් ප්‍රසාදයක් ඇතිවූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ සිත බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙසට ම ඇදී නැමී බරවී සිටියේ ය. ඔහු සෙට ඒ භාග්‍යවත් අර්භත් සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ දක්නට යමිසි යහනේ වැද හොත්තේය. රාත්‍රියේ ප්‍රථම යාමය ඉක්මුණු කල්හි ඔහු නින්දෙන් අවදිව බුදුරදුන් සිහි කෙළේය. ඔහුගේ සිත අනිකකට නො ගියේ ය. බුදුරදුන් කෙරෙහි ඇති වූ බලවත් ප්‍රසාදය බලවත් ප්‍රීතිය නිසා ඔහුගේ සිත බුද්ධාරම්මණයෙහි සමාධි විය. සාමාධිය ආලෝකයක් ඇති කරන්නකි. භාවනාවෙහි යෙදෙන යෝගාවචරයන්ට සමාධියෙන් වන ආලෝකය නොයෙක් විට දක්නට ලැබේ. භාවනා පුරුදු කළ බොහෝ දෙනා ඒ ආලෝකය දැක ඇත. ඇතැමකුට ඒ ආලෝකය අඳුරේ වාඩිවී භාවනා කරන තමන් ගේ ශරීරය පෙනෙන පමණට ඇතිවේ. ඇතැමකුට තමන් ඉන්නා ගෙය පුරා ඒ ආලෝකය ඇතිවේ. ඇතැමකුට ගෙයින් පිටත ද පෙනෙන සේ ආලෝකය ඇති වේ. සමහරුන්ට යොදුන් දෙක තුන දුරට ආලෝකය ඇති වේ. සමහරුන්ට පොළවෙහි පටන් අකනිටා බඹලොව දක්වා පැතිර සිටින මහා ආලෝකයක් ඇති වේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දස දහසක් සක්වළ පුරා පැතිර සිටින ආලෝකයක් ඇති වූ බව කියා තිබේ.

පෙර සිතුවේ පවුච්චි ගල් ගෙයක් තුළ අමාවක් පොහෝ දිනයක මධ්‍යම රාත්‍රියේ මහානිධිකාරයේ භාවනාවෙහි යෙදී හුන් යෝගාවචර හික්කුන් දෙනමකගෙන් එක් නමක් "ස්වාමීනි, මට දැන් වෛතාංගණයේ මලසුනෙහි පස් පැහැය ඇති මල් පැහැදිලි ලෙස පෙනේය"යි කීහ යි ද, අනික් නම "ඇවැත්නි, එය පුදුමයක් නොවේ. මට දැන් මහ සයුරෙහි යොදුනක් තැන සිටින මස්කැසබුවෝ ද පෙනෙති"යි කීහයි ද විශුද්ධිමාර්ගයේ දක්වා තිබේ. සිටුතුමාට ද ඒ අවස්ථාවෙහි ප්‍රීති සහගත සමාධි ආලෝකය ඇති වී රාත්‍රිය ගෙවී හිර උදවුවක් මෙන් දැනිණ. ඔහු යහනින්

නැගිට සඳලු තලයට ගොස් අහස බලා සඳ දක තවමත් රාත්‍රියය, දැන් ප්‍රථම යාමය ඉක්ම ඇත්තේය, පහන් වන්නට තව දෙයාමයක් ඇත්තේ යයි නැවත ද යහන් ගැබට පිවිස සයනය කෙළේ ය.

දෙවන යාමය ඉකුත් කල්හි ද සිටාණන්ට අවදි විය. බලවත් ප්‍රසාදයෙන් බුදුරදුන් සිහි කරන්නට පටන් ගත් ඔහුගේ සිත බුද්ධාරම්මණයෙහි සමාධි වී නැවත ද ආලෝකය පහළ විය. දෙවන වර ද සඳළු තලයට ගොස් සඳ බලා පහන් නොවූ බව දැන නැවත යහනෙහි වැද හොත්තේ ය. පශ්චිම යාමයේ අවසාන භාගයේ ඔහුට නැවත අවදි විය. එවෙලෙහි ඔහුට සත්මහල් පහයේ දොරවල් ඉබේ ම ඇරිණ. ඔහු ඒ ආලෝකයෙන් ම ගෙයින් නික්ම මඟට බැස නගරද්වාරය කරා ගියේය. ඔහුට අමනුෂ්‍යයෝ නගරද්වාරය අළහ. ඔහු නුවරින් බැහැරට යන කල්හි ඔහුට ලැබී තිබූ ආලෝකය අතුරුදහන් විය. කිසිවක් නො පෙනී ගියේ ය. එයින් බියපත් වූ ඔහු බුදුන් දක්නට යාම නවත්වා ආපසු එන්නට සිතුවේය. එය දුටු සීවක නම් දෙවියා නො පෙනී සිට ඔහුට ඇසෙන සේ මෙසේ කීවේ ය.

“සතං හත්ථී සතං අස්සා සතං අස්සතරීරථා.
සතං කඤ්ඤා සහස්සානී ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා,
එකස්ස පදච්චිනාරස්ස කලං නාග්ඝති සොළසිං”

“ඇතුන් සිය දහසක් ද අශ්වයන් සිය දහසක් ද අශ්වතරයන් යෙදූ රථ සිය දහසක් ද මිණිකොඩොල් පළන් කන්‍යාවන් සිය දහසක් ද යන මේ සියල්ල බුදුන් දක්නට ඉදිරියට තබන එක් පියවරකින් සොළොස් වන කලාව පමණ නො වටනේ ය. ගෘහපතිය, ඉදිරියට යව, ගෘහපතිය, ඉදිරියට යව, ඉදිරියට යාම ඔබට යහපතකි. පසු බැසීම ඔබට යහපතක් නො වේ.” ඒ ශබ්දය ඇසීමෙන් සිටුකුමාට නැවත ධෛර්යයක් ලැබිණ. බුද්ධාලම්බන ප්‍රීතිය නැවත පහළ විය. ආලෝකය ද නැවත පහළ විය. මද දුරක් ඉදිරියට ගිය කල්හි නැවත ද ආලෝකය අතුරුදහන් විය. සිටුකුමා බියපත් ව ආපසු එන්නට සිතුවේය. සීවක නම් දෙවියා එවර ද ඔහු උනන්දු කෙළේ ය. තෙවන වර ද එසේ ම විය. තුන්වන වරටත් පහළ වූ ආලෝකයෙන් සිටුකුමාට බුදුරදුන් වැඩ සිටින ශීත වනයට යා හැකි විය. අද ලෝකයෙහි “අපි බුදුම්හ, අපි

බුදුමිහ'යි කියන්නෝ බොහෝ ඇතහ. මුත්වහන්සේ ගේ බුදුබවෙහි සැබෑ බොරු බව මම කෙසේ දැනගනිමි ද'' කියා සිතක් එහි දී ඔහුට ඇති විය. ඉක්බිති මාපියන් බාල කාලයේ මට තැබූ නම දැන් මා හැර අන් කිසිවෙක් නො දනිති. ඉදින් මුත්වහන්සේ සියල්ල දන්නේ නම් ඒ නමින් මා අමතත්වා යි සිතිය. තථාගතයන් වහන්සේ එවෙලෙහි සක්මන් කරමින් හුන් සේක. උත්වහන්සේ දුර සිට ම සිටුකුමා එනු දක, සක්මනින් බැස පනවන ලද අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ "සුදත්ත මෙහි එනු"යි ඔහු ඇමතු සේක. එකල්හි සිටුකුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නමින් ම මා ඇමතු සේකැ"යි බලවත් ප්‍රීතියට පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ ගේ පාමුල වැදවැටී "ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සුවසේ සැතපුණු සේක්දෝ යි විචාළේය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ-

"සබ්බද වෙ සුඛං සෙති - බ්‍රාහ්මණො පරිනිබ්බුතො
 යො න ලිම්පති කාමෙසු - සිතිභුතො නිරූපධි,
 සබ්බා ආසත්තියො චේත්වා - විනෙය්‍ය හදයෙ දරං
 උපසන්නො සුඛං සෙති - සන්තිං පප්පුය්‍ය චෙතසො."

යනුවෙන් "යමෙක් කාමයන්හි නො ඇලේද කෙලෙස් ගිනි නිවා ගැනීමෙන් සිසිල් වූයේ ද උපධි නැත්තේ ද කෙලෙස් නිවුණා වූ ඒ බ්‍රාහ්මණ තෙමේ සෑම කල්හි සැප සේ නිදන්නේ ය. සකල තෘෂ්ණාවද සිද සිතෙහි ක්ලෙශදහය දුරු කොට සන්සුන් සිත් ඇති තැනැත්තේ චිත්තයාගේ සන්සිදීමට පැමිණ සුවසේ නිදන්නේය" යි වදාරා සිටුකුමාට දහම් දෙසන සේක් දාන කථාදිය වදාරා සිටුකුමාගේ සිත වතුරායඝිසත්‍ය ධර්මය තේරුම් ගත හැකි තත්ත්වයට සකස් වූ කල්හි වතුරායඝිසත්‍යයන් ප්‍රකාශ කළ සේක. සිටුකුමා සත්‍යාවබෝධයෙන් සෝවාන් ඵලයට පැමිණ තුනුරුවන් සරණ ගොස් උපාසකත්වයට පැමිණියේය.

ඉක්බිති සිටුකුමා හික්කු සංඝයා සහිත තථාගතයන් වහන්සේට පසුදින දනයට ආරාධනා කෙළේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණිම් භාවයෙන් ආරාධනාව පිළිගෙන වදල සේක. දෙවන දින ඔහු රජගහ සිටු නිවසේ ම දන් පිළියෙල කරවා බුදුපාමොක් මහ සඟනට දන් දී අවසානයේ සැවැත් නුවර වස් විසීමට ද බුදුරජාණන්

වහන්සේට ආරාධනා කෙළේය. තථාගතයන් වහන්සේ එය ඉවසා වදරා දහම් දෙසීමෙන් ඔහුගේ සිත පහන් කළ සේක. සිටුකුමා සැවැත් නුවරට පෙරළා ගොස් අටළොස් කෝටියක් මිල දී ජේත නම් රාජකුමාරයාගේ උයන ගෙන අටළොස් කෝටියක් වියදම් කොට සකලාංග සම්පූර්ණ කොට විහාරය කරවා බුදුපාමොක් මහසගන වැඩම කරවා අටළොස් කෝටියක වියදමින් විහාර පූජෝත්සවය පැවැත්වීය. ඔහු බුදු සස්තෙහි පරිත්‍යාග කළ ධනය සිව් පනස් කෝටියකි.

අනේපිඬු සිටාණන්ට එපමණ මහත් ධනයක්කන්ධයක් බුදුසස්තට පරිත්‍යාග කළ හැකි වූයේ ඔහු තුළ ඇති වූ චිත්තප්‍රසාදයේ ආනුභාවයෙනි. එබඳු බලවත් චිත්ත ප්‍රසාද නිර්ධනයන්ට ද ඇති වේ. එහෙත් ඔවුන්ට ධන පරිත්‍යාගයක් නො කළ හැකි ය. යම්කිසි දුගියකුට බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අනේපිඬු සිටුකුමාට මෙන් බලවත් ප්‍රසාදයක් ඇති වුවහොත් ධන පරිත්‍යාගයක් නො කෙළේ ද ඒ චිත්ත ප්‍රසාදය අනේපිඬු සිටු කුමාගේ චිත්තප්‍රසාදය සේ ම උසස් ය. අන් කිසිවක් නො කෙළේ ද ඒ චිත්ත ප්‍රසාදය ම කල්ප බොහෝ ගණනක් දෙව් මිනිස් සැප ලබා දී නිවන් සම්පත්තිය ද ලබා දෙන කුශලයක් වේ. දෝත් නඟා වරක් කළ වැදීමෙන් වරක් කළ පූජාවකින් නිවන් දෑක ඇත්තේ එබඳු බලවත් චිත්තප්‍රසාදයක් ඇති වූ පුද්ගලයන් ය. එය ලෝකයේ කලාතුරකින් සිදු වන්නකි. එවැන්නන් ගේ කතා අසා වරක් වැදීම ම වරක් පිදීම ම නිවන් දැකීමට ප්‍රමාණවත්ය කියා මුලා නො විය යුතුය.

අග්‍රප්‍රසාදය

බුද්ධරත්නය ධර්මරත්නය සංඝරත්නය යන මේ රත්නත්‍රය ලෝකයෙහි සියල්ලට අග්‍ර වන්නේ ය. අග්‍ර වූ බුද්ධාදී රත්නත්‍රය පිළිබඳ වූ පැහැදීම අග්‍ර ප්‍රසාදයක් වන්නේ ය. "අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගෝ විපාකො හොති". යනුවෙන් "අග්‍ර වූ බුද්ධාදීන් කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූවන්ට අග්‍රවිපාක ලැබෙයි"යි වදරා තිබේ. අග්‍ර වූ රත්නත්‍රය කෙරෙහි පැහැදීමේ විපාක වශයෙන් මනුෂ්‍යයකු වුවහොත් අන්‍යයන් ගරු බුහුමන් කරන උසස් මනුෂ්‍යයෙක් වේ. ඔහුට උසස් ආහාර පාන උසස් ඇඳුම් පැළඳුම් උසස් ගෙවල් උසස් පරිභෝග භාණ්ඩ උසස් තනතුරු ලැබේ. දෙවියකු වුව ද එසේ ම ය.

තොරුවන් පිදීමේ අනුසස්

එක් සමයෙක්හි අප භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවන විහාරයෙන් නික්ම දැනවී සැරිසරා බරණැස් නුවර බලා වඩනාහු අතර මග තෝදෙය්‍ය නම් ගම සමීපයේ පිහිටි දේවාලයක් සමීපයට පැමිණ, එහි වැඩ හිඳ, ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ යවා ඒ සමීපයෙහි ගොවිකම් කරමින් සිටි බමුණකු කැඳවූහ. ඒ බමුණු තෙමේ තථාගතයන් වහන්සේ වෙත පැමිණ උන් වහන්සේට නො වැඳ සමීපයෙහි වූ දොවොලට වැඳ සිටියේය. "බ්‍රාහ්මණය, මේ ප්‍රදේශය නුඹ කුමකැයි සිතන්නෙහිදැ" යි තථාගතයන් වහන්සේ ඔහු ගෙන් විචාළහ. බමුණු තෙමේ "පින්වත් ගෞතමයෙනි, මෙය අප පරම්පරාවෙහි අය වැදුම් පිදුම් කරගෙන ආ වෛත්‍යස්ථානයෙකැයි සලකා වදිමි"යි කීය. "බ්‍රාහ්මණය, මේ ස්ථානයට වැදීමෙන් නුඹ කරන්නේ යහපත් ක්‍රියාවෙකැ"යි තථාගතයන් වහන්සේ ඔහුට පැවසූහ. එය ඇසූ හික්කුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ස්ථානයට වැදීම ගැන පසසන්නේ කිනම් කරුණකින් දැයි කල්පනා කළහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ හික්කුන්ට දැන ගැනීම පිණිස සට්ඨාකාර සූත්‍රය දේශනා කොට කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ යොදුනක් උස ස්වර්ණ වෛත්‍යය හා තවත් වෛත්‍යයක් ද තමන් වහන්සේ ගේ සෘද්ධි බලයෙන් අහස්හි මවා පා "බ්‍රාහ්මණය, පූජාර්භ වූ මෙබඳු වෛත්‍යයනට පිදීම සුදුසුය යි වදාරා මහ පිරිනිවන් සුතුරෙහි වදාරා ඇති පරිදි වෛත්‍යයන් කිරීමට සුදුසු පුද්ගලයන් සතර දෙනා දක්වා ශරීර චේතිය, උද්දිස්ස චේතිය, පරිභෝග චේතිය යන වෛත්‍යයන් ගැන විශේෂ විස්තරයක් ද වදාරා අවසානයෙහි මේ ගාථාවන් වදළ සේක.

"පූජාරභෙ පූජයතො බුද්ධෙ යදි ච සාවකෙ.
පපඤ්චමසතික්කන්තෙ තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ

තෙ තාදිසෙ පූජයතො නිබ්බුතෙ අකුතො භයෙ,
න සක්කා පුඤ්ඤං සංඛාතුං ඉමෙත්තමපි කෙනවි

තේරුම:

සසර දික් කරන තෘෂ්ණා මාන දෘෂ්ටි සංඛ්‍යාත ප්‍රපඤ්චයන් ඉක්ම වූ ශෝක පරිදේවයන් අවසන් කළා වූ එහෙයින් ම අභිවාදනාදියෙන් හා සිවුපසයෙන් පිදීමට සුදුසු වූ පිරිනිවියා වූ ද ජීවමාන වූ ද ලොචිතුරා බුදුවරුන්ට හා පසේ බුදුවරුන්ට ද බුද්ධශ්‍රාවකයන්ට ද අභිවාදනාදියෙන් හා විවරාදී ප්‍රත්‍යයෙන් පුදන්නනුට රාගාදි ක්ලේශයන් ප්‍රහීන බැවින් නිවුණා වූ කිසිවකින් හයක් නැත්තා වූ එබඳු ගුණයෙන් යුක්ත වන බුද්ධාදි උත්තමයන්හට පූජාසත්කාර කරන්නනුට ලැබෙන්නා වූ පින් මෙතෙකැයි කිසිවකු විසින් ප්‍රමාණ නො කළ හැකි ය.

පූජාර්භ වූ උත්තම පුද්ගලයකුට වැඳුම් පිදුම් කිරීමෙන් ලැබෙන පින මෙපමණය කියා කිසි පුද්ගලයකු විසින් කිනම් ආකාරයකින් වත් ප්‍රමාණ නො කළ හැකි බව ඉහත ගාථාවලින් දැක්වේ. පින ප්‍රමාණ නො කළ හැකි වන කල්හි එයින් ලැබෙන විපාකයන් මෙතෙකැයි ප්‍රමාණ නො කළ හැකි ය. පිරිනිවියා වූ හෝ ජීවමාන වූ හෝ පූජාර්භ උත්තමයකුට වරක් පිදීමේ වටිනාකම ගැන සුධාපිණ්ඩියන්පෙරාපදනගේ මෙසේ වදාරා ඇත්තේ ය.

**"වතුන්නම්පි දීපානං ඉස්සරං යොධ කාරයෙ,
එකිස්සා පූජනායෙනං කලං නාග්ඝති සොළසිං"**

"යමෙක් දෙදහසක් කොදෙව් පිරිවර කොට ඇති සතර මහාද්වීපයට ම රජ කෙරේ ද ඒ රජකම එක් පූජාවක සොළොස්වන කලාවෙන් කලාවක් පමණ ද නො අගීය" යනු එහි තේරුම යි.

මෙහි "සොළසිං කලං" සොළොස්වන කලාවෙන් කලාවය යි කියනුයේ පූජාවකින් වන කුශලය සොළොසට බෙද ඉන් කොටසක් නැවත සොළොසට බෙද මෙසේ දහසයෙන් එකක් නැවත දහසය වරක් බෙදීමෙන් ලැබෙන කොටසය. මිනිස්ලොව මිනිසකුට ලැබිය හැකි උසස් ම සම්පත්තිය සතර මහාද්වීපයට අධිපති වකුචර්ති රාජ්‍ය සම්පත්තිය ය. එය එක් පූජාවකින් සොළොස්වන කලාවෙන් කලාව තරමක්වත් නො අගී යයි කියනුයේ දිව්‍යලෝකයේ දේවසම්පත්තිය හා සසඳන කල්හි වකුචර්ති රාජ සම්පත්තිය ඉතා සුළු වන බැවිනි. තුනුරුවන්

කෙරෙහි සැදහැයෙන් වරක් පූජා කරන්නනුට එය හේතුකොට අනේක වාරයෙහි දෙවි ලොව ඉපිද දෙවි සැප වළඳන්නට ලැබෙන්නේ ය.

මනුෂ්‍යසම්පත්තිය දිවාසම්පත්තිය යන මේ දෙක අතර ඇත්තේ මහා පරතරයකි. මිනිසා පරම සම්බාධ පරමප්‍රතිකූල මාතෘගර්භයෙහි ආලෝකය නො දැකීමත් මහා අන්ධකාරයේ අතක් පයක් මුත් නො සෙලවිය හැකි පරිදි කලක් සිරවී සිට ඉතා දුකසේ මවුකුසයෙන් බිහිව මෙලොව එළිය දකින්නේ ය. ඔහු ඉපිද පළමු වෙන් ම කරන්නේ හැඬීම ය. හැරෙන්න පෙරළෙන්න වාඩිවෙන්න නැගිටින්න බැරිව උන් තැන ම මල මුත්‍රා කරගනිමින් කලක් දුක සේ ගත කොට ඔහු නැගී එන්නේ ය.

දෙවියා කැඩපතක රූසටහනක් පහළ වන්නාක් මෙන් සර්වාංග සම්පූර්ණයෙන් සර්වාභරණයෙන් සැරසී පහළවීම් වශයෙන් උපදී. ඒ උත්පත්තියට ඕපපාතික උත්පත්තියයි කියනු ලැබේ. මිනිසාට මෙන් ඉපදී කටයුතු කරගත හැකිවීමට කලක් බලා සිටීමට ඔහුට සිදු නො වේ. උපන් කෙණෙහි සිට ම ඔහුට සියල්ල කළ හැකි ය. මිනිසා මෙන් ඉපිද මල මුත්‍රා ගොඩේ හඬ හඬා නො සිට ඔහු උපන් දින පටන් මහත් යස ඉසුරෙන් ප්‍රීති වන්නේය. මිනිසා ඉපිද ජීවත් වන්නේ සුළු කලෙකි. දෙවියෝ බොහෝ කල් ජීවත් වෙති. ඉතාම අඩු ආයුෂ ඇති වාතුර්මහාරාජිකයේ දෙවියෝ වර්ෂ අනුලක්‍ෂයක් ජීවත් වෙති. පරනිර්මිත වශවර්තියේ දෙවියෝ අවුරුදු තුන් කෝටි සැට ලක්‍ෂයක් ජීවත් වෙති. පරණ වත් වත් ම මිනිස් සිරුර දිර දිරා නරක් වේ. පරණ විමෙන් මිනිස් සිරුරේ ලේ අඩුවී මස් දිය වී ඇට මතු වේ. සම රළු වැටේ. තැනින් තැන ලප ඇති වේ. කල් යාමෙන් හිසකේ රැවුල් පැසී දත් සැලී වකුටු වී මිනිස් සිරුර විරූප වේ. මිනිසාගේ ඉන්ද්‍රියෝ ද පරණ විමෙන් දුබල වෙති. කොතෙක් කල් ජීවත් වුව ද දෙවියන්ට ඒ ජරාව නැත. දෙවියාගේ ශරීරය මරණය තෙක් උපන් සැටියට ම වෙනසක් නොවී පවතී. මිනිස් සිරුරෙන් දහඩිය ආදී අපවිත්‍ර දෑ ගලන්නේ ය. එබැවින් මිනිසා ගේ වස්ත්‍ර කිලිටි වේ. ඔහුට නිතර ඇඳුම් මාරු කරන්නට ඇඳුම් පවිත්‍ර කරන්නට සිදුවේ. දෙවියන්ට එබන්දක් නැත. ඔවුන්ට උත්පත්තියෙන් ලද ඇඳුම් අපවිත්‍ර වී හෝ දිරා ඉරි හෝ වෙනස්

කරන්නට සිදු නොවේ. ඔවුනට උත්පත්තියෙන් ලත් ඇඳුම කිසිදු වෙනසක් නොවී මරණය තෙක් පවතී. මනුෂ්‍යයාගේ ගෙවල් හා ඇඳ පුටු ආදී භාණ්ඩ ද දිරා යන බැවින් ඔහුට ඒවා ද නැවත නැවත අලුත් කරන්නට සපයන්නට සිදු වේ. දෙවියන්ගේ විමානාදිය වෙනසක් නොවී ජීවිතාන්තය දක්වා පවතී. මේ කරුණු අනුව බලන කල්හි කිය යුත්තේ මිනිස් ලොව වක්‍රවර්ති රජුගේ සම්පත්තිය ද දිව්‍ය සම්පත්තියට වඩා බොහෝ පහත් බවය. එබැවින් තථාගතයන් වහන්සේ "කපණං විසාකෙ මානුසකං රජ්ජං දිබ්බං සුඛං උපනිධාය" යනුවෙන් දිව්‍ය සුඛයේ හැටියට මිනිස් ලොව රාජ්‍යය දිළිඳු එකකැයි විශාඛා උපාසිකාවට වදළ සේක. මෙතරම් උසස් දිව්‍යසම්පත්තියක් ලබා දෙන්නා වූ ද ලෝකෝත්තර නිර්වාණ සම්පත්තිය ලබා දෙන්නා වූ ද පූජාමය කුශලයේ වටිනාකම පමණ නොකළ හැකිය.

පූජාව හා දනය

පූජාව ය දනය ය කියා පින්කම් දෙකක් ඇත්තේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මංගල සූත්‍ර දේශනයේ දී "පූජා ච පූජනීයානං" යනාදී ගයෙන් පූජාව එක් මංගලයක් ලෙසත් "දානඤ්ච ධම්මචරියා ච" යනාදී ගයෙන් දනය වෙතත් මංගලයක් ලෙසත් වදරා ඇත්තේ පූජාව ය, දනය ය කියා පින්කම් දෙකක් ඇති බැවිනි. ඒ දෙක්හි ඇත්තේ මඳ වෙනසකි. දන ශීල භාවනා වශයෙන් කුශලය තුනට බෙදන තැන්වලදී පූජාව දනය යන මේ දෙක ම දනමය කුශලයට ම අයත් වේ.

උසස් පුද්ගලයනට තමාගේ ගෞරවය හා ප්‍රසාදය දැක්වීම වශයෙන් පූජ්‍යාදී යම්කිසි වස්තුවක් පිරිනැමීම පූජා නම් වේ. තමාට උසස් වූ හෝ පහත් වූ හෝ සම වූ හෝ කවරකුට වුව ද අනුග්‍රහයක් වශයෙන් යම්කිසිවක් ප්‍රදානය කිරීම දන නම් වේ. ශුණුවත් පුද්ගලයනට අනුග්‍රහ වශයෙන් ගෞරවයෙන් ආහාරපාන වස්ත්‍රාදිය පිරිනැමීමට පූජාවය යි ද කිය හැකිය, දනයයි ද කිය හැකිය.

දනය විශේෂයෙන් අනුග්‍රහ කිරීම ප්‍රධාන කොට ඇතියකි. ප්‍රතිග්‍රාහකයාට වුවමනා නැති ප්‍රයෝජනයක් නැති දෑ දීම උසස්

දානයක් නොවේ. උසස් දානයක් වන්නට ප්‍රතිග්‍රාහකයාගේ වුවමනා සලකා බලා ප්‍රතිග්‍රාහකයා ගේ වුවමනා පිරිමැසෙන දෙයක් දිය යුතුය. අනුග්‍රහ පූර්වකව පූජා කරන්නවුන් විසින් ද ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ වුවමනා සලකා බලා ප්‍රයෝජනවත් දේවල් පිදිය යුතුය.

අනුන්ගෙන් යම්කිසිවක් වුවමනා නැති උසස් පුද්ගලයන්ට ගෞරවය පිණිස හා ප්‍රසාදය දැක්වීම පිණිස පූජා කිරීමේදී තමා උසස් කොට සලකන ඒ පුද්ගලයාට නුසුදුසු නොවන කුමක් හෝ පිරිනැමීම සුදුසු ය. ප්‍රතිග්‍රාහකයාට තමා පිරිනමන දෙයින් ප්‍රයෝජනයක් වීම හෝ නො වීම එහි දී සැලකිය යුත්තක් නො වේ.

උසස් පුද්ගලයන් දක්නට යන විට ඒ පුද්ගලයාට ගරු කිරීමක් වශයෙන් ප්‍රසාදය දැක්වීම වශයෙන් මල් පොකුරක් ගෙන ගොස් පිළිගැන්වීම දඹදිව සිරිතකි. මල් සැමදෙන කැමති වස්තුවකි. එය ශුද්ධවස්තුවක් ලෙස ද සලකති. එබැවින් දෙව්වරුන්ට ද මල් පුදති. බුදුරජාණන් වහන්සේ ළොව, පහළ වූ පසු උත්තම පුද්ගලයකු වන බැවින් උන්වහන්සේ දක්නට යන්නෝ ද මල් ගෙන ගොස් උන්වහන්සේට පිළිගැන්වූහ. උන්වහන්සේට මල්වලින් ප්‍රයෝජනයක් නැත ද ගෙනැවිත් පිරිනමන්නවුන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් උන් වහන්සේ ද ඒවා පිළිගත්හ. තථාගතයන් වහන්සේට මල්වලින් ප්‍රයෝජනයක් නැත ද උන්වහන්සේට ගරු කිරීමක් වශයෙන්, ප්‍රසාදය දැක්වීමක් වශයෙන් කරන්නා වූ ඒ පූජාව මහත්ඵල මහානිසංස වන පින් කමක් වේ. බුදුරජාණන් වහන්සේට ගරු කිරීමක් වශයෙන් උන් වහන්සේ පිරිනිවීමෙන් පසු ද අද දක්වා ම බෞද්ධයෝ උන්වහන්සේට මල් පුදන්නාහ. පිරිනිවියා වූ තථාගතයන් වහන්සේට ගරු කිරීම් වශයෙන් බෙහෙවින් පූජා කරන්නේ මල්ය. සුවඳ, සුවඳ දුම්, පහන්, කොඩි, පැන්, ගිලන්පස, දූහැන්, ආහාර, අටපිරිකර ආදී තවත් නොයෙක් දේ ද සැදූහැවත්හු පිරිනිවියා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා පුදති. අතීතයේ නොයෙක් පින්කම් කොට ඒවායින් නානා ප්‍රකාර ඵල ලැබූ අයගේ ප්‍රවාත්ති දක්වා ඇති, අපදන විමානවත්පු ආදී බෞද්ධ ග්‍රන්ථවල එන කථා අතර ද දක්නට ඇත්තේ පිරිනිවියා වූ බුදුවරයන් උදෙසා දගැබ්, මහබෝවලට මල්, පහන්, සුවඳ, කොඩි, ගී, නැටුම් වැයුම් පුද කළ අයගේ කථා පමණකි. දූහැන්, ගිලන්පස,

ආහාර හා විවරාදී පරිඡිකාර පූජා කළ අය පිළිබඳ කථා ඒ ග්‍රන්ථවල දක්නට නැත. සිද්ධාර්ථ බුදුරදුන්ගේ වෛතාසයට කප්පුකක් පූජා කළ කථාවක් අපදනසෙහි දක්නා ලැබේ. දුනුදු ඇතැමුන් වෛතාසයනට කප්පුක පුදන්නේ ඒ කතාව අනුවය යි සිතමි. ඒ ග්‍රන්ථවල ආහාර පාන වස්ත්‍ර පූජා කිරීම පිළිබඳ කථා ඇත්තේ ජීවමාන බුදුවරුන්ට පූජා කළ අය පිළිබඳව ය. පූජා කළ අය පිළිබඳ කථා නැති පමණින් අජීවමාන බුදුවරුන් උදෙසා ආහාර පාන වස්ත්‍රාදිය පිදීම නිෂ්ඵලය යි නො ගත යුතු ය.

නො පිළිගන්නා පූජාව

අජීවමාන බුදුවරුන් රහතුන් උදෙසා කරන පූජා උන්වහන්සේලා නො පිළිගන්නාහ. පරිභෝග නො කරන්නාහ. නො පිළිගන්නා වූ පරිභෝග නො කරන්නා වූ නැති බුදුවරුන්ට, නැති රහතුන්ට පිදීමෙන් පිනක් ලැබේද? ඵලයක් ලැබේද? යනු මේ පූජාවන් පිළිබඳව ඇතමුන් නගන ප්‍රශ්නයකි. ඔවුන් ඒ ප්‍රශ්නය නගන්නේ පින් පව් නො හැදිනීම නිසාය. ජීවමාන බුදුරජාණන් වහන්සේට යම්කිසිවක් පූජා කරන කල්හි පින වන්නේ තථාගතයන් වහන්සේගේ පිළිගැනීම හෝ පරිභෝග කිරීම නොව පූජා කරන තැනැත්තා තුළ ඇතිවන ඒ වස්තුව තථාගතයන් වහන්සේට පිරිනමන ප්‍රසාදයෙන් යුක්ත සිත ය. පූජා කළහුට අනාගතයේ ඉෂ්ට විපාක ඇතිකර දෙන්නේ ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො ව, පූජකයා තුළ ඇති වූ කුලල චිත්තයෙන් ම ය. යම්කිසි පූජාවක් කරන තැනැත්තකුට කුලලය ඇති වන්නේ ඒ පූජාව පිළිගැනීමට ප්‍රථමයෙනි. ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් පූජාව පිළිගන්නේ කුලල චිත්තය ඇති වූවාට පසුවය. පරිභෝග කරන්නේ ඊටත් පසුවය. පිළිගැනීමේ පරිභෝග කිරීමේ දෙක සිදු නො වීමෙන් කලින් ඇති වූ කුලල චිත්තයට හෝ එයින් ලැබෙන විපාකයට හෝ වන භානියක් නැත. බාල කාලයේ තථාගතයන් වහන්සේ ඇති දැඩි කළ උන්වහන්සේ ගේ කුඩා මෑණියන් වන මහාපුජාපතී ගෝතමී තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති මහත් භක්තිය නිසා උන්වහන්සේට සිවුරු පිණිස සළ සගලක් පුදනු කැමැත්තී, රජගෙදර ගබඩාවල, බොහෝ අගනා වස්තු ඇත ද ඒවා නො ගෙන පුළුන් ගෙන්වා සියතින් ම තුල් තනා සියතින් ම සළ සගලක් වියා

කරඹුවක බහා හිසමත තබාගෙන දැයිගණයා හා තථාගතයන් වහන්සේ වෙත පැමිණ “ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා විසින් නුඹ වහන්සේ උදෙසා සියතින් ම නුල් අඹරා සියතින් ම වියා පිළියෙල කළ මේ සඵ සගළ මා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් පිළිගන්නා සේක්වා” යි සැල කළාය. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ, “සංඝෙ දෙහි ගොතමී, සංඝෙ තෙ දින්නෙ අහඤ්චෙව පුජිතො හවිස්සාමී සංඝො ච” යනුවෙන් ‘ගෞතමීය; සංඝයාට දෙව; ඒවා සංඝයාට දුන් කල්හි මම පූජා කරන ලද්දේ වෙමි. සංඝයා ද පූජා කරන ලද්දේ ය’ යි වදරා ගෞතමීය ගේ පූජාව ප්‍රතික්ෂේප කළ සේක. තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි අග්‍රදක්ෂිණියා වන සේක. සංඝයාට පිදීමෙන් බුදුනට පිදීමෙන් වන කුශලය තරම් මහත් කුශලයක් නො වේ. සඵ සගළ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් තථාගතයන් වහන්සේට එය පිදීමේ කුශලය නැති වී යතහොත් බොහෝ වෙහෙසී ලබා ගන්නට තැත්කළ ඒ කුශලය ලබා ගන්නට නොදී එයට කුඩා කුශලයක් ලබා ගන්නට සැලැස්සීම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සිය මෑණියන්ට කරන ඉමහත් අපරාධයකි. බුදුවරයෝ මාපියන්ට ගරු කරන්නාහ. කිසි කලෙක අපරාධයක් නො කරන්නාහ. තථාගතයන් වහන්සේ තමන් වහන්සේට කළ පූජාව ප්‍රතික්ෂේප කොට එය සංඝයාට පුදන්නට නියම කරන ලද්දේ මහාපුජාපති ගෝතමීයට අතිරේක වශයෙන් තවත් කුශලයක් ලබාදීම පිණිස ය. මේ වස්ත්‍ර පිළිගන්නා සේක්වා යි කියා තථාගතයන් වහන්සේ ඉදිරියේ ඒ වස්ත්‍ර තැබූ පසු ඇගේ පින සිදු වී අවසානය. ඇයට බුදුරදුන් පිළිබඳව පූර්ව චේතනා, මුඤ්චන චේතනා, අපර චේතනා යන කුශල චේතනාත්‍රය ඇති වී අවසානය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පිළිගැනීමෙන් හෝ නො පිළිගැනීමෙන් හෝ ඒ ඇති වූ කුශල චේතනාවලට වන අමුත්තක් නැත. තථාගතයන් වහන්සේගේ නියෝගයෙන් ඒ පිරිකර නැවත සංඝයාට පිදූ කල්හි ඇයට සංඝයා සම්බන්ධයෙන් ද පූර්වචේතනා, මුඤ්චන චේතනා, අපර චේතනා යන චේතනාත්‍රය ඇතිවීමෙන් කුශලය චේතනා සයක් වන්නේය. එයින් ඇයට වස්ත්‍ර පූජාව අධිකතර මහත් ඵල මහානිසංස වන්නේ ය. “තථාගතයන් වහන්සේ ගෝතමීයගේ පූජාව ප්‍රතික්ෂේප කළේ ඒ කරුණ නිසා ය. නැත්තා

වූ අජ්වමාන බුදුවරුන්ට ආහාර පාන වස්ත්‍රාදිය පිදු කල්හි ප්‍රතිග්‍රාහකයන් නැති කමින් පූජා කරන්නහුගේ පිනට හානියක් නැති බව ජ්වමාන බුදු කෙනකුන්ට පූජා කිරීමෙන් වන කුශලයට සමාන කුශලයක් අජ්වමාන බුදුවරුන්ට පිදීමෙනුත් ලැබිය හැකි බව කියන ලද කරුණු අනුව තේරුම් ගත හැකිය. පූජා කිරීමට බුදු කෙනකුන් නැතය කියා සංඝයා නැතය කියා පසුබට නො වී පිරිනිවන් පා වදළ බුදුරජාණන් වහන්සේට හැකි පමණින් පුද බුද්ධපූජාමය කුශලය අත්පත් කරගෙන සගමොක් සැප ලබන්වා!

බුදුරදුන්ට වත් කිරීම

මල් පහන් ආදියෙන් බුදුරදුන්ට පිදීමෙන් පමණක් නොව උන්වහන්සේට වත් කිරීමෙන් ද සැදහැකියන්ට පින්සිදු කර ගත හැකි ය. තථාගත පරිනිර්වාණයෙන් පසු ද ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ බුදුන් ජ්වමාන කාලයේ උන් වහන්සේට කළ ගඳකිළිය හැමදීම, අසුන් පැනවීම, පැන වූ අසුන් තැන්පත් කිරීම, පහන් දැල්වීම, නාන පැන් මුවදෝනා පැන් පිළියෙල කිරීම, දෑන් නෑමට වේලාවය, දෑන් දහම් දෙසීමට වේලාවය, දෑන් හිකුණුන්ට අවවාද දීමට වේලාවය යනාදීන් කාලාරෝචනය කිරීම යන වත් සියල්ල බුදුරදුන් ජ්වමාන කාලයේදී කළාක් මෙන් ම පිරිනිවීමෙන් පසු ද කළ බව සමන්තපාසාදිකා නම් වූ විනය අටුවාවෙහි හා සුමංගල විලාසිනි නම් වූ දික්සඟි අටුවාවෙහි ද කියා ඇත්තේය. ඒ අනුව ප්‍රතිමා මන්දිරයක හෝ දගැබක බෝධියක හෝ තථාගතයන් වහන්සේට වත් කිරීමේ චේතනාවෙන් පරමල් ඉවත් කිරීම්, මලසුන් සේදීම්, හැමදීම්, කසළ බැහැර කිරීම්, පැන් එළවා තැබීම්, තණ ආදිය උදුරා ඉවත් කිරීම් යනාදි වත් කිරීමෙන් පින් කැමැත්තියන්ට බොහෝ පින් සිදු කර ගත හැකිය. බුරුම බෞද්ධයෝ බුදුරදුන්ට වත් කිරීම් වශයෙන් සුවද පැන් පිළියෙල කොට බුදුරු නහවති.

බුද්ධ පූජාවට කළ යුත්ත

පිරිනිවීමෙන් පසු තථාගතයන් වහන්සේ උදෙසා සැදහැකියන් පුදන ආහාර පානයන්ට හා විවරාදි පරිෂ්කාරයන් කෙරෙහි පිළිපැදිය යුත්තේ කෙසේද? යන වග ජ්වමාන කාලයේ දී තථාගතයන් වහන්සේ නො වදළ සේක. එබැවින් දෑන් ඒවාට කුමක් කළ යුතු ද? යනු ගැටළු ප්‍රශ්නයක් වී තිබේ.

ප්‍රථම සාංඝික දනය වන බුද්ධප්‍රමුඛ උභතෝ සංඝයාට දෙන දනය බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවීමෙන් පසු හික්කු හික්කුණි දෙසඟ මැද සධාතුක බුද්ධ ප්‍රතිමා වහන්සේ නමක් තබා ප්‍රතිමා වහන්සේ ඉදිරියෙහි පාත්‍රය තබා සංඝයාට දෙන සියල්ලෙන් ම අග්‍ර කොට්ඨාසය බුදුරදුන් උදෙසා ඒ පාත්‍රයට බෙදමින් දනය දිය හැකි බව දක්ෂිණාවිභංග සූත්‍ර අටුවාවෙහි කියා තිබේ.

අනතුරුව -

“යං සත්ථු දින්නං තං යො සත්ථාරං ජග්ගති වත්තසම්පන්නො භික්ඛු තස්ස වා භික්ඛුස්ස සංඝස්ස වා දතබ්බං, සප්පිතෙලානි පන ගහෙන්වා දීපා ජාලෙනබ්බා, සාටකං ගහෙන්වා පටාකා ආරොපෙනබ්බා.”

යනුවෙන් ඒ දානයේ දී තථාගතයන් වහන්සේට දෙන ලද දෙය උන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන වනින් සම්පූර්ණ හික්කුවක් ඇති නම් ඒ හික්කුවට හෝ සංඝයාට හෝ දිය යුතුය. ගිතෙල් හා තෙල් ගෙන පහන් දල්විය යුතු ය. වස්ත්‍ර ගෙන කොඩි එසවිය යුතුය”යි දක්වා ඇත්තේ ය. මෙහි බුදුනට උපස්ථාන කරන හික්කුවය යි කියා තිබෙන්නේ දාගැබ් බෝධි ප්‍රතිමාගෘහ යන මේවායේ වත කරන හික්කුවටය. පහන් දල්වීම් කොඩි එසවීම් කළ යුත්තේ ද ඒ තැන්වල ය.

“ධම්මදයාද මෙ භික්ඛවේ භවථ මා ආමිසදයාද” යනුවෙන් “මහණෙනි, තෙපි මාගේ ධර්මය උරුම කොට ගන්නෝ වව්. ආමිසය ගන්නෝ නොවව්” ය යි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ධර්මදයාද සූත්‍රයෙහි වදරා තිබේ. තව ද බුදුරජාණන් වහන්සේ වළඳා අවසන් වීමෙන් පසු තවත් ආහාර ඉතිරි වී ඇති අවස්ථාවක ආහාර නො ලැබ උන්වහන්සේ වෙත පැමිණි හික්කුන් දෙනමකට “මහණෙනි, මම දන් වළඳා අවසන් කොට සිටීමි, මේ ආහාර රාශියක් ඉතිරිව ඇත්තේ ය කැමති නම් මේවා වළඳව්. තෙපි මේවා නො වළඳන්නහු නම් මම මේවා සතුන් නැති ජලයකට හෝ තණ නැති බිම්කට හෝ දමන්නෙමැ”යි වදළ වීටෙක ඔවුන් ගෙන් එක් නමක් “මහණෙනි, තෙපි මාගේ ධර්මය ගන්නෝ වව්. අමිෂය ගන්නෝ නොවව්” ය යි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරා

ඇත්තේ ය. "මේ ආහාරයත් එක්තරා ආමිෂයෙකි. එබැවින් මම මෙය නො වළඳමි" යි ඒ දවස සාගින්නෙන් ගෙවයි නම්; අනිත් හික්කුව ඒ ආහාරය ගෙන වළඳා සාගින්න සන්සිඳවා ගෙන ඒ දිනය ගත කරයි නම් ඒ දෙදෙනාගෙන් නො වැළඳූ පළමු හික්කුව ම පූජ්‍යතර වන්නේය. අතිශයින් ප්‍රශංසාවට සුදුසු වන්නේ ය"යි ධම්මදයාද සූත්‍රයෙහි වදාරා ඇත්තේ ය. එය අනුව බලතහොත් බුදුන්ට පිදු වස්තූන් තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට නො ගෙන සිටීම ම හික්කුන්ට යෝග්‍ය බව කිය යුතුය. තථාගතයන් වහන්සේගේ භුක්තාවශේෂය ගෙන වළඳන්නා වූ හික්කුවට ඉන් කිසියම් පාපයක් වන බව ද එහි වදාරා නැත. එබැවින් යම්කිසි හික්කුවක් බුදුරදුන්ට පිදු ආහාර ගෙන පරිභෝග කරනවා නම් එයින් ඒ හික්කුවට වන පාපයක් නැති බව කිය යුතුය. ප්‍රතිමාගෘහාදියෙහි බුදුරදුන්ට පුදා ඇති ආහාරපාන ඒ තැන්වලින් ඉවත් කොට ඒ තැන් පිරිසිදු කළ යුතුය. ඒවායින් කිසි ප්‍රයෝජනයක් බුදුන්ට හෝ විහාර දාගැබ්වලට හෝ නැත. අහක දමන්නට ඇති ඒ ද්‍රව්‍ය ගෙන තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට යොදා ගැනීමෙන් කාහට වුව ද පාපයක් වන බවක් නො කිය හැකිය.

සැදහැවතකු යම් කිසි වස්තුවක් විහාරයකට දගැබකට බෝධියකට ගොස් බුදුරදුන්ට පුදන්නේ ඒ වස්තුව කෙරෙහි ඔහුගේ ආලයත් අයිතියත් අතහැර ය. පූජා කිරීමෙන් පසු ඒ වස්තුව ඔහුට අයිති නැත. පූජා කරනු ලැබූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ද නැත. එබැවින් ඒ වස්තුව අස්වාමික වස්තුවෙකි. අහක දමන ලද්දක් වැනියෙකි. පාපයක් වන්නේ හිමියා විසින් නො දෙන ලදුව හිමියකු ඇති වස්තුවක් ඒ බව දැන දැන ගැනීමෙනි. හිමියකු නැති වස්තුවක් ගැනීම අදින්නාදනය නො වේ. ඒ කරුණු අනුව සලකන හොත් බුදුරදුන්ට පුදා ඇති වස්තූන් පාංසුකුල සංඥාවෙන් ගැනීමෙන් කාට වුවත් වරදක් නො වන බව කිව යුතු ය. එහෙත් බුදුන්ට පුදා ඇති වස්තූන් ගැනීමට තැත් නො කළ යුතුය. අපේ බණ පොත්වල එන පතාකා ප්‍රේත වස්තුවේ හැටියට එය භයානකය.

පතාකා ප්‍රේත වස්තුව

පෙර ලක්දිව රුහුණු පෙදෙසෙහි දීර්ඝායු නම් වෛත්‍යයක් විය. එහි ඔසවා තිබූ කොඩියක් සුළඟින් කැඩී ගොස් දුර පිහිටි කෙතක වැටිණ. කෙත් හිමියා කෙත බලා ඇවිදිනුයේ එය දැක අතට ගෙන බලන්නේ එහි සටහන් කර තිබූ අකුරු දැක වෛත්‍යයට පුදන ලද්දක් බව දැන ඒ වස්තුවට ලෝභ කොට අකුරු තිබූ කොටස ඉරා දමා පොරවාගෙන ගෙදර ගියේය. කලකට පසු ඔහු කළුරිය කොට ගිනියම් වූ දහසක් යපට ඇඟේ වෙළුණු ප්‍රේතයෙක් විය. ඔහුට වාඩි වන්නට හෝ නිදන්නට හෝ නො පිළිවන. කෑම බීම කරන්නට නො පිළිවන. ඔහු මහබර ඔසවාගෙන ඉතා දුකසේ ඇවිදී. දිනක් ඒ ප්‍රේතයා මධ්‍යම රාත්‍රියේ එක්තරා ස්ථවීර නමක් ඉදිරියේ පෙනී සිට ඔහුට පැමිණි දුක කියා සිටියේ ය. තෙරුන් වහන්සේ ඔහුගේ දුක දැක මහත් සංවේගයට පැමිණ, "නුඹට මේ දුකින් මිදීමට මා කරන්නේ කුමක්ද"යි ඇසූහ. "හිමියනි, දීර්ඝායු වෛත්‍යයට කොඩි දහසක් පුදා මට පින් දුන හොත් මිදිය හැකි වන්නේය" යි කියා ප්‍රේතයා අතුරුදහන් විය. ප්‍රේතයා ගැන ඇති වූ මහත් අනුකම්පාවෙන් පසුදින තෙරුන් වහන්සේ කොඩි සොයන්නාහු පනසක් ලැබ ඒවා වෛත්‍යට පුද ප්‍රේතයාට පින් දුන්හ. ඒ පින් ලැබීමෙන් ප්‍රේතයාගේ හිස අටඟුලක් විවෘත විය. එදින රාත්‍රියේ ප්‍රේතයා නැවත ද තෙරුන් වහන්සේට පෙනී සිටි හිස අටඟුලක් විවෘත වූ බව කීය. තෙරුන් වහන්සේ නැවත කොඩි පනසක් සොයා වෛත්‍යට පුද පින් දුන් කල්හි තවත් අටඟුලක් ප්‍රේතයාගේ ශරීරය විවෘත විය. මෙසේ ක්‍රමයෙන් කොඩි සොයා දහස සම්පූර්ණ කළ කල්හි ප්‍රේතයා සම්පූර්ණයෙන් නිදහස් විය.

එදින මධ්‍යම රාත්‍රියේ ප්‍රේතයා ශුද්ධ වස්තුවෙන් හා නානාහරණයෙන් සැරසී තෙරුන් වහන්සේ ඉදිරියේ දේවත්වයෙන් පෙනී සිටියේය. තෙරුන් වහන්සේ "නුඹ කවරෙක්ද"යි ඇසූ කල්හි "හිමියනි, මම පෙර ගිනියම් වූ දහසක් යපටින් වෙලී කෑමක් බීමක් නැතිව වාඩිවීමක් නිදීමක් නැතිව මැරෙන්නේ ද නැතිව මහදුක් වින්දෙමි. ඒ මම දැන් නුඹ වහන්සේගේ කරුණාවෙන් දුකින් මිදී දේවත්වයෙන් සුවසේ වෙසෙමි. කාරුණිකයන් වහන්ස,

මා හට මාපියන් විසින් නැයන් විසින් කළ යුත්ත නුඹ වහන්සේ විසින් කරන ලද්දේය. ඒ මම නුඹ වහන්සේ දක වැදීමට මෙහි පැමිණියෙමි. නුඹ වහන්සේ ගේ කරුණාවෙන් මා දුකින් මිදී සැපයට පැමිණියාක් මෙන් නුඹ වහන්සේට ද අග්‍ර වූ ලෝකෝත්තර අමෘත මහා නිර්වාණ සුඛයට පැමිණෙන්නට ලැබේවා”යි ප්‍රේතයා කිය.

ඉක්බිති හෙතෙමේ "හිමියනි, බුද්ධ ධර්ම සංඝ යන මේ තුන් තන්හි කළ ස්වල්ප වූ ද පාපය අනන්ත දුක් ගෙන දෙන්නක් වන්නේය. එසේ ම ඒ තුන් තන්හි කරන ස්වල්ප වූ ද පුජාව අනන්ත ඵලදයක වන්නේය” යි කියා තෙරුන් වහන්සේ සාදරයෙන් ප්‍රදක්ෂණා කොට වැද අතුරුදහන් විය.

මේ කථාව ලෝකස්පදීපකසාර නම් ග්‍රන්ථයෙන් ගන්නා ලදී. තුනුරුවනට පුදා ඇති සුළු දෙයක් වුව ද තමාගේ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම අනාගතයෙහි අනන්ත දුක් ලැබෙන බරපතල පවක් බව මේ කථාව අනුව තේරුම් ගනිත්වා. මේවායේ බරපතල බව නො දත් ඇතැම්හු කිසි සැලකිල්ලක් නැතිව විහාරවල දගැබ්වල බෝධි වල පුද ඇති පහත් තමන්ගේ වුවමනාවලට තැනින් තැන ගෙන යති. පහත්වල තෙල් ගනිති. ඉදල් මුසුන් හා භාජන තමන්ගේ වුවමනාවලට ගෙන යති. කොඩි මල් ආදිය ගෙන යති. නපුරු විපාක ඇති විය හැකි බැවින් ඒවායින් වළකිත්වා.

මල් පිදීමේ අනුසස්

සුමන මල්කරු

අප බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමාන කාලයේ රජ ගහ නුවර බිම්බිසාර රජතුමාට දිනපතා මල් සපයන සුමන නම් මිනිසෙක් විය. එක් සමයෙක්හි තථාගතයන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයේ මහා හික්කු සංඝයා විසින් පිරිවරන ලදුව සවනක්ඝන බුදුරජාණන් මාලාවන් විහිදුවමින් මහත් වූ බුද්ධානුභාවයෙන් බුද්ධලීලාවෙන් පිඬු පිණිස රජගහ නුවරට වන් සේක. රජුට සමත් මල් අට නැළියක් ගෙන යන්නා වූ සුමන මල්කරු ඡට්ටරණ රශ්මි මාලාවෙන් හා දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ අසූ අනුධානක්ඝනයෙන් ශෝභාවත් වූ රුවන් පහන් ගසක් වැනි තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දේහය දැක, අතිශය පහන් වූ සිත් ඇත්තේ කුමකින් තථාගතයන් වහන්සේට පූජාවක් කරන්නෙමිදෝ යි සිතනුයේ පූජාකිරීමට අන් දෙයක් නො දක්නේ රජුට ගෙන යන්නා වූ මේ මලින් තථාගතයන් වහන්සේ පුදමිසි සිතා නැවත "දිනපතා රජුට ගෙන යන මේ මල් නො ගෙන ගිය හොත් රජු කිපී මා සිර කරන්නට ද පිළිවන, රටින් නෙරපන්නට ද පිළිවන, මරන්නට ද පිළිවෙන, එහෙත් කරන්නට දෙයක් නැත, රජු මට කරන දෙයක් කරවා, මේවා රජුට ගෙන යාමෙන් ඔහු මට දෙතක් දෙන්නේ මේ ආත්ම භාවයේ ජීවත් වීමට තරම් සුළු දෙයකි. මේ මලින් බුදුන් වහන්සේ පිදුව හොත් මට එය අනේක කල්ප කෝටිත්හි සැපගෙන දෙන පිනක් වන්නේ ය. ඒ නිසා වන්නක් වේවා, මේ මල් මම බුදුන්ට ම පුදමි" යි සිතා පළමුවෙන් මල් දෙමිටක් ගෙන තථාගතයන් වහන්සේ දෙසට විසි කළේ ය. ඒ මල් එකකුදු බිම නොවැටී තථාගතයන් වහන්සේ මතුයෙහි අහස්හි වියනක් මෙන් සැදී සිටියේය. එය දැක අතිශයින් පහන් වූ සුමන තවත් මල් දෙමිටක් ගෙන බුදුරජාණන් දෙසට විසි කළේ ය. ඒ මල් බුදුරජාණන් දකුණු පසින් තිරයක් මෙන් සැදී අහස්හි සිටියේය. තවත් දෙමිටක් විසි කළේය. ඒවා තථාගතයන් වහන්සේ පිටිපසින් තිරයක් සේ සැදී සිටියේ ය. තවත් දෙමිටක් විසි කළේය. ඒවා තථාගතයන් වහන්සේගේ වම් පසින් තිරයක් සේ සැදී සිටි ගත්තේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ රිදීපටින් වසන ලද්දකු සේ ඉදිරියට වැඩම කළහ. මල් ද එකකුදු නො වැටී නො

විසිරී තරාගතයන් වහන්සේ අනුව ගියේය. තරාගත ශරීරයෙන් නික්ම උන් වහන්සේ වටා තුන්යලක් ගමන් කොට ඉදිරියට දුවන්නා වූ බුදුරැස් දහරාවන් නිසා ඒ මල් වඩාත් ශෝභාවත් විය. ඒ ප්‍රාතිභායායී දෑක සතුටට පත් මහජනයා ඔල්වරසන් නගමින් සළු උඩ දමමින් සළු හිසවට කරකවමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙන් ගමන් ගත්හ. තරාගතයන් වහන්සේ ද මල්කරුගේ ගුණය ප්‍රසිද්ධවනු පිණිස නගරයේ ප්‍රධාන මාර්ගයේ ම ගමන් කළහ. මල් කරුගේ සකල ශරීරය පස්වනක් ප්‍රීතියෙන් පිරී ඉතිරි ගියේය. ඔහු මද දුරක් තරාගතයන් වහන්සේ හා ගමන් කොට මනෝසිලා රසයෙහි ගැලෙන්නාක් මෙන් බුදුරැස් තුළට වැද උන් වහන්සේට ස්තූති කොට වැද හිස් පැස ගෙන ගෙදර ගියේ ය.

ඔහු හිස් පැස ගෙන ගෙදර ගිය කල්හි භායානිව "මල්වලට කුමක් කෙළෙහි ද"යි ඇසීය. "තරාගතයන් වහන්සේට පිදුවෙමි" යි මල්කරු කීය. "දුන් රජුට කුමක් කරන්නෙහි ද"යි භායානිව ඇසූ කල්හි "රජු මට කරන දඬුවමක් කෙරේවා යි ජීවිත පරිත්‍යාග කොට මම මල් පිදුවෙමි" යි කියා සිදු වූ සියලු ප්‍රාතිභායායී ද ඇයට කීය. අනුවණ ගැහැණියට ඒ ප්‍රාතිභායායී ගැන සිත පහද ගත නො හැකි විය. ඇ බිය වී සැමියාට ද බැණ වැදී "රජවරු නපුරෝ ය. කිපුණු කල්හි අත්පා සිඳවීම් ආදී මහානර්ථ කරන්නාහ. නුඹ කළ දෙයින් මට ද විපත් සිදුවිය හැකිය"යි කියා දරුවන් ද ගෙන රජු වෙත ගොස්, "දේවයන් වහන්ස, මාගේ සැමියා නුඹ වහන්සේට ගෙනෙන මල් බුදුරුදුන් පුද හිස් පැස ගෙන ගෙදර ආයේය. මා විසින් මල්වලට කුමක් කළෙහිදැයි ඇසූ කල්හි ඒ බව මට කීයේ ය. ඔහු කළ වරදින් මටත් විපතක් වේදෝයි මම ඔහු හැර දරුවන් ද ගෙන නුඹ වහන්සේ වෙත පැමිණියෙමි. දේවයන් වහන්ස, ඔහු කළ දෙය යහපතක් ද, නපුරක් ද කියා මම නො දනිමි. එය කුමක් වුවත් එය ගැන මගේ සම්බන්ධයක් නැත. මම ඔහු අත්හැර දමමි" යි කීවා ය. රජතුමා බුදුරුදුන් ගේ ප්‍රථම දර්ශනයේ දී ම සෝවාන් ඵලයට පැමිණි ආර්ය ශ්‍රාවකයෙකි. එතුමා මේ අනුවණ ගැහැණියට මෙතරම් මහත් ප්‍රාතිභායායීකදී ද සිත පහද ගතහැකි නොවී යයි සිතා, කිපුණු ආකාරයක් දක්වා "කිමෙක් ද මට ගෙනා මල් තිගේ සැමියා බුදුනට පිදු වේ ද" යි ඇසීය. "එසේය, දේවයන් වහන්ස" යි පිළිතුරු දුන්නීය. එකල්හි රජතුමා "ඒ මිනිසා හැර දමීමෙන් තී

කළ දෙය ඉතා යහපති, මාගේ මල් පූජා කළහුට කළ යුත්ත මම දැනිමි"යි කියා ඇය පිටත් කර හැර වහා ගොස් ඒ ප්‍රාතිභායායීය නරඹමින් තථාගතයන් වහන්සේ සමග ම ගමන් කෙළේය. ශාස්තෘන් වහන්සේ රජුගේ ප්‍රසාදය දැක අණබෙර හසුරුවන වීථියෙහි ම ගමන් කොට රජගෙදර සමීපයට පැමිණි සේක. රජතුමා පාත්‍රය ගෙන තථාගතයන් වහන්සේ රජමැදුරට වැඩමවා ගන්නට සිතුවේය. තථාගතයන් වහන්සේ රජමිදුලෙහි ම වැඩ හිඳිනු කැමති ආකාරය දැක්වූහ. රජතුමා ලෝකනාථයන් වහන්සේ ගේ අදහස දැන වහ වහා එහි මණ්ඩපයක් කරවීය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්කු සංඝයා හා එහි වැඩහුන් සේක. තථාගතයන් වහන්සේ රජගෙට නො වැඩ එළිමහනෙහි ම වැඩ සිටියේ මල්කරුගේ ගුණය මහජනයා අතර වඩාත් ප්‍රකටවනු පිණිස ය. රජතුමා බුදුන් ප්‍රමුඛ මහා සගනට දන් දිණ. තථාගතයන් වහන්සේ වළඳා අවසානයේ අනුමෙවෙහි බණ වදරා පළමු පරිදි ම මල් වියන් මල්තිර තිබිය දී ම මහ පෙරහිරින් මහජනයා සමග ම වෙහෙරට වැඩම කළ සේක. උන්වහන්සේ ගඳකිළියට පිවිසෙන කල්හි ඒ මල් ගඳකිළිය දොරකඩ වැටිණ.

රජතුමා මද දුරක් තථාගතයන් වහන්සේ හා ගමන් කොට නැවතී මල්කරුවා ගෙන්වා "නුඹ මට ගෙනෙන මල් කුමක් සිතා බුදුනට පිදුවෙහි ද"යි ඇසීය. "එකෙණෙහි මට ඇති වූ බලවත් චිත්ත ප්‍රසාදය නිසා රජුරුවන් වහන්සේ මා මරනොත් මරත්වා රටින් තෙරපනොත් තෙරපත්වා යි ජීවිතය පරිත්‍යාග කොට ඒ මල් පිදුවෙමි" යි මල්කරු කීය. රජතුමා ඔහුගේ ක්‍රියාව ගැන පැහැදී "නුඹ මහා පුරුෂයෙකැ"යි ඔහුට පසසා ඇතුන් අටදෙනෙකුන් ද, අසුන් අට දෙනෙකුන් ද, දශයන් අට දෙනෙකුන් ද, දශියන් අට දෙනෙකුන් ද, මහාර්ඝ පළඳනා ද, කහවනු අට දහසක් ද, ස්ථවාලංකාරයෙන් සැරසූ කාන්තාවන් අට දෙනෙකුන් ද, ගම් අටක් ද යන මේ සියල්ල ඔහුට ප්‍රදානය කෙළේ ය. සියල්ලෙන් අට බැගින් ඇති බැවින් ස්ථවාෂ්ටක නම් වූ ඒ පරිත්‍යාගය මල්කරු ඒ පූජාවෙන් එදින ම ලැබූ අනුසස ය.

ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ "සුමන මල්කරුගේ පූජාව නිමිත්තෙන් අද උදෑසන පටන් ම මහා ප්‍රීති සෝභාවක් පවත්නේය.

ඔහුට ඉන් ලැබෙන්නා වූ විපාකය කුමක් දෝයි තථාගතයන් වහන්සේගෙන් අසමි"යි සිතා උන්වහන්සේ වෙත එළඹ "මල්කරුට ඒ පූජාවෙන් වන විපාක කවරේද" යි ඇසූහ. "ආනන්දය! මේ මල්කරු විසින් කරන ලද්ද සුඵ කොට නො සිතව. හෙතෙමේ මාහට දිවි පුද ඒ පූජාව කෙළේ ය. හෙතෙමේ මා කෙරෙහි ඇති කරගත් ඒ චිත්ත ප්‍රසාදයෙන් කල්ප ලක්ෂයක් දුර්ගතියකට නො පැමිණෙත් ය. එතෙක් කල් ඔහු දෙවි මිනිස් සැප විඳ අන්තිමේදී සුමන නම් පසේ බුදු වන්නේ ය" යි තථාගතයන් වහන්සේ වදළ සේක.

(මේ කථාව දම්පියා අටුවාවෙන් ගන්නා ලදී.)

නාගවිමාන වස්තුව

මේ මහා හඳුකල්පයෙහි අප ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේට කලින් ලොව පහළ වී වදළා වූ කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතුන් පිහිටවා එකල විසූ සැදුහැවත්හු යොදුනක් උසැති ස්වර්ණ චෛත්‍යයක් කරවූහ. ඒ චෛත්‍යයට පිරිවර සහිත කිකි රජතුමා හා නුවර වැස්සෝ ද දනවී වැස්සෝ ද දිනපතා බොහෝ මල් ගෙන ගොස් පුදන්නාහ. එබැවින් මල් දුර්ලභ විය. එක් දවසක් උපාසකයෙක් මල් සොයනු පිණිස මාලාකාර වීථියේ ඇවිද එක් කහවණුවකට එක බැගිනුදු මල් සොයා ගත නොහී කහවණු අටක් ද රැගෙන මල් වත්තකට ගියේ ය. ඔහු එහි ගොස් "මේ කහවණු අටට මල් අටක් හෝ දෙව"යි කීය. "මල් සියල්ල නෙලා දී දන් අවසන්ය" යි මල්කරු කීය. උපාසක තෙමේ "මල් ඉතිරි වී ඇත් නම් මම සොයා ගන්නෙමි" යි කීය. "එසේ නම් උයනෙහි ඇවිද සොයා ගන්න"යයි මල්කරු කීය. උපාසක උයනට පිවිස අවිදිනුයේ බිම වැටී තිබූ මල් අටක් ලැබ ඒවා මල්කරු වෙත ගෙනැවිත් දක්වා ඔහුට කහවණු අට ගන්නට කීය. "මේ මල් ලැබී ඇත්තේ ඔබ පිනෙන් ය. ඒ නිසා මේවාට මම මුදලක් නො ගනිමි" යි මල් කරු කීය. "මම නොමිලයේ මල් ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නො පුදමි"යි කීයා කහවණු අට ඔහු ඉදිරියේ තබා මල් ගෙන චෛත්‍ය කරා ගොස් පහන් සිතින් පිදුවේ ය. උපාසක ඒ පිනෙන් මරණින් මතු තව්නිසා දෙවිලොව උපන. තුන්කෝටි සැටලක්ෂයක් අවුරුදු ආයුෂය ගෙවී ගිය පසු ඔහු චූතව නැවත එහි ම උපන්නේ

ය. මෙසේ නැවත නැවත දෙවිලොව ම උපන් ඔහු අප බුදුන් සමයෙහි ද එහි ම විසුච්චි ය.

දිනක් මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේ දෙවිලොව වාරිකාවෙහි හැසිරෙන සේක් මහත් වූ ශ්‍රේණිතස්තීරාජයකු පිට නැගී අප්සරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලදුව පුත්සඳ මෙන්, හිරු මෙන් දිසාවන් ආලෝක කෙරෙමින් මහත් වූ දිව්‍යානුභාවයෙන් අහස්හි ගමන් කරන ඒ දෙවියා දැක ඔහු වෙත වැඩිම කළහ. දෙවිපුත් තෙරුන් වහන්සේ දැක ඇතු පිටින් බැස උන් වහන්සේට වැද සිටියේ ය. එකල්හි තෙරුන් වහන්සේ ඔහු අමතා "තොප මේ මහාසම්පත්තිය ලද්දේ අතීතයෙහි කළ කීනම් කුශලකින් ද" යි විචාළ සේක. එකල්හි දෙවි පුත් -

අටියෙව මුත්ත පුප්ඵානි කස්සපස්ස මහෙසිනො,
ථූපස්මිං අභිරොපෙසිං පසන්තො සෙහි පාණ්හි,
තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෝ තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.

"හිමියනි, මම අතීතයේ කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ස්තූපයට නටුවෙන් ගිලිහි වැටුණ මල් අටක් පහන් සිතින් සියතින් පිදුවෙමි. මාගේ මේ කාන්තිමත් ශරීරවර්ණය ඒ පිනෙන් ඇතිවිය. මාගේ මේ දිව්‍යසම්පත්තිය ඒ පිනෙන් ඇති වූවකි. සිතට ප්‍රිය වූ අනල්ප දිව්‍ය භෝජනාදී වස්තූහු මට ඒ පිනෙන් පහළ වන්නාහ." යි කීය.

(විමානවත්ථු අටුවාවෙන්)

මෙකල මල් පුදනුවන් විසින් සිතට ගතයුතු වැදගත් කරුණක් ඉහත දැක්වූ කථාවෙහි ඇත්තේ ය. එනම් උපාසක තැන විසින් මල් නො මිලයේ නො ගැනීම ය. පූජාව දනයට ම අයත් පිනකි. දනය තේරුම් කර ඇත්තේ "අත්තූපකරණ පරිච්චාග චේතනාව" කියා ය. එනම් තමාට සම්පූර්ණයෙන් අයිතිය ඇති වස්තුවක් අනුග්‍රහ වශයෙන් හෝ පූජා වශයෙන් අතිකකුට පිරිනැමීම ය. මිලක් දෙන්නේ නැතිව නිකම් ම අනුන්ගෙන් දෙයක් ගෙන තවත් කෙනකුට දීම හෝ පිදීම වැදගත් දීමක් හෝ පිදීමක් නොවේ. වැදගත් වන්නේ තමා වෙහෙසි සපයා ගත්තා වූ හෝ මිලයට

ගත්තා වූ හෝ දෙයක් දීම හා පිදීම ය. උපාසක තැන මල් නො මිලයේ නො ගත්තේ එසේ ගන්නා ලද්දක් පිදීමේ වැදගත් කමක් නැති බැවිනි. මෙකල බොහෝ දෙනා තමන් මහත්සි වී මල් සැපයීමක් හෝ මිලයට ගැනීමක් හෝ නො කොට අනුන් ගෙනෙන මල් වලින් ටිකක් ගෙන පුදන්නට බලාපොරොත්තු වෙති. එසේ කරන පූජා වල වැදගත් කමක් වටිනා කමක් නැති බව සැලකිය යුතු ය.

පූජාවක් කිරීමට තමා අයත් දෙයක් තිබිය යුතුය. කෙනකුගේ දෙයක් තවත් කෙනකු විසින් පූජා නො කළ හැකි ය. පූජා කෙළේ ද එය පූජාවක් නො වේ. කෙනකු විසින් මල් පහන් ගිලන්පස ආදී පූජාද්‍රව්‍ය පිළියෙල කොට පූජාසනය මත තබා පූජා කිරීමට ගාථා කියන කල්හි තවත් බොහෝ දෙනා එකතුව පූජා කිරීමේ ගාථා කියති. එහෙත් ඔවුන් විසින් පූජා කරන ඔවුන්ට අයිති කිසිම වස්තුවක් එහි නැත. පූජා කරන වස්තුවක් නැතිව එසේ ගාථා කීම තේරුමක් නැති වැඩක් බව ද සැලකිය යුතුය. පූජා කිරීමේ තේරුම නො දත් බැවින් ඇතැම්හු අනුන් මල් ගෙනවුත් අසුන මත තබා පුදන කල්හි එකතු වී ගාථාව කියුවහොත් තමන් පූජාවක් කළා වෙතියි සිතති. මේ කරුණු තේරුම් ගෙන පින් සිදුවන සැටියට මල් පහන් ආදිය පුදත්වා.

සුළුගුළු උපාසක

සුළුගුළු උපාසක යනු සිංහල බෞද්ධයන් අතර ප්‍රසිද්ධ නමෙකි. ඒ නම ප්‍රසිද්ධියට පත්ව ඇත්තේ සුළුගුළු උපාසකතුමාට මලිය මහාදේව නම් වූ රහතන් වහන්සේ ගේ ආරාධනයෙන් පණ තිබියදී ම තව්තිසා දෙව්ලොවට යන්නට ලැබීම නිසා ය. දෙව්ලොව දී ඔහුට නානාප්‍රකාර සම්පත් ඇති බොහෝ දෙවියන් ඇසින් ම දෑක ගත හැකි විය. උපාසකතුමා සිළුමිණි සැය සම්පයෙහි සිටි කල්හි රක්තවර්ණ වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී රක්තශෛන්ධවයන් යෙදූ ප්‍රවාල රථයකින් එක් දෙවියෙක් එහි ආයේය. ඔහුට රක්ත වර්ණ වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසුණු සුරංගනාවෝ රත් වාමර ගෙන පවත් සලති. එසේ ම සැරසුණු තවත් බොහෝ දෙව්ලියෝ ඔහු සතුටු කරවනු වස් ඔහු ඉදිරියේ සුමිහිරි ගී ගයති. තුය්‍යයන් වාදනය කෙරෙති. නටති. රක්තවර්ණ වස්ත්‍රාභරණයෙන් සැරසී රක්තවර්ණ

ජනාධිපතිවරයාගේ ගෙන බොහෝ දෙනෙකුට ඔහු පිරිවරා ගමන් කරති. එසේ මහත් වූ දේවානුභාවයෙන් මහත් වූ ඵලදායීත්වයෙන් හැසිරෙන ඒ දෙනෙකු දැක උපාසක තෙමේ, "හිමියනි, මෙබඳු සම්පත්තියක් ඇතියකු මීට පෙර මා කිසි දිනක දැක නැත. මේ සම්පත්තිය මොහුට ලැබී ඇත්තේ කිනම් පිනකින් ද" යි ඇසීය.

එකල්හි තෙරුන් වහන්සේ කියන්නාහු "උපාසකය, මොහු පෙර ජාතියේ චේතිය විහාරය සම්පයේ ගමක ගොපලු දරුවෙකි. ඔහු එක් දිනක අතික් ගොපලු දරුවන් හා ගවයන් ගෙන දැරුවේය. වෙත ගොස් ගව සමූහයට තණ කන්නට හැර තෙමේ වැලිතලාවක ක්‍රීඩා කරන්නේ වැලි එකතු කොට සෑයක් තනා රත්මල් වනයට පිවිස බොහෝ මල් නෙලා ගෙනවුත් එහි පුද මල් නො වියළෙනු පිණිස පැන් ඉස හිරු රැස් වලකනු පිණිස අතු කඩා ගෙනවුත් ආවරණයක් කොට සිත පහද ගෙන සවස ගවයන් ගෙන නිවසට ගියේය. එදින රාත්‍රියේ හටගත්තා වූ ආබාධයකින් කඵරිය කළ ඔහු මෙහි උපන්නේය. මේ ඒ මල් පූජාවෙන් ඔහු ලද සම්පත්තිය ය" යි වදාළ සේක. එය අසා උපාසක තෙමේ මහත් සොම්නසට පැමිණියේය.

මල්, ජනයන්ගේ නෙන් සිත් පිනවන ශෝභාවක් හා සුගන්ධයක් ද ඇත්තා වූ ජනප්‍රිය දෙයකි. එය පිදීමේ පිනෙන් විශේෂයෙන් උපතුවන් ජාතිවලදී රූප ශෝභාව ඇති වේ. ස්වර්ණකිලකාවට පුරුෂයන් වශී වන, උමතු වන රූප ශෝභාවක් ඇති වූයේ මල් පූජාවෙනි. උපතුවන් තැන බොහෝ දෙනාට ප්‍රිය පුද්ගලයකු වීමට ද මල් පූජාව විශේෂයෙන් හේතු වේ.

පහන් පූජාවේ අනුසස්

"දීපදෝ හොති චක්ඛුදො" යනුවෙන් පහන් දෙන, පුදන තැනැත්තෝ ඇස් දෙන්නේ වේ යයි තභාගතයන් වහන්සේ වදාළ සේක. ආලෝකය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වටිනා දෙයකි. ඇස් ඇත්තේ ද ආලෝකය නැති තැන අන්ධයෙකි. ඇසින් ප්‍රයෝජන ලැබිය හැක්කේ ආලෝකය ඇති තැනදී පමණෙකි. එබැවින් ආලෝකය දීම ඇස් දීමක් වැනි වේ. ආලෝකය පිදීම ඇස් පිදීමක්

වැනි පින්කමෙකි. සෑම පින්කින් ම දෙවිමිනිස් සැප ලැබිය හැකිය. ඒ ඒ පින්කම්වලින් විශේෂයෙන් ලැබෙන අනුසස් ද ඇත්තේය. පහත් පූජාව ප්‍රඥාව ලැබීමේ විශේෂ පින්කමෙකි. උපතූපත් තැන හොඳ ඇස් ලැබීමටත්, ශරීර කාන්තිය ලැබීමටත්, මෙය හේතු වේ. දිවැස් ලැබීමට ද මෙය විශේෂ පින්කමෙකි.

අප බුදුසස්තෙහි දිවැස් ඇතියවුන්ගෙන් අගතැන් පත් වූවෝ අනුරුද්ධ තෙරුන් වහන්සේය. උන් වහන්සේ පදුමුත්තර බුදුරදුන් හමුවේ දී ධනවත් මනුෂ්‍යයෙක් ව සිට බුදුරදුන් ප්‍රමුඛ මහාසංඝයාට සතියක් මහදන් දී අවසාන දිනයේ පිරිවර සහිත තථාගතයන් වහන්සේට වටිනා වස්ත්‍ර ද පුද දිවැස් ඇතියවුන්ගෙන් අග්‍රස්ථානය පැතුහ. පදුමුත්තර බුදුරදුන් පිරිනිවීමෙන් ඒ ධනවතා මහා සංඝයා වහන්සේ වෙත එළඹ "දිවැස් ලැබීමට කළ යුත්තේ කිමද" යි ඇසීය. "උපාසකය, එය සඳහා ප්‍රදීපදනය දෙන්නට වටනේය" යි සංඝයා වහන්සේ වදළහ. ඔහු යහපතැයි ගිවිස පදුමුත්තර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතු පිහිටවා කළ සත් යොදුන් ස්වර්ණ චෛත්‍යය වෙත දහස බැගින් පහන් දූල්විය හැකි පහන් ගස් දහසක් කරවීය. ඒවා ළඟට කුඩා වූද ඒවා ළඟට තවත් කුඩා වූද දහස් ගණන් පහන් ගස් කරවීය. එසේ කොට මහා පහන් පූජාවක් කෙළේය. ඉන් කල්ප ලක්ෂයකට පසු නැවත ද හෙතෙමේ කාශ්‍යප බුද්ධ කාලයේ බරණැස් නුවර පොහොසත් පවුලක ඉපද බොහෝ රන් තැටි සාදවා ගිතෙල් පුරවා මැද සකුරු කැටය බැගින් ද තබා ඒ තැටි එකින් එකට ගැටෙන පරිදි කාශ්‍යප බුදුන්ගේ එක් යොදුන් ස්වර්ණ චෛත්‍යය වටා තබා විශාල රන් තැටියක් කරවා එහි පහන් වැටි දහසක් තබා දල්වා හිස මත තබා චෛත්‍යය වටා සර්ව රාත්‍රියේ ම ඇවිදීමින් මහා පහන් පූජාවක් කෙළේ ය.

පඤ්චදීපිකා හික්ෂුණීන් වහන්සේ

කල්ප ලක්ෂයකට පෙර අතීතයේ එක් කපෙක හංසවතී නගරයේ ආරාමයෙන් ආරාමය වන්දනාවේ ඇවිදින කාන්තාවක් වූවාය. ඕ එක් මාසේපෝය දිනයක එක් බෝධි වාක්ෂයක් වෙතට පැමිණ එහි සිත පහද බෝධිමූලයේ හිඳගත්තා ය. ඕ ඉතා ගෞරවයෙන් දොහොත් මුදුනේ තබා බෝ රුකට වැදගෙන මහත් සොම්නසින් "ඉදින් බුදුරජාණන් වහන්සේ අනන්ත ගුණ ඇති

සේක් නම්, අසම අප්‍රතිප්‍රද්ගල වූ සේක් නම්, මේ බෝධිත් වහන්සේ ප්‍රාතිභායාසීයක් දක්වන සේක්වා, මේ බෝධිත් වහන්සේ දිලිසෙත්වා” යි සිතුවා ය. එකෙකෙහි බෝ රුක දිලිසිණ. සියලු බෝ රුක ස්වර්ණ වර්ණ විය. සෑම තැන ම ආලෝකය පැතිරිණ. ඒ ප්‍රාතිභායාසීයෙන් අතිශයින් සොම්නසට පත් ඕ තොමෝ සතියක් ම බෝ රුක මුල විසුවාය. සත්වන දින රාත්‍රියෙහි පූජාසනය මත පහන් පසක් දැල්වුවාය. ඒ පහන් පසුදින හිර උදවන තෙක් ම දැල්විණ.

පසු කාලයේ ඕ කල්‍රිය කොට තව්තිසා දෙව්ලොව උපන්නා ය. ඇට එහි සැටයොදුන් උස තිස්සොදුන් පළල පඤ්චදීපිකා නම් විමානායක් පහළ විය. එහි ගණනක් නැති පහන් දැල්වෙන්නේ ය. ඇයට දක්නට කැමති උඩ යට සරස ඇති සියල්ල ඇසට පෙනෙන්නේය. ගස්වලින් පර්වතවලින් ඇයට ආවරණයක් නො වන්නේ ය. ඒ පිනෙන් ම ඕ අසුවරක දෙව්‍රදුන් ගේ බිසව වූවාය. සියවරක සක්විති රජුන්ගේ මෙහෙසිය වූවා ය. උපනුපත් සෑම තැන ම ඇය පිණිස දහස් ගණන් පහන් දැල්විණි. ඕ මෙසේ දෙව් මිනිස් දෙ ගතියෙහි කල්ප ලක්ෂයක් සම්පත් විද අන්තිම ජාතියේ අප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සස්තෙහි පැවිදිව සත් හවුරුදු වියෙහි ම සව් කෙලෙසුන් නසා රහත් වූවා ය. සත් හවුරුදු වියෙහි ම ඕ උපසම්පදව ද ලැබුවාය. ඇය වසන සෑම තැන ම ඇය උදෙසා පහන් පසක් දැල්විණ.

සතසහස්සිතො කප්පෙ යං දීපමද්දිං තද,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි පඤ්චදීපානිදං එලං.

මේ පඤ්චදීපිකා ස්ථවිරියගේ ප්‍රකාශනයකි. මෙයින් කල්ප ලක්ෂයකට පෙර ඒ කාලයේ මම යම් ප්‍රදීප දානයක් දුන්නෙමිද එතැන් පටන් මේ වනතුරු දුර්ගතියකට නො පැමිණියෙමි. මේ ප්‍රදීප පස පිදීමේ අනුසස්ස යනු එහි තේරුම ය. (ආපදන පාළියෙන්)

සුවඳ පූජාවේ අනුසස්

දුමක් වශයෙන් ද, වතුරක් තෙලක් කල්කයක් වූර්ණයක් වශයෙන් ද, සුවඳ පූජා කළ හැකි ය. සඳුන් කපුරු මල් ආදී සුවඳ ඇති ද්‍රව්‍යයන් ද සුගන්ධ පූජාවක් වශයෙන් පිදිය හැකි ය. සුවඳ

පුජාවෙහි විශේෂ ආනිසංසයක් වශයෙන් කිය යුත්තේ උපතූපත් ජාතියේ අන්‍යයන්ට ප්‍රිය පුද්ගලයකු වීමය.

සිද්ධාර්ථ නම් බුදුරදුන් විසූ කුටියට සුවඳ දුම් දුන් පින්වතෙක් ඒ පිනෙන් කල්ප අනුසතරක් දෙවිමිනිස් දෙගහියෙහි බොහෝ සැප ලබා අප බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ විසූ කාලයේ මිනිස්ලොව ඉපද බුදුසස්නෙහි පැවිදිව සිටුවිලිසිඹියාපත් මහරහත් නමක් වී සසර දුකින් මිදී නිර්වාණ පුරයට පැමිණි උන්වහන්සේ ධූපදයකස්ථවීර නම් වූහ.

“යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
සබ්බේසම්පි පියො හොමි ධූපදනස්සිදං ඵලං

වතුනවුතිතො කප්පෙ යං ධූපමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි ධූපදනස්සිදං ඵලං

මේ ධූපදයක රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශනයෙකි. මම යම්යම් ජාතියක උපන්නෙමි ද දෙවි වූ ද මිනිස් වූ ද සෑම ජාතියේ ම සැමට ම ප්‍රිය වූයෙමි. එය ධූපදානයේ ඵලය ය. මේ කපින් සිව් අනුවන කපෙහි යම් ධූපදනයක් කෙළෙමි ද එතැන් පටන් මේ වන තෙක් දුර්ගතියට නො ගියෙමි. මේ ධූපදනයේ ඵලය ය යනු එහි තේරුම ය. (ආපදන පාළියෙන්)

පන් පිදීමේ අනුසස්

මෙයින් අනු එක්වන කපෙහි බන්දුමතී නගරයෙහි වතුර ඇඳ දීමෙන් පවුල රකින දුගී කතක් වූවාය. එකල එහි බුදුරදුන් ඇත ද මහ සගන ඇත ද දිළිඳු වූ ඇයට දන් දීමට කිසි වස්තුවක් නො තිබිණ. එබැවින් ඕ පහන් සිතින් විභාරයෙහි පැන් තැබීම කළාය. ඕ තොමෝ මරණින් මතු ඒ පිනෙන් තව්තිසා දෙවිලොව දෙවිවිමනක දහසක් දෙවගනන්ට ප්‍රධානව උපන්නාය. ඕ ආයුෂයෙන් ද, රූපශෝභාවෙන් ද, සැපයෙන් ද, පිරිවරින් ද, ආධිපත්‍යයෙන් ද, රූපයෙන් ද, ශබ්දයෙන් ද, ගන්ධයෙන් ද, රසයෙන් ද, ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෙන් ද යන කරුණු දසයෙන් අත් දෙවගනන් ඉක්ම සිටියා ය. සසර සැරිසරන්නා වූ ඕ ඒ පිනෙන් පනස් වරෙක දෙවි රජුන්ගේ මෙහෙසිය වූවා ය. විසිවරෙක

සක්විති රජුන්ගේ මෙහෙසිය වූවා ය. අනු එක් කපක් මුළුල්ලෙහි දේවමනුෂ්‍ය දෙගතිය හැර අන් ගතියකට නො ගියාය. අහසෙහි වුව ද කඳුමුදුනක දී වුව ද පැන් වුවමනා වෙනහොත් ඇයට සැණෙකින් පැන් ලැබෙන්නේ ය. ඇගේ ශරීරයට කිසි විටෙක උෂ්ණයෙන් පීඩාවක් නො වීය. ඕ මෙසේ දීර්ඝ කාලයක් ඒ පිනෙන් දෙවිමිනිස් සුව විඳ අප බුදුන් කල මිනිස් ලොව ඉපද පැවිදිව සවි කෙලෙසුන් නසා රහත් ව නිවන් පුරයට පිවිසියා ය. ඕ බුදුසස්නෙහි උදකදයිකා ථෙරී යන නමින් ප්‍රසිද්ධ වූවා ය.

එකනවුතියො කප්පෙ යං දකං අදදිං තද දුග්ගතිං නාහිජානාමි දකදනස්සිදං එලං

මේ ඒ ස්ථවිරියගේ ප්‍රකාශනයෙකි.

මෙයින් එක් අනුවන කපෙහි යම් ජලය දීමක් කෙලෙමිද ඒ හේතුවෙන් මේ වනතෙක් කිසි විටෙක දුර්ගතියට නො පැමිණියෙමි. මෙය උදකදනයේ පලය ය යනු එහි තේරුම ය. (අපදාන පාලියෙන්)

පැන් පුජා කළ දැයිකයක්

එක් සමයෙකහි අප භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මහත් වූ බික් සඟන හා කොසොල් රට සැරි සරන සේක් ථුන නම් බමුණු ගම වෙත වැඩම කළ සේක. "ඉමණ ගෞතමයෝ ඔවුන්ගේ ගම සමීපයට පැමිණියහ" යන පුවත එහි වෙසෙන බමුණන් අතර පැතිර ගියේය. එහි වෙසෙන බ්‍රාහ්මණයෝ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකයෝ ය. මසුරෝ ය. බුදුරදුන් කෙරෙහි අප්‍රසන්නයෝ ය. ඔවුහු "ඉමණ ගෞතමයන් අප ගමට පැමිණ ඔවුන්ගේ දහම මෙහි පැතිර වුවහොත් මේ ජන සමූහයා ඔවුන්ගේ කීම පිළිගන්නෝ ය. ඉන්පසු අප ගේ බ්‍රාහ්මණ ධර්මයට මෙහි තැනක් තැනි වන්නේය" යි බියවී බුදුරදුන් ගමට ආතුළ විය නොහෙනු පිණිස තැන තැන ගං ඉවුරෙහි තුබූ යාත්‍රාවන් ඉවත් කරවූහ. ඒදඬු බිඳ දූමුහ. පැන්හල් තැනි කළහ. වාසය කළ හැකි ශාලා තැනි කළහ. එක් ලිඳක් ඉතිරි කොට අන් සියලු ළිං වසා දූමුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ විප්‍රකාරය දක අහස් ගමනින් ගඟින් එතරව ක්‍රමයෙන් බමුණු ගමට වැඩ මාර්ගයෙන් ඉවත්ව එක්තරා ගසක සෙවනෙහි බික්සඟන පිරිවරා වැඩ හුන් සේක.

පැන් ගෙන යන්නාවූ බොහෝ ස්ත්‍රීහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙන් එමඟින් පැන් ගෙන ගියෝ ය. කලින් ම එගම බ්‍රාහ්මණයන් ශ්‍රමණ ගෞතමයන් එන කල්හි කිසිවකු පෙර ගමන් කිරීම් ආදියෙන් ඔවුනට කිසිදු සැලකිල්ලක් නො කළ යුතුය, ගෙවලට පැමිණියත් ඔවුන්ගේ ශ්‍රාවකයනට වතුර ටිකකුදු නො දිය යුතුය යි කතිකා කරගෙන තිබූ බැවින් බුදුන් වහන්සේ සමීපයෙන් පැන් කළ ගෙන ගමන් කළ ස්ත්‍රීහු තථාගතයන් වහන්සේ ගැන සැලකිල්ලක් නො දැක්වූහ. ඔවුන් අතුරෙන් එක් බ්‍රාහ්මණයකුගේ දශියක් පැන් කළයක් ගෙන යන්නී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිවරා වැඩ සිටින බොහෝ හික්‍ෂුන් ගමන් විඩාවෙන් පිපාසිතව සිටිනා බව පෙනී "ශ්‍රමණ ගෞතමයනට හෝ ඔවුන්ගේ ශ්‍රාවකයන්ට සැලකිලි නො කිරීමට ගමෙහි බමුණෝ කතිකා කරගෙන සිටින්නාහ. එහෙත් මෙබඳු පුණ්‍යක්ෂේත්‍රයක් ලැබ පැන් ටිකක්වත් පිළිගන්වා පිනක් කර නො ගතහොත් කවද මම මේ දුඃඛ ජීවිකාවෙන් මිදෙන්නෙමි ද" යි සිතා "මාගේ ස්වාමියා හා ගම්වැසියෝ මට කරන දඬුවමක් කෙරෙත්වා, මම මේ පුණ්‍යක්ෂේත්‍රයෙහි පාතීය දනයක් දෙමි" ය යි අන්‍ය ස්ත්‍රීන් විසින් වළක්වත්දී ම ජීවිතාපේක්ෂාව හැර හිස තැබූ පැන් කළය ගෙන බිම තබා තථාගතයන් වහන්සේට පසඟ පිහිටුවා වැද පැන් පිළිගන්නා සේ යාඥා කළා ය.

එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ ඇයට අනුග්‍රහ පිණිස පැන් පෙරහා අත්පා සිසිල් කොට පැන් බීම ද කළ සේක. කළයෙහි පැන් මදකුදු අඩු නො වීය. ඕ තොමෝ ඒ ප්‍රාතිභායෑය දක ඉමහත් ප්‍රීතියට පැමිණ හික්‍ෂුවකට ද පැන් පිළිගැන්වූවාය. ඒ හික්‍ෂුව ද පැන් පෙරහා ගෙන අත්පා සිසිල් කර පානය ද කෙළේ ය. කළයේ පැන් තිබූ පරිදි ම පිරි තිබිණ. ඇ එසේ සියලු ම හික්‍ෂුන්ට පැන් පිළිගැන්වූවාය. පැන් කළය පළමු සේ ම පිරි තිබිණ. ඕ තොමෝ අතිශය ප්‍රීතියෙන් පැන් කළය හිස තබා නිවස බලා ගියා ය. තමාගේ දශිය බුදුරදුන් ඇතුළු මහ සඟනට පැන් පිළිගැන්වූ බව ඇසූ බ්‍රාහ්මණයා "මෑ ගම්වැසියන්ගේ කතිකාව බිඳ මට ද අවනම්බු කළාය" යි කිපී බිම පෙරළා ඇයට අතින් පයින් පහර දිණ. බමුණාගේ ප්‍රහාරයෙන් දාසිය මිය ගොස්, පැන් පූජා කිරීමේ පින් බලයෙන් තවතිසා දෙවිලොව උපන්නා ය. ඇයට

එහි කල්පවිච්ඡේදයක් සහිත අත්‍යවශ්‍යතාවයක් පහළ විය. විමන වටා රිදීවත් වැලිකලා ඇති නිල් මැණික් කඳක් බඳු ජලය ගලායන රමණීය ගංගාවක් පහළ විය. විමනය ඉදිරිපස පඤ්චවර්ණ පද්ම සමූහයක් ඇති මහා පොකුණක් පහළ විය. එහි ස්වර්ණ නොකාවක් ද පහළ විය. ඔ එහි දිව්‍ය සම්පත් විදිමින් විසුවා ය.

තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් අමතා "ආනන්දය. ළිඳට ගොස් මා හට පැන් ගෙන එව"යි වදාළ සේක. "ස්වාමීනි, මෙගම බමුණන් ළිඳ දූෂණය කොට ඇත්තේය. එබැවින් පැන් නොගත හැකිය"යි ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ සැළ කළහ. දෙවනුව ද තුන්වනුව ද තථාගතයන් වහන්සේ පැන් ගෙන එන්නට වදාළහ. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙන ළිඳ කරා ගියහ. උන් වහන්සේ ගිය කල්හි පැනින් පිරි ළිඳ උතුරා යන්නට විය. ළිඳෙහි වූ විපොකු පිදුරු ආදී සියල්ල පාවී ගොස් ජලය පිරිසිදු විය. එයින් ගලා යන ජලයෙන් ගමෙහි පහත් තැන් යට වන්නට විය. ඒ ප්‍රාතිභායඛීය දුටු බමුණෝ මුළු ගම ම ජලයෙන් යට වී යනු ඇතැයි බිය වී තථාගතයන් වහන්සේගේ ම පිහිට සොයා උන්වහන්සේ වෙත වහා අවුත් ඤාණ කරවා ගත්හ. එකෙණෙහි ජලය අතුරුදහන් විය. ඔවුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට හා සංඝයාට වාසස්ථාන පිළියෙළ කර දී පසු දින දහයට ද ආරාධනා කළහ. පසුදින බුදුරදුන් ඇතුළු සඟනට දන් දී ඔවුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණ හිඳගත්හ.

එකෙණෙහි දෙවගන ද තමාගේ සම්පත්තිය බලා ඉමහත් සොම්නසට පැමිණ ඒ මහත් වූ සම්පත්තිය ලැබීමේ හේතුව විමසන්නී ඒ පැන් පිදීමේ පින බව දැන මහත් සතුටට පැමිණ "දැන් ම මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ගොස් උන්වහන්සේ වදිමි. මනාකොට පිළිපත්තවුන්ට කරන ස්වල්ප වූ ද සත්කාරයෙන් මහත් සම්පත් ලැබෙන බවට මිනිස් ලොවට ප්‍රකාශ ද කරන්නෙමි" යි අප්පරා දහස හා විමානයන් සමග තථාගතයන් වහන්සේ වෙත පැමිණ උන්වහන්සේට වැන්ද ය. තථාගතයන් වහන්සේ ඇගෙන් ම ප්‍රශ්න කර මහ ජනයාට ඇය හඳුන්වා දී ධර්මදේශනා කළ සේක. දෙවගන දහම අසා සෝවාන් ඵලයට පැමිණියාය. පැමිණි පිරිසට ද ධර්ම දේශනාව සාර්ථක විය. (විමන වසඤ්චෙන් ගන්නා ලදී. එහි නාවාවිමාන නමින් මෙය දැක්වේ.)

ගිලන්පස පුජාවේ අනුසස්

අම්බපානාදි අෂ්ටපානත්, එවාට සමාන වන දෙහි දෙඩම් ආදියෙන් කරන පාන වර්ගත්, වෙඬරු ගිතෙල් සීනි සුකිරි සීනිබෝල පැණි සකුරු මී පැණි තලතෙල් යන මේවාත්, සියලු ම බෙහෙත් වර්ගත් ගිලන්පස වශයෙන් පිදිය හැකි ය.

අම්බපාන - ජම්බුපාන - වෝවපාන - මෝවපාන - මධුපාන - මුද්දිකපාන - සාලුකපාන - එරුසකපාන යන මේ අට අෂ්ටපාන නම් වේ. මේ පාන වර්ග සෑදිය යුත්තේ ඇල් දියෙනි. තම්බා සෑදුවහොත් විකාලයෙහි කැප නොවේ. ඇතැම් සෑදූනැවත්හු අෂ්ටපානය ම සාද පුජා කෙරෙති. අඹ, ජම්බු, අටිකෙසෙල්, ඇට නැති කෙසෙල්, අමු මුදුප්පලම්, වියලි මුදුප්පලම්, ඕලුගෙඩි, කටුගෙඩි යන මේවායින් අෂ්ටපානය සාදනු ලැබේ.

පිළිත්දවච්ඡ තෙරුන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේ ගිලන් පස පිදීමෙන් අනුසස් දශයක් ලැබූ බව මෙසේ ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ ය.

හෙසජ්ජං සුගතෙ දත්වා සංසෙ ගණවරුත්තමෙ
දසානිසංසෙ අනුභොමි කම්මානුවච්ඡවිකෙ මම,

ආයුවා බලවා ධීරො වණ්ණවා යසවා සුඛී,
අනුපද්දවො අනීතී ව හොමි අපචිතො සද
න මෙ පියවියොගොත්ථී තස්ස නිස්සන්දතො මම.

(ආපදන පාළි)

ආනිසංස දශය නම් ආයුෂය, ශරීර ශක්තිය, නුවණ, ශරීරයේ යහපත් පැහැය, පිරිවර, සැපය, උපද්‍රව නැති බව, ගොවිතැන් පාලුවීම් ආදී ව්‍යසන නැති බව, ගරු බුහුමන් ලැබීම, ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන් නොවීම යන මේවාය.

බුද්ධවර්ම මුදලාලි

දඹදිව පාටලීපුත්‍ර නගරයෙහි බුද්ධවර්ම නැමැති වෙළෙන්දෙක් විය. ගැල්වල බඩු ඵට්ඨාගෙන වෙළඳාමෙහි ඇවිදින්නා වූ ඔහුට එක් වරෙක හික්කු සංඝයා පිරිවරා සත්ත්වයනට

සගමොක් මඟ පහද දෙමින් සත්ත්වයන් සසර කතරින් එතර කරවමින් දනවි සැරිසරන්නා වූ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ හමු වූහ. ඔහු දිලිසෙන රන් පහන් ගසක් සේ බබලමින් බික්සගන පිරිවරා හැසිරෙන තථාගතයන් වහන්සේ දෑක ඉමහත් ප්‍රීතියට පැමිණ උන්වහන්සේ වෙත එළඹ, වැඳ, බුදුවරුන්ගේ සිරිත් නොදන්නා බැවින් සවස් කාලයේ බතින් නිමන්ත්‍රණය කෙළේය. "බුදුවරයෝ විකාලයෙහි ආහාර නො වළඳන්නාහ"යි තථාගතයන් වහන්සේ වදළ සේක. වෙළඳ තෙමේ "හිමියෙනි! තථාගතයන් වහන්සේ විකාලයෙහි කුමක් වළඳන සේක්ද"යි ඇසී ය. ඔහුගේ පිළිවිසීම නිසා "අම්බපානය - ජම්බුපානය - වෝචපානය - මෝචපානය - එරාජකපානය - මධුපානය - මුද්දිකපානය - සාඵකපානය යන මේවා විකාලයෙහි කැපවන්නේය"යි තථාගතයන් වහන්සේ වදළ සේක. වෙළඳ තෙමේ සකුරුවලින් යුක්ත කොට මුද්‍රිකපානයක් පිළියෙල කර තථාගතයන් වහන්සේ ඇතුළු මහසගනට පිළිගැන්වීය. එය පිළිගෙන වළඳා ඔහුට දහම් දෙසා තථාගතයන් වහන්සේ වාරිකාවෙහි වැඩම කළ සේක.

වෙළඳ තෙමේ අන් වෙළඳුන් හා ඒ ඒ ජනපදයන්හි වෙළඳාමෙහි ඇවිදින්නේ මහාවත්තනිය නම් කාන්තාරයට පැමිණියේය. එහිදී ඔවුන් ගෙනගිය පැන් අවසන් විය. පැන් ලැබිය හැකි තැනක් කාන්තාරයෙහි නොවිණ. මිනිසුන්ට හා ගවයන්ට පිපාසාව සන්සිඳවා ගැනීමට ක්‍රමයක් නැති විය. ගිලන්පස දානය දුන් වෙළෙන්ද පිපාසයෙන් එකින් එක කරත්තවල පැන් විමසමින් ඇවිද්දේ ය. එක් කරත්තයක මිනිස්සු ඔහු දෑක කරුණාවෙන් අමතා "මේ සැළියේ පැන් ස්වල්පයක් ඇත. එය පානය කරව"යි කීහ. ඔහු එයින් ගෙන පැන් පිය. ඔහුට එහි රසය මුද්‍රික පානයෙහි රසය මෙන් දැනිණ. ඔහු එද මා සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට මුද්‍රිකපානය පිළිගැන්වීමේ අනුසස අද පැමිණියේ වනැයි සිතා පුදුමයට පැමිණ සැළිය විවෘත කර බැලීය. සැළිය මුද්‍රික පානයෙන් පිරී තිබිණ. ඔහු එයින් ඕජාවක් වූ රසවත් වූ මිදි පැන් බඩ පුරා බී පැන් බීමට එන ලෙස සෙස්සන්නට ද හඬනඟා කීය. සැම දෙන ම පැමිණ රිසි සේ මිදිපැන් බී මහත් පුදුමයට පැමිණියෝය. වෙළඳ තෙමේ ඔවුන්ට බුදුරජුන්ගේ අනුසස හා බුදුන් පිදීමේ අනුසස ද වර්ණනා කෙළේ ය. ගවයන් සහිත සැමදෙන ඇති පමණ

පානය කෙළේ ද මිදිපැන් සැලිය හිස් නොවිණ. ඒ ප්‍රාතිභායායීයෙන් භාගාවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අතිශයින් ප්‍රසන්න වූ වෙළඳ තෙමේ වෙළඳාම අවසන් වූ පසු "බුදුරජාණන් වහන්සේ දක ම සිය නිවසට යෙමි"යි රජගහනුවර වේඵවනාරාමයට ගොස් බුදුන් වහන්සේ දක වැඳ පිළිසඳර කතා කරනුයේ ගිලන්පස දනයෙන් ලද අනුසසත් සිදු වූ ප්‍රාතිභායායීයත් තථාගතයන් වහන්සේට සැළ කෙළේය. තථාගතයන් වහන්සේ ඔහුට දහම් දෙසූහ. වඩාත් පැහැදුණා වූ වෙළෙඳ තැන බුදුරදුන්ට ආරාධනා කර පසුදින මහා දානයක් දී සිය නිවෙස බලා පිටත් විය. ඉන්පසු ද දනාදි පින්කම් කළා වූ හෙතෙමේ මරණින් මතු දෙව්ලොව දෙළොස් යොදුන් රන්විමනක උපන්නේය. ඒ විමනෙහි තැනින් තැන දිව්‍යමුද්‍රිකපානයෙන් පිරුණු රත්තමය භාජන පිහිටියේය. (රසවාහිනියෙන්)

ආහාර පිදීමේ අනුසස්

අතිත කර්ම බලයෙන් සත්ත්වයා උපදී. පළමුවෙන් උපත ලබා දීමට මිස ඉදිරියට ඒ සත්ත්වයාගේ ජීවිතය පැවැත්වීමට කර්මය සමත් නොවේ. සත්ත්වයාගේ ජීවිතය ඉපදීමෙන් පසු ඉදිරියට කලක් පවත්නේ ආහාරයේ බලයෙනි. ආහාර නො ලද හොත් දිවිය නො පවතී. එබැවින් ජීවිතය ඉදිරියට පැවැතීමට උපකාර වන ආහාර දීම ජීවිතය හෙවත් ආයුෂ්‍යය දීමක් වේ. ආහාර පිදීම ආයුෂ්‍ය පිදීමක් වේ. කොතරම් රූප ශෝභාව ඇතියකුට වුව ද ආහාර හිඟ වුවහොත් එය නැති වී විරූප වේ. රූපශෝභාව ඇතිවීමට පැවතීමට හොඳ ආහාර වුවමනා ය. එබැවින් රූප ශෝභාව ඇතිවීමට පැවතීමට හේතු වන ආහාර දීම, පිදීම ශරීර වර්ණය දීමක්, පිදීමක් වේ. නිරාහාරව ක්ලාන්තව සිටින්නකුට අන් කුමක් ඇත ද සැපයක් නැත. සාගින්න නිවා ගැනීමට පමණක් නොව අන් ක්‍රමවලින් සැප ලැබිය හැකි වීමටත් ආහාර ලැබිය යුතුය. එබැවින් ආහාරය දීම සැපය දීමකි. ආහාරය පිදීම සැපය පිදීමකි. ආහාර නො ලැබ ගිය හොත් අනිකක් කිරීමට තබා තමාගේ ශරීරය එහා මෙහා ගෙන යාමට පමණුවත් ශක්තියක් ඉතිරි නොවේ. ශක්තිය ලැබෙන්නේ ආහාරයෙනි. එබැවින් ආහාර දානය ශක්තිය දීමක් වේ. ආහාර පූජාව ශක්තිය පූජාවක් වේ. ආහාර හිඟව ලේ මස් වියළී ඉන්ද්‍රිය දුබල වුවහොත් ප්‍රඥාව

නැතිවේ. ප්‍රඥාව ඇතිවීමටත් ආහාර ලැබිය යුතු ය. එබැවින් ආහාර දනය ආහාර පුජාව ප්‍රඥා දානයක් ප්‍රඥා පුජාවක් ද වේ. ආයුෂ්‍ය - ශරීර වර්ණය - සැපය - ශරීර ශක්තිය - ප්‍රඥාව යන කරුණු පස සත්ත්වයනට ඉතා උසස් කරුණු පසෙකි. එබැවින් ඒවා ලැබීමට හේතුවන ආහාර දනය ආහාර පුජාව උසස් දනයක් උසස් පුජාවක් වේ. එය උසස් පිනක් වේ.

“ආයුදෙ බලදෙ ධීරො වණ්ණදෙ පටිභාණදෙ,
 සුඛස්ස දතා මොධාවි සුඛං සො අධිගච්ඡති,
 ආයුං දත්වා බලං වණ්ණං සුඛං ච පටිභාණකං,
 දීඝායු යසවා හොති යත්ථ යත්ථුපපජ්ජති.

(අංගුත්තර පංචක නිපාත)

“අයුෂ්‍ය දෙන්නා වූ ශරීර බලය දෙන්නා වූ ශරීර පැහැය දෙන්නා වූ නුවණ දෙන්නා වූ සැප දෙන්නා වූ නුවණැති හෙතෙමේ සැපය ලබන්නේ ය.

ආයුෂ්‍ය ශරීර ශක්තිය රූප ශෝභාව සැපය ප්‍රඥාව යන මේවා දී යම් යම් තැනක උපදී නම් ඒ ඒ තැන දීර්ඝායු ඇත්තේ ද පිරිවර ඇත්තේ ද වේ” ය යනු ගාථාවල තේරුමය.

මල්ලිකා දේවි

සැවැත් නුවර එක් මල්කරුවකුට සොළොස් හවුරුදු වියට පැමිණි රුමක් දුවක් වූවා ය. දිනක් ඕ තලප ගුලි තුනක් පැසෙහි ලාගෙන තවත් දූරියන් හා එක්ව මල්වත්ත බලා ගියා ය. එදින සංඝයා පිරිවරා පිඬු පිණිස සැවැත් නුවරට වඩනා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇයට අතරමගදී හමුවූහ. බුදුරදුනට පිදීමට අනිකක් නැත්තා වූ ඕ තමා ගෙන යමින් සිටි තලප ගුලි තුන තථාගතයන් වහන්සේට පිළිගැන්වූවා ය. තථාගතයන් වහන්සේ ඇගේ පුජාව පාත්‍රය එලවා පිළිගත් සේක. ඕ උන් වහන්සේ ගේ පා වැඳ බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතියෙන් තථාගතයන් වහන්සේ දෙස බලා සිටියා ය. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ ඇය දෙස බලා සිනා පහළ කළ සේක. බුදුවරයෝ විශේෂ කරුණකට මිස සාමාන්‍ය මිනිසුන් මෙන් අකාරණයෙන් සිනා පහළ නො කරන සේක. එබැවින්

අනඳ තෙරණුවෝ සිනා පහළ කිරීමේ කරුණ තථාගතයන් වහන්සේ ගෙන් විවෘත. "ආනන්දය! මේ කුමරිය තලප පුජාකිරීමේ පිනෙන් අද ම කොසොල් රජුගේ අග මෙහෙසිය වන්නීය"යි තථාගතයන් වහන්සේ වදළන.

කුමාරිකාව උයනට ගොස් මිහිරි ගී ගයමින් එහි උන්නා ය. එදින ම කොසොල් රජ අජාසත් රජු හා යුදකොට පැරදී අසකු පිටින් පලායන්නේ උයන සමීපයේ දී ඇගේ ගී නඬ ඇසී අසු උයනට යැවීමේ ය. කුමාරිකාව සෙසු දූරියන් සේ බිය වී පලා නො ගොස් නො බා රජු ඉදිරියට ගොස් අසුගේ රැහැන අල්ලා ගත්තා ය. රජ අසු පිට හිඳ ම සැමියකු ඇති නැති බව විවාරා සැමියකු නැති බව දැන අසු පිටින් බැස ඇගේ උකුලෙහි හිස තබා මඳ වේලාවක් හිඳ විඩා සන්සිඳවා ගෙන ඇය ද අසු පිට නංවා බලකාය හා නගරයට පිවිස ඇය ඇගේ නිවසෙහි රඳවා රජ මැදුරට පිවිස සවස් කාලයේ රථයක් යවා මහත් සන්කාරයෙන් සම්මානයෙන් ඇය ගෙන්වා රුවන් රැසක සිටුවා අභිෂේක කරවා අග මෙහෙසිය කර ගත්තේ ය. මී රජුට අතිශයින් ප්‍රිය වූවා ය.

(ජාතකවිද්වතුන් සත්කතනිපාතයෙන්)

කැඳ පිදීමේ අනුසස්

කැඳ වනාහි ආහාරයක් ද වන බෙහෙතක් ද වන මනුෂ්‍ය ශරීරයට ඉතා හොඳ දෙයකි. ආයුෂ්‍ය වර්ණය සැපය බලය නුවණය යන හෝඡනයෙන් ලැබෙන අනුසස් පස කැඳෙන් ද ලැබේ. සාගින්න සන්සිදීම, පිපාසාව සන්සිදීම, වාතය අනුලෝම වීම, ආමාශය පිරිසිදු වීම, නො පැසී ඉතිරි වූ ආහාර පැසීම යන අනුසස් පස ද කැඳෙන් ලැබේ. එම අනුසස් කැඳ වැළඳීමෙන් ලැබෙන අනුසස් ය.

"දස ඉමේ බ්‍රහ්මණ! ආනිසංසා යාගුයා. යාගුං දෙන්තො ආයුං දෙති. වණණං දෙති, සුඛං දෙති, බලං දෙති, පටිහාණං දෙති, යාගු පීතා බුදුං පටිහන්ති, පිපාසං පටිවිනොදෙති, වාතා අනුලොමෙති, වත්ථීං සොධෙති, අමාවසෙසං පාවෙති, ඉමෙ බො බ්‍රහ්මණ දසානිසංසා යාගුයා."

(මහාවග්ගපාළි භේසජ්ජකඛන්ධක)

මෙසේ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉහත කී යාගුවෙහි අනුසස් දසය වදරා ඇත්තේ ය. දසානිසංසයක් ඇති බැවින් ශරීරයට ඉතා යහපත් වන කැඳ සුදුසු අවස්ථාවන්හි සිල්වත් ගුණවත් උතුමන්ට පිදීම බොහෝ අනුසස් ලැබෙන පින්කමෙකි.

යාගුදයක තෙරුන් වහන්සේ

මෙයින් කප් තිස් දහසකට පෙර එක් මිනිසෙක් මාර්ගෝපකරණ රැගෙන ගමනක් යන්නේ ගඟක් ගලා තිබූ බැවින් ගමක එක් විහාරස්ථානයක නැවතීණ. එහි වෙසෙන හික්කුන්ට ද ගඟ ගලා ඇති බැවින් පිඬු පිණිස යා නො හැකි විය. ඒ මිනිසා පහන් සිතින් තමාගේ සහල් වලින් කැඳක් පිස, ඒ හික්කුන්ට පිළිගැන්වී ය. ඒ පිනෙන් ඔහු දීර්ඝ කාලයක් දෙව මිනිස් දෙගතියෙහි සැප වීද අප බුදුන් කල කුලගෙයක ඉපිද පැවිදි වීමට හිසකේ කපද්දී ම සවි කෙලෙසුන් නසා රහත් විය. ඒ තෙරුන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශනයක් මෙසේ ය.

"යාගුං සංසස්ස දත්වාන පුඤ්ඤකඛෙන්තෙ අනුත්තරෙ
පඤ්චානිසංසෙ අනුභොමී අහො යාගු සුයිට්ඨතා.
අබ්බාධිතා රූපවතා ධිප්පං ධම්මනිසන්තිතා,
ලාහිතා අත්තපානස්ස ආයු පඤ්චමකං මම.
තිංස කප්පසහස්සමිහි යං දනමදදිං තද,
දුග්ගතිං නාහිජානාමී යාගුදනස්සිදං එලං.

(අපදන පාළියෙන්)

තේරුම :

අනුත්තර පුනර්ජන්මයෙහි සංඝයාහට කැඳ දී පඤ්චානිසංසයක් අනුභව කරමි. යාගුදනයේ යහපත් බව ආශ්වයඨිය ය.

නිරෝග බව, රූප ශෝභාව, වහා ධර්මය තේරුම් ගැනීමේ සමත් බව, අඩුවක් නැතිව ආහාරපාන ලැබීම, දීර්ඝායුෂ්ක බව යන මේ පස යාගුදනයේ ආනිසංසයෝ ය.

කල්ප තිස් දහසකට පෙර එකල යම් දනයක් දුනිමි ද ඒ හේතුවෙන් මෙතෙක් දුර්ගතිය නො දනිමි. මෙය යාගු දනයේ ඵලය ය.

කොඩි පුජාවේ අනුසස්

බුද්ධාදි උත්තමයන්ට ගරු කිරීම් වශයෙනුත්, පූජා වශයෙනුත් මාර්ගවල හා දගැබ් මහබෝ ප්‍රතිමා ගෘහ පිහිටි තැන්වලත් සැදහැවත්හු කොඩි එල්ලති. කොඩි ඔසවති. කොඩිය දර්ශනීය ජනප්‍රිය වස්තුවෙකි. එබැවින් කොඩි පූජාවෙන් ලැබෙන පින විශේෂයෙන් උපනුපන් තැන උසස් පුද්ගලයන් වීමටත්, ජනප්‍රිය පුද්ගලයන් වීමටත් හේතුවන බව කිව යුතුය.

උපවාහ තෙරුන් වහන්සේ

මෙයින් කල්ප ලක්ෂයකින් පූර්වයෙහි පදුමුත්තර බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වූ සේක. පිරිනිවීමෙන් පසු උන් වහන්සේගේ ශාරීරික ධාතුහු අප බුදුරදුන්ගේ ධාතූන් මෙන් විසිරී නො සිට ඒක - සනව සිටියහ. දෙවිමිනිස් දෙකොටස ම එකතුව උන්වන්සේගේ ධාතූන් වහන්සේ තැන්පත් කොට මහ දගැබක් කළහ. මහජනයා ඉතා බැතියෙන් අනේකාකාරයෙන් ඒ වෛත්‍යය පුදනු දුටු හංසවතී නගරයෙහි කුලී වැඩ කරමින් ජීවත් වූ එක් දුගියෙක් සෝද පිරිසිදු කොට තිබූ තමාගේ උතුරු සඵව (කරේ දමන රෙද්ද) උණ ලියක අග එල්වා කොඩියක් කොට වෛත්‍ය සමීපයෙහි පිහිට වූයේය. එය සුළඟින් සැලෙනු දක දුගියාට ඉමහත් සතුටක් ඇති විය. ඔහු මහත් ප්‍රීතියෙන් එක්තරා තෙරනමක් වෙත ගොස් තමාගේ ධීවජ පූජාවේ අනුසස් විචාළේය. තෙරුන් වහන්සේ එහි අනුසස් මෙසේ පැවසූහ.

“හත්ථී අස්ස රථාපත්ති සේනා ව චතුරංගනී,
පරිචාරෙස්සන්ති තං නිච්චං ධජදනස්සිදං එලං”

හස්ති සේනාව අශ්ව සේනාව රථ සේනාව පාබල සේනාව යන සිවුරග සෙනග නිරතුරුව පිරිවරන්නාහ. මෙය ධීවජ දනයේ එලය ය.

“සට්ඨිතුරියසහස්සානි හෙරියො සමලංකතා,
පරිචාරෙස්සන්ති තං නිච්චං ධජදනස්සිදං එලං.”

සැට දහසක් තුර්ය භාණ්ඩ ද මැනවින් අලංකාර කළ බෙර ද නිරතුරු තා පිරිවරන්නාහ. මෙය ධීවජ දනයේ එලය ය.

“ඡළාසිතිසහස්සානි නාරියෝ සමලංකතා,
විචිත්තවත්ථාහරණා ආමුත්ත මණිකුණ්ඩලා,

ආලාරපම්භා හසුලා සුසඤ්ඤා තනුමඡ්ඤාමා,
පරිවාරෙස්සන්ති තං නිව්චං ධජදනස්සිදං ඵලං

විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණයෙන් හා මිණි කොඩොලින් අලංකෘත වූ නිල්වන් ලැම ඇත්තා වූ මඳ සිනා ඇත්තා වූ මනාහික්මීම ඇත්තා වූ ඉතා උස් ද ඉතා මිටි ද ඉතා ස්ඵල ද ඉතා කෘශ ද නො වූ මධ්‍යම ශරීර ඇත්තා වූ අසුසය දහසක් ස්ත්‍රීහු තා පිරිවරන්නාහ. මේ ධිවජ දනයේ ඵලය ය.

“තිංස කප්පසහස්සානි දෙවලොකෙ රමිස්සසී,
අසීතික්ඛන්තුං දෙවින්දෙ දෙවරජ්ජං කරිස්සසී”

කල්ප තිස් දහසක් දෙවිලොව සැප විදින්නෙහි ය. අසුවරක් දේවෙන්ද්‍රව දේවරාජ්‍යය කරන්නෙහි ය.

සහස්සක්ඛන්තුං රාජා ච චක්ඛවන්ති භවිස්සසී,
පදේසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං,

දහස් වරෙක චක්‍රවර්ති රජ වන්නෙහිය. ගණන් නැති වාරවල ප්‍රදේශ රජ වන්නෙහි ය.

“කප්පසහස්සහස්සමිහි ඔක්කාක කුලසම්භවො,
ගොතමො නාමගොක්තෙන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

දෙවලොකා චචිත්ථාන සුක්කමුලෙන වොදිතො,
පුඤ්ඤකම්මේන සංයුත්තො බ්‍රහ්මඛන්ධු භවිස්සති.

අසීතිකෝටිං ඡඩ්ඛෙත්ථා දසෙ කම්මකරෙ බහුං,
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජසීති.

ආරාධයිත්ථා සම්බුද්ධං ගොතමං සකාපුංගවං
උපවානොති නාමෙන භෙස්සසී සත්ථු සාවකො.”

කල්ප ලක්‍ෂ්‍යයකින් ඔබ ඔක්කාක කුලයෙහි උපන් ගෝත්‍රයෙන් ගොතම නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ ලොව පහළ වන්නාහ. එකල දෙවිලොවින් චුතව පිනැති බ්‍රාහ්මණයෙක් වන්නේය. බොහෝ දශකර්මකාරයන් හා අසු කෙළක් ධනය ද හැර ගොතම බුදුන් වහන්සේගේ සස්තෙහි පැවිදි වන්නෙහිය. ශාකා පුංගව වූ ගොතම

බුදුන් වහන්සේ ආරාධනය කොට උපවාන නමින් බුද්ධශ්‍රාවකයෙක් වන්නෙහි ය.

“සතසහස්සිතෝ කප්පෙ යං කම්මකරිං තද
දුග්ගතිං නාහිජානාමි ධජදනස්සිදං ඵලං.”

මේ උපවාන තෙරුන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශනයෙකි.

(අපදන පාළියෙන් ගන්නා ලදී)

ශබ්ද පූජාවේ අනුසස්

බෞද්ධයන් කරන පින්කම් වලින් ශබ්ද පූජාව ද එකකි. එය මහත් මහත් පින්කම්වලට තිබිය යුතු ම අංගයක් ලෙස බොහෝ බෞද්ධයෝ සලකති. ඒ ශබ්ද පූජාව ඉතා අතීතයේ පටන් ම කැරුණු බව පිටකත්‍රයෙන් හා අටුවාවලින් ද වංශකථා වලින් ද පෙනේ. ප්‍රාතිභායාමියෙන් බුදුරදුන් වඩනා කල්හි මග දෙපස ගෙවල ඇති බෙර වීණා ආදී තුයාමිභාණ්ඩ වලින් ඉබේ ම නාදය නගින්න පටන් ගන්නා බව ද බොහෝ පොත්වල කියා තිබේ. එයින් පෙනෙන්නේ ශබ්දයන් බුද්ධ පූජාවට අවශ්‍ය අංගයක් බව ය. එහෙත් මේ ශබ්ද පූජාව තථාගතයන් වහන්සේ වර්ණනා කළ තැනක් පිටකත්‍රයෙහි දක්නට නැත. ශබ්ද පූජාවේ අනුසස් ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදළ තැනක් දක්නට නැත. පින්කම්වල අනුසස් දක්වා ඇති අපදන විමානවත්ථු ආදී ග්‍රන්ථවල මල් පූජා ආහාර පූජා වස්ත්‍ර පූජා කිරීමෙන් නොයෙක් අනුසස් ලැබූ අය පිළිබඳ බොහෝ කථා ඇත්තේ ය. ඒවායේ ද ශබ්ද පූජාවේ අනුසස් දක්වෙන කථා දුර්ලභ ය. අපදන පාළියෙහි පමණක් ශබ්ද පූජා කළවුන් පිළිබඳ කථා දෙක තුනක් දක්නා ලැබේ. ඒවා ද බෝධිවලට ශබ්ද පූජා කිරීම පිළිබඳ කථාය.

අත්ථදස්සි බුදුරදුන් පිරිනිවීමෙන් පසු ඒකාසනිය තෙරුන් වහන්සේ වරුණ නම් දෙව් රජෙක්ව සිට සියළු තුර්ය භාණ්ඩයන් ගෙන සිය පිරිස ද සමඟ ඒ බුදුරදුන්ගේ බෝධිය වෙත ගොස් තුයාමිවාදනයෙන් හා නැටුමෙන් ගැයුමෙන් ද බෝධි පූජාවක් කළ බවත්, ඒ පිනෙන් දිව්‍යරාජව නිර්මාණරතියෙහි උපන් බවත්, එතැන් පටන් සසර දෙවිමිනිස් දෙගතියේ සැප විඳ අප බුදුසසුනෙහි පැවිදිව රාත් වූ බවත් එකාසනියත්ථෙර අපදානයෙහි දැක්වේ.

“නිබ්බුතෙ ලොකනාථමිහි අත්ථදස්සි නරුත්තමො
තුරියං සබ්බමාදය අගමං බෝධිමුත්තමං

වාදිතෙන ච නචචෙන සම්මතාලසමාහිතො,
සම්මුඛා විය සම්බුද්ධං උපට්ඨිං බෝධිමුත්තමං

සකකම්මාහිරුද්ධොභං පසන්තො බෝධිමුත්තමං
තෙන චිත්තප්පසාදෙන නිම්මානං උපපජ්ජනං.

තිවිධග්ගි නිබ්බුතා මය්භං භවා සබ්බේ සමුහතා,
ධාරෙමි අත්තිමං දෙනං සම්මාසම්බුද්ධ සාසනෙ.’

(එකාසනියත්ථෙර අපදනයෙන්)

විපස්සි බුදුරජාණන් වහන්සේගේ බෝධියට සක් පිඹීමින් වන්දනා කළ පිනෙන් බොහෝ සම්පත් ලද බව ඒකසංඛියත්ථෙර අපදනයෙහි දක්වා තිබේ. තවද විපස්සි බුදුරදුන්ට සක් පිඹීමෙන් දිනපතා උපස්ථාන කිරීමෙන් බොහෝ සම්පත් ලද බව බුද්ධුපට්ඨාකථෙර අපදනයෙහි දක්වා තිබේ. ඒ සක් පිඹීම කෙසේ කරන ලද ද යන බව එහි පැහැදිලි ලෙස විස්තර වශයෙන් දක්වා නැත.

කප්ථරුක් පුජාවෙහි අනුසස්

මෙකපට සිව් අනුවන කපෙහි ලොව පහළ වී වදළ සිද්ධාර්ථ නම් බුදුරදුන්ගේ චෛත්‍යය සම්පයෙහි එක් සැදුහැවතෙක් විචිත්‍ර වස්ත්‍රයක් එල්වා කප්ථරුක් සාද තැබිය. එය චෛත්‍යස්ථානයට සැරසිල්ලක් වශයෙන් කරන ලද්දක් විය හැකි ය. ඒ පිනෙන් ඔහු උපන් තැන්වලදී ඔහුගේ වාසස්ථානය අලංකාර කෙරෙමින් කප්ථරුක් පිහිටියේය. ඔහු හා ඔහුගේ පිරිස ඒ කප්ථරුක්වලින් වස්ත්‍ර ගෙන සෑම කල්හි රිසිසේ පරිභෝග කළහ. මෙසේ ඒ පිනෙන් ඔහු දෙව මිනිස් දෙගනියේ සිවුඅනු කපක් දෙව මිනිස් සැප විඳ අප බුදුසසුනෙහි පැවිදිව සියලු කෙලෙසුන් නසා රහත් වී නිවන් දුටුවේය. කප්ථරුක්බිය තෙරුන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශනයක් මෙසේ ය.

“චතුත්තවුතිතො කප්පෙ යං රුක්ඛං ධප්පිං අභං
දුග්ගතිං නාහිජානාමි කප්ථරුක්ඛස්සිදං එලං.”

(අපදාන පාළියෙන්)

ඇමදීමේ අනුසස්

වන්දනාව සඳහා විහාරස්ථානවලට පැමිණෙන පින්වතුන් ඒ ස්ථාන අපවිත්‍රව තිබෙනු දැක දැක නො සළකා නො යා යුතුය. තමන් පැමිණි විට මලසුන්වල පරමල් ඇති නම් ඉවත් කළ යුතු ය. මලසුන් අපවිත්‍ර වී ඇති නම් සෝද පිරිසිදු කළ යුතුය. විහාර ගෙය අපිරිසිදු වී නම් ඇමද පිරිසිදු කළ යුතුය. මිදුල් ඇමද පිරිසිදු කළ යුතුය. දගැබ අවට බෝධිය අවට කසල ඇති නම් ඇමද ඉවත් කළ යුතුය. තණ හා වල් පැළෑටි වැවී ඇති නම් ඉවත් කළ යුතු ය. සිද්ධස්ථාන ඇමද පිරිසිදු කිරීම උසස් පින්කමෙකි. එහි අනුසස් බොහෝ ය. එය ශ්‍රද්ධාව ඇති නම් වියදමක් නැතිව කාහටත් පහසුවෙන් කරගත හැකි පින්කමෙකි.

ඇමදීමෙන් ලැබෙන බොහෝ අනුසස් සකිං සම්මජ්ජක ථෙරාපදනය, බෝධිසම්මජ්ජක ථෙරාපදනය යන දෙක්හි දක්වා තිබේ. උපදින උපදින ජාතියේ අංගප්‍රත්‍යාංග සම්පූර්ණ වීම, උසමහතින් යුක්ත වීම, ශරීරය වර්ණවත් වීම, සම සිනිඳු වීම, ජනප්‍රිය වීම, දීර්ඝායුෂ්ක වීම, ශරීරය ශක්තිමත් වීම, බෝකල් දුක් විඳවන ජනයාට අප්‍රිය වන ලාදුරු පරංගි කඩුවේගන් වන හා නොයෙක් නපුරු කුෂ්ඨරෝග ඇති නොවීම, සුදුකබර වායු ගෙඩි ඉණිගැට සුදු ලප කළු ලප කුරුළු අලුහන් තොල් අතුල් පතුල් පැලීම සම ඉරිතැලීම යන මේ රෝග නො හට ගැනීම ඇමදීමේ අනුසස් වශයෙන් විශේෂයෙන් කියා තිබේ.

ස්ත්‍රීන්ට, සන්පුරුෂයන්ට අපරාධ කිරීම, පරසන්තක වස්තුව පැහැර ගැනීම ආදී පවිකම්වලින් කුෂ්ඨ රෝගය හටගන්නා බවත්, කුෂ්ට රෝගියා මළ පසු එය හවාන්තරයට යන බවත් වෛද්‍ය ග්‍රන්ථවල කියා තිබේ. ගුණවතුන්ට අපරාධ කිරීමේ පවින් කුෂ්ඨ රෝගය හටගන්නා බව බුදුදහමෙහි ද කියා තිබේ. කෙතෙක් ප්‍රතිකාර කළ ද නිෂ්ඨාවට සුව නොවන කුෂ්ඨ රෝගයට සිද්ධස්ථානය ඇමද පිරිසිදු කිරීම හොඳ ප්‍රතිකාරයෙකි. කලක් එසේ කිරීමෙන් සමහර විට කුෂ්ඨරෝගය නිෂ්ඨාවට ම සුවවේ.

ඇමදීම කය පිරිසිදු වීමට පමණක් නොව සිත පිරිසිදුවීමට ද හේතුවන පින්කමෙකි. "මාගේ මේ ව්‍යායාමයෙන් මේ ස්ථානය

පිරිසිදු වත්තාක් මෙන් ලෝහ - ද්වේෂ - මෝහ - මාන - දෘෂ්ටි - විචිකිත්සාදී කෙලෙස් කසළින් මාගේ සිත ද පිරිසිදු වේවා යන අදහස ඇතිකර ගෙන ඇමදීම කළ යුතු ය. එසේ කළ කල්හි ඇමදීමේ කුශලයෙන් චිත්තපාරිශුද්ධිය ද ලැබේ. චිත්තපාරිශුද්ධිය සත්ත්වයනට ඉතා ම අවශ්‍ය දෙයකි. සත්ත්වයන් නොයෙක් පවිකම් කොට නැවත නැවත අපායෙහි උපදින්නේ ද චතුස්සත්‍යාවබෝධ කොට නිවනට නො පැමිණිය හැකිව සසර රැඳී සිටින්නේ ද සිතෙහි අපිරිසිදු බව නිසා ම ය. චිත්තපාරිශුද්ධිය ලැබීමට කරන්නට ඇති හොඳ ම පින්කම සිද්ධස්ථාන පවිත්‍ර කිරීම ය.

පක්ඛානිසංසා සම්මජ්ජනියා, සකච්චිතං පසීදනි, පරචිත්තං පසීදනි, දෙවතා අත්තමනා හොන්ති, පසාදික සංචත්තනිකං පුක්ඛං උපචිතාති, කායස්ස හේද පරම්මරණා සුගතිං සත්ගං ලොකං උපපජ්ජති.

(පරිවාර පාළි)

තේරුම :

ඇමදීමෙහි අනුසස් පසෙකි. තමාගේ සිත පහදී, අනුන්ගේ සිත පහදී, දෙවියෝ සතුටු වෙති, රූප ශෝභාව දෙන පින්ක් රැස් කරයි. මරණින් මතු ස්වර්ගයෙහි උපදී.

මේ දේශනාව පිළිබඳ සමන්තපාසාදිකා නම් වූ විනය අටුවාවෙහි එන විස්තරය මෙසේ ය.

කටකන්දරවාසී චුස්සදේව තෙරණුවෝ සෑ මඵච හැමද නිකමල් අතුලාක් මෙන් සමච පිහිටි වැලි ඇති සෑ මලුව බලමින් බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතිය උපදවාගෙන සිටියහ. එකල්හි මාරයා පර්වතපාදයේ උපන් කඵ වඳුරෙක් මෙන් වී එහි පැමිණ ගොම විසුරුවා සෑමලුව අපවිත්‍ර කර පළා ගියේය. එයින් තෙරුන් වහන්සේට අර්හත් ඵලයට නොපැමිණිය හැකි විය. දෙවන දවස ද තෙරුන්වහන්සේ මඵච ඇමද ප්‍රීතිය උපදවා බලා සිටින කල්හි මාරයා මහලු ගොන් වෙසකින් පැමිණ මඵච අපවිත්‍ර කර ගියේය.

තුන් වන දින සෑමලුව ඇමද තෙරුන් වහන්සේ බලා සිටින කල්හි මාරයා කොරකුගේ වේශයෙන් පැමිණ පා අදිමින් ගොස් සෑමලුව විරූප කෙළේය. එකල්හි තෙරුන් වහන්සේ මෙ බඳු භයානක පුරුෂයකු යොදුනක් පමණ ඇති මේ ගොදුරු ගමෙහි දක නැත. මොහු මාරයාවන්දෝයි සිතා "නුඹ මාරයාද"යි ඇසූහ. "එසේය" යි පිළිතුරු දිණ. නැවත "ඔබ බුදුරදුන් දක ඇත්තෙහි ද"යි තෙරුන් වහන්සේ ඇසූහ. "එසේය"යි මාරයා පිළිතුරු දිණ. "මාරයා නම් මහානුභාව ඇතියෙක. ඔබට බලය ඇති නම් බුදුරදුන්ට සමාන ආත්මභාවයක් මවන්න" යයි තෙරණුවෝ කීහ. "හිමියනි! බුදුරදුන් වැනි අත්ම භාවයක් නො මැවිය හැකිය. එහෙත් තරමක් සමාන ආත්ම භාවයක් මවමි"යි කියා මරු බුද්ධවේශය ගෙන තෙරුන් වහන්සේට පෙනී සිටියේය. තෙරුන් වහන්සේ මරු දෙස බලා බුද්ධවේශයෙන් සිටිනා කල්හි කෙලෙස් සහිත වූ මොහු මෙතරම් භොබනේ නම් නික්ලේගී වූ තථාගතයන් වහන්සේ කොතරම් ශෝභමාන වන්නට ඇති ද යි සිතා බුද්ධාලම්බණ ප්‍රීතිය උපදවා විදසුන් වඩා අර්භත් ඵලයෙහි පිහිටියේය. ඒ බව දත් මාරයා "ඔබ විසින් රවටන ලද්දෙමි"යි කීය. තෙරුන්වහන්සේ "මාරය! නුඹ වැනියන් රවටන්නේ කුමකට ද"යි කීහ.

ලෝකන්තර විහාරයේ දත්ත නම් තරුණ හික්සුවක් ද වෛත්‍යගණය හැමද බලා සිටි ඕදුන කසින ධ්‍යානය ලැබ අභ්ට සමාපත්තිය උපදවා විදසුන් වඩා සෝවාන් සකාදගාමී අනාගාමී යන ඵලත්‍රයට පැමිණියේ ය.

පරසින් පැහැදීම :

තිස්ස නම් තරුණ හික්සුවක් දඹකොළ සෑ මළුව හැමද කසළ ඉවත් කරන පැස අතින් ගෙන සිටියේ ය. එකල්හි තිස්ස දත්ත නම් මහතෙර නමක් නැවකින් බැස අවුත් සෑ මලුව බලා අවිදින්නේ සිත දියුණු කළ කෙනකු විසින් අමදින ලද තැනක් බව දැන සතුටු වී තරුණ හික්සුව ගෙන් ප්‍රශ්න දහසක් ඇසීය. තරුණ හික්සුව සියල්ල විසඳුයේය. එක්තරා විහාරයක තෙරනමක් සෑමලුව ඇමද තැබුයේය. යෝනක රටින් වෛත්‍යවන්දනාව සඳහා ස්ථවිරවරුන් සතර නමක් එහි පැමිණියහ. හැමද පිරිසිදු කර තිබූ සෑමලුව දක සිත පැහැදී එක් තෙර නමකට අට කපක් අතීතය සිහි

කළ හැකි විය. එක් නමකට සොලොස් කපක් සිහිකළ හැකි විය. එක් නමකට විසි කපක් සිහි කළ හැකි විය. එක් නමකට තිස් කපක් අතීතය සිහි කළ හැකි විය.

දෙවියන් සතුටු වීම :

එක් විහාරයක හික්‍ෂුවක් සෑමලුව හා බෝ මලුව ඇමද නැමට ගියේය. දෙවියෝ මේ විහාරය කළ තැන් පටන් කිසි දිනෙක මෙසේ වත සම්පූර්ණ කොට ඇමදූ හික්‍ෂුවක් නොවීය යයි ප්‍රසන්නව මල් ගෙන හික්‍ෂුව එන මඟ බලා සිටියෝ ය. හික්‍ෂුව අවුත් ඔවුන් දෑක "තෙපි කවර ගමක ද"යි ඇසීය. "ස්වාමීනි අප මෙහි ම ය. මේ විහාරය කළ තැන් පටන් මේ වනතුරු මෙසේ වත සම්පූර්ණ කොට ඇමදීම කළ අන් හික්‍ෂුවක් නැති නිසා අපි පැහැදී නුඹ වහන්සේට මල් ගෙන ආවෙමු"යි දේවතාවෝ කීහ.

රූප ශෝභාව ඇතිවීම :

පෙර අනුරාධපුරයෙහි විසූ අභය තෙරුන් වහන්සේ ගේ රූප ශෝභාව ඉතා මනහර විය. උන්වහන්සේ සුන්දර රූපය ඇතියකු වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ කෙනෙක් වූහ. එසේ ම රූපශෝභාවෙන් ප්‍රසිද්ධ අමාත්‍ය පුත්‍රයෙක් ද විය. ඒ දෙදෙනා ගෙන් වඩා ශෝභමාන තැනැත්තා කවරේද යන කථාව ජනයා අතර ඇති විය. ඒ දෙදෙනා එක් තැනකදී දැකීම සඳහා දිනක් අමාත්‍ය පුත්‍රයා ගේ ඥාතීහු ඔහු හොඳ ඇඳුම් පැළඳුම් වලින් සරසා වෛතය වන්දවන්නෙමු යි රුවන්වැලි මහාසෑය වෙත කැඳවා ගෙන ආහ. අභය තෙරුන් වහන්සේගේ මව ද ලස්සන සිවුරක් පිළියෙල කර තෙරුන්වහන්සේට යවා හිස රැවුල් බාවා ගෙන මේ සිවුරු පොරවා ගෙන වන්දනාව සඳහා රුවන්වැලි මහාසෑය වෙත එන ලෙස දන්වා යැවුවාය. අමාත්‍ය පුත්‍රයා නෑයන් පිරිවරා ගෙන ප්‍රාචීනද්වාරයෙන් රුවන්වැලි මහ සෑමලුවට ඇතුල් විය. අභය තෙරුන් වහන්සේ ද හික්‍ෂුන් පිරිවරා දක්ෂිණද්වාරයෙන් සෑමලුවට පිවිසියහ. දෙදෙනා එක් වූ කල්හි "ඔබ මහලු තෙරුන් වහන්සේ හැමදූ තැන කසළ ගෙන ගොස් දමා මා හා තරඟ කරන්නෙහි ද"යි අභය තෙරුන් වහන්සේ අමාත්‍ය පුත්‍රයාට කීහ. අතීත ජාතියේ අභය තෙරුන් වහන්සේ මහතෙර නමක් වී කතරගම සෑමලුව

ඇමදුහ. අමාත්‍ය පුත්‍රයා මහ උවසුවකු ව සිට උන්වහන්සේ ඇමද එක් කළ කසළ ඉවත් කෙළේ ය. ඒ දෙදෙනාට විශේෂ රූප ශෝභාව ඇති වූයේ එයිනි.

(සමන්තපාසාදිකාවෙන්)

නියුණු නුවණ ලැබීම :

කාශ්‍යප බුදුරදුන්ගේ සසුන පවත්නා කල්හි එක් ගංතෙරක බොහෝ හික්කුන් වෙසෙන සංඝාරාමයක් විය. එහි වෙසෙන වත් සම්පූර්ණ කරන හික්කුහු උදයෙන් මේ නැගිට ඉදල් ගෙන බුදු ගුණ සිහි කරමින් මිදුල් ඇමදිති. එක් තෙරනමක් ඇමදු කසළ එකතු කොට සම්පයෙන් යන සාමණේර නමක් දැක "සාමණේරය! මේ කුණු ඉවත් කරන්න"යි කීය. සාමණේර නම නො ඇසුනාක් මෙන් ගියේය. දෙවන තුන්වන වරද එසේ කී නමුත් සාමණේර නම අහුන්කන් නුදුන්නේය. තෙරනම කිපී සාමණේර නමට ඉදල් මිටින් පහරක් ගැසීය. සාමණේර තෙමේ බියවී හඩමින් කසල ගොඩ ගෙන ගොස් දමා "මේ කසළ ඉවත් කිරීමේ පිනෙන් මම නිවනට පැමිණෙන තුරු උපදින උපදින ජාතියේ නභෝමධ්‍යගත සුය්‍යයා සේ මහාතේජස් ඇති වෙමිවා"යි පැතීය. ඉක්බිති සාමණේර නම නෑම සඳහා ගඟට ගොස් එහි රළ වේගය දැක කුණු ඇද දමීමේ පිනෙන් "මතු උපදින උපදින ජාතියේ දී මේ රළ වේගය බදු ස්ථානෝචිත ප්‍රඥාව ඇත්තේ වෙමිවා! ක්‍ෂය නොවන ප්‍රඥාව ඇත්තේ වෙමිවා"යි දෙවනුව ද පැතීය. මහතෙර නම ඉදල තැන්පත් කොට නෑම සඳහා තොටට ගියේ සාමණේර නමගේ ප්‍රාර්ථනාව අසා මාගේ නියමය නිසා කසළ ඉවත් කළ මොහුට කොපමණ මහත් දෙයක් සිදු වේ නම් සැදහැයෙන් ඇමදීම කළ මට මෙ තරම් මහත් අනුසසක් ලැබෙන්නට ඕනෑ දෑ සිතා "නිවනට පැමිණෙන තුරු මම උපදින උපදින ජාතියේ මේ රළ වේගය මෙන් ක්‍ෂය නොවන නුවණ ඇත්තේ වෙමිවා! මොහුගේ සකල ප්‍රශ්නයන් විසදීමට සමත් වෙමිවා"යි පැතීය. පසු කාලයේ මිළිඳු රජ වූයේ ඒ සාමණේර නමය. නාගසේන තෙරුන් වූයේ ඇමදු තෙර නමය.

(මිළින්ද ප්‍රශ්නයෙන්)

වෛත්‍ය ඵලිකිරීමේ අනුසස්

බුදුරදුන් කල විසූ මහරහතන් වහන්සේලාගෙන් කෙනකු වන පහංකර තෙරුන් වහන්සේ අතීතයේ එක් කපෙක මිනිස්ලොව ඉපිද, වන කාර්මිකයෙක් වූහ. දිනක් ඒ වන කාර්මිකයා වනයෙහි ඇවිදිනුයේ කිසිවකුට ලංවිය නොහෙන තරමට වලින් වැසුණු වෛත්‍යක් දුටුවේය. එය පුදුමුත්තර බුදුරදුන්ගේ වෛත්‍යයෙකි. එය දෑක වන කාර්මිකයා වෛත්‍යය කෙරෙහි ගරු සිත් උපදවා බුදුගුණ දන්නා වූ මාහට මේ වෛත්‍යය එළි නො කොට අතික් කටයුත්තක යෙදීම නුසුදුසුය යි සිතා තමා ගිය කාරිය නවත්වා අකුල් කපා ගස්වැල් කපා ඉවත් කොට සෑය අවට තණ ඉවත් කොට බීම පිරිසිදු කොට අට තැනක හිඳ වෛත්‍යය වැඳ නික්ම ගියේය. ඔහු ඒ පිනෙන් මරණින් පසු තව්තිසා දෙව්ලොව උපන්නේය. ඔහුට එහි සැට යොදුන් උස තිස් යොදුන් පළල රන් විමනක් පහළ විය. ඔහු කල්ප ලක්ෂයක් ඒ පිනෙන් දෙව් මිනිස් ලොව දෙගතියෙහි අනේකාකාරයෙන් සැප විඳ අන්තිමවර මිනිස් ලොව ඉපද අප බුදුසස්නෙහි පැවිදිව සවිකෙලෙසුන් තසා රහත් විය. පහංකර යනු ඒ රහතන් වහන්සේගේ නම විය. උන්වහන්සේ විසින් ඒ පිනෙන් අතීතයේ ලත් ඵල මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබේ.

කුට්ඨං ගණ්ඨො කිලාසො ච අපමාරො විතච්ඡිකා,
දද්දු කච්ඡු ච මෙ නත්ථි සොධනාය ඉදං ඵලං

කුෂ්ඨ ගඩු සුදු කබර අපස්මාර අතුල් පතුල් පැලීමේ රෝගය දද ඇඟ කැසීම ද යන මේ රෝග මට නැත. මෙය වෛත්‍ය ඵලි කිරීමේ ඵලය ය.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධච්චුපස්ස සොධනො,
නාහිජානාමි මෙ කායෙ ජාතං පිළක බිත්ඳුකං

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමෙහි තවත් ආශ්වය්‍යියක් නම් මාගේ කයෙහි තල කැලැල් හටගත් බවක් නො දනිමි.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධච්චුපම්හි සෝධිතො,
ද්වේ හවෙ සංසරාමි දෙවත්තෙ අථ මානුසෙ

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමෙහි තවත් ආශ්වයඝියක් නම් මම දිවා මනුෂ්‍ය දෙගතියෙහි ම සැරිසරමි.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධචූපම්හි සොධිතෙ,
සුචණ්ණචණ්ණො සබ්බත්ථ සප්පභාසො භාවාමහං.

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමෙහි තවත් ආශ්වයඝියක් නම් මම සෑම භවයක ම රත්වත් ශරීර ඇත්තෙමි. ප්‍රභාවත් වෙමි.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධචූපම්හි සොධිතෙ,
අමනාපං විචජ්ජති මනාපං උපතිට්ඨති.

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමේ අනිකුදු ආශ්වර්යයක් නම් අමනාප අප්‍රිය දෑ මා කෙරෙත් බැහැර වෙයි. ප්‍රියමනාප දෑ මා කරා එළඹෙයි.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධචූපම්හි සොධිතෙ,
විසුද්ධං හොති මෙ චිත්තං එකගං සුසමාහිතං.

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමේ අනිකුදු ආශ්වයඝියක් නම් මාගේ සිත පිරිසිදු වෙයි. එකග වෙයි. මැනවින් සන්සිඳුනේ වෙයි.

අඤ්ඤම්පි මෙ අච්ඡරියං බුද්ධචූපම්හි සොධිතෙ,
එකාසනෙ නිසීදිත්වා අරහත්තමපාපුණි

බුද්ධස්තූපය පිරිසිදු කිරීමේ අනිකුදු ආශ්වයඝියක් නම් මම ඒකාසනයෙහි හිඳ අර්භත්වයට පැමිණියෙමි. මේ ගාථාවෙන් දැක්වෙන්නේ භාවනාවට හිඳගත් පළමු වන වාරයේදී ම සියලු කෙලෙසුන් නසා රහත් වූ බවය.

සතසහස්සිතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තද,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි සොධිතාය ඉදං ඵලං

(පහංකරත්ථේරාපදනයෙනි)

ප්‍රතිසංස්කරණයේ අනුසස්

අලුත් දැනුමක් ප්‍රතිමා මන්දිරයක් දහම්හලක් සංඝාවාසයක් කිරීම බොහෝ වියදම් කළ යුතු වෙහෙසිය යුතු කාර්යයකි. දැනට ඇත්ත වූ ඒ ප්‍රණයාගුමින් විනාශ වන්නට නොදී ආරක්‍ෂා කර ගැනීම බෞද්ධයන්ගේ යුතුකමෙකි. එය සැමදෙනාට ම අයත් වැඩකි. එබැවින් වන්දනාවට යන බෞද්ධයන් ඒ ප්‍රණයස්ථාන නැවත නැවත සංස්කරණය කොට ආරක්‍ෂා කිරීමට ද උත්සාහවත් විය යුතුය. වෛත්‍යාදිය සංස්කරණය කිරීම මහඟු පිනකි.

මෙයින් සිව් අනුවන කපෙහි සිද්ධාර්ථ තථාගතයන් වහන්සේගේ වෛත්‍යයෙහි පැළී තිබූ තැන් බදම ලා සංස්කරණය කළ සැදහැවතෙක් ඒ පිනෙන් සිව් අනු කපක් දෙවිමිනිස් සැප විඳ අප බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සස්තෙහි පැවිදිව සියළු කෙලෙසුන් නසා, රහත්ව සංසාරය කෙළවර කෙළේය. බදම පිඩක් ලැමේ පිනෙන් සම්පත් ලද බැවින් උන්වහන්සේ "සුධාපිණ්ඩිය" යන නමින් ද හඳුන්වන ලදහ. තවද මෙයින් දෙ අනුවන කපෙහි බුදු වූ චූස්ස බුදුරජුන්ගේ වෛත්‍යය මහවනයෙහි ඇතුන් විසින් පලුදු කරන ලදුව ගස් වැවී ජරාපත් වී තිබිණ. එක් සැදහැවතෙක් ඒ වෛත්‍යයෙහි කැඩුම් බිඳුම්වලට බදම ගා ප්‍රතිසංස්කරණය කෙළේය. ඒ පිනෙන් ඒ සැදහැවතා ද දෙ අනු කපක් මුළුල්ලෙහි අපමණ දෙවිමිනිස් සැප විඳ අප බුද්ධශාසනයේ පැවිදිව රහත්ව දුක් කෙළවර කෙළේය. ඒ රහතන් වහන්සේ බණ්ඩපුල්ලියන්ටෙර යන නමින් හඳුන්වන ලදහ. උන්වහන්සේ ගේ ප්‍රකාශනයක් මෙසේ ය.

ද්වේ නවුතෙ ඉතො කල්පෙ යං කම්මකරිං තද,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි සුධාපිණ්ඩියසිදං එලං

(අපදන පාළියෙහි)

ප්‍රතිපත්ති පූජාව

ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණ පන්සාළිස් වසරක් ලෝවැඩ කළා වූ තථාගතයන් වහන්සේ පිරිනිවීම සඳහා කුසිනාරා නුවර මල්ල රජුන්ගේ උපවත්තන නම් සල් උයනට වැඩ වදුරා සල්ලැක් දෙකක් අතර පනවන ලද මඤ්චකයෙහි මතු නො නැගී සිටින සෙය්‍යාවෙන් ශයනය කළ කල්හි දෙවියෝ මල්, සඳුන් සුණුවලින් හා සංගීතයෙන් හා අනේක තුය්‍යයෙන් ද පූජා පවත්වන්නට වූහ. ඒ මහා පූජාව පවත්වන කල්හි තථාගතයන් වහන්සේ ආනන්ද මහතෙරුන් වහන්සේ අමතා මෙසේ වදළ සේක.

"න ඛො ආනන්ද, එත්තාවතා තථාගතො සක්කතො වා හොති ගරුකතො වා මානිතො වා පූජිතො වා අපචිතො වා, යො ඛො භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා ධම්මානු ධම්මපටිපන්නො විහරති සාමීච්චපිපන්නො අනු ධම්මචාරි, සො තථාගතං සක්කරොති ගරුකරොති මානෙති පූජෙති පරමාය පූජාය, තස්මාතිහානන්ද, ධම්මානුධම්ම පටිපන්නා විහරිස්සාම සාමීච්චපිපන්නා අනුධම්මචාරිනොති. එවඤ්ඤි වො ආනන්ද, සික්ඛිතබ්බන්ති."

(පරිනිබ්බාන සුත්ත)

තේරුම :

"ආනන්දය! මෙතෙකින් තථාගත තෙමේ සත්කාර කරන ලද්දේ හෝ ගරු කරන ලද්දේ හෝ සිතින් ආදරය කරන ලද්දේ හෝ පූජා කරන ලද්දේ හෝ අභිවාදනාදිය කරන ලද්දේ හෝ නොවේ. යම් භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ නවලෝකෝත්තර ධර්මයට පැමිණීමේ පූර්වභාග ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙමින් වෙසේ නම්, නවලෝකෝත්තර ධර්මයට අනුකූල ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදෙමින් වෙසේ නම්, නව ලෝකෝත්තර ධර්මයට පැමිණීමේ ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදෙමින් වෙසේ නම් හෙතෙමේ තථාගතයන් වහන්සේට සත්කාර කෙරේ. ගරු කෙරේ. සිතින් ආදරය කෙරේ. අභිවාදනාදිය කෙරේ. ආනන්දය, එබැවින් තෙපි නවලෝකෝත්තර ධර්මයට පැමිණීමේ පූර්වභාග ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙන්නමෝ වෙමු යයි ද නවලෝකෝත්තර ධර්මයට අනුකූල

ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදෙන්නමෝ වෙමු යයි ද ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නමෝ වෙමු යයි ද මෙසේ හික්මිය යුතුය.

සැදුහැවත්හු තථාගතයන් වහන්සේට මල් පහන් සුවඳ ආහාරපාන යනාදිය බොහෝ පුදති. එහෙත් ඒවායින් උන්වහන්සේට උචිතතාවක් නැත. ඒවා ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවක් ද උන්වහන්සේට නැත. උන්වහන්සේ බලාපොරොත්තු වන එක් දෙයක් ඇත. එනම් මහජනයා විසින් ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදීම ය. තථාගතයන් වහන්සේ සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් බොහෝ දුක් ගෙන පෙරුම් පුරා බුදුබව ලබා ගත්තේ අනුන්ගේ පූජා සත්කාර ලැබීම සඳහා නොව මහජනයා සමග ප්‍රතිපදවෙහි යෙදවීම සඳහා ය. එ බැවින් උන්වහන්සේ බලාපොරොත්තු වන ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි යමෙක් යෙදේ නම් එය උන්වහන්සේ තමන් වහන්සේට පූජාවක් කිරීමක් ලෙස සලකති. එබැවින් ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදීම තථාගතයන් වහන්සේට පූජා කිරීමක් ද වේ. සුවඳ මල් ආදී ද්‍රව්‍යයන් මෙන් තම තමන් පුරන ප්‍රතිපත්තිය තවත් කෙනකුට පූජා කළ හැකි දෙයක් නොවේ. මෙකල බොහෝ දෙනා “ඉමාය ධම්මානුධම්ම පටිපත්තියා බුද්ධං පුජේම්” යනාදීන් කියා ප්‍රතිපත්ති පූජාවය කියා එකක් කරතත් එසේ කිරීමෙන් යම්කිසි ප්‍රයෝජනයක් නො පෙනේ. නානාවිධ පූජා කොට ඒවායින් නොයෙක් අනුසස් ලැබූ අයගේ කථා බොහෝ ගණනක් අපදන විමානවත්ථු ආදී බණ පොත්වල දක්නා ලැබේ. ප්‍රතිපත්ති පූජාවය කියා දෙයක් යම් කිසිවකු විසින් කරන ලද බවක් කියැවෙන කථාවක් කිසි තැනක නො දක්නා ලැබේ. ඉහත දැක්වූ දේශනා පාඨයෙන් කියැවෙන්නේ ප්‍රතිපත්තියෙන් පිදීමය කියා අමුතු දෙයක් කිරීමට නොව පිළිවෙත් පිරීම ම පූජාවක් වන බවය.

ප්‍රතිපත්ති පූජාව වරදවා තේරුම් ගත් ඇතැම්හු බුදුරදුන් ආමිස පූජාවට වඩා ප්‍රතිපත්ති පූජාව ශ්‍රේෂ්ඨයයි වදා තිබෙනවාය: දන්දීම මල් පහන් පිදීම ආදිය ආමිස පූජාය. ඒවා නොකළාට අප ළඟ ප්‍රතිපත්තිය තිබෙනවාය කියමින් නිකම්ම සිටිති. ගිහියාගේ සමාග්‍ය ප්‍රතිපදව (ප්‍රතිපත්ති පූජාව) පරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි දක්වා ඇත්තේ මෙසේය.

“යො පන තිසු සරණෙසු පඤ්චසු සීලෙසු දසසු සීලෙසු පරිපුරකාරී හොති, මාසස්ස අට්ඨ උපොසපේ කරොති, දනං දෙති, ගන්ධපුජං මාලා පුජං කරොති, මාතරං උපට්ඨාති, පිතරං උපට්ඨාති, ධම්මිකෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපට්ඨාති, අයං ධම්මානුධම්ම පටිපත්තො නාම හොති.”

තේරුම :

යමෙක් තිසරණය පඤ්චශීලය දශශීලය සම්පූර්ණ කෙරේද, මාසයෙහි පොහෝ දින අටෙහි පෙනෙවස් වෙසේ ද, දන් දෙයි ද, සුවද පූජා කෙරේ ද, මල් පූජා කෙරේ ද, මවට උපස්ථාන කෙරේ ද, පියාට උපස්ථාන කෙරේ ද, ධාර්මික ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට උපස්ථාන කෙරේ ද ඒ තැනැත්තා ධර්මය අනුව පිළිපත්තේ නම් වන්නේ ය.

මේ අටුවා පාඨයෙන් දැක්වෙන්නේ දන්දීම සුවද මල් පිදීම මව්පියන්ට ධාර්මික ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට උපස්ථාන කිරීම යන මේවා ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති බවය. ප්‍රතිපත්තිය සමග ප්‍රතිපත්ති මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් දෙයාකාර වේ. මේ ප්‍රතිපත්ති පූජා කථාවෙහි අදහස් කරන්නේ සමග ප්‍රතිපත්තිය ය. එනම් බුදුරදුන් විසින් නො කළ යුතු යයි වදාල දේවලින් වැළකීමත් කළ යුතු යයි වදාල දේවල් කිරීමත් ය. යමෙක් බුදුරදුන් විසින් කළ යුතු බව වදාරා ඇති දනාදි පින්කම් වලින් කුමක් හෝ කෙරේ නම් එය ප්‍රතිපත්ති පූජාව බව දත යුතුය.

පාර්ථනාව

මරණින් මතු සුගතියෙහි උපදවා සම්පත් ලබාදීමේ ශක්තියක් පින්වල ඇත. එබැවින් පින් කළ තැනැත්තා කොහි හෝ සුගතියක උපදින්නේ ය. සුගතිය වුවද සෑම තැනම යහපත් නැත. මිසදිටුවන් වෙසෙන පව් කම්හි ඇලී ගැලී වෙසෙන පව්කමින් ජීවත් වන මිනිසුන් අතර තමා කළ කුසල බලයෙන් උපනහොත් ඒ තැනැත්තාට සිදු වන්නේ තමා ඇසුරු කරන ඒ මිනිසුන් අනුව පව්කම් කොට අපාගත වීමට ය. දෙව්ලොව වුවද සම්පත්තියෙන් මත්ව ධර්ම සංඥාවක් නැතිව කල් යවන දෙවියන් වෙසෙන තැනක උපන

හොත් තමා කළ පින් අවසන් වීමෙන් පසු අපාගත විය හැකිය. එබැවින් පින් කරන්නවුන් විසින් පවින් තොරව වෙසෙමින් ඉදිරියටත් පින්කම් කර ගැනීමට අවකාශ ලැබෙන තැනක ඉපදීමට පැතිය යුතුය. "කුසලං කම්මං කත්වා එකස්මිං යානෙ පත්ථනං කාතුං වට්ටති" යනුවෙන් කුසල් කොට යම්කිසි සුදුසු ස්ථානයක ඉපදීම පැතිය යුතු බව සංඛාරුප්පත්ති සූත්‍ර අටුවාවෙහි ද කියා ඇත්තේය. මුදල් ඇතියකුට මුදලින් තමා කැමති දෙයක් ගත හැකිවාක් මෙන් පින් ඇති තැනැත්තාට ප්‍රාර්ථනා කළාම ඒ පිනෙන් තමා කැමති තැනකට යා හැකිය. යා යුත්තේ සොයා ගත යුත්තේ පවින් වැළකී පින දියුණු කර ගත හැකි තැන් ය.

කිසිම ලෞකික සම්පත්තියක් ස්ථිර නැත. අද දෙව් ලොව දෙවගනන් පිරිවරා ගෙන විසිතුරු දෙව් විමන් වල උසස් ලෙස කම්සැප විඳින තැනැත්තා සමහර විට සෙට තිරිසනෙකි. නැතහොත් ප්‍රේතයෙකි. සමහර විට සංජීවාදී නරකයක ඉපද ගිනිදූලින් වෙලී සිටින්නෙකි.

මේ ලෝකස්වභාවය ය. සැප සොයන පින් කරන අය විසින් බලාපොරොත්තු විය යුත්තේ කලකදී පිරිහී නො යන ස්ථිර සම්පත්තියකි. ස්ථිර සම්පත්තිය නම් නිර්වාණ සම්පත්තිය ය. එය වැඳුම් පිදුම් කිරීම ආදී කාමාවචර කුසල් වලින් ලැබිය හැක්කක් නොවේ. ඒවා නැතිව ද එය නො ලැබිය හැකිය. කාමාවචර කුශලය නිවන් ලැබිය හැකි ත්‍රිභේතුක උත්පත්තියක් ලබා දෙන්නේ ය. එහි සිට විදසුන් වඩා මඟ එල ලබා ස්ථිර සම්පත්තිය වන නිවනට පැමිණිය හැකිය. අකුශලයෙන් ලබාදෙන අනේතුක ආත්මභාවයක සිට නිවන් නො ලැබිය හැකිය. නිවන් ලබා දෙන නිවනට පමුණුවන ශක්තිය කාමාවචර කුශලයෙහි නැත ද කාමාවචර කුශලය කොට මේ කුශලය මට නිවන් ලැබීමට හේතු වේවායි පැතුවාම එය නිවන්.ලැබීමට උපකාර වේ. කාමාවචර කුශලයේ උපකාරය නො මැතිව ම නිවන් නො ලැබිය හැකිය.

නිවනට පැමිණීමට සියලු කෙලෙසුන් නසා රහත් විය යුතුය. ඇතැම්හු ඉතා පහසුවෙන් අර්හත්වයට පැමිණෙති. ඇතැමුන්ට

අර්ථනාමයට පැමිණීමට බොහෝ දුක් ගන්නට සිදු වේ. පසේනදී කොසොල් රජු ගේ ඇමතියකු වූ සන්නති මහාමාත්‍ය තෙමේ නාටිකාංගනාවකගේ මරණයෙන් වූ ශෝකය ඉවසිය නො හැකිව එය සන්සිඳවා ගැනීමට බුදුරදුන් වෙත ගියේය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔහුට:

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි - පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං
මජ්ඣෙ ව නො ගහෙස්සසි - උපසන්නො වරිස්සසි.”

යන ගාථාව දේශනා කළ සේක. එය ඇසීමෙන් ම සන්නති මහාමාත්‍ය තෙමේ එකෙණෙහි ම ගිහිව සිට ම සකල ක්ලේශයන් ප්‍රභාණය කොට අර්ථනාමයට පැමිණියේ ය.

බාහිය දරුවීරිය බුදුරදුන් වෙත පැමිණියේ උන් වහන්සේ සැවැත් නුවර පිඬු සිඟා වඩිනා අවස්ථාවකය. දරුවීරිය ගේ බලවත් ඉල්ලීම නිසා තථාගතයන් වහන්සේ විවිධයේ සිට ගෙන ම:

“තස්මාතිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං, දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං
භවිස්සති, සුතේ සුතමත්තං භවිස්සති, මුතේ මුතමත්තං භවිස්සති,
විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති, එවඤ්ඤි තෙ බාහිය
සික්ඛිතබ්බං, යතො ඛො තෙ බාහිය දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති.
සුතේ සුතමත්තං භවිස්සති. මුතේ මුතමත්තං භවිස්සති.
විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති, තතො ත්වං බාහිය න
තෙන, යතො ත්වං බාහිය න තෙන, තතො ත්වං බාහිය න තත්ථ,
යතො ත්වං බාහිය න තත්ථ, තතො ත්වං බාහිය නෙවිධ න හුරං
න උභයමත්තරෙන, එසෙවත්තො දුක්ඛස්ස.”

යන මේ ධර්මය දේශනා කළ සේක. එය ඇසූ දරුවීරිය ඒ ධර්මය අනුව සිත යවා එතැනදී ම සවි කෙලෙසුන් නසා අර්ථනාමයට පැමිණියේ ය.

ඇතැම්හු විස්තර වශයෙන් දේශනා කරන ධර්ම දේශනයක් ඇසීමෙන් ම පහසුවෙන් රහත් වෙති. ඇතැම්හු පැවිදි වන්නට හිසකේ බානා අවස්ථාවේදී ම තවපඤ්චක කමටහන මෙතෙහි කොට රහත් වෙති. ඇතැම්හු පැවිදිව දින ගණනකින් රහත් වෙති.

වක්බුපාල තෙරුන් වහන්සේට රහත් වීමට තෙමසක් නො නිද ඇස් අන්ධ වනතුරු භාවනා කරන්නට සිදුවිය. කාලවල්ලි මණ්ඩපවාසි මහානාග තෙරුන් වහන්සේට රහත් වීමට සත් වසක් නො නිද භාවනා කරන්නටත්, නැවත සොළොස් වසක් ගත පව්වාගත වන පුරමින් භාවනා කරන්නටත් සිදුවිය. ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදේව තෙරුන් වහන්සේට එකුන් විසි වසක් ගතපව්වාගත වන පුරමින් භාවනා කරන්නට සිදු විය. මහා සිව තෙරුන් වහන්සේට තිස් වසක් නො නිද භාවනා කරන්නට සිදුවිය.

බාහිය දරුවීරියට ධර්මය කණ වැටුණු විගස ම අර්භත්වයට පැමිණිය හැකි වූයේ පදුමත්තර බුදුරදුන් දවස වහා ධර්මය අවබෝධ කරගත හැකිවීම පතා පින් කර තිබුණ බැවිනි. පින් කළ අවස්ථාවලදී පහසුවෙන් ධර්මාවබෝධය කර ගත හැකිවීම පහසුවෙන් නිවන් ලැබිය හැකිවීම පැතු ව හොත් කාහට වුව ද වැඩි කරදර නො විඳ රහත්විය හැකි විය යුතුය. ඒ නිසා එසේ ප්‍රාර්ථනා කිරීම සඳහා -

“ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මෙන සුඛාය පටිපත්තියා,
පාපුණෙයාමි නිබ්බානං අජරං අමරං වරං.

යන ප්‍රාර්ථනා ගාථාව මෙහි වන්දනා ගාථා කාණ්ඩයේ දක්වා ඇත. මෙය සැලකිය යුතු කරුණකි. එබැවින් බුදුගොස් හිමියන් විසින් ද,

“පාපුණන්තු විසුද්ධාය සුඛාය පටිපත්තියා
අසොකමනුපායාසං නිබ්බාන සුඛමුත්තමං.”

යි සුඛප්‍රතිපදාවෙන් සැමට නිවන් ලැබීම ප්‍රාර්ථනා කර තිබේ.

ප්‍රාර්ථනා සිද්ධියට සිල්වත් බව විශේෂයෙන් වුවමනාය. එබැවින් “ඉජ්ඣති හික්ඛවෙ සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධන්තා - පෙ - තඤ්ච ඛො සීලවතො වදම් නො දුස්සීලස්ස” යනුවෙන් “මහණෙනි, සිල්වතා ගේ ප්‍රාර්ථනාව විසුද්ධ නිසා සිද්ධ වන්නේය. ඒ ප්‍රාර්ථනා සිද්ධිය සිල්වතා ගැන කියමි. දුශ්ශීලයා ගැන නොකියමි” යි අංගුත්තර අට්ඨක නිපාතයේ වදරා තිබේ. දුශ්ශීලයන්ගේ ප්‍රාර්ථනා ද සර්වාකාරයෙන් සිදු නො වන්නේ නො වේ. සමහරවිට සිදුවෙයි.

එහි සිද්ධිය අනියත ය. සිද්ධ වුවද සිල්වතාට මෙන් දීප්තිමත්ව පුණ්‍යඵලය නො ලැබේ.

ශීලයෙහි පිහිටා කරන කුශලය මහත්ඵල යයි කියා ඇති බැවින් පින්කම් කිරීමට පූර්වභාගයෙහි බෞද්ධයෝ පන්සිල් ගනිති. එහෙත් ඒ ගන්නා පඤ්ච ශීලය පින මහත් ඵල වීමට ප්‍රමාණ වෙතැයි නො කිය හැකිය. පින මහත් ඵල වීමට නම් කවදත් පඤ්ච දුශ්චරිතයෙන් වැළකී සිල්වත්ව සිටිය යුතුය. දුසිල්බවය කියනුයේ ප්‍රාණසාතාද් පවිකම් කිරීම ය. සිල්වත් බවය කියනුයේ ඒවායින් වැළකී සිටීමය. පව්වලින් වැළකී සිටීමක් නැතිව නිකම්ම පන්සිල් සමාදන් වීමෙන් සිල්වත් නොවේ. දුශ්ශීලයාට ප්‍රාර්ථනා සිද්ධිය අනියතයයි කියනුයේ කළ පවිකම්වලින් ඔහු අපායට ගියාම පිනට ඔහුගේ ප්‍රාර්ථනාව සිදුකරන්නට අවස්ථාවක් ඇති නොවන බැවිනි. මෙතේ බුදුන් දැක නිවන් දැකීමට කොතෙකුත් ප්‍රාර්ථනා කර තිබුණද පවිකම් කොට ඒ කාලයේ අපායෙහි සිටියහොත් මෙතේ බුදුන් දැක බණ අසන්නට නො ලැබේ. නිවන් දැකීම ගැන කවර කථා ද?

ඇතැම් අවියත් ධර්ම කථිකයෝ "අප්පමත්තකම්පි භවං න වණ්ණෙමි. අන්තමසො අච්ඡරාසංඝාතමත්තම්පි" යන පාඨය දක්වමින් භවය නො පැතිය යුතුය කියා පින් කරන ජනයා නො මග යවති. භවය නො පැතිය යුතුය කියා බුදුරදුන් වදරා නැත, භවය නො පතා සිටීමෙන් මරණින් මතු කිසිම භවයක නූපදිනවා නම් හොඳය. නො පැතුව ද රහත් නොවූ පුද්ගලයා මරණින් මතු කොතැනක හෝ උපදී. එසේ උපදින තැනැත්තා විසින් තමාට නිවන් මග පාද ගැනීමට උපකාර වන යහපත් තැනක් පතා එහි උපදින තැනට කටයුතු සලසා ගත යුතුය. එසේ නො කොට සුගතියෙහි වුව ද පිනට අනවකාශ තැනක උපත හොත් ඔහුට වඩාත් නිවන දුර වන්නේ ය. ඒ නිසා නිවන් දකිනු රිසි පින්වතුන් විසින් පවින් තොරව වෙසෙමින් පින් කිරීමට ද ඉඩ ලැබෙන තැන් පැතිය යුතු ය. මිනිස් ලොව උපාසකෝපාසිකාවන් ඇති, හික්කුන් වහන්සේ ඇති, දහම් අසන්න ලැබෙන ප්‍රදේශ ඉපදීමට සුදුසු ස්ථානයෝ ය. පින් කිරීමට ඉතා හොඳ තැන මිනිස් ලොව ය. එබැවින් නොයෙක් විට දිව්‍ය ලෝක බ්‍රහ්මලෝක වල උපන් බෝසත්හු ආයු ඇති තෙක් ඒවායේ නො සිට පෙරුම් පිරීම සඳහා

මිනිස් ලොව උපදිති. මිනිස් ලොව පින් කිරීමට හොඳම තැන වුව ද පවින් වැළකී සිටීමට දුෂ්කර තැනකි. පව් කරන්නට සිදුවන නොයෙක් අවස්ථා මිනිසාට පැමිණේ. දිව්‍ය ලෝක බ්‍රහ්ම ලෝකවල පවින් වැළකී සිටීම පහසු ය. ඔවුන්ට අපට මෙන් ම පව් කරන්නට වුවමනා අවස්ථා නො එළඹේ. දෙවියන්ගේ ආයුෂ දික් බැවින් එද බුදුරදුන්ගෙන් බණ අසා සෝවාන් ආදී මගඵල වලට පැමිණී දෙවියෝ අදත් එහි ජීවත්ව ඇත. ඔවුන් හා එක් වන්නට ලැබීම ඉතා යහපතකි. එබැවින් දෙවි ලොව ඉපදීමට පැතීම ද යහපත් බව කිව යුතු ය.

භාහාප්‍රකාර වන්දනා ක්‍රම

බුද්ධගුණය අනන්තය. ධර්මගුණය අනන්තය. සංඝගුණය අනන්තය. රත්නත්‍රයෙහි අනන්ත ගුණ ඇති බැවින් ඒ ඒ ගුණයන්ගෙන්, ව්‍යක්තයකුට දහසක් වුව ද වන්දනා ක්‍රම පිළියෙල කළ හැකි ය. උගතුන් විසින් දැනට ගාථා වශයෙන් හා වාක්‍ය වශයෙන් පිළියෙල කර ඇති බොහෝ වන්දනා ක්‍රම ඇත්තේ ය. වැඩි ගණනක් වන්දනා ක්‍රම පුහුණු කර ගත් පින්වතාට රත්නත්‍රයේ ගුණ වැඩි ගණනක් දැන ගන්නට ලැබීමෙන් රත්නත්‍රය කෙරෙහි අධික ප්‍රසාදයක් ඇති වේ. ඔහුට නොයෙක් ක්‍රමවලින් තෙරුවන් ගුණ සිහි කොට කථනය කොට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් බොහෝ පින් සිදු කරගත හැකිය. එබැවින් වැඩි ගණනක් වන්දනා ක්‍රම පාඩම් කරගෙන තිබීම වඩා හොඳය. වඩ වඩා ගුණ කථනය කරමින් වැඩි වේලාවක් වන්දනා කිරීමෙන් වඩා පින් ද සිදුකර ගත හැකිය. කොතෙකුත් ගාථා කියමින් බොහෝ කල් වැඳ වැඳ සිටීම නිෂ්ඵල වැඩකැපී ඇතැම්හු කියති. ඔවුන් එසේ කියන්නේ ඔවුන්ගේ නො දැනීම නිසාය. අනෙක ප්‍රකාර වන්දනා ක්‍රමවලින් සමහරක් සමහරුන්ට රූපිය. සමහරක් අරූපිය. ඔබට රූපි ක්‍රම තෝරා ගෙන භාවිතා කළ හැකි වීමට මෙහි නොයෙක් වන්දනා ක්‍රම දක්වනු ලැබේ. ඔබට කැමති ක්‍රම තෝරා ගෙන ඒවායින් එකක් දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් හෝ පාඩම් කරගෙන භාවිත කරන්න. බොහෝ වන්දනා ක්‍රම පාඩම් කරගෙන උදයේ එක් ක්‍රමයකින් ද, සවස තවත් ක්‍රමයකින්ද, එක් දිනක එක් ක්‍රමයකින් ද, තවත් දිනක තවත් ක්‍රමයකින් ද වන්දනා කිරීම ද යහපති.

1

**බුදුගොස් හිමියන්ගේ
රත්නත්‍රය වන්දනා ක්‍රමයක්**

කරුණා සීතල හදයං
පඤ්ඤා පජ්ජේත විහත මෝහතමං.
සනරාමර ලෝක ගරුං
වන්දේ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

සකල සත්ත්ව සමූහයා කෙරෙහි පතලා වූ අනන්ත කරුණාවෙන් සිසිල් වූ හෘදය ඇත්තා වූ ප්‍රඥා ප්‍රදීපයෙන් නසන ලද මෝහාන්ධකාරය ඇත්තා වූ දෙවියන් සහිත ලෝකයාට ගරු වූ නිරය ගතිය තිරශ්චීන ගතිය ප්‍රේත ගතිය මනුෂ්‍ය ගතිය දේව ගතිය යන පඤ්ච ගතියෙන් මිදුනා වූ සුන්දර ගමන් ඇති තථාගතයන් වහන්සේ නමදිමි.

බුද්ධෝ පි බුද්ධභාවං
භාවෙන්වා වේව සච්ඡිකත්වා ච.
යං උපගතො ගතමලං
වන්දේ තමනුක්තරං ධම්මං.

බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් අෂ්ටාංගික ආයඪි මාර්ග සංඛ්‍යාත ධර්මයක් අනුව පිළිපැදීමි වශයෙන් එය වඩාද යම් සපයඪාප්තික නවලෝකෝත්තර ධර්මයක් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට පස් මරුන් පරදවා ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණි සේක් ද අනුක්තර වූ ද නිර්මල වූ ද ධර්මය වදිමි.

සුගතස්ස ඕරසානං
පුත්තානං මාරසේනමථනානං
අට්ඨන්තම්පි සමූහං
සිරසා වන්දේ අරියසංඝං.

මාරසේනා මර්දනය කරන්නා වූ පුද්ගලයන් අටදෙනකුගේ සමූහය වූ තථාගතයන් වහන්සේගේ ඕෆරස පුත්‍ර වූ ආයඪි සංඝ රත්නය ශීර්ෂයෙන් නමදිමි.

2

බුදුගෝස් හිමියන්ගේ තවත් වන්දනා ක්‍රමයක්

යො අප්පකොට්ඨිපි අප්පමෙය්‍යං
කාලං කරොන්තො අතිදුක්කරානි,
බෙදං ගතො ලොකහිත්‍යාය නාථො
නමො මහා කාරුණිකස්ස තස්ස

යම් ලෝකනාථයන් වහන්සේ කෙනෙක් සසර සැරිසරනා අසරණ සත්ත්ව සමූහයාගේ යහපත පිණිස කල්ප කෝටි ගණන් වලින් ද ප්‍රමාණ කළ නො හෙන අති දීර්ඝ කාලය මුළුල්ලෙහි පඤ්චමහා පරිත්‍යාගාදී අතිදුෂ්කර ක්‍රියා කිරීමෙන් වෙහෙසට පත් වූ සේක් ද දුක් අනුභව කළ සේක් ද, ඒ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා.

අසම්බුද්ධං බුද්ධනිසෙවිතං යං
භවාභවං ගච්ඡති ජීවලොකො,
නමො අවිජ්ජාදි කිලෙසජාල
විද්ධංසිනො ධම්මවරස්ස තස්ස.

සර්වඥයන් වහන්සේ විසින් නිතර සෙවුනා ලද යම් ධර්මයක් අවබෝධ නො කිරීම හේතු කොට සත්ත්වයෝ මේ සංසාරයෙහි කුඩා මහත් භවයන්හි නැවත නැවත උපදිත් ද, අවිද්‍යාදී ක්ලේශජාලය විධිවංශනය කරන්නා වූ ඒ උත්තම ධර්මයට මාගේ නමස්කාරය වේවා.

ගුණෙහි යො සීලසමාධි පඤ්ඤා,
විමුක්ති ඤාණප්පභූතීහි යුත්තො,
බෙන්තං ජනානං කුසලත්ථිකානං.
තමරියසංඝං සිරසා නමාමි.

යම් පුද්ගල සමූහයක් ශීල සමාධි ප්‍රඥා විමුක්තිඥානාදී ගුණයන්ගෙන් යුක්ත ද පින් කැමැති ජනයා හට පින් කුඹුරක් වන ඒ ආයච්චි සංඝ රත්නය ශීර්ෂයෙන් නමදිමි.

3

පොළොන්නරුවුර විසු ධර්මකීර්ති හිමියන්ගේ
වන්දනා ක්‍රමයක්

විසාරදං වාදපථාතිවත්තිනං
තිලෝකපජ්ජෝත මසය්භසාහිනං,
අසෙස ඤෙය්‍යාවරණස්පභායිනං
නමාමි සත්ථාරමනන්තගොවරං.

අඩුවක් නැති සකල ධර්ම සමූහය තත්ත්වාකාරයෙන් දන සිටින බැවින් කිසිවකු ඉදිරියේ බියක් නැත්තා වූ සකලවාදපථයන් ඉක්මවා සිටින්නා වූ තුන් ලොවට පහනක් වැනි වූ දිව්‍ය බ්‍රහ්මයන්ට පවා නො කළ හැකි දෑ කීරීමෙහි සමත් වූ සකලඤෙය්‍යාවරණයන් ප්‍රභාණය කළා වූ අපරිමිත විෂය ඇත්තා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමදිමි.

තිලෝකනාථස්පභවං භයාපහං
විසුද්ධවිජ්ජාවරණෙහි සෙවිතං
පපඤ්ච සඤ්ඤෝජන බන්ධනවිජ්දං
නමාමි ධම්මං නිපුණං සුදුද්දසං.

තිලෝකනාථයන් වහන්සේගෙන් හටගන්නා වූ සකල භයයන් දුරු කරන්නා වූ පරිශුද්ධ විද්‍යාවරණ ඇති උත්තමයන් විසින් සෙවිනා ලද්ද වූ ප්‍රපඤ්චයන් හා සංයෝජන බන්ධනයන් සිදින්නා වූ සුක්ෂම වූ සුදුර්දශ වූ ධර්මරත්නය නමදිමි.

පසාදමත්තෙන පි යත්ථ පාණිනො
ථුසන්ති දුක්ඛක්ඛය මච්චුතං පදං,
තමාහුණෙය්‍යං සුසමාහිතින්ද්‍රියං
නමාමි සංඝං මුනිරාජසාවකං.

යම් සංසරත්නයක් කෙරෙහි සිත පහද ගත් පමණකින් ම ද සත්ත්වයෝ සකල දුඃඛයාගේ ක්ෂයය වූ නිර්වාණය ලබන් ද ඉතා දුර සිට වුව ද ප්‍රත්‍යයන් ගෙනැවිත් පිදීමට සුදුසු වූ සන්සුන් ඉඳුරන් ඇත්තා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා වදිමි.

4

වේදේහ ගිම්යන්ගේ වන්දනා ක්‍රමයක්

සතත විහත කිත්තිං ධස්තකන්දප්පදප්පං
හිතවහිතවිධානං සබ්බලොකකකෙතුං,
අමිතමතිමනග්ඝං සන්තිදං මෙරුසාරං
සුගතමහමුදරං රූපසාරං නමාමි.

නිරන්තරයෙන් පැතිර පවත්නා අරහං ආදී නව පදයකින් සංගෘහිත කීර්තිරාවයක් ඇත්තා වූ කාම දේවයාගේ දර්පය නැසූ කාම රූප අරූප සංඛ්‍යාත ලෝකත්‍රයට යහපත සිදු කරන්නා වූ සකල ලෝකයාට ඒක කේතුවක් වූ අප්‍රමාණ ප්‍රඥා ඇත්තා වූ අනර්ඝ වූ ශාන්තිය ප්‍රදාය කරන්නා වූ මහමෙර සෙයින් සාර වූ උත්තම වූ දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණයෙන් යුක්ත රූපයෙන් සාර වූ තථාගතයන් වහන්සේ මම වදිමි.

හතදුර්තකුසාරං මොහපංකොපතාපං
මනකමල විකාසං ජන්තුනං සෙසකානං
කුමතිකුමුදනාසං බුද්ධපුබ්බාවලග්ගා
උදිත මහමුදරං ධම්මහානුං නමාමි.

පාප නමැති පින්ත වියළවා නැසුවා වූ, මෝහ නමැති මඩවගුර වියළ වූ, සකල සත්ත්වයන්ගේ සිත් නමැති පියුම් පුබුදු කරන්නා වූ, දුර්මත නමැති කුමුදයන් නසන්නා වූ, බුදුරජාණන් වහන්සේ නමැති උදය පර්වතයෙන් නැගී එන්නා වූ උත්තම වූ ධර්ම නමැති දිවාකරයා මම වදිමි.

සකලවිමල සීලං ධූතපාපාර්ජාලං
සුරන්රමහනීයං පානුණෙය්‍යානුණෙය්‍යං
උජ්ජප්පට්ඨපන්තං පුඤ්ඤධෙත්තං ජනානං
ගතමහමහිවන්දෙ සාදරං සාදරෙන

සෑම අතින් පිරිසිදු වූ ශීලස්කන්ධයක් ඇත්තා වූ පාප නමැති සතුරු සමූහයා පලවා හැරියා වූ දෙව් මිනිසුන් විසින් පිදීමට සුදුසු වූ ආගන්තුකයන් උදෙසා පිළියෙල කළ දේ වුව ද දීමට සුදුසු

වන්නා වූ දුර සිට ගෙනවුත් වුව ද දීමට සුදුසු වන්නා වූ ආයතී අශ්ටාංගික මාර්ග සංඛ්‍යාත සෘජු මාර්ගයෙහි ගමන් ගන්නා වූ සත්ත්වයනට පින් කෙත් වූ වැදුම් පිදුම් කරන්නවුනට සාර ඵල දෙන්නා වූ මහාසංඝයා වහන්සේ සාදරයෙන් මම වදිමි.

සුවිසි මහාගුණ වන්දනාව

සර්වඥරාජයන් වහන්සේගේ අනන්තාපරිමාණ ගුණස්කන්ධය නව කොටසකට බෙද අරහං ආදී පද නවයකින් කියනු ලැබේ. එබැවින් බුදුගුණ නවයක් ලෙස සලකනු ලැබේ. ධර්මයේ අනන්ත ගුණස්කන්ධය සකොටසකට බෙද ස්වාක්ඛාතාදී පද සයකින් කියනු ලැබේ. එබැවින් ධර්මගුණ සයක් වශයෙන් සලකනු ලැබේ. සංඝයාගේ අනන්ත ගුණස්කන්ධය නව කොටසකට බෙද සුපටිපන්නාදී පද නවයකින් කියනු ලැබේ. එබැවින් සංඝගුණ නවයකැයි සලකනු ලැබේ. බුදුගුණ නවය ය, දහම් ගුණ සයය, සගගුණ නවයය යන මේවා එක් කළ කල්හි සුවිස්සක් වේ. එයට සුවිසි මහාගුණයයි කියනු ලැබේ. එයට රත්නත්‍රයේ ගුණ සියල්ල ම ඇතුළත් වේ. සුවිසි මහා ගුණ ගැන තරමක දැනුමක්වත් ඇති කර ගැනීමට උත්සාහ කරන්න.* ඒ ගුණ සුවිස්ස කියමින් ස්තූති කරමින් වැදීම ඉතාම හොඳ වන්දනා ක්‍රමය ය. මතු දැක්වෙන ඒ වන්දනා ක්‍රමය පාඩම් කරගෙන වන්දනා කිරීම ඉතා හොඳය.

බුද්ධ වන්දනාව

ඉතිපි සො භගවා අරහං, සම්මා සම්බුද්ධො, විජ්ජා වරණ සම්පන්නො, සුගතෝ, ලෝකවිදු, අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං, බුද්ධො, භගවාහි, ඉමෙහි නවති ගුණෙහි සමන්නාගතං සම්මාසම්බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, සම්මාසම්බුද්ධං සිරසා නමාමි.

1. මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ තමන් වහන්සේට වැදුම් පිදුම් කරන්නා වූ සජ්ජනයන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවන් මුදුන් පත් වීමට හේතු වන ශීල සමාධ්‍යාදී මහා ගුණස්කන්ධයකින් යුක්ත වන බැවින් අර්භත් නම් වන සේක.

* අප විසින් සම්පාදිත "සුවිසි මහ ගුණය" පොත කියවන්න.

2. අනිකකුගෙන් කිසි උපදේශයක් නො ගෙන ස්වඥාන ශක්තියෙන් ම සකල ධර්ම සමූහය ඇති සැටියට මනා කොට දැන වදළ හෙයින් සම්මා සම්බුද්ධ නම් වන සේක.
3. ත්‍රිවිද්‍යා, අෂ්ටවිද්‍යා, පසළොස් වරණ ධර්මයන් ගෙන් යුක්ත බැවින් විජ්ජාවරණසම්පන්න නම් වන සේක.
4. දීපංකර පාද මූලයෙහි පටන් සමායක්සම්බෝධි සමධිගමය දක්වා සමක්‍රියෙත් පාරමීන් සම්පූර්ණ කිරීම නැමැති සමායක්ප්‍රතිපත්තියෙන් සකල ලෝකයට යහපත සිදු කරමින් කාමසුඛ අත්තකිලමඵ යන අත්තයන්ට නොබැස මැනවින් ගමන් කර වදළ බැවින් සුගත නම් වන සේක.
5. සකල ලෝකයෙහි සියල්ල සර්වාකාරයෙන් දැන වදළ හෙයින් ලෝකවිදු නම් වන සේක.
6. නො මගට බැස සිටින තීරශ්චීන මනුෂ්‍ය යක්ෂ දේව බ්‍රහ්මයන්ට කිසිදු පීඩාවක් නො කොට දහැමින් ම දමනය කොට සුමග පිහිටවීමට සමත් තමන් වහන්සේ ට වැඩි කෙනකුන් නැති බැවින් අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරථී නම් වන සේක.
7. සකල සත්ත්වනට දුකින් මිදීම පිණිසත් දෙලොව වැඩ පිණිසත් අනුශාසනා කරන හෙයින් දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘ වන සේක.
8. පරම ගම්භීර චතුස්සත්‍ය ධර්මය තමන් වහන්සේ විසින් මැනවින් අවබෝධ කොට අන්‍යයන්ට ද ඒ ධර්මය මැනවින් අවබෝධ කරවන බැවින් බුද්ධ නම් වන සේක.
9. අනන්ත ගුණයෙන් යුක්ත වන බැවින් ද සකල සත්ත්වයන්ට උත්තම වන බැවින් ද සකල ලෝක වාසීන් ගරු කළ යුතු බැවින් ද භගවා නම් වන සේක.

මේ නවගුණයෙන් යුක්ත සමායක්සම්බුද්ධයන් වහන්සේ සරණ යෙමි. ඒ සමායක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ශීර්ෂයෙන් නමදිමි.

ධර්මරත්න වන්දනාව

ස්වාක්ධාතෝ භගවතා ධම්මො, සන්දිට්ඨිකො, අකාලිකො, එහි පස්සිකො, ඕපනයිකො, පච්චන්තං චේදිතබ්බො විඤ්ඤ්භි. ඉමහි ඡහි ගුණෙහි සමන්තාගතං ධම්මරතනං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මරතනං සිරසා නමාමි.

1. සුත්‍රාහිධර්ම චිනය සංඛ්‍යාත පිටකත්‍රය ධර්ම හා සතර මාර්ග සතර ඵල නිර්වාණ සංඛ්‍යාත නව ලෝකෝත්තර ධර්මය ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මුල මැද අග යන සෑම තැනම යහපත් වන පරිදි මැනවින් දේශනය කරන ලද්දේ ය.
2. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රකාශ කරන මේ නවලෝකෝත්තර ධර්මය අනුන් කියනු ඇසීමෙන් නොව සමාක් ප්‍රතිපත්තියෙන් තම තමන් විසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් දැකිය හැකි ධර්මයක් වන්නේ ය.
3. රාගාදි කෙලෙසුන් නසන්නා වූ ද ලෝකෝත්තර නිර්වාණය දක්නා වූ ද සතර මාර්ග ධර්මය ඇති කරගත් තැනැත්තාට කල් නොගොස් එකෙණෙහි ම ඵලදෙන ධර්මයක් වන්නේය.
4. මේ නවලෝකෝත්තර ධර්ම රත්නය කාකදන්තාදිය මෙන් සත්‍ය වශයෙන් නැතියක් නොව පරමාර්ථ වශයෙන් ඇතියක් වන බැවින් ද ඔපකළ මිණිරුවනක් සේ සුපරිශුද්ධ ධර්මයක් වන බැවින් ද බියක් නැතිව එව බලව කියා අන්‍යයන්ට පෙන්විය හැකි ධර්මයක් වන්නේ ය.
5. මේ අත්‍යුක්තම පරම ශාන්ත නවලෝකෝත්තර ධර්මය හිස ගිනි ගැනීම, හැදිවත ගිනි ගැනීම වැනි කරුණු ගැන පවා උදසිනව සිය සිත්සතන්හි පිහිටවා විසීමට සුදුසු ධර්මයක් වන්නේ ය.
6. මේ නවලෝකෝත්තර ධර්මය අනුන්ගේ කරෙහි ඇති පළදනාවක් බලන්නාක් මෙන් අන් තැනෙකින් නොව සමාක් ප්‍රතිපත්ති පිරීමෙන් ස්වසන්නානයෙන් ම දැකිය හැකි ධර්මයක් වන්නේ ය.

මේ සවැදැරුම් ගුණයෙන් යුක්ත වූ ශ්‍රී සද්ධර්ම රත්නය දිවි හිමියෙන් සරණ යෙමි. ඒ ශ්‍රී සද්ධර්ම රත්නය ශීර්ෂයෙන් නමදිමි.

සංඝ වන්දනාව

සුපටිපත්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, උපුපටිපත්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, ඤායපටිපත්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, සාමීච්චිපත්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අච්චිපුරිස පුග්ගලා එස භගවතෝ සාවකසංඝෝ ආහුණෙයො පාහුණෙයො දක්ඛිණෙයො අඤ්ජලිකරණීයො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සාති. ඉමෙහි නවහි ගුණෙහි සමන්තාගතං සංසරතනං සරණං ගච්ඡාමි සංසරතනං සිරසා නමාමි.

1. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා වහන්සේ තීර්ථක ප්‍රතිපත්තීන් සේ නිෂ්ඵල නොවන ඒකාන්තයෙන් නිවනට පමුණුවන යහපත් ප්‍රතිපත්තියක් පුරන සේක.
2. නිර්වාණය දක්වා ඍජුව පවත්නා ප්‍රතිපත්තියක් පුරන සේක.
3. නිරවුල් වූ කුමානුකූල ප්‍රතිපත්තියක් පුරන සේක.
4. ගරු කළ යුතු ප්‍රතිපත්තියක් පුරන සේක.
5. පුරුෂයුග්ම වශයෙන් සතරක් වන්නා වූ පුද්ගලයන් වශයෙන් අට දෙනෙක් වන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා වහන්සේ ඉතා දුර සිට ද ප්‍රත්‍ය ගෙනැවිත් පිදීමට සුදුසු වන සේක.
6. දුරින් පැමිණෙන ප්‍රිය මනාප ඥාති මිත්‍රයන් සඳහා පිළියෙල කළ ආගන්තුක භෝජනය වුව ද පිළිගැනීමට සුදුසු වන සේක.
7. පරලොව දී ඵල ලැබීම සඳහා දෙන දනය පිළිගැනීමට සුදුසු වන සේක.
8. ලෝකවාසීන් විසින් නමස්කාර කිරීමට සුදුසු වන සේක.

9. පුජාවන් මහත්ඵල කිරීමට සමත්වන ශීලාදී ගුණයන්ගෙන් යුක්ත වන බැවින් අනුත්තර පුණ්‍ය ක්ෂේත්‍රය වන සේක.

මේ ගුණ නවයෙන් යුක්ත වූ කල්‍යාණ පාඨග්ජන සංඝයා සහිත වූ අශ්ටායඤ්චුද්ගල සංඝරත්නය සරණ යෙමි. ඒ සංඝරත්නය ශීර්ෂයෙන් වදිමි.

අටවිසි බුදුවරුන් වැළීම

1. වන්දෙ තණ්හංකරං බුද්ධං - වන්දෙ මෙධංකරං මුනිං
සරණංකරං මුනිං වන්දෙ - වන්දෙ දීපංකරං මුනිං
2. වන්දෙ කොණ්ඩඤ්ඤ සත්ථාරං - වන්දෙ මංගල නායකං
වන්දෙ සුමන සම්බුද්ධං - වන්දෙ රෙවත නායකං
3. වන්දෙ සොහිත සම්බුද්ධං - අනෝමදස්සිං මුනිං නමෙ
වන්දෙ පදුම සම්බුද්ධං - වන්දෙ නාරද නායකං
4. පදුමුත්තරං මුනිං වන්දෙ - වන්දෙ සුමෙධ නායකං
වන්දෙ සුජාත සම්බුද්ධං - පියදස්සිං මුනිං නමෙ.
5. අත්ථදස්සිං මුනිං වන්දෙ - ධම්මදස්සිං ජනං නමෙ
වන්දෙ සිද්ධත්ථ සත්ථාරං - වන්දෙ තිස්ස මහාමුනිං
6. වන්දෙ ඵුස්සමහාචීරං - වන්දෙ විපස්සි නායකං
සිඛිං මහාමුනිං වන්දෙ - වන්දෙ වෙස්සභූ නායකං
7. කකුසන්දං මුනිං වන්දෙ - වන්දෙ කොණාගම නායකං
කස්සපං සුගතං වන්දෙ - වන්දෙ ගොතම නායකං
8. අට්ඨවීසති මෙ බුද්ධා - නිබ්බානමතදයකා
නාමාමි සිරසා නිච්චං - තෙ මං රක්ඛන්තු සබ්බද

මෙය වන්දනාවක් වශයෙන් හා ආරක්ෂක පිරිතක් වශයෙන් ද භාවිත කිරීමට සුදුසු ය.

විශේෂ වන්දනා ක්‍රම

අල්ප පුජාවක් කළ කෙනකුට වුව ද ගෞරවය පමණක් කළ කෙනකුට වුව ද සිත පහද ගැනීම පමණක් කළ කෙනකුට වුව ද එයින් මහත් අනුසස් දෙන, මෙසේය කියා සිතා ගත නො හෙන පුදුම බලයක් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇත්තේ ය. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේට සැදුහැටියෙන් වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් මෙලොවදී ම බොහෝ අනුසස් ලැබිය හැකි ය. මෙලොවදී බලාපොරොත්තු වන සෑම දෙයක් ම වැදීමෙන් ලබා ගත හැකි ය කියා ද නො සිතිය යුතුය. මෙලොවදී ඒ ඒ අනුසස් බලාපොරොත්තු වන්නාවූන් විසින් ඒ ඒ අනුසස් ලැබීමට හේතුවන බුද්ධ ගුණයන් කීර්තනය කර බුදුරජුන්ට ස්තූති කොට බැතියෙන් වැදීම කළ යුතුය.

ශිෂ්‍යයකුට ප්‍රධාන වශයෙන් උවමනා කරන්නේ දියුණු තියුණු නුවණය. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ඥානය වර්ණනා කෙරෙමින් ස්තූති කරමින් වන්දනා කරන තැනැත්තාගේ ඥානය දියුණු වේ. එය එක වරක් දෙවරක් කිරීමෙන් සිදුවෙනැයි ද නො සිතනු. දිනපතා කලක් බුද්ධඥානය වර්ණනා කරමින් වදින කල්හි ක්‍රමයෙන් ඒ තැනැත්තා ගේ සම්මෝහය තුනී වේ. නුවණ තියුණු වේ. එසේ වන්දනා කරන්නට පුරුදු කර ගැනීම ශිෂ්‍යයනට ඉතා ප්‍රයෝජනය. එසේ කරන ශිෂ්‍යයාට ඉගෙනීමේ ශක්තිය ලැබේ.

ආවායච්චරයනට වුවමනා ශිෂ්‍යයන් කීකරු කර ගැනීමේ ශක්තිය හා කාරණය ඔවුන්ට අවබෝධ කරවීමේ - ඔවුන් ගේ සිත්වල පිහිටවීමේ ශක්තිය ය. අනුත්තරපුරුෂදම්‍යසාරථී ගුණය හා බුද්ධ ගුණය කියා බුදුරජුන්ට ස්තූති කර වැදීමෙන් එය දියුණු කරගත හැකිය. බුද්ධගුණය යනු ගම්භීර ධර්මය අවබෝධ කර ගැනීමේ ද අන්‍යයන්ට අවබෝධ කරවීමේ ද ශක්තිය ය.

යම් යම් ආයතන පාලනය කරන පිරිස්වල ප්‍රධානීන්ට හා දේශපාලකයන්ට තිබිය යුතු ජනයා කීකරු කර ගැනීමේ ශක්තිය හා අනුශාසනා කිරීමේ ශක්තිය පුරුෂදම්‍යසාරථී ගුණය හා ශාස්තෘ ගුණය කියා ස්තූති කොට වැදීමෙන් දියුණු කරගත හැකි ය. මේ ශක්ති දෙක ධර්මදේශකයන්ට ද වුවමනා කරුණු දෙකකි.

අනාදිමත් කාලයක පටන් සත්ත්වයන් කෙරෙහි පවත්නා වූ රාගද්වේෂමෝහාදී ක්ලේශරෝගයන් ධර්මමාෂධයෙන් සුව කොට ඔවුන් සැපයට පමුණුවන්නා වූ මහා වෛද්‍යවරයාණෝ තථාගතයන් වහන්සේය. ඒ වෛද්‍ය භාවය වර්ණනා කරමින් ස්තුති කොට බුදුරදුන්ට වැඳුම් පිදුම් කිරීමෙන් වෛද්‍යයන්ට රෝග සුවකිරීමේ ශක්තිය දියුණු කර ගත හැකි ය.

ලෝකයෙහි ඇතැම්හු කිසිදු වෙහෙසක් නො වී ලෙහෙසියෙන් ධනවත් වෙති. ඇතැම්හු බොහෝ වෙහෙසී රැකියා කොට ධනවත් වෙති. ඇතැම්හු බොහෝ වෙහෙසුන ද ධනවත් නො වෙති. ඔවුන් වෙහෙසී ධනය සපයා ගනුදු ඒ ධනය ඔවුන් කෙරෙහි නො පිහිටා අකුරුදහන් වෙයි. මිනිසුන්ගේ මේ නානත්වය ඔවුන්ට ඇති ධනය හිමිවීමේ භාග්‍යය අනුව සිදුවන්නකි. ධනය ලැබීමේ භාග්‍යය අධිකව ඇති තැනැත්තෝ නො වෙහෙසීම ධනවත් වෙයි. කෙසේ හෝ ඔහු කරා ධනය පැමිණේ. භාග්‍යය මඳ තැනැත්තාට වෙහෙසී ධනය ලබන්නට සිදුවේ. භාග්‍යය ඉතාම හීන තැනැත්තාට වෙහෙසී වුව ද ධනය ලැබීමට දුෂ්කර වේ. අමාරුවෙන් සපයන ධනය ද ඔහු කෙරෙහි නො පිහිටා කුමන විපතකින් හෝ නැති වෙයි. තථාගතයන් වහන්සේගේ අරභං ගුණය වර්ණනා කර ස්තුති කරමින් බුදුරදුන් වැදීමෙන් ධනය ලැබීමේ වාසනාව දියුණු වේ. ධනය සොයන, ඒ සඳහා රැකියාවන්හි යෙදී සිටින, රැකියා සොයමින් තැවෙන අයට ධනය ලැබීමේ වාසනාව දියුණු වීම සඳහා අර්භන් ගුණයෙන් ස්තුති කොට වන්දනා කිරීම යහපති.

සීවලී මහ රහතන් වහන්සේ මහාලාභී වන බැවින් බොහෝ දෙනා ලාභ පතා උන්වහන්සේට වැඳුම් පිදුම් කරති. රහතන් වහන්සේ කෙනකුට වැඳුම් පිදුම් කරනහොත් එසේ කරන්නහුගේ ප්‍රාර්ථනාව සිද්ධවිය හැකිය. සීවලී රහතන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් අතුරෙන් අග්‍රලාභී වුව ද බුදුරජාණන් වහන්සේ තරම් ලාභී නො වෙති. සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි රැස්කළ මහා පුණ්‍යස්කන්ධයක් බුදුරජාණන් වහන්සේට ඇත්තේ ය. ඒ මහා පුණ්‍යස්කන්ධය සසඳන හොත් සීවලී තෙරුන් වහන්සේගේ පින ඉතා සුළුය. බුදුරදුන්ගේ පින මහමෙර පමණ යයි කියනහොත් සීවලී තෙරුන් වහන්සේගේ පින බටු ගෙඩියක් පුවක් ගෙඩියක්

තරම් යයි කිව යුතුය. ලාභියකුට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් ලාභ ලැබෙන හොත් වඩා ලාභ ලැබිය යුත්තේ බුදුරජාණන් වහන්සේට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙනි. වඩා උසස් පිනක් ලැබෙන්නේ ද බුදුරජාණන් වහන්සේට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශීල සමාධි ප්‍රඥාවන් හා සතිපට්ඨාන සමාසක් ප්‍රධාන සාද්ධිපාද ඉන්ද්‍රිය බල බෝධාංග මාර්ගාංග චතුරායාසිසත්‍ය ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධ්‍යාන මාර්ග ඵල ධර්මයන් ගේ වශයෙන් ගුණ වර්ණනා කරමින් ස්තූති පූජා කොට වැදීම යෝග්‍යවචරයන්ට ප්‍රයෝජනවත් ය.

ශිෂ්‍යයන්ට සුදුසු වන්දනා ක්‍රමයක්

"උදයායස්ස එකස්ස සද්ධම්මරංසි ජාලිනො,
පබුජ්ඣංසු ජනම්බුජා ජාතික්ඛෙන්තෙ මහාසරෙ
වන්දමි තං මහා සුරං මහාමෝහනමෝනුදං,
සඤ්ජාතං සො හදෙ මය්හං තමෝක්ඛන්ධං පනුදනං
(පරමන්දිපනියෙන්)

"ශ්‍රී සද්ධර්මසංඛ්‍යාත රක්ෂිතාලා ඇත්තා වූ යම් අසහාය සුයාසියකු උදවීමෙන් ජාතික්ෂේත්‍ර සංඛ්‍යාත මහා විලෙහි විනෝයජන නැමැති පද්මයෝ ප්‍රබෝධ වූවාහු ද, මහත් වූ මෝහාන්ධකාරය දුරු කරන්නා වූ ඒ මහා සුයාසියාණන් වහන්සේ වදිමි. උන් වහන්සේ මාගේ හෘදයෙහි පවත්නා මෝහස්කන්ධය දුරු කෙරෙත්වා.

නුවණ වැඩීමට හේතුවන තවත් වන්දනා ක්‍රමයක්

"මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වතුරසංඛ්‍යාකල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලේ රැස් කළ පාරමිතා කුශල බලයෙන් පස් මරුන් පරදවා ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණ පරෝපදේශ රහිතව සකල ධර්ම සමූහය තත් වූ පරිදි දැන වදළ සේක. මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අනන්ත ලෝක ධාතුන් දක්නා නුවණ ඇති සේක. අනන්ත ලෝක ධාතුන්හි අනේකාකාර සුවදුක් ඇති අනේක සත්ත්වයන් දක්නා නුවණ ඇති සේක. කුශලාකුශල කර්මයන් ගේ විපාක දක්නා නුවණ ඇති සේක. සිවුමත්සලක බලා සිටින්නකු ඒ ඒ මගින් යන එන අය දක්නාක් මෙන් ඒ ඒ භවයෙන් චුතව කර්මානුරූපව සුගති දුර්ගතියෙහි උපදනා සත්ත්වයන් දක්නා නුවණ

ඇති සේක. මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දිව්‍ය බ්‍රහ්මයන්ට පවා විසඳිය නොහෙන ගැඹුරු ප්‍රශ්න විසඳීමෙහි සමත් නුවණ ඇති සේක. උන් වහන්සේට විසඳිය නො හෙන පැනයක් නැත. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සද්ධර්මාලෝකයෙන් සත්ත්වසන්තානගත මෝහන්ධිකාරය දුරු කරන හෙයින් තුන් ලොවට අසහාය ප්‍රදීපයක් වන සේක. සකල සත්ත්වයන්ට සගමොක් මග දක්වන බැවින් තුන් ලොවට අසහාය නේත්‍රයක් වන සේක. සියල්ල දන්නා නුවණැති ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යෙමි. මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙක්මි. ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේට අත්‍යාදර ගෞරවයෙන් වදිමි. ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගේ මනසට ද ඥානාලෝකය පතුරුවන සේක්වා!”

ඔබ නුවණ දියුණු කර ගනු කැමැති නම් මේ වාක්‍ය කියා දිනපතා බුදුන් වදින්න. සැමද නො කළ හැකි වුව ද වැඩි ගණනක් දිනවල වන්දනා කරනු. ක්‍රමයෙන් ඔබේ නුවණ දියුණු වනු ඇත. මෙබඳු ක්‍රියා වලින් ගුණ ලැබෙන්නේ සෙමිනි. ඉක්මන් නො වෙනු. වර්ෂයෙන් වර්ෂයට මෙහි ගුණ ඔබට දැනෙනු ඇත. මතු දැක්වෙන වන්දනා ක්‍රමවලින් ගුණ ලැබීම කියයුත්තේ ද එසේ ම ය.

පාලනශක්ති අනුශාසනා ශක්ති අවබෝධ කරවීමේ ශක්ති ලැබීමේ වන්දනා ක්‍රමයක්

“මේ කපට වතුරසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂ්‍යකින් අතීතයේ ලොව පහළ වී වදළා වූ දීපංකර බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක, මම ද මුත්වහන්සේ මෙන් ම ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණ සසර සයුරින් එතරව බොහෝ සත්ත්වයන් එතර කරවන්නෙමිය යන උදරාධ්‍යාශයෙන් අතට පත් නිවන හැර සසර සයුරට බැස නොයෙක් දුක් ගෙන බුද්ධිකාරක ධර්මයන් සපුරා පස්මරුන් පරයා ස්ථවඥ පදප්‍රාප්ත වූ අසරණ සරණ වූ මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මෝහයෙන් මුද්ධිව මානසෙන් මත්ව නොමග යන බොහෝ ජනයා දමනය කොට සසර සයුරෙන් එතර කරවූ සේක. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දමනය කිරීමට අතිශයින් දුෂ්කර

නන්දෝප නන්ද, නාලාගිරි, ආලවක, අංගුලිමාලාදි ප්‍රවණ්ඩයන් ද, අතිශයින් උඩගු සවිචක බක බ්‍රහ්මාදීන්ද, කිසිදු හිංසාවක් නොකොට ම දමනය කළ බැවින් අදමයයන් දමනය කරන්නවුන් අතුරෙන් අග්‍ර වූ සේක. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මූල මැද අග යන තුන් තැන ම යහපත් වූ සර්වාංග සම්පූර්ණ වූ පිරිසිදු වූ ධර්මයකින් දෙවියන් සහිත ලෝකයා හට මෙලොව යහපත හා පරලොව යහපත පිණිස ද නිවන් පිණිස ද අනුශාසනා කරන සේක. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ පරමගම්භීර වතුස්සත්‍ය ධර්මය දෙවි මිනිසුන්ට අවබෝධ කරවා සතර මග සතර ඵලයන්ට පමුණුවා ඔවුන් සංසාර සාගරයෙන් එතර කරවන සේක. අදමයයන් දමනය කරන්නා වූ ලොවට අනුශාසනා කරන්නා වූ පරම ගම්භීර ධර්මය අවබෝධ කරවන්නා වූ ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යෙමි. උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වෙමි. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අත්‍යාදර ගෞරවයෙන් වදිමි. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා.

මෙසේ තථාගතයන් වහන්සේගේ අනුත්තර පුරුෂදමය ගුණය හා ශාස්තෘගුණය වූ බුද්ධගුණ කියා වැදීමෙන් පිරිසක් පාලනය කර ගැනීමේ ශක්තිය හා සිත් කාවදින පරිදි අනුශාසනා කිරීමේ ශක්තිය ද දියුණු කර ගත හැකිය. මේ වන්දනා ක්‍රමය ආවායඝ්වරයන්ටත් පිරිස්වල ප්‍රධානීන්ටත් අනුශාසකයන්ටත් දේශපාලකයන්ටත් ප්‍රයෝජනවත්ය.

වස්තුව ලැබීමේ භාග්‍යය දියුණුවීමට හේතුවන වන්දනා ක්‍රමයක්

"වන්දනේයානි වන්දනේය වූ පූජනීයානි පූජනීය වූ මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අනේක කල්පකෝට්ඨිගතසහග්‍රයෙහි රැස් කළ අපරිමිත පාරමිතා කුසල බලයෙන් පස්මරුන් පරදවා සමයක් සම්බෝධි සමධිගමයෙන් ලෝකයෙහි අග්‍රදක්ෂිණේය භාවයට පැමිණ වදළ සේක. ඒ සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ තමන් වහන්සේට දෝත නගා වදින්නකුට ද අපමණ දෙවි මිනිස් සැප ලබාදෙන අවිත්තය ගුණයෙන් යුක්ත වන සේක. එබැවින් උන්වහන්සේට පුදනු පිණිස සුවද මල් ආදී නොයෙක් පූජා

භාණ්ඩයන් ගෙන ගංගාවන් ගලා එන්නාක් මෙන් සතර දිගින් ම උන්වහන්සේ වෙත ක්ෂත්‍රිය බ්‍රාහ්මණාදීහු පැමිණියහ. දිව්‍යබ්‍රහ්මයෝ පැමිණියහ. නාග යක්ෂයෝ පැමිණියහ. අනුන්ගෙන් නොයෙක් පුද පඬුරු ලබන නරරාජ දේවරාජ බ්‍රහ්ම රාජයෝ උන්වහන්සේ පුදන්නට පැමිණියහ. පිරිනිවී වර්ෂ දහස් ගණනක් ඉක්ම ඇති අද ද උන්වහන්සේට පුදන මල් පහන් ආහාර පාන බොහෝ ය. මනුෂ්‍ය දිව්‍ය බ්‍රහ්ම යන ලෝකත්‍රයවාසී සැමදෙනා විසින් ම වැදීමට පිදීමට සුදුසු ඒ බුද්ධ මහෝත්තමයන් වහන්සේ සරණ යෙමි. මම උන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වෙමි. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පාද පද්මයන් අත්‍යාදර ගෞරවයෙන් නමදිමි. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා.”

මෙසේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අරහං ගුණය කියා වැදීම ධනය ලැබීමේ වාසනාව දියුණුවීමට හේතු වේ. මෙසේ සැදූහැයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේට වැදුම් පිදුම් කරන පින්වතාට වර්ෂයෙන් වර්ෂය තමාගේ තත්ත්වය පෙරට වඩා යහපත් වන බව දැකිය හැකිවනු ඇත. රැකියා කරන අයටත් රැකියාවක් නැතිව තැවෙන අයටත් මේ වන්දනා ක්‍රමය සුදුසු ය.

**රෝග සුවකිරීමේ ශක්තිය ලැබීමට
වෛද්‍යවරුන්ට වන්දනා ක්‍රමයක්**

“අනේක කෙලෙස් රෝගයන්ගෙන් පෙළෙමින් සසර දුක් විඳිනා අසරණ සත්ත්ව සමූහයා වෙත පතලා වූ මහා කරුණාවෙන් චතුරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි මහත් ආයාශයෙන් දනාදි සමතිස් පෙරුම් දහම් පුරා සවිකෙලෙසුන් නසා සර්වඥපදප්‍රාප්ත වූ මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සත්ත්වයන්ගේ සකල කායික මානසික රෝගයන් මතු කිසි කලෙක නූපදනා පරිදි සුව කිරීමට සමත් ශ්‍රේෂ්ඨ වෛද්‍යවරයාණෝ ය. මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අනාදිමත් කාලයක පටන් සත්ත්වයනට වැළඳී ඇත්තා වූ ලෝභ ද්වේශ මෝහ දෘෂ්ටි මානාදි සුව කිරීමට අතිශයින් දුෂ්කර ක්ලේශරෝගයන්, සතර සතිපට්ඨානයෝය, සතර සමයක් ප්‍රධානයෝය, සතර සාධිපාදයෝය, පඤ්චේන්ද්‍රියයෝය, පඤ්චබලයෝය, සස්තබෝධ්‍යංගයෝය, අෂ්ටමාර්ගාංගයෝය යන ධර්මෞෂධයන් ගෙන් සුව කරන සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ලෝකයෙහි අත් කිසිවකු විසින් පැවැත්විය නොහෙන සාමුක්කංසික වතුරායඝීසතා දේශනය නැමැති අමා ඔසුයෙන් සුවිසි අසංඛායක් සත්ත්වයන්ගේ කෙලෙස් රෝග නැසූ සේක. දුක් ගිනි නැසූ සේක.

මනුෂ්‍ය දිව්‍ය බ්‍රහ්ම සංඛාත ලෝකත්‍රයෙහි සැමට වෛද්‍ය වූ සච්ඡතුන්ට ම පිහිට වන්නා වූ මහා කාරුණික වූ මහා වෛද්‍යවරයාණන් වහන්සේට නමස්කාර කරමි. මතු නූපදනා පරිදි සකල රෝගයන් සුව කිරීමට සමත් වූ සියළු දුක් ගිනි නිවීමට සමත් වූ ඒ මහා වෛද්‍යවරයාණන් වහන්සේ සරණ යෙමි. මම ඒ මහා වෛද්‍යවරයාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වෙමි. ඒ මහා වෛද්‍යවරයාණන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා!

ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වදළා වූ සියලු කෙලෙස් රෝග නසන්නා වූ සියලු දුක් නසන්නා වූ සපයඝීප්තික නවලෝකෝත්තර ධර්මසංඛාත ඖෂධ රත්නයට ද මාගේ නමස්කාරය වේවා!

ඒ සද්ධර්මසංඛාත ඖෂධරත්නය සේවනය කිරීමෙන් කෙලෙස් රෝග සංසිද්ධා පච්ඡ වූ අඡටායඝී පුද්ගල සංසරත්නයට ද මාගේ නමස්කාරය වේවා!

මේ වන්දනා ක්‍රමය භාවිත කිරීමෙන් වෛද්‍යවරයන්ට විශේෂයෙන් චූචමනා අත් ගුණය නම් වූ රෝගභ්‍යපශමන ශක්තිය ලැබිය හැකිය. දියුණු කරගත හැකි ය, සෑම උදයක ම මේ වාක්‍ය කියා තෙරුවන් වැඳ මල් පහන් පුදා වෛද්‍ය කටයුතු ආරම්භ කරන වෛද්‍යවරයා ඒකාන්තයෙන් දියුණුවට පැමිණෙනු ඇත.

වන්දනාවෙන් ගුණ ලැබීම

සුවඳ ද්‍රව්‍යක් ඉවත් කළ අල්මාරියකට පෙට්ටියකට මුහුණ පා බැඳුවහොත් සුවඳ ද්‍රව්‍ය නැත ද එහි සුවඳ දූනෙනු ඇත. එයට හේතුව කලින් තිබූ ද්‍රව්‍යයේ සුවඳ අල්මාරියට පෙට්ටියට කාවැදී රැඳීම ය. එමෙන් යම් කිසිවකු සැදහැයෙන් තථාගතයන් වහන්සේගේ යම්කිසි ගුණයක් සිතුවහොත් කියුව හොත් ඒ ගුණය

ස්වල්ප වශයෙන් ඔහුගේ සිරුරට කාවැදී රැඳෙයි. ඉතා ස්වල්ප වශයෙන් කාවැදී රැඳෙන ඒ ගුණ තේරුම් ගත හැකි පමණට ඇතිවීමටත් කලක් ගත වේ. එය උදුලු මිට ඔප නැගීම මෙන් සෙමින් සිදුවන්නකි. වැඩ කරන උදුල්ලේ මිට දිනපතා ම කම්කරුවාගේ අතට මදින් මඳ ගෙවේ. එයින් උදුලු මිට ඔප වැටේ. අතට ගෙවීමෙන් ඇතිවන ඔපය දැකිය හැකි තරමට පත්වීමට බොහෝ කල් ගත වේ. සතියක් දෙකක් මසක් දෙකක් වැඩ කිරීමෙන් උදුලු මිටෙහි අමුත්තක් නොදනේ. මාස හත අටක් වර්ෂයක් වැඩ කළ කල්හි උදළු මිටෙහි පෙනෙන ඔප මට්ටමක් ඇති වේ. එමෙන් දින ගණනක් වැදීම කළ පමණින් තේරුම්ගත හැකි තරමේ ගුණයක් ඇති නොවේ. වර්ෂයක් පමණ යම්කිසි වන්දනා ක්‍රමයක් භාවිත කළාම දැනෙන තරමට ගුණය ඇතිවනු ඇත. වන්දනා ක්‍රමවලින් ලැබෙනැයි කියන ගුණය ලැබී ඇති නැති බව විමසිය යුත්තේ මාස ගණනින් නොව වර්ෂ ගණනිනි. අත් නොහැර යම්කිසි වන්දනා ක්‍රමයක් භාවිත කරන තැනැත්තාට එයින් ලැබෙන ගුණය වර්ෂයෙන් වර්ෂය විමසා බැලූව හොත් තේරුම් ගත හැකිවනු ඇත. වන්දනාවෙන් කියන ලද ගුණ ලැබෙන්නේ ද සැදහැයෙන් එය කරන තැනැත්තාටය. සැදහැයෙන් කිරීම යයි කියනුයේ තමා සිතන කියන ඒ බුදු ගුණ බුදුරදුන් කෙරෙහි ඇති බව අවංකව පිළිගැනීම අනුව කර්මය හා කර්මඵලය ඇති බව පිළිගැනීම ඇතිව වන්දනා කිරීම ය. ශ්‍රද්ධාවෙන් තොරව අත්හද බැලීමට කිරීමෙන් ගුණ නො ලැබේ. පින්වල විපාකය එක්තරා ප්‍රමාණයකින් මෙලොවදී ම ලැබේ. බුදුරදුන්ට වැදුම් පිදුම් කිරීම උසස් පිතකි. ඒ පිත මෙලොව තමා බලාපොරොත්තු වන දෙය ලබා දීමට ද සමර්ථය. ඒ නිසා වන්දනා කරන තැනැත්තා බලාපොරොත්තු වන ගුණය ඔහුට ඒ පිනේ බලයෙන් ම ලැබෙන බව කිය යුතුය.

යෝගාවචරයන්ට වන්දනා ක්‍රමයක්

අවිද්‍යාන්ධකාරයෙන් වැසී ඇති තණ්හා නැමැති මධගොහොරුවෙහි එරි සසර දුක් විදිනා අසරණ සත්ත්වයනට පිහිටවනු පිණිස සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් මුළුල්ලෙහි පෙරුම්

දම් පුරමින් ආ අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ ලොවුතුරා බුදුබව ලබන අන්තිම ජාතියේ මහබිනික්මන් කොට සවසරක් දුෂ්කර ක්‍රියා කොට අවසානයේ එක් වෙසඟ මැදිපෝය දිනයක සවස් කාලයේ බෝධිදාම මූලයට එළඹී ශරීරයේ ලේ මස් වියළී ගොස් සම හා ඇට නහර පමණක් ඉතිරි වුව ද ලොවුතුරා බුදු නොවී මේ අස්නෙන් නොනැගෙමිය යන දෘඪතර අධිෂ්ඨානයෙන් පළඟක් බැඳ එහි වැඩ සිට බාධා කිරීමට පැමිණි වසවත් මරු පළවාහර සමාධි භාවනාවෙහි යෙදුනාහු රාත්‍රියේ ප්‍රථමයාමයේ දී ම රූපාවචර අරූපාවචර අෂ්ට සමාපත්තීන් උපදවා පිරිසිදු කර ගත් සිත තමන් වහන්සේ ගේ අතීත ජාතිවලට යොමු කොට අනේක කල්ප කෝටි ශතසහස්‍රයෙහි විසූ තමන් වහන්සේගේ අතීත ජාති පිළිවෙල බලමින් ප්‍රථම යාමය ගෙවා මධ්‍යම යාමයේදී උපදින මැරෙන සත්ත්වයන් දෙසට සිත යොමු කොට ලෝකයෙහි මැරෙන්නා වූ ද කර්මානුරූපව සුගති දුර්ගති දෙකේ ඉපිද අනේකාකාර සුවදුක් ලබාගන්නා වූද සත්ත්වයන් බලමින් ඒ යාමය ඉක්මවා රාත්‍රියේ පශ්චිම යාමයේ මැරෙන උපදින සත්ත්වයන් ගේ සංසාර ප්‍රවාහිනි හේතුන් සොයන සේක් ද්වාදශාංග ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදය දූක එය අනුලෝම ප්‍රතිලෝම වශයෙන් මෙනෙහි කරමින් සිට සංසාර චක්‍රය සිදු නිවනට පැමිණෙනු වස් රූපාවචර චතුර්ථධ්‍යානයට සමවැදී ඉන් නැගී උදයව්‍යයඥානයේ පටන් ක්‍රමයෙන් විදර්ශනාඥාන උපදවා දුඛ සමුදය නිරෝධ මාර්ග සංඛ්‍යාත චතුරායඪී සත්‍යයන් ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් දූක සවසනා සකලක්ලේශයන් ප්‍රහාණය කරන්නා වූ අර්හත් මාර්ගඥානය උපදවා දශබල ඥාන, චතුරවේශාරද්‍ය ඥාන, සර්වඥානාදී අනේක ගුණයෙන් යුක්ත වන ලොවුතුරා බුදුබවට පැමිණ වදළ සේක.

මහා කාරුණික වූ මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ ලත් නිවන් සුවය සෙස්සන්ට ලබා දෙනු සඳහා විතර්ක විචාර සහිත වූ ප්‍රීතිය හා සුඛය ඇති ප්‍රථමධ්‍යාන සමාපත්තිය උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද, විතර්ක විචාර විරහිත ප්‍රීතිය හා සුඛය පමණක් ඇති ද්විතීයධ්‍යාන සමාපත්තිය උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද, ප්‍රීතිය ද ප්‍රහාණය කොට ලබන ප්‍රීති සුඛය ඇති තෘතීයධ්‍යාන සමාධිය උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද, ප්‍රීති සුඛ දෙකින් ම තොර වූ

වතුර්ථධයාන සමාධිය උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද, ආකාසානඤ්චායනනාදී සතර අරූපාවචර සමාපත්ති උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද සෘද්ධිවිධාදී පඤ්චාහිඤා උපදවා ගැනීමේ මාර්ගය ද දේශනා කළ සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ නිවනට පැමිණීමේ නොවරදින මාර්ගය වන සතර සතිපට්ඨානයෝය, සතර සමායක් ප්‍රධානයෝය, සතර සෘද්ධිපාදයෝය, පඤ්චේන්ද්‍රියෝය, පඤ්ච බලයෝය, සජ්තබෝධ්‍යාංගයෝය, අෂ්ටමාර්ගාංගයෝය යන සත්තිස් බෝධි පාක්ෂික ධර්මයන් දක්වා වදාළ සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ පඤ්චස්කන්ධය සත්ත්ව පුද්ගලයන් වශයෙන් වරදවා තේරුම් ගෙන මුළාවී සිටින ජනයාහට රූප වේදනා සංඥා සංස්කාර විඤානයන් පමණක් සත්‍ය වශයෙන් ඇති බවත් රූපාදිය මිස සත්‍ය වශයෙන් ලැබෙන සත්ත්වයකු නැති බවත් පහද වදාළ සේක.

මාගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අවිද්‍යාවෙන් අන්ධව නාම රූපයන් නිත්‍ය ශුභ සුඛ ආත්ම වශයෙන් වරදවා තේරුම් ගෙන සිටින ජනයාට නාම රූපයන් අනිත්‍ය බව දුක් බව ආත්ම නො වන බව පහද වදාළ සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දුක ය, දුක ඇතිවීමේ හේතුවය, සැබෑ සැපය ය, එයට පැමිණීමේ මාර්ගය ය යන මේ කරුණු සතර අවබෝධ නොවීමෙන් සසර රැඳී සිටින සත්ත්වයනට මේ උපාදනස්කන්ධ පඤ්චකය දුක බවත්, ඒ දුක ඇතිවීමේ හේතුව තණ්හාව බවත්, සැබෑ සැපය ඒ තණ්හාවගේ නිරෝධය බවත්, එයට පැමිණීමේ මාර්ගය ආර්ය් අෂ්ටාංගික මාර්ගය බවත් පහද වදාළ සේක.

මාගේ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය තේරුම් ගත් බොහෝ සත්පුරුෂයෝ රූප වේදනාදී සංස්කාරයන්ගේ ලක්ෂණ රසාදිය දක්නා නුවණද, ඒවායේ අනිත්‍යාදී ලක්ෂණ දක්නා නුවණද, උතුරන බත් සැළියක පෙණ මතුවෙවී බිඳී යන්නාක් මෙන් මේ සිරුරෙහි නැවැත්මක් නැතිව සංස්කාරයන් ඉපිද ඉපිද බිඳී බිඳී යන

සැටි දක්නා උදයබ්බානුපස්සනා ඥාණය ද, මේ සිරුරෙහි අතරක් නැතිව සිදුවන සංස්කාරයන්ගේ බිඳීම් දක්නා භංගානුපස්සනා ඥාණය ද, නිතර බිඳෙන සංස්කාරයන් භයානකත්වයෙන් දක්නා භයකුපට්ඨාන ඥාණය ද, බිඳී බිඳී යන සංස්කාරයන්ගේ අසරණ බව දක්නා ආදීනවානුපස්සනා ඥාණය ද, පිළිසරණක් නැති ඒ සංස්කාරයන් හර නැති අමිනිරි ධර්මයන් ලෙස දක්නා නිබ්බදනුපස්සනා ඥාණය ද, නිරස නිසරු ඒ සංස්කාරයන්ගෙන් මිඳෙනු කැමති බවින් යුතු යයි සංස්කාරයන් දක්නා මුඤ්චිකුකමානා ඥාණය ද, මිඳීමේ උපාය වශයෙන් සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යාදි ලක්ෂණයන් විස්තර වශයෙන් නැවත නැවත බලන්නාවූ පටිසංඛාරූපස්සනා ඥාණය ද, කිසිදු වෙහෙසක් නැතිව නිරුත්සාහයෙන් මෙන් සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යාදි ලක්ෂණ මැනවින් දක්නා සංඛාරූපෙක්ඛා ඥාණය ද, සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යාදි ලක්ෂණයන් ඇසින් දක්නාක් මෙන් පිරිසිදු ලෙස දක්නා වූ ලෝකෝත්තර මාර්ගය ඉපදවීමට සමත් වන්නා වූ අනුලෝම ඥාණය ද යන මේ ඥාණයන් උපදවා සෝවාන් සකාදගාමි අනාගාමි අර්හත් යන සතර මාර්ග සතර ඵලයන්ට පැමිණ දුක් කෙළවර කොට පරමසුඛය වූ අමාන මහා නිර්වාණයට පැමිණෙන්නා හ.

අසරණ සත්ත්වයන් සසර සයුරෙන් ගොඩ නගා මොක්පුර පිහිටවන්නා වූ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මම සරණ යෙමි. මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වෙමි. ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ සිරිපා යුවළ අත්‍යාදර ගෞරවයෙන් වදිමි.

ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් වදළ සත්ත්වයන් සසර කතරින් එතර කරවන්නා වූ ශ්‍රී සද්ධර්මයට ද වදිමි. ඒ නෛය්‍යාණික ධර්මය සේවනය කරන්නා වූ ද ප්‍රකාශ කරන්නා වූ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංසරත්නයට ද වදිමි.

මෙසේ අත්‍යුත්ම බුද්ධාදි රත්නත්‍රයට බැතියෙන් නැමදීම් වශයෙන් රැස් කළ කුශල බලයෙන් සගමොක් මග වසන කාමච්ඡන්දදි නීවරණයෝ මා කෙරෙන් බැහැර වෙත්වා. මාගේ

සිත සමාධි වේවා. මාගේ සිහි නුවණ දියුණු තියුණු වේවා. දුෂ්ඨ සමුදය නිරෝධ මාර්ග සංඛ්‍යාත චතුරායඪී සත්‍යධර්මය මා හට අවබෝධ වේවා. නිවන් පුරයට වහා පැමිණිය හැකි වේවා.

මේ වන්දනා ක්‍රමය යෝගාවචරයකුට යෝග සිද්ධිය සඳහා වුවමනා බල ලැබීමට හේතුවන පරිදි පිළියෙල කරන ලද්දකි. සසර දුකින් මිදීමේ අදහසින් අවංකව යෝග කර්මයට බැස සිටින ගිහි පැවිදි කාහටත් මෙය භාවිත කිරීමෙන් බොහෝ ප්‍රයෝජන ලැබෙනු ඇත. යෝගාවචරයකු විසින් දැන සිටිය යුතු වූ ද සිහි කළ යුතු වූ ද කරුණු රාශියක් මේ වන්දනාවට ඇතුළත් වී ඇත. මෙය දික් වැඩෙකිය කියා නොපසු බැස පාඩම් කර වන්දනා කරනු.

බෞද්ධ ආරක්ෂා විධි

රතනසූත්‍රයේ නිදහන කථාව

පෙර දඹදිව වේසාලී නම් ඉතා සමෘද්ධිමත් නගරයක් විය. එහි රජවරු සත් දහස් සත්සිය සත්දෙනෙක් විසූහ. එපමණ ම යුවරජ ඇමති භාණ්ඩාගාරිකාදීහු ද විසූහ. බොහෝ මනුෂ්‍යයෝ ද විසූහ. සත්දහස් සත්සිය සතක් ප්‍රාසාද ද එපමණ ම කුටාගාර උයන් පොකුණු ද විය. එක් කලෙක ඒ නගරයට වැසි නො ලැබිණ. ගොවිතැන් පාච්ච විය. ආහාර හිඟයක් විය. සැහෙන පමණට ආහාර නො ලැබීමෙන් බොහෝ දෙනා රෝගාතුර වූහ. දුප්පත්තු මැරෙන්නට වූහ. මළමිනී නගරය සමීපයේ ම දූමිම නිසා නගරයේ කුණප ගන්ධය පැතිරිණ. ඒ හේතුවෙන් බොහෝ අමනුෂ්‍යයෝ නගරයට ඇතුළු වූහ. එයින් වඩාත් මිනිස්සු මැරෙන්නට වූහ. අභිවාතක නම් වූ නපුරු රෝගයක් ද නගරයෙහි පැතිරිණ. රෝගහය අමනුෂ්‍යහය දුර්භික්ෂහය යන තුනෙන් නගරය විනාශ වන්නට විය.

නගර වැසියෝ රජු වෙත ගොස් "දේවයන් වහන්ස, දැන් මේ නගරය රෝගහය, අමනුෂ්‍යහය, දුර්භික්ෂහය යන උවදුරු තුනෙන් විනාශ වේගන යන්නේ ය. පෙර රජවරුන් ගේ කාලවලදී මෙබඳු විපතක් නො වීය. ඔබ වහන්සේගේ අධාර්මිකත්වය නිසා මේ විපත පැමිණියහ යි සිතමිහ" යි කීහ. රජතුමා තමා අතින් සිදුවූ කිසි වරදක් නො දැක සන්ථාගාරයට ජනයා රැස්කරවා මාගේ අදම්මු කමක් ඇතිදැයි විමසන්නට විය. මහජනයා ද රජුගේ වරදක් නුදුටුහ. රජු ගේ දෝෂයක් නො දක්නා වූ ඔවුහු මේ විපත සන්සිදුවන්නේ කෙසේ දැයි කථා කළහ. එකල පුරණ කාශ්‍යපය, මක්ඛලීගෝසාලය, අජිතකේශකම්බලය, පකුධකච්චායනය, නිගන්ධනාථපුත්තය, සඤ්ජය බෙල්ලට්ඨිපුත්තය යි "අපි බුදුමිහ" යි ප්‍රතිඥා කරන ශාස්තෘවරයෝ සදෙනෙක් දඹදිව විසූහ. ඇතැම්හු ඔවුන්ගෙන් කෙනකු මේ නුවරට පමුණුවා ගත හොත් මේ හය දුරුවිය හැකි යයි කීහ. ඇතැම්හු දැනට බුදුන් වහන්සේ ලොව පහළව සවි සතුන්ගේ යහපත පිණිස දහම් දෙසන්නාහ. උන් වහන්සේ මහා සෘද්ධි ඇති සේක. මහානුභාව ඇති සේක, උන්

වහන්සේ මෙහි පමුණුවා ගත හොත් සියලු හය දුරුවනු ඇතැයි කීහ. බොහෝ දෙනා ඒ අදහසට එකඟවී අප විසින් දූතයන් යැවූව හොත් උන් වහන්සේ මෙහි වැඩම කරනු ඇද්දැයි කතා කළහ. බුදුවරයෝ අනුකම්පකයෝය, අප දූතයන් යැවූව හොත් උන් වහන්සේ පැමිණෙනු ඇතැයි අන්‍යයෝ කීහ. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර වැඩ වෙසෙති. බිම්සර රජ උන් වහන්සේට උවටැන් කරයි. සමහරවිට බුදුන් වහන්සේට මෙහි වැඩම කිරීමට ඔහු ඉඩ නොදෙනු ඇතැයි ඇතැම්හු කීහ. එසේ නම් බිම්සර රජුට දන්වා යවා බුදුන් වහන්සේ මෙහි වැඩම කරවා ගනිමු යයි බොහෝ පඬුරු සහිතව ලිච්චවී රජුන් දෙදෙනකු සේනාව ද සමග බිම්සර රජු වෙත යැවූහ. ඔවුහු රජගහ නුවර බිම්සර රජු වෙත ගොස් පඬුරු දී කාරණය එතුමාට කියා බුදුන් වහන්සේ තමන්ගේ නගරයට එවන ලෙස කීහ. රජතුමා එය නො පිළිගෙන, "එසේ නම් එය කර ගන්නා සැටි තෙපි ම දැන ගනිව්" ය යි කීය. එකල්හි ඔවුහු බුදුරදුන් වෙත ගොස් "ස්වාමීනි, අපේ නගරයට හය තුනක් පැමිණ ඇත්තේ ය. අප කෙරෙහි අනුකම්පා කොට තුඹ වහන්සේ එහි වැඩම කළ හොත් අපට ශාන්තියක් වන්නේය"යි සැල කළහ.

තථාගතයන් වහන්සේ ආවර්ජනා කරන සේක් එහි වැඩම කර රතන සූත්‍රය දේශනා කළ කල්හි වේශාලී නගරයේ හය සන්සිදෙන බව හා එහි ආරක්ෂාව කෝටී ලක්ෂයක් සක්වළවල පිහිටන බවත් සුවාසූ දහසක් සත්ත්වයනට ධර්මාවබෝධ වන බවත් දැන ඔවුන්ගේ ආරාධනාව ඉවසා වදළ සේක. බිම්සර රජු තථාගතයන් වහන්සේ විශාලා මහනුවරට වැඩම කිරීමේ ආරාධනාව ඉවසා වදළ බව අසා උන්වහන්සේට වැඩම කරනු පිණිස නගරයේ සිට ගංගාව දක්වා පස් යොදුන් මග සමතලා කරවා යොදුනෙන් යොදුන විහාර කරවා වැඩමවීමට කාලය තථාගතයන් වහන්සේට දැන්වීය. තථාගතයන් වහන්සේ පන්සියයක් හික්කුන් වහන්සේ ද සමග මගට පිළිපත් සේක. රජතුමා මග මල් අතුරුවා මග දෙපස පුන් කලස්, කෙසෙල් ගස් පිහිටවා කොඩි ඔසවා තථාගතයන් වහන්සේට සේසත් දෙකක් හා හික්කුන් වහන්සේට එක් එක් සේසත බැගින් ඔසවා තමාගේ පිරිවර ජනයා සමග සුවද මල් ආදියෙන් පුදමින් එක එක දිනක් එක් එක් විහාරයක බුදුරදුන් සහිත මහ සඟන වාසය කරවමින් මහ දන් දෙමින් මහත් වූ පෙරහරින් සංඝයා සහිත තථාගතයන් වහන්සේ ගංතෙර දක්වා වැඩම කරවා

තථාගතයන් වහන්සේ ගඟින් එතර කරවනු පිණිස නැව් පිළියෙල කරමින් තථාගතයන් වහන්සේ ගංතෙරට පැමිණ ඇති බව විශාලා මහ නුවර රජුන්ට දන්වා යැවීය. ඔවුහු අපි ද්විගුණ කොට තථාගතයන් වහන්සේට පුදමුය යි විසල් පුරයේ සිට ගංගාව දක්වා තුන් යොදුනක් මග සරසවා ගංතෙරට පැමිණියහ. බිම්සර රජතුමා පිළියෙල කරවූ නැවට නැග, තථාගතයන් වහන්සේ එහි පනවන ලද බුද්ධාසනයෙහි වැඩහුන් සේක. මහා සංඝයා වහන්සේ ද සුදුසු පරිදි නැවෙහි වැඩ හුන් සේක. රජතුමා තථාගතයන් වහන්සේ අනුව යන්නේ ගඟදියට බැස ජලයෙහි කරවට දක්වා ගමන් කොට "ස්වාමීනි, නුඹ වහන්සේ වැඩම කරන තුරු මම මේ ගංතෙර ම වෙසෙමි" යි සැල කොට නැවතුණේය. යාත්‍රාව ගඟ දියෙහි ගමන් ගත්තේය. ගඟෙහි දී දෙවියෝ ද නාගයෝ ද තථාගතයන් වහන්සේට මහෝත්සවයෙන් පූජා පැවැත්වූහ. තථාගතයන් වහන්සේ පිළිගැනීම සඳහා ලිච්ඡවීහු ද කරවට තෙක් ගඟ දියට බැස ආහ. එකෙණෙහි සතර දිගින් ම මහා වැසි කළු නැග එන්නට විය. තථාගතයන් වහන්සේ ලිච්ඡවීන් ගේ බිම පා තබනු සමග ම මහ වැසි වස්නට විය. ඒ ඒ තැන දන පමණට, උකුල පමණට, කරවට පමණට ජලය ගලා යන්නට විය. මළකුණු සියල්ල පාවී ගියේය. මුළු පෙදෙස පිරිසිදු විය.

ලිච්ඡවීහු තථාගතයන් වහන්සේට සේසත් සතරක් ද හික්කුන්ට සේසත් දෙක බැගින් ද ඔසවමින් මහ පෙරහරින් යොදුනෙන් යොදුන තථාගතයන් වහන්සේ වාසය කරවමින් මහ දන් දෙමින් තෙදිනකින් තථාගතයන් වහන්සේ විසල් නුවරට පමුණුවා ගත්හ. තථාගතයන් වහන්සේ නගර ද්වාරයට පැමිණෙන කල්හි මහේශාකාස දේවතාවෝ ද එහි පැමිණියහ. ඔවුන්ගේ පැමිණීමෙන් බොහෝ අමනුෂ්‍යයෝ නගරයෙන් ඉවත්වූහ. තථාගතයන් වහන්සේ නගර ද්වාරයේ දී ම අනඳ මහ තෙරුන් අමතා මේ සුත්‍රධර්මය උගෙන ලිච්ඡවී කුමරුවන් සමග විසල්පුර ප්‍රාකාරත්‍රය ඇතුළත ඇවිදිමින් පිරිත් කරන්නයයි මහානුභාව සම්පන්න රතන සුත්‍ර ධර්මය වදළ සේක. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ තථාගතයන් වහන්සේගේ ශෛලමය පාත්‍රයට පැන් ගෙන පිරිත් බෙණෙමින් පැන් ඉසිමින් මුළු නගරය සැමතැන ම සංචාරය කළහ. ආනන්ද

ස්ථවිරයන් වහන්සේ පිරිත් දේශනය ආරම්භ කෙරෙත් ම නගරයෙහි තැන තැන සැඟවී ඉතිරි වී හුන් අමනුෂ්‍යයෝ ද පළා ගියහ. අමනුෂ්‍යයන් පළා යෙත්ම මිනිසුන්ගේ රෝග සුව විය. නිරෝග වූ මනුෂ්‍යයෝ ගෙවලින් නික්ම සුවද මල් ආදියෙන් තෙරුන් වහන්සේ පිදුහ. මහජනයා නගරය මැද රැස්වීම් ශාලාව සරසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එහි පැමිණ වූහ. හික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද එහි වැඩ සිටියහ. ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද සියළු නගරයෙහි ඇවිද පිරිත් කර නගරවාසීන් හා එහි පැමිණියහ. ශක්‍ර දේවේන්ද්‍ර තෙමේ ද දෙදෙව්ලොව දෙවියන් හා එහි පැමිණ සිටියේය. තථාගතයන් වහන්සේ ඒ සමාගමයේදී රතන සූත්‍රය දේශනා කළ සේක. ඒ ගාථාවල ආඥාව කෝටි ලක්ෂයක් සක්වළ අමනුෂ්‍යයෝ පිළිගත්හ. දේශනාවසානයෙහි සකලෝපද්‍රවයෝ ම සන්සිඳුණාහ. මහජනයා සුවපත් වූහ. සුවාසු දහසක් සත්ත්වයනට ධර්මාහිසමය විය. මෙසේ පිළිවෙළින් තථාගතයන් වහන්සේ එහි දින සතක් ම ඒ සූත්‍රය දේශනා කළහ. දිනපතා ම සුවාසු දහස බැගින් සත්ත්වයෝ නිවන් දුටහ.

රතන සූත්‍රය

කෝටි සතහස්සේසු වක්කවාලේසු දේවතා
යස්සානං පතිගණ්හන්ති, යඤ්ච වේසාලියංපුරේ
රෝගාමනුස්ස දුබ්භික්ඛ, සම්භූතං තිව්ධං භයං
බ්ඡපමන්තරධාපේසී, පරිත්තං තං භණාමහෙ

1. යානීධ භූතානි සමාගතානි,
භූමිමානි වා යානිච අන්තලික්ඛේ
සබ්බේච භූතා සුමනා භවන්තු
අරෝපි සක්කච්ච සුඤ්ඤා භාසිතං
තස්මාහි භූතා නිසාමේථ සබ්බේ,
මෙත්තං කරෝථ මානුසියා පජාය
දිවා ච රත්තෝ ච, හරන්ති යේ බලීං
තස්මාහි තේ රක්ඛථ අප්පමත්තා
2. යං කිංචි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා
සග්ගේසු වා යං රතනං පණිතං
න තෝ සමං අඤ්ඤා තථාගතේන
ඉදම්පි බුද්ධේ, රතනං පණිතං
ඵතේන සච්චේන සුවඤ්ඤා හෝතු
3. බයං විරාගං අමතං පණිතං,
යදජ්ඣධගා සකාය මුනී සමාහිතෝ
න තේන ධම්මේන සමඤ්ඤා කිංචි
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං
ඵතේන සච්චේන සුවඤ්ඤා හෝතු
4. යම්බුධසෙට්ඨෝ, පරිවණ්ණයී සුවිං
සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤාමානු
සමාධිනා තේන, සමෝ න විජ්ජති
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණිතං
ඵතේන සච්චේන සුවඤ්ඤා හෝතු

5. යේ පුත්ගලා අවිඨ සතම්පසඤා,
 වත්තාරි ඒතානි යුගානි හොන්ති
 තේ දක්ඛිණෙය්‍යා, සුගතස්ස සාවකා
 එතේසු දින්නානි මහප්ඵලානි
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සචචේන සුවඤ්චී හෝතු

6. යේ සුප්පයුත්තා මනසා දළ්භේන,
 නික්කාමිනෝ ගෝතම සාසනම්හි
 තේ පත්තිපත්තා අමතං විගය්හ
 ලද්ධා මුඛා නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සචචේන සුවඤ්චී හෝතු

7. යටීඤ්ඤා පඨවිං සිතෝ සියා
 චතුඛිචාතේහි අසම්පකම්පියො
 තථුපමං සප්පුරිසං වදාමි
 යෝ අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සචචේන සුවඤ්චී හෝතු

8. යේ අරියසච්චානි විභාවයන්ති
 ගම්හිරපඤ්ඤේන සුද්දේසිතානි
 කිඤ්චාපි තේ හොන්ති භුසප්පමත්තා
 න තේ භවං අවිඨමං ආදියන්ති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සචචේන සුවඤ්චී හෝතු

9. සභාවස්ස දස්සන සම්පදාය.
 තයස්සුධම්මා ජහිතා භවන්ති
 සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ජනඤ්ච
 සීලබ්බතං වා'පි යද්ඤ්චී කිඤ්චි
 චතුහපායේහි ච විප්පමුත්තෝ
 ඡ වාහිධානානි අභබ්බෝ කාතුං
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සචචේන සුවඤ්චී හෝතු

10. කිඤ්චාපි සෝ කම්මං කරෝති පාපකං
කායේන වාචා උද චේතසා වා
අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය
අභබ්බතා දිට්ඨ පදස්ස වුත්තා
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සචචේන සුවතී හෝතු
11. චනප්පගුම්බේ යථා චුස්සිතග්ගේ
ගිම්හානමාසේ පඨමස්මිං ගිම්හේ
තථුපමං ධම්මවරං අදේසයි
නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සචචේන සුවතී හෝතු
12. චරෝ චරඤ්ඤු චරදෝ චරාහරෝ
අනුත්තරෝ ධම්මවරං අදේසයි
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සචචේන සුවතී හෝතු
13. බිණං පුරාණං නවං නතී සම්භවං
චිරත්ත චිත්තා ආයතිකේ භවස්මිං
තේ බිණබීජා අචිරුල්භිච්ඡඤා
නිබ්බන්ති ධීරා යථායංපදීපෝ
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සචචේන සුවතී හෝතු
14. යානිධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිච අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්සපුජ්තං
බුද්ධං නමස්සාම සුවතී හෝතු
15. යානිධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිච අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්සපුජ්තං
ධම්මං නමස්සාම සුවතී හෝතු

- 16. යානීධ භුතානි සමාගතානි
 භුමිමානි වා යානිච අන්තලික්ඛේ
 තථාගතං දේවමනුස්සපුජ්තං
 සංසං නමස්සාම සුවතී හෝතු

මෙහි ගාථාවලට අංක යොදා ඇත්තේ රතන යන්ත්‍රයේ ගැබ්වල ගාථා පිහිටන ක්‍රමය අනුව ය. කෝටිසතසහස්සේසු යනාදී ගාථා දෙක රතන සූත්‍රයේ ගුණ දක්වන ගාථා දෙකකි. ඒවා සූත්‍රයට අයත් නැත. 14, 15, 16 යන අංක ඇති අවසාන ගාථා තුන සක් දෙවිඳු විසින් කියන ලද ගාථා තුනෙකි. බුදුන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලදුයේ යානීධ භුතානි යනාදී ගයෙහි පටන් බිණං පුරාණං යනාදී ගාථාව දක්වා ඇති ගාථා තෙළෙසය.

මේ සූත්‍රය බොහෝ අනුසස් ඇත්තේ ය. මෙය දිනපතා භාවිත කරන තැනැත්තාට දෙවියන්ගේ ආරක්‍ෂාව ලැබේ. රෝග දුරුවේ. අමනුෂ්‍ය භය ඇති නොවේ. ගොවිකම් වෙළඳාම් ආදී රැකියාවල දියුණු වේ. සැදුහැයෙන් අසන්නවුන්ට රෝගාදිය ද දුරුවේ. මෙයින් වඩාත් ගුණ ලැබෙන්නේ සූත්‍රයේ තේරුම දැනගෙන භාවිත කරන්නවුන්ට ය. ජනපද රෝග දුරුවීමට රෝග භය පවත්නා ප්‍රදේශවල ඇවිද පිරිත් පැන් ඉසිමින් මේ පිරිත කිය යුතුය.

මෙහි සූත්‍රයේ නිදන කථාව

බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි කාලයේ දී වස් ඵලඹීමට ළං වන කල්හි බොහෝ හික්කුහු උන්වහන්සේ වෙත පැමිණ කමටහන් අසා ගෙන ඒ ඒ පෙදෙස්වලට ගොස් වස් ඵලඹ වස්කාලය තුළදී අර්භත්වයට පැමිණීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් භාවනා කළහ.

තථාගතයන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙන අවස්ථාවක වස් ඵලඹීමට සමීප කාලයේ හික්කුන් වහන්සේ පන්සිය නමක් උන් වහන්සේගෙන් කමටහන් ගෙන වස් ඵලඹීමට සුදුසු තැනක් සොයමින් දනවි සැරිසරා යන්නාහු ප්‍රත්‍යන්ත ප්‍රදේශයෙහි හිමාලය හා සම්බන්ධ වූ වනගත සිසිල් සෙවන ඇති, අතුළ රිදී පටවල් මෙන් රමණීය සුදු වැලිතලා තැන

තැන ඇති පිරිසිදු සිසිල් ජලයෙන් පිරුණු රමණීය ජලාශයක් ඇති එක් පර්වතයක් දුටහ. ඒ හිඤ්ඤා එදින රාත්‍රියේ එහි වැස පසුදින සම්පයෙහි වූ ගමකට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. එය ළඟින් ළඟින් පිහිටි ගෙවල් දහසක් ඇති ගමෙකි. එහි මනුෂ්‍යයෝ ද පින් කැමැත්තෝ ය. ඒ ප්‍රත්‍යන්තයට පැවිද්දන්ගේ පැමිණීම මඳ බැවින් ගම් වැසියෝ හිඤ්ඤන් දැක ඉතා ප්‍රීතියට පැමිණ දන් පිළිගන්වා වස් විසීමට ආරාධනා කොට උන්වහන්සේලාට විසීම පිණිස වනයෙහි කුටි පන්සියයක් ද පිළියෙල කළහ. හිඤ්ඤා දෙවන දින අන් ගමකට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. එගම වැසියෝ ද එසේ ම වස් විසීමට ආරාධනා කළහ. ඔවුන්ගේ ආරාධනාව පරිදි හිඤ්ඤා එහි වස් එළඹ රුක්මුල්වල හිඳ කමටහන් මෙනෙහි කරන්නට වන්න. සිල්වත් හිඤ්ඤන්ගේ තේජස නිසා ඒ ගස්වල දෙවියන්ට නො විසිය හැකි විය. හිඤ්ඤන් නැගී යන තුරු ඔවුහු තම තමන්ගේ විමන්වලින් ඉවත්ව දරුවන් ගෙන තැන තැන ඇවිදින්නට වූහ. දෙවියෝ "මේ හිඤ්ඤා කවදා යෙන් ද" යි බලා සිටියහ. වස් එළඹුණු එතැන තෙමසක් ම වෙසෙන බව දැන ගත් දෙවියෝ "එපමණ දික් කලක් අපට විමානවලින් බැහැරව නො විසිය හැකිය" යි සෑම දෙනා එකතුව හිඤ්ඤන් බිය ගන්වා පළවා හැරීමට කථා කර ගත්හ. ඔවුහු රාත්‍රී කාලයේ රුක්මුල්වල හිඳ භාවනා කරන හිඤ්ඤන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි භයානක යක් වෙස් ගෙන පෙනී සිටින්නටත් නපුරු හඬ නගන්නටත් පටන් ගත්හ. ඒ නපුරු රූප දැක නපුරු හඬ අසා හිඤ්ඤන්ගේ හදවත් වෙවිලන්නට විය. උන්වහන්සේලාට කමටහනෙහි සිත පිහිටුවා වාසය නොකළ හැකි විය. නිතර බියවන්නා වූ ඒ හිඤ්ඤන් ගේ සිහිය ද දුබල විය. නො සිහියෙන් වෙසෙන උන්වහන්සේලා වෙත රුක්දෙවියෝ ඉවසිය නොහෙන දුර්ගන්ධයන් ද එවන්නට වූහ. එයින් ඔවුන්ට හිසෙහි බලවත් වේදනා ද ඇති විය. හිඤ්ඤන්ගේ ශරීර ද ක්‍රමයෙන් දුබල වී ගියේ ය. එහෙත් තමන් නිසා අනිකකුට කරදරයක් වීම නො කැමති වන්නා වූ ඒ ගුණවත් හිඤ්ඤන්ගෙන් එක් නමකුදු කීමෙන් අන්‍යයන්ට කරදරයක් වේදෝයි සිතා තමාට ඇති කරදරය අන් කිසිවකුට නො කීහ.

එක් දවසක් සංඝස්ථවිරයන් වෙත සියළු හිඤ්ඤන් රැස්වූ කල්හි හිඤ්ඤන් පෙරට වඩා දුබලව සිටින බව උන්වහන්සේට පෙනී "ඇවැත්නි, මෙහි පැමිණි මුල් කාලයේ ඔබ වහන්සේලා

පැහැපත් ශරීර ඇතිව පිණා ගිය ඉඳුරන් ඇතිව විසුවාහුය. දැන් ඔබ වහන්සේලා වැහැරී ගිය සිරුරු ඇතිව නො පහන් ඉඳුරන් ඇතිව වෙසෙන්නාහුය. ඔබ වහන්සේලාට මෙහි යම්කිසි කරදරයක් ඇතිද"යි කීහ. එකල්හි එක් හිඤ්ඤාවක් තමාට ඇති කරදරය පැවසීය. සෙසු හිඤ්ඤු ද තම තමන්ටත් ඒ කරදර ඇති බව කීහ. එකල්හි මහතෙරුන් වහන්සේ "ඇවැත්නි, බුදුරදුන් විසින් පෙරවසය පසු වසය යයි වස් විසීම් දෙකක් අනුදූන ඇත්තේ ය. මේ සෙනසුන අපට අසත් ප්‍රායය. අපි බුදුරදුන් වෙත ගොස් මේ කරුණ සැලකොට සුදුසු සෙනසුනක් උන්වහන්සේ ගෙන් දූන ගනිමුය"යි කීහ. සැමදෙනා වහන්සේ ම එය පිළිගෙන සෙනසුන් තැන්පත් කොට පාසිවුරු ගෙන සැවැත්නුවර ජේතවනාරාමයට ගොස් තථාගතයන් වහන්සේ වෙත ගියහ. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ "මහණෙනි, වස්කාලයේ වාරිකාවෙහි නො හැසිරෙන පරිදි ම විසින් සිකපද පනවා තිබියදී තෙපි කුමක් පිණිස මෙසේ ඇවිදින්නාහුද"යි වදළ සේක. හිඤ්ඤු කාරණය සැල කළහ. තථාගතයන් වහන්සේ ලොව බලා වදරා මුළු දඹදිව ඔවුනට සත්ප්‍රාය අන් එක ද තැනක් නො දක, "මහණෙනි. තොපට සුදුසු අන් තැනක් නැත, තෙපි එහි ම වෙසෙමින් අර්හත්වයට පැමිණෙන්නාහුය. මහණෙනි, තෙපි ගොස් එහි ම වෙසෙව්, තෙපි රුක් දෙවියන්ගේ අභය කැමැත්තහු නම් මේ පිරිත උගනිව්, මෙය තොපට ආරක්‍ෂාව ද කමටහන ද වන්නේය"යි මෙමිත්‍රී සූත්‍රය (කරණිය මෙත්ත සූත්‍රය) වදළ සේක. ඉක්බිති තථාගතයන් වහන්සේ "මහණෙනි, තෙපි ගොස් ඒ වනයෙහි ම වෙසෙව්. මේ සූත්‍රය මාසයේ ධර්මශ්‍රවණය කරන අට දිනයෙහි ගෙවිය ගසා රැස්වී සප්තධායනා කරව්. මේ සූත්‍රයෙන් ම ධර්මකථා පවත්වව්. මේ සූත්‍රය ගැන ම සාකච්ඡා පවත්වව්, මේ සූත්‍රයෙන් ම අනුමෝදනා බණ කියව්. මේ මෙමිත්‍රී කථිමස්ථානය ම වඩව්. තොපට ඉන්පසු දෙවියන් භයානක අරමුණු නො දක්වනු ඇත. ඔවුහු තොපගේ හිතවත්හු වන්නාහ"යි වදළ සේක. හිඤ්ඤු තථාගතයන් වහන්සේ වැඳ එහි ගොස් වෙසෙමින් බුදුරදුන් වදළ පරිදි කළහ. එතැන් පටන් අමනුෂ්‍යයෝ හිඤ්ඤන්ට හිතවත් වී අනේකාකාරයෙන් උපකාර කරන්නට වන්න. දෙවියන්ගෙන් උපකාර ලබා ඒ හිඤ්ඤු වස්කාලය ඇතුළත අර්හත් ඵලයට පැමිණ ශ්‍රමණකාන්‍යය අවසන් කළෝය.

මෙහි සත්‍යය

යස්නානු භාවතෝ යක්ඛා නෙව දස්සෙන්ති හිංසනං
යමිහි වෙවානුයුඤ්ජන්තෝ රත්තින්දිවමනන්දිතෝ
සුඛං සුපති සුත්තො ච පාපං කිඤ්චි න පස්සති
ඒවමාදි ගුණෝපේතං පරිත්තං තං භණාමහේ.

1. කරණීයමත්ථකුසලේන
යං තං සන්තං පදං අහිසමෙච්ච
සක්කො උජ්ජ ච සුජ්ජ ච
සුවචෝ වස්ස මුදු අනතිමානී
2. සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝ ච
අප්පකිච්චෝ ච සල්ලහුකචුත්ති
සන්තින්දියෝ ච නිපකෝ ච
අප්පගඛිභෝ කුලේසු අනනුගිද්ධෝ
3. න ච බුද්දං සමාවරේ
කිංචි යේන විඤ්ඤ පරේ උපවදෙයපුං
සුඛිතෝ වා ඛේමිතෝ භොන්තු
සඛිඛේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා
4. යෙ කේචි පාණභුතත්ථී
තසා වා ටාවරා වා අනවසේසා
දීසා වා යේ මහන්තා වා
මජ්ඣිමා රස්සකාණුකපුලා
5. දිට්ඨා වා යේව අද්ධිට්ඨා
යේ ච දුරේ වසන්ති අච්චිදුරේ
භුතා වා ස්මිහචේසී වා
සඛිඛේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා
6. න පරෝ පරං නිකුඛිඛේථ
නාතිමඤ්ඤේථ කත්ථචි නං කඤ්චි
ඛ්‍යාරෝසනා පටිසසඤ්ඤා
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්චේශ්‍යා

- 7. මාතා යථා නියං පුත්තං
ආයුසා ඒක පුත්ත මනුරක්ඛේ
එවමිපි සබ්බභුතෙසු
මානසං භාවයේ අපරිමාණං
- 8. මෙත්තං ව සබ්බලෝකස්මිං
මානසං භාවයේ අපරිමාණං
උද්ධං අධෝ ව නිරියංඤ්ච
අසම්බාධං අචේරං අසපත්තං
- 9. තිට්ඨං වරං නිසින්නෝ වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය
බුත්මමේතං විහාරං ඉධමානු
- 10. දිට්ඨිඤ්ච අනුපගම්ම සීලවා
දස්සනේත සම්පන්නෝ
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං
න හි ජාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුනරේතීති.

මෙය විශේෂයෙන් දෙවියන්ට ප්‍රිය පිරිතකි. ඒ නිසා මෙය භාවිත කරන තැනැත්තා දෙවියන්ට ප්‍රිය වේ. එහෙයින් දෙවියන්ගේ ආරක්‍ෂාව ඔහුට ලැබේ. අමනුෂ්‍යයන්ට හා මනුෂ්‍යයන්ට ද ප්‍රිය වේ. එබැවින් ඔහුට අමනුෂ්‍ය උපද්‍රවයන් හා සොර සතුරු බිය ද අඩුවේ. ඔහුට ගිය ගිය තැන සැලකිලි ලැබේ. මෙයින් ලැබෙන ඵලය අඩුවක් නැතිව ලැබීමට නම් මෙහි අර්ථ ද තේරුම් ගෙන භාවිත කළ යුතුය. එසේ කරන්නහුට මෙය භාවනාවක් ද වේ.

කඳු පිරිත (බන්ධ පරිත්ත)

- 1. විරූපක්ඛේහි මේ මෙත්තං
මෙත්තං ඒරාපථේහි මේ
ඡබ්‍යාපුත්තේහි මේ මෙත්තං
මෙත්තං කණ්භාගෝතමකේහි ව

- 2. අපාදකේහි මේ මෙන්තං
මෙන්තං දිපාදකේහි මේ
චතුප්පදේහි මේ මෙන්තං
මෙන්තං බහුප්පදේහි මේ
- 3. මා මං අපාදකෝ හිංසි
මා මං හිංසි දිපාදකෝ
මා මං චතුප්පදෝ හිංසි
මා මං හිංසි බහුප්පදෝ
- 4. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා
සබ්බේ භුතා ච කේවලා
සබ්බේ හද්දානි පස්සන්තු
මා කඤ්චි පාපමාගමා

අප්පමාණෝ බුද්ධෝ, අප්පමාණෝ ධම්මෝ, අප්පමාණෝ සංඝෝ, පමාණවත්තානි සිරිංසපානි අහි, විච්ඡිකා, සතපදී, උණ්ණානාහි, සරඬු, මුසිකා, කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා පටික්කමන්තු භුතානි, සෝභං නමෝ හගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මා සම්බුද්ධානන්ති.

මේ පිරිත සර්පයන් බහුල පෙදෙස්වල වෙසෙන අයට ආරක්ෂාව සඳහා භාවිත කිරීමට තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දකි. මෙය භාවිත කරන තැනැත්තා සර්පයෝ දෂ්ට නො කෙරෙති. මෙය සර්ප විෂ බස්වන මන්ත්‍රයක් ලෙස ද භාවිත කරති. මේ පිරිත අංගුත්තර නිකායේ චතුෂ්ක නිපාතයේ හා චූල වග්ගපාලියේ බුද්දකචන්ද්‍රඛන්ධකයේ ද දක්නා ලැබේ. මෙයට ඛන්ධපරිත්ත යන නම තබා ඇත්තේ බුද්දක චන්ද්‍රඛන්ධකයේ ආ නිසා විය හැකිය. සර්පයන් බහුල පෙදෙස්වල වෙසෙන කල්හි දිනපතා මේ පිරිත කියනු. සර්පයන් ඇති පෙදෙස්වල යන විට ද මෙය කියා යනු.

මෝර පරිත්තය

මෝරපරිත්තය කොටස් දෙකකින් යුක්තය. ඉන් එක් කොටසක් උදයට කීම පිණිස ය. අනිත් කොටස සවසට කීම පිණිස ය. උදයට කියන කොටස මෙසේ ය.

උදෙනයං වක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පහාසෝ,
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පහාසං
තයජ්ජගුත්තා විහරේමු දිවසං

යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ව මං පාලයන්තු,
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා.

සවසට කියන කොටස

අපේතයං වක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පහාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පහාසං
තයජ්ජගුත්තා විහරේමු රත්තිං.

යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ව මං පාලයන්තු,
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා.

මෙය සොර සතුරන්ට හසු නොවී විසීම සඳහා භාවිතයට සුදුසු පිරිතකි. මිල මුදල් වටිනා බඩු ඇතිව වෙළඳාම් ආදිය පිණිස පිට පලාත්වල හැසිරෙන අයට ආරක්‍ෂාව සඳහා භාවිතයට මෙය යෝග්‍ය ය. උදයෙහි නින්දෙන් අවදි වූ වහා ම අසුනෙන් නොනැගිට ම පළමු වන කොටස කියනු. රාත්‍රියේ නින්දට යන විට දෙවන කොටස කියනු.

බෝසතාණන් වහන්සේ රණමොනරව සිටි කාලයේදී සතුරන්ට අසු නොවීම සඳහා මේ පිරිත භාවිත කළ බවත්, පිරිත කියන්නට අමතක වූ දිනයේ සතුරාගේ උගුලට අසුවූ බවත් කියා තිබේ. විස්තර කතාව ජාතක අටුවාවෙන් හෝ සිංහල පන්සිය පනස් ජාතක පොතෙන් හෝ දත හැකිය.

ධජග්ග පිරිත

- (1) ඉතිපි සෝ හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ, විජ්ජා වරණසම්පන්නෝ, සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරති සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ හගවාති.
2. ස්වාක්ධාතෝ හගවතා ධම්මෝ සන්ධිධිකෝ අකාලිකෝ එහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤ්භීති.
3. සුපට්ඨපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, උජුපට්ඨපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ඤායපට්ඨපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, සාමීච්චපට්ඨපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගාති, අට්ඨපුරිස පුග්ගලා, ඒස හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ආහුනෙයොස් පාහුනෙයොස් දක්ඛිණෙයොස් අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සාති.

ධජග්ගපිරිත නම් වූ මේ පිරිත අර්ථ සහිතව පුහුණු කර ගෙන භාවිත කිරීමෙන් රජුන්ගෙන් සොරුන්ගෙන් සතුරන්ගෙන් අමනුෂ්‍යයන්ගෙන් නපුරු සතුන්ගෙන් ගින්නෙන් දියෙන් සුළඟින් අකුණු වලින් හා තවත් නොයෙක් දෙයින් පැමිණිය හැකි සියළු උවදුරුවලින් මිදී සුව සේ දිවි පැවැත්විය හැකි වන්නේ ය. මේ පාඨ තුනෙන් ඉතිපි සෝ හගවා ආදී පළමුවන පාඨය ම ද සියළු උපද්‍රව දුරුකර ගැනීමට ප්‍රමාණවත් ය. නොයෙක් දේ සිදු කිරීමට එය මන්ත්‍රයක් වශයෙන් ද භාවිත කළ හැකිය. එයින් ඒ ඒ අය කරන ගුරුකම් බොහෝ ඇත්තේය. නවගුණ යන්ත්‍රය කියා යන්ත්‍රයක් ද ඇත්තේ ය. එයත් බොහෝ ගුණ දෙන යන්ත්‍රයකි. යම් පමණකට එය භාවිත කර ඇති නම් ඒ ඒ පමණට පිරිතෙහි ගුණ ද ඇත්තේය. තමාගේ මුවින් ඒ බුදුගුණ පාඨය ලක්ෂ ගණන් වාර කියා ඇතියකු විසින් එය කියන හොත් එහි බල බොහෝ ඇත්තේය. එවැනි

පුද්ගලයාට සිහිකළ පමණින් ම ද එයින් බොහෝ ගුණ ලැබෙන්නේය. ධර්ශගසුත්‍ර අටුවාවෙහි සඳහන් වන පුවතක් මෙසේය.

දීසවාපි චෛත්‍යයෙහි සුණුපිරියම් කරන කාලයේ යම්කිසි කටයුත්තක් සඳහා චෛත්‍යට නැගුණු තරුණ හික්‍ෂුවක් ගර්භය දිගේ පහළට ලිස්සා ආයේය. එය දුටු බිම සිටි හික්‍ෂුහු "ඇවැත්නි! ධර්ශගපරිත්තය සිහි කරව"යි කීහ. මරණ බියෙන් බස්නා ඒ හික්‍ෂුව ධර්ශග පරිත්තය සිහි කළේය. ඒ කෙණෙහි ම චෛත්‍යය ගර්භයෙන් ගඩොල් කැට දෙකක් නික්මී ඒ හික්‍ෂුවගේ පා පිළිගත්තේය. සෑය මත සිටියේ වැල්හිණිමගක් බස්වා හික්‍ෂුව ගත්හ. එකල්හි ගඩොල් කැට දෙක චෛත්‍යයට නැවත ඇතුල් විය. මේ ප්‍රවාත්තිය සඳහන් කොට,

යස්සානුස්සරණේනාපි අන්තලික්ඛෙපි පාණිනෝ
පතිට්ඨමධිගච්ඡන්ති භුමියා විය සබ්බට්.

යන ගය පැරණියන් ධර්ශග සූත්‍රයේ මුලට යොද තිබේ.

අසුරයන් හා යුද්ධයක් කිරීමට දෙවියන් රැස්වූ අවස්ථාවක සක්දෙවිඳු දෙවියන් අමතා "පින්වත්නි! යුදයෙහි දී තොපට බියක් තැනී ගැන්මක් ඇති වුවහොත් එවිට මාගේ කොඩිය බලවී, එකල්හි තොපගේ බිය සන්සිඳෙනු ඇත. මාගේ කොඩිය නුදුටු හොත් ප්‍රජාපතී දෙවිරජුගේ කොඩිය බලවී. එය නුදුටු හොත් වරුණ දෙවි රජුගේ කොඩිය බලවී. එයත් නුදුටු හොත් ඊසාන දෙවිරජුගේ කොඩිය බලවිය"යි අනුශාසනා කෙළේය. එය අනුව තරාගතයන් වහන්සේ ද තමන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන්ට බියක් තැනී ගැන්මක් ඇතිවුව හොත් ඒ අවස්ථාවේ එය දුරුවනු සඳහා මෙතෙහි කිරීමට මේ තුනුරුවන් ගුණ පාඨ තුන වදළ සේක. මෙයට ධර්ශග පරිත්ත යන නම දී ඇත්තේ සක්දෙවිඳුගේ කොඩි බැලීමේ කථාව නිමිත්ත කොට මෙය වදළ බැවිනි.

වට්ටක පිරිත

1. පුරෝන්තං බෝධිසම්භාරේ - නිබ්බන්තං වට්ටක ජාතියං,
යස්ස තේජේන දාවග්ගි - මහාසත්තං විවජ්ජයි,
2. ථේරස්ස සාරිපුත්තස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං,
කප්පට්ඨායි මහාතේජං - පරිත්තං තං භණ්ණාමහේ,
3. අත්ථි ලෝකේ සීලගුණෝ - සච්චං සෝචෙය්‍යනුද්දයා.
තේන සච්චේන කාහාමි - සච්චකිරියමනුත්තරං,
4. ආචජ්ජන්තා ධම්මබලං - සරිත්තා පුබ්බකේ ජිනේ,
සච්චබල'මපස්සායං - සච්චකිරිය'මකාස'නං
5. සන්තිපක්ඛා අපතනා - සන්තිපාදා අචඤ්චනා,
මාතා පිතා ච නික්ඛන්තා - ජාතචේද පටික්කම
6. සහසච්චේ කතේ මය්හං - මහාපජ්ජලිතෝ සිධ්ධි,
චජ්ජේසි සෝළස කරිසානී - උදකං පත්තා යථා සිධ්ධි
සච්චේන මේ සමෝ නත්ථි - ඒසා මේ සච්චපාරමි.

මේ වට්ටක පිරිත ගිනි හයින් මිදීම සඳහා භාවිත කරති. මෙහි සඳහන් වන්නේ බෝසතාණන් වහන්සේ වටු පැටවකු වීසු කලෙක හටගත්තා වූ ලැව් ගින්නක් නිවනු පිණිස කළ සත්‍ය ක්‍රියාවකි. එයින් ලැව් ගින්න නිවිණ. ඒ ස්ථානයෙහි මේ කප මුළුල්ලෙහි ගින්නෙන් විනාශයක් නොවන බව වරියා පිටක අටුවාවෙහි කියා තිබේ. මෙය කල්පය මුළුල්ලෙහි බලය පවත්නා පිරිතකැයි කියනු ලැබේ. අත්ථිලෝකේ සීලගුණෝ යනාදී මේ ගාථා එන්නේ වරියා පිටක පාළියේ ය. පුරෝන්තං බෝධි සම්භාරෙ යනාදී ගාථා දෙක පසු කාලයේ පිළියෙල වූවකි. මේ පිරිත උණරෝගීනට උණ බැස්සවීම සඳහා ද කියති. මේ රටේ භාවිත වන ජීවර පිරිත නම් වූ උණ බැස්සීමට කියන තවත් පිරිතක් ඇත්තේය. දිග වැඩි බැවින් එය මේ පොතට ඇතුළු නො කරන ලදී.

අංගුලිමාල පිරිත

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්තට්ඨානං ධෝවනං,
උදකම්පි චිනාසේති - සබ්බමේව පරිස්සයං

සොත්ථිනා ගබ්භවුට්ඨානං - යං ච සාධෙති තං ඛණේ,
ථෙරස්ස අංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං,
කප්පට්ඨායි මහාතේජං - පරිත්තං තං භණාමහේ

“යතෝ”හං හගිනි අරියය ජාතියා ජාතෝ නාහිජානාමි සංචිච්ච
පාණං ජීවිතා චෝරෝපේතා තේන සචචේන සොත්ථී තේ
හෝතු සොත්ථී ගබ්භස්සාති”

මෙහි මූලගාථා දෙක අංගුලිමාල පිරිතේ අනුසස් දක්වන ගාථාය. නියමිත පිරිත අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේගේ සත්‍ය ක්‍රියාවය. එනම් “යතොහං හගිනි” යනාදි පාඨය ය. මේ පිරිත ප්‍රසූත නොකළ හැකිව පීඩා විඳිමින් සිටි මවකට සෙන් කරනු පිණිස බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේට උගන්වන ලද්දකි. එය උගෙන අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේ ඒ ස්ත්‍රිය කරා ගොස් එය කී සැටියේ ම පෙරහනකින් ජලය පෙරී ගියාක් මෙන් කිසිදු අපහසුවක් නැතිව ප්‍රසූතය සිදුවිය. දරුවා හා මවු සුවපත් විය. ඒ පිරිතේ ආනුභාවය තෙරුන් වහන්සේ පිරිත කී තැන ද පිහිටියේ ය. එහි ආනුභාවය එතැන මහපොළොව පවත්නා තුරුම පවතී. එය කල්පස්ථායි ප්‍රාතිභායෑයක් බව කියා තිබේ. ඒ ස්ථානයට ගෙනැවිත් තැබුවාම තිරිසන් ස්ත්‍රීහු ද සුවසේ ප්‍රසූත කරති. පසු කාලයේ ඒ ස්ථානයෙහි මවු වරුන් උදෙසා අසුතක් තැනුහ. මවු වරු එහි නිඳිකර තැබුවාම සුවසේ දරුවන් ලබති. ස්ත්‍රිය එතැනට නො ගෙන ආ හැකි කල්හි ඒ අසුත සෝද පැන් ගෙන ගොස් ඔවුන්ගේ හිසට වත් කරති. එයින් ද මවු වරු සුවසේ ප්‍රසූත කරති.

මේ අංගුලිමාල පිරිත මහානුභාව සම්පන්න පිරිතකි. මහ පිරිතය කියනුයේ මෙයටය. මෙය ගර්භනීන් සුවපත් කිරීමට ම ඇති පිරිතක් නොවේ. මෙයින් සියලු ම උවදුරු දුරු කළ හැකි ය. “ඉමඤ්ච පන පරිත්තං න කිඤ්චිපරිස්සයං න මද්දති මහාපරිත්තං

නාමෙකං "යනුවෙන් අටුවාවෙහි ඒ බව දක්වා ඇත්තේ ය. සියලුම රෝගවලටත් ඇස්වහ කටවහ දෝෂයටත් මෙයින් බොහෝ ගුණ ලැබිය හැකිවනු ඇත. පැත්වලට තෙල්වලට නූල්වලට පිරිත් කොට සුදුසු පරිදි ඒ ඒ දෙයට යොදනු. පිරිත කී වාර ගණන වැඩි වූ පමණට ගුණය වැඩියෙන් ලැබේ. ඒ නිසා පැමිණ ඇති උපද්‍රවයේ මහත් බව අනුව පිරිත කීමේ වාර ගණන වැඩි කළ යුතුය. කරුණුවල සැටි සැටියට සත්වර, විසිඑක්වර, එකසිය අටවර, දහස්වර පිරිත් කරනු.

අංගුලිමාල ආරක්‍ෂාව

දිසා හි මේ ධම්මකථං සුණන්තු
 දිසා හි මේ යුඤ්ජන්තු බුද්ධසාසනේ,
 දිසා හි මේ තේ මනුජා හජන්තු
 යේ ධම්ම මේවා දපයන්ති සන්තෝ

දිසාහි මේ බන්තිවාදනං අවිරෝධපසංසිතං,
 සුණන්තු ධම්මං කාලේන තඤ්ච අනුවිධියන්තු
 න හි ජාතු සෝ මමං හිංසේ අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චිතං
 පප්ප්‍රයා පරමං සන්තිං රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරෙ

බොහෝ ගණනක් මිනිසුන් මරා ඇති අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේට බොහෝ සතුරෝ වූහ. ගිය ගිය තැන සතුරෝ වූහ. සාප කරන්නෝ බොහෝ වූහ. සතුරු උවදුරුවලින් මිදීම සඳහා උන්වහන්සේ මේ ගාථා කීහ. අංගුලිමාල පිරිතෙහි මෙන් ම මේ ගාථා වල ද ආනුභාවයක් තිබිය යුතුය. සතුරන් ඇති කාටත් මේ ගාථා භාවිතය ප්‍රයෝජන විය හැකිය. සතුරු උවදුරු ඇත්තෝ මේ ගාථා භාවිත කෙරෙත්වා! පාඩම් කර උදේ සවස භාවිත කරනු. සතුරන් දක්නා විට සිහි කරනු. සතුරෝ මිතුරු වෙති.

මත්සය රාජ පිරිත

පුනා පරං යදා හෝමි - මචිජරාජා මහා සරේ
 උණේනේ සුරිය සන්තාපේ - සරේ උදක බියඵ
 තතෝ කාකා ච ගිජ්ඣා ච - බකා කුලල සේනකා
 හක්ඛයන්ති දිවා රත්තිං - මචිජේ උපනිසීදිය

ඵචං චින්තේ සහං තත්ඵ - සහඤාතීහි පිළිතෝ
 කේන නුඛෝ උපායේන - ඤාති දුක්ඛා පමෝචයේ
 විචින්තයින්වා ධම්මත්ඵං - සච්චං අද්දස පස්සයං
 සච්චේ ඨත්වා පමෝචේසිං - ඤාතීනං තං අතික්ඛයං

අනුස්සරින්වා සතං ධම්මං - පරමත්ඵං විචින්තයං
 අකාසි සච්ච කිරියං යං - ලෝකේ ධුව සස්සතං

යතෝ සරාමි අත්තානං - යතෝ පත්තෝස්මි විඤ්ඤානං
 නාහිජානාමි සංච්ච්ච - ඒකපානම්පි හිංසිතං

ඵතේන සච්ච වජ්ජේන - පජ්ජුන්තෝ අහිවස්සතු
 අහින්ඵතය පජ්ජුන්ත - නිධිං කාකස්ස නාසය
 කාකං සෝකාය රත්ඨෙහි - මචිජේ සෝකා පමෝචය

සහකතේ සච්චචරේ - පජ්ජුන්තෝ අහිගජ්ජය
 ඵලං නින්තං ච පුරෝත්තෝ - ඛණේන අහිවස්සඵ

ඵචං රූපං සච්චචරං - කත්වා විරියමුත්තමං
 වස්සාපේසිං මහාමේසං - සච්චතේජ ඛලස්සිතෝ
 සච්චේන මේ සමෝ නත්ථී - ඒසා මේ සච්ච පාරමී

මහඛෝසනාණන් වහන්සේ එක් කලෙක විලක මත්සය රාජයෙක්ව සිට නියං කාලයකදී සත්‍යක්‍රියා කොට මහවැසි වස්වා මත්සයයන් බේරා ගත්හ. ඉහත දැක්වෙන්නේ වරියා පිටක පාළියේ ඒ පුවත දක්වා ඇති ගාථා පෙළය. එය වැසි වස්සන පිරිතක් ලෙස බුරුමයේ ඇතැම් පිරිත් පොත්වල දක්වා ඇත. වැසි නැති කල්හි ඒ පෙදෙස්වල වෙසෙන ජනයා ශීලයෙහි පිහිටා තුනුරුවන් පුදමින් මේ පිරිත කියවා ගත හොත් වැසි ලැබිය හැකිය.

වැසි පිරිහ

1. සුභුතෝ ව මහාපේරෝ - මහාකායෝ මහෝදයෝ,
නීලවණ්ණෝ මහාතේජෝ - පවස්සන්තු වලාහකා,
2. අභිඤ්ඤා පච්ඡන්ත - නිධිං කාකස්ස නාසය,
කාකං සෝකාය රත්ඨෙහි - මච්ඡේ සෝකා පමෝවය,
එතේන සච්චවච්ඡේන - සම්මා දේවෝ පවස්සතු

ලංකාවේ ඇතැම් පිරිත් පොත් වල වැසි වස්සන පිරිතක් ලෙස මේ ගාථා දෙක දැක්වේ. එහි සඳහන් වන සුභුත තෙරුන් වහන්සේ අපේ පිටකතූයෙහි හෝ අටුවා පොත්වල හෝ සඳහන් තැනක් නො දක්නා ලදී. මෙය මහායාන පොත්වලින් ගන්නා ලද්දක් විය හැකිය.

පිටකතූයේ හැඟි පිරිත්

ඒ ඒ කායඤ්ඤාට යොදා ගැනීම පිණිස පැරණි වියතුන් විසින් සම්පාදිත බොහෝ පිරිත් හා ගාථා ද ඇත්තේ ය. ඇණවුම් පිරිත, බොජ්ඣංග පිරිත, ආටානාටිය පිරිත, ජය පිරිත, ගිනි පිරිත, ජලනන්දන පිරිත, ජීනපංඡරය, බුද්දක ජීනපංඡරය, අටවිසි පිරිත, ජයමංගල ගාථා, මහා මංගල ගාථා, රත්දෙණේ ගාථා යන මේවා ඉන් සමහරෙකි. යන්ත්‍ර විද්‍යාව අනුව පැරණියන් ඇතැම් පිරිත් හා ගාථා යන්ත්‍රවලට යොදා තිබේ. මන්ත්‍ර විද්‍යාව අනුව ඇතැම් ගාථා නොයෙක් වැඩට යොදා ගෙන ඇත්තේ ය. ඒවායින් ප්‍රයෝජනය ලබනු කැමැතියන් සඳහා ඒවායින් සමහරක් ඉදිරියට දක්වනු ලැබේ.

බොජ්ඣංග පිරිත

1. සංසාරේ සංසරන්තානං - සබ්බ දුක්ඛ විනාසනේ,
සන්තධම්මේ ව බොජ්ඣංගේ - මාරසේනප්පමද්දනේ
2. බුජ්ඣංගා යේ විමේ සත්තා - තිභවා මුත්තකුත්තමා
අජාතිං අජරාඛ්‍යාධිං - අමතං නිබ්භයං ගතා
3. එවමාදි ගුණෝපේතං - අනේක ගුණසංගහං
ඔසධංව ඉමං මන්තං - බොජ්ඣංගං තං භණාමහේ

4. බොජ්ඣංගෝ සති සංඛාතෝ - ධම්මානං විචයෝ තථා,
විරියං පිති පස්සද්ධි - බොජ්ඣංගා ච තතෝ පරේ
5. සමාධු 'පෙක්ඛා බොජ්ඣංගා - සත්තේ තේ සබ්බදස්සිනා,
මුනිනා සම්මදක්ඛාතා - භාවිතා බහුලිකතා
6. සංවත්තන්ති අභිඤ්ඤාය - නිබ්බාණාය ච බෝධියා,
ඵතේන සචචවජ්ජේන - සොඤ්ඤි තේ (මේ) හෝතු සබ්බදා
7. ඵකස්මිං සමයේ නාටෝ - මොග්ගල්ලානඤ්ච කස්සපං,
ගිලාතේ දුක්ඛිතේ දිස්වා - බොජ්ඣංගේ සත්ත දේසයි
8. තේ ච තං අභිනන්දිතා - රෝගා මුච්චිංසු තං බණේ,
ඵතේන සචචවජ්ජේන - සොඤ්ඤි තේ (මේ) හෝතු සබ්බදා
9. ඒකදා ධම්මරාජාපි - ගේලඤ්ඤේනා'හිපිලිතෝ,
චුන්දන්ථෙරේන තං යේව - භණාපෙඤාන සාදරං
10. සම්මෝදිඤාන ආබාධා - තම්භා චුට්ඨාසි ධානාසෝ
ඵතේන සචචවජ්ජේන - සොඤ්ඤි තේ (මේ) හෝතු සබ්බදා
11. පභිණා තේ ච ආබාධා - තිණ්ණන්තම්පි මහේසිනං,
මග්ගාහත කිලේසා ච - පත්තා'නුපත්ති ධම්මනං
ඵතේන සචචවජ්ජේන - සොඤ්ඤි තේ (මේ) හෝතු සබ්බදා

මෙය රෝග සුවය පිණිස රෝගීන්ට කියන පිරිතකි. රෝගියා බෝධියාංගධර්ම දන්තා - මේ පිරිතෙහි තේරුම දන්තා කෙනෙක් වේ නම් මෙයින් බොහෝ ගුණ ලැබේ. ඉක්මනින් ගුණ ලැබේ. අන්තර්ගත ඵතරම් ප්‍රකට ගුණයක් නො ලැබේ.

ආවානාටිය පිරිත

1. අප්පසන්තේහි නාට්ඨස්ස - සාසනේ සාධුසම්මතේ,
අමනුස්සේහි වණ්ඨෙහි - සද කිබ්බිස කාරිහි.
2. පරිසානං වතස්සන්තං - අහිංසාය ච ගුත්තියා
යං දේසේහි මහා වීරෝ - පරිත්තං තං භණාමහේ

3. විපස්සිස්ස ව නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතෝ සිඛිස්සා පිච නමත්ථු - සබ්බ භුතානුකම්පිතෝ
4. වෙස්සභුස්ස ව නමත්ථු - නභාතකස්ස තපස්සිතෝ නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනා පමද්දිතෝ
5. කොණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසීමතො කස්සපස්ස ව නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි.
6. අංගීරසස්ස නමත්ථු - සකා පුත්තස්ස සිරිමතෝ යෝ ඉමං ධම්මං දේසේසි - සබ්බදුක්ඛා පනුදනං
7. යෙ වා පි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථා භුතං විපස්සිසුං. තේ ජනා අපිසුණා - මහත්තා චිතසාරද
8. හිතං දෙවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං විජ්ජාවරණ සම්පන්නං - මහත්තං චිත සාරදං.
9. එතේ වඤ්ඤේච සම්බුද්ධා - අනේකසතකෝටියා සබ්බේ බුද්ධා සමසමා - සබ්බේ බුද්ධා මහිද්ධිකා
10. සබ්බේ දසබලුපේතා - වෙසාරජ්ජේහුපාගතා සබ්බේ තේ පටිජානන්ති - ආසනං ඨානමුත්තමං
11. සීහනාදං නදන්තේ තේ - පරිසාසු විසාරද බ්‍රහ්මචක්කං පචන්තෙන්ති - ලෝකේ අප්පට්චන්තියං
12. උපේතා බුද්ධධම්මේහි - අට්ඨාරසහි නායකා බන්තිංසලක්ඛණුපේතා - සීතානුඛායාඤ්ජනාධරා
13. ව්‍යාමප්පභාය සුප්පභා - සබ්බේ තේ මුනිකුඤ්ජරා, බුද්ධා සබ්බඤ්ඤාතෝ එතේ - සබ්බේ ඛිණසවා ජනා
14. මහා පභා මහා තේජා - මහා පඤ්ඤා මහබ්බලා මහා කාරුණිකා ධීරා - සබ්බේසානං සුඛාවහා
15. දීපා නාථා පතිට්ඨා ව - තාණා ලේනා ව පාණිනං ගතිබ්‍රහ්ම මහෙස්සාසා - සරණං ව හිතේසිතෝ
16. සදේවකස්ස ලෝකස්ස - සබ්බේ එතේ පරායණා. තේසාහං සිරසා පාදේ - චන්දම් පුරිසුත්තමේ.

17. වචසා මනසා චේව - වන්දමේනේ තථාගනේ,
සයනේ ආසනේ යානේ - ගමනේ වාපි සබ්බද,
18. සද සුඛේන රක්ඛන්තු - බුද්ධා සන්තිකරා (තුචං),
තෙහි (ත්වං) රක්ඛිතෝ සන්තෝ - මුත්තෝ සබ්බභයෙහි ච
19. සබ්බරෝගෝ විනිම්මුත්තෝ - සබ්බසන්තාප වජ්ජිතෝ
සබ්බවෙරමතික්කන්තෝ - නිබ්බුතෝ ච (තුචං භව)
20. තේසං සච්චේන සීලේන - ධන්තිමෙත්තඛලේන ච,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගෙන සුඛේන ච.
21. පුරන්ථීමස්මිං දිසාභාගේ - සන්ති භුතා මහිද්ධිකා,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගෙන සුඛේන ච.
22. දක්ඛිණස්මිං දිසාභාගේ - සන්ති දේවා මහිද්ධිකා,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගේන සුඛේන ච.
23. පච්ඡිමස්මිං දිසා භාගේ - සන්ති නාගා මහිද්ධිකා,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගේන සුඛේන ච.
24. උත්තරස්මිං දිසා භාගේ - සන්ති යක්ඛා මහිද්ධිකා,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගේන සුඛේන ච.
25. පුරන්ථීමේන ධතරච්චේයො - දක්ඛිණේන විරුළ්භකො
පච්ඡිමේන විරුපක්ඛෝ - කුචෙරෝ උත්තරං දිසං.
26. වත්තාරෝ තේ මහා රාජා - ලෝකපාලා යසස්සිනෝ
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගෙන සුඛේන ච.
27. ආකාසට්ඨාව භුම්මට්ඨියා - දේවා නාගා මහිද්ධිකා
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගෙන සුඛේන ච.
28. ඉද්ධිමත්තෝ ච යේ දේවා - වසන්තා ඉධ සාසනේ,
තේපි (තුම්හේ) නුරක්ඛන්තු - අරෝගෙන සුඛේන ච.
29. සබ්බිතියෝ විචජ්ජන්තු - සෝකෝ රෝගෝ විනස්සතු
මා (තේ) භවත්චන්තරායෝ - සුඛි දීසායුකෝ (භව)
30. අභිවාදනසීලිස්ස - නිච්චං වුද්ධාපවාසිනෝ
වත්තාරෝ ධම්මා වඩ්ඪන්ති - ආයුචණ්ණො සුඛං බලං

මේ මහානුභාව සම්පන්න පිරිතකි. මෙය අනුන්ට කියන කල්හි මෙහි ඇති සැටියට ම කිය යුතුය. තමාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා තමා කියා ගන්නවා නම් වරහන් කර ඇති තැන් වෙනස් කර කිය යුතුය. 18 වන ගාථාවෙහි "කුවං" යන වචනය වෙනුවට "මමං" කියාද "ත්වං" යන වචනය වෙනුවට "අහං" කියා ද යොදා ගත යුතුය. 19 වන ගාථාවෙහි "ත්වං භව" යනු "භවා'මහං" කියා යොදා ගත යුතුය. අනිත් ගාථාවල "කුම්භේ" කියා ඇති තැන් "අම්භේ" කියා වෙනස් කළ යුතුය. 29 වන ගාථාවෙහි "තෙ" යන්න "මේ" කියා ද "භව" යනු "භවේ" කියා ද යොදා ගත යුතුය. මෙය තමාට කියා ගන්නා සැටියට ම සකස් කර පාඩම් කර ගැනීම වඩා හොඳය.

මේ පිරිත භාවිත කරන තැනැත්තාට අමනුෂ්‍යයන්ගේ කරදර ඇති නො වේ. දෙවියන්ගේ ආරක්‍ෂාව ද ලැබේ. කලක් දිනපතා භාවිත කළ හොත් අමනුෂ්‍යයෝ කීකරු වෙති. දේව බැල්ම නිතර පවතී.

අටවිසි පිරිත

1. තණ්හඬිකරෝ මහාවීරෝ - මේධංකරෝ මහායසෝ
සරණංකරෝ ලෝකහිතෝ - දීපංකරෝ ජුතින්ධරෝ
2. කොණ්ඩඤ්ඤෝ ජනපාමොක්ඛෝ - මංගලෝ පූරිසාසහෝ
සුමනෝ සුමනෝ ධීරෝ - රේවතෝ රතිවද්ධනෝ
3. සෝහිතෝ ගුණසම්පන්නෝ - අනෝමදස්සි ජනුත්තමෝ
පදුමෝ ලෝකපජ්ජෝතෝ - නාරදෝ වරසාරථී
4. පදුමුත්තරෝ සත්තසාරෝ - සුමේධෝ අග්ගපුග්ගලෝ
සුජාතෝ සබ්බලෝකග්ගෝ - පියදස්සි නරාසහෝ
5. අත්ථදස්සි කාරුණිකෝ - ධම්මදස්සි තමෝනුදෝ
සිද්ධත්ථෝ අසමෝ ලෝකේ - තිස්සෝ වරදසංවරෝ
6. ඵ්ඵස්සෝ වරදසම්බුද්ධෝ - විපස්සිව අනුපමෝ
සිඛී සබ්බහිතෝ සත්තා - වෙස්සභු සුබදයකෝ
7. කකුසන්ධෝ සත්ථාවාහෝ - කෝණාගමනෝ රණඤ්ජනෝ
කස්සපෝ සිරිසම්පන්නෝ - ගෝතමෝ සකාපුංගවෝ

- 8. තේසං සව්චේන සීලෙන - ධන්තිමෙන්ත ධලේන ව තේපි (ත්වං) අනුරක්ඛන්තු - ආරෝගෝන සුඛෙන ව

අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලා ගේ බලයෙන් ආරක්ෂාව ඇති කරන මෙය ආනුභාව සම්පන්න පිරිතකි. නිතර භාවිතයට භොදය. අවසාන ගාථාවේ "තේපි ත්වං" යනු "තෙපි'හං" කියා යොදා ගෙන කිය යුතුය.

මහාමංගල ගාථා

- 1. මහාකාරුණිකෝ නාථෝ - හිතාය සබ්බපාණිනං
පුරෝත්තා පාරමී සබ්බා - පත්තෝ සම්බෝධිමුත්තමං
එතේන සව්චවජ්ජේන - හෝතු (මේ) ජයමංගලං
- 2. ජයන්තෝ බෝධියා මූලේ - සකායානං නන්දිවද්ධනෝ
ඒවං (මය්හං) ජයෝ හෝතු - ජයස්ස ජයමංගලං
- 3. සක්කත්වා බුද්ධරතනං - ඕසධං උත්තමං වරං
හිතං දේවමනුස්සානං - බුද්ධතේජේන සොත්ථිතා
නස්සන්තු' පද්දවා සබ්බේ - දුක්ඛා වූපසමෙන්තු (මේ)
- 4. සක්කත්වා ධම්මරතනං - ඕසධං උත්තමං වරං
පරිලාභුපසමනං - ධම්මතේජේන සොත්ථිතා
නස්සන්තු' පද්දවා සබ්බේ - භයා වූපසමෙන්තු (මේ)
- 5. සක්කත්වා සංඝරතනං - ඕසධං උත්තමං වරං
ආහුනෙය්‍යං පාහුනෙය්‍යං - සංඝතේජේන සොත්ථිතා
නස්සන්තු' පද්දවා සබ්බේ - රෝගා වූපසමෙන්තු (මේ)
- 6. යං කිඤ්චි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිධා පුපු.
රතනං බුද්ධසමං නත්ථි - තස්මා සොත්ථි භවන්තු (මේ)
- 7. යං කිඤ්චි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිධා පුපු.
රතනං ධම්මසමං නත්ථි - තස්මා සොත්ථි භවන්තු (මේ)
- 8. යං කිඤ්චි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිධා පුපු.
රතනං සංඝසමං නත්ථි - තස්මා සොත්ථි භවන්තු (මේ)

9. නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං - බුද්ධෝ මේ සරණං වරං ඒතේන සච්චජ්ජේන - හෝතු (මේ) ජයමංගලං
10. නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං - ධම්මෝ මේ සරණං වරං ඒතේන සච්චජ්ජේන - හෝතු (මේ) ජයමංගලං
11. නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං - සඬ්ඝෝ මේ සරණං වරං ඒතේන සච්චජ්ජේන - හෝතු (මේ) ජයමංගලං
12. සඬ්ඝිනියො විචජ්ජන්තු - සඬ්ඝරෝගෝ විනස්සතු. මා (මේ) භවත්චන්තරායෝ - සුඛී දීසායුකෝ භවි.
13. භවතු සඬ්ඝමංගලං - රක්ඛන්තු සඬ්ඝදේවතා සඬ්ඝබුද්ධානුභාවේන - සද සොත්ථි භවන්තු (මේ)
14. භවතු සඬ්ඝමංගලං - රක්ඛන්තු සඬ්ඝදේවතා සඬ්ඝධම්මානුභාවේන - සද සොත්ථි භවන්තු (මේ)
15. භවතු සඬ්ඝ මංගලං - රක්ඛන්තු සඬ්ඝදේවතා සඬ්ඝසංඝානුභාවේන - සද සොත්ථි භවන්තු (මේ)
16. නක්ඛන්ත යක්ඛභුතානං - පාපග්ගහනිවාරණා පරිත්තස්සානු' භාවේන - හන්තු (මය්හං) උපද්දවේ.
17. යං දුන්තිමිත්තං අචමංගලංඤ්ච යො වා' මනාපො සකුණස්ස සද්දෙ, පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං බුද්ධා'නුභාවේන විනාසමෙන්තු
18. යං දුන්තිමිත්තං අචමංගලංඤ්ච යො වා' මනාපො සකුණස්ස සද්දො, පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං ධම්මා'නුභාවේන විනාසමෙන්තු
19. යං දුන්තිමිත්තං අචමංගලංඤ්ච යො වා' මනාපො සකුණස්ස සද්දො, පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං සංඝා'නුභාවේන විනාසමෙන්තු

මෙය අනුනට සෙත් කිරීමේ දී වරහන් තුල "මේ" යි තිබෙන තැන් "තේ" යි කියනු. 12 වන ගාථාවෙහි "භවේ" යනු "භව" යි කියනු. "මය්භං" යි ඇති තැන් "තුය්භං" යි කියනු.

ජය ලැබීම, දුක් දුරුවීම, රෝග දුරුවීම, සැපවත් වීම, අමනුෂ්‍ය දෝෂ දුරුවීම, ග්‍රහ අපල දුරුවීම, නපුරු නිමිති ඇති සිහිනවල දොස් දුරුවීම යන සියලු ම කරුණු වලට මේ ගාථා යහපති. කිනම් පිරිතක් හෝ කී කල්හි අවසානයට මේ ගාථා කියනු.

වැදගත් කටයුත්තක් සඳහා යන විට ද කලක් කරන්නට සිදුවන වැඩක් පටන් ගන්නා විට ද බුදු රදුන්ට මල් පහන් සුවඳ දුම් පුදා දෙවියන්ට පින්දී මෙහි පළමු වන දෙවන ගාථා දෙක සත් වරක් හෝ විසිඑක් වරක් හෝ කියා යනු. කටයුත්ත ආරම්භ කරනු. ජය වේ.

බුද්දක ජනපඤ්ජරය

1. දිසාසු දසනාගෙසු ධීතා බුද්ධානුභාවතො,
වෙරාදි අන්තරායාපි විනස්සන්ති අසෙසතො,
එවමාදි ගුණොපෙතං පරිත්තං තං භණාමහෙ.
2. පදුමුත්තරො පුරත්ථීමායං අග්ගිනෙ වෙව සොහිතො
දක්ඛිණෙ කස්සපො බුද්ධො නිරිතෙ ව සුමංගලො
3. පච්ඡිමෙ ව සිඛි බුද්ධෝ වායඛ්‍යා මෙධංකරො,
උත්තරෙ පියදස්සී ව ඊසානෙ දීපංකරො
4. පඨවිං කකුසන්ධො ව ආකාසෙ සරණංකරො
එවං දසදිසා වෙව සබ්බෙ බුද්ධා පතිට්ඨිතා
5. අච්චන්තරායා සබ්බෙ තෙ සොක රොග භයා පි ව,
විනස්සන්තු සද (තුය්භං) සබ්බිරියාපථෙසු ව.
6. යක්ඛාදිදෙවතාහී ව රාජවොරාදි අග්ගිති,
අමනුස්සෙහි සබ්බෙහි තිරච්ඡාන ගතෙසු ව

7. ජාතා සබ්බේ විනස්සන්තු උපද්දවා අසෙසනො,
එතෙන සච්චවජ්ජෙන සොත්ථී (තෙ) හොතු සබ්බද

තමාට කියා ගැනීමේ දී පස්වන ගාථාවෙහි "තුය්හං" යනු "මය්හං" කියා ද සත්වන ගාථාවේ "තෙ" යනු "මෙ" යි ද වෙනස් කර කියනු

බොහෝ දෙනා මේ පිරිත නොයෙක් දෙයට යොදති. බොහෝ ගුණ මේ පිරිතෙන් ලැබී ඇති බව ද කියති. මෙයින් කරන වැඩ සමහරක් මෙසේ ය. අමනුෂ්‍ය උපද්‍රවයට හා උණට පැත් හෝ තෙල් පිරිත් කරනු, ගෙවල් ආරක්‍ෂාවට පිරිසිදු තැනකින් ගල් කැට ගෙන ඒ ගෙය තුළ දී එකසිය අටවර පිරිත් කොට මුට්ටි සතරක ලා එකවිට සතර පැත්තේ වළලනු. අමනුෂ්‍ය දෝෂවලට තෙල් පිරිත් කර ගෙය තුළ පහන් දල්වනු. ගෙට නපුරු සතුන් එනවා නම් තෙල් පිරිත් කර ගෙයින් පිටත පහන් දල්වනු. ඇස්වහ කටවහ ආදියට කපුටා හඬන්නට පෙර පිරිසිදු බඳුනකට පැත් ගෙන විසිභය වරක් පිරිත් කර දෙනු.

මේ පිරිත භාෂාරීති හෙවත් ව්‍යාකරණය සලකා ප්‍රබන්ධ කරන ලද්දක් බව නො පෙනේ. ගුණ ලැබීමට ඒ ව්‍යාකරණ රීති වුවමනා නැති නිසා මෙසේ කරන ලද්දී සිතිය හැකිය.

ජලනන්දහ පිරිත

මෙය බොහෝ දෙනා නොයෙක් වැඩට යොද ගන්නා වූ ද උසස් කොට සලකන්නා වූ ද පිරිතකි. මෙය බෙහෙවින් භාවිත වන්නේ මන්ත්‍ර ගුරුකම් කරන්නවුන් අතර ය. එහි පාලි සිංහල සංස්කෘත යන භාෂා තුනේ ම වචන දක්නා ලැබේ. සිංහල වචන හා පාලි වචන පසු කාලයේ දී ඇතුළු වූ ඒවා විය හැකිය. නුගතුන් විසින් අතින් අතට ලිවීමේ දී නොයෙක් විට වචන වෙනස් වී ලියැවේ. මේ පිරිතෙන් වැඩ කරන බොහෝ දෙනෙකුත් වෙත ඇති පිටපත් ගණනක් අප විසින් පරීක්‍ෂා කර බලා ඇත. එකිනෙකට සමාන පිටපත් දෙකකුදු නොදක්නා ලදී. මුද්‍රිත පොත්වල ඇති පිටපත් ද එසේ ම ය. වෙනස්කම් කොතෙක් ඇතත් කවුරුත් තම

තමන් වෙත ඇති පිටපතින් තම තමන්ට පාඩම් ඇති සැටියෙන් මේ පිරිතෙන් නොයෙක් ප්‍රයෝජන ලබති. එබැවින් පිටපත්වල වෙනස්කම් ඇත ද ගුණය ලැබෙන බව කිය යුතු ය.

ජලනන්දන ගාථාවලින් යම් කිසි අදහසක් ද නො ගත හැකි ය. එක් කලෙක ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ රොඩී ගැහැණියක විසින් යම් කිසි ගුරුකමකින් වශී කරගෙන සිටි විටෙක තථාගතයන් වහන්සේ දැක උන්වහන්සේ විසින් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මුදවා ගැනීම පිළිබඳ කථාවක් තිබේ. ඒ කථාවේ මුල ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසින් රොඩී තරුණියකගෙන් පැන් ටිකක් ලබා ගැනීමය. මේ කථාව අපේ බණ පොත්වල ඇතියක් නොවේ. ජලනන්දන පිරිත ප්‍රබන්ධ කර ඇත්තේ ඒ කථා පුවත අනුව විය හැකිය. ජලනන්දන පිරිත එක් පොතක තිබුණු සැටි මෙසේ ය.

1. වතුච්ඡති බුද්ධොති යො හවිස්සති උත්තමං,
පාරමීබල යුත්තෙහි ජලනන්දන මුත්තමං.
2. අනොමානි ජලං තිරෙ උත්තමං පත්තචීවරෙ,
පාරමී තෙ ජලං හොති සබ්බ ඛන්ධන ඡෙදනං.
3. ආනන්දෙති මහාපෙරං උත්තමං ධම්මභාණ්ඩකං,
යෙන භික්ඛු මහාපෙරං සයනෙ ඛන්ධන විද්ධංසනං.
4. ඉති ශ්‍රී ලොකබුද්ධෙහි යෙන ධම්මානු භාවතො
යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර හරං කත්වා විනාසං බුද්ධානුභාවතො
5. මුනින්දෙ හොති නමො බුද්ධං මාරසෙනා පවජ්ජති,
දසකොට්ඨසහස්සානි සර්වඛන්ධන ඡෙදනං.
6. පාරමිතා ගුණා හොති සො හවිස්සති උත්තමං,
අනේකජාති සංසාරං සහස්සං ධම්මානුභාවතො
7. සයානො වා සහස්සානි උත්තමං ගුණ පුග්ගලං
අසීතීං යෙන සබ්බෙපි සබ්බසීද්ධි භවංතු මෙ.

ජලනන්දන පිරිතේ අනුසස් මෙසේ කියා තිබේ.

මේකෙන් සියවර පස්තෙල් මතුරා	
වෙහෙර පහන් ගොස් දල්වන්	නේ
සීනෙන් විස්කම් දෙවියෝ ඇවිදින්	
සිතු දෙයක් සකි පවසන්	නේ
එම වර බෝමුල පස්තෙල් මතුරා	
නළල තිලක දී පලයන්	නේ
සැමවර නඩුවෙන් ජයගන්නට හැකි	
මේ බව සිහියට අරගන්	නේ

සදෙවි ලොවේ දෙවියොත් හිස නම	ති
යක් බු පිසසුන් බියවී දුව	ති
ජලේ සැගෙවි වින දෝසත් පුපුර	ති
ලොවේ සතට මින් සුබසෙන් සැලසෙ	ති

ඇඟේ තුබුණ සැම බන්ද	න
දුරුවෙයි කරමින් නන්ද	න
මුනිඳු දෙසු ජලනන්ද	න
පිරිතෙන් දුරුවෙයි නන්ද	න

මෙයින් බොහෝ දේ කරති. ඉන් සමහරක් මෙසේ ය. පස් තෙලට පිරිත් කර විහාරයක පහන් දල්වනු. දෙවියෝ සිහිනෙන් පෙනෙති. පස් තෙලට පිරිත් කර නළල තිලක දී ගිය කල යුක්ති දිනයයි. දෙහි හෝ පුහුල් හෝ පිරිත් කර බන්ධන කපනු. යක්ෂ ප්‍රේත දෝෂවලට නුල් - තෙල් පිරිත් කර දෙනු. නඩුවලට සඳුන් තෙලට දහස්වර පිරිත් කර ගා යනු. ගල් පිරිත් කර ආරක්‍ෂාවට වලලනු. බඩේ කැක්කුමට දෙහි හෝ ඉඟුරු පිරිත් කර දෙනු. දත් කැක්කුමට හුණු පිරිත් කර ගානු. ඉරුවාරදයට තෙල් පිරිත් කර ගානු. මේ හැර මෙයින් තවත් නොයෙක් වැඩ කරන්නට ඒ ඒ වට්ටෝරුවල කියා තිබේ.

ගිහි පිරිත

ඡාලෝ මහාඡාලෝ, ඡාලං මහාඡාලං, ඡාලිතේ මහාඡාලිතේ, ඡාලිතං මහාඡාලිතං, මුඛේ මුඛේ සමිපත්තේ, මුඛං මුඛං සමිපත්තං, සුතංගමිති සුතං ගමිති, මිගයිති මිගයිති දිට්ඨාලා, දත්තලා, මණ්ඩලා, රෝකිලා, කරලා, දුබ්බලා, රිත්ති රිත්ති, ලිත්ති ලිත්ති, කිත්ති කිත්ති, මිත්ති මිත්ති, විත්ති විත්ති, විත්ති විත්ති, මුත්ති මුත්ති, චුත්ති චුත්ති, ධාරණි ධාරණීති,

හවතු සබ්බ මංගලං - රක්ඛත්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ බුද්ධානුභාවේත - සදා සොත්ථී හවංතු තේ (මේ)
පංච මාර ජිතෝ නාථෝ - පත්තෝ සම්බෝධි මුත්තමං
චතු සච්චං පකාසේසි - මහා චීරං නමාම'හං
ථිතේන සච්ච වජ්ජේන - සබ්බේ මාරා පලායන්තු

ගිහි පිරිත යන නමින් පිරිත් කීපයක් තිබේ. මේ ඉන් එකකි. මෙය විශේෂයෙන් අමනුෂ්‍ය දෝෂවලට හොඳ බව කිය යුතුය. පිරිසිදු තෙලට එකසිය අටවර පිරිත් කර අමනුෂ්‍ය දෝෂ ඇති ගෙවල පහත් දල්වනු. කට්ටකුමන්ජල් පිරිත් කර ගෙයි දුම් දෙනු. අබවලට පිරිත් කර දුම් දීම ප්‍රේත දෝෂවලට වඩාත් හොඳය.

දුටුගැමුණු රජතුමා භාවිත කළ ආරක්ෂා ගාථා

1. බුද්ධො තිලොක සරණො
බුද්ධො සුරියො තමොනුදෙ
ඵචං තං සරණං බෙමං
බුද්ධො මෙ සරණං චරං
ගච්ඡාමි සරණං බුද්ධං
නත්ථී මය්හං භයං සද
2. ධම්මො තිලොක සරණො
ධම්මො සුරියො තමොනුදෙ
ඵචං තං සරණං බෙමං
ධම්මො මෙ සරණං චරං
ගච්ඡාමි සරණං ධම්මං
නත්ථී මය්හං භයං සද

- 3. සංඝෝ නිලොක සරණෝ
 සංඝෝ සුරියෝ තමොනුදෙ,
 එවං තං සරණං ඛෙමං
 සංඝෝ මෙ සරණං වරං
 ගච්ඡාමි සරණං සංඝං
 තත්ථි මය්භං භයං සද

මේ ගාථා දුටුගැමුණු රජතුමා රන්පතෙහි ලියා හිස පැළැන්දැයි කියති. මෙය ආරක්‍ෂාව සඳහා කීමට හොඳය.

තවත් ආරක්‍ෂා ගාථා

- 1. සිරස්මිං මේ බුද්ධපෙට්ටියෝ සාරිපුත්තෝ ව දක්ඛණේ
 වාම අංසෙ මොග්ගල්ලානෝ පුරතෝ පිටකත්තයං
- 2. පච්ඡිමෙ මම ආනන්දෙ චතුද්දිසා ඛිණ්ණාසවා,
 සමන්තා ලොකපාලාව ඉන්ද්‍රදෙව්‍යා සබ්බත්මකා
- 3. එතෙසං ආනුභාවෙන සබ්බෙ භය උපද්දවා,
 අනෙකා අන්තරායා පි විනස්සන්තු අසෙසතො.

මෙය ජීනපංචරය වැනි ආරක්‍ෂාවෙකි. ජීනපංචරය දිග බැවින් නිතර භාවිතයට අපහසුය. මෙය පහසුවෙන් භාවිත කළ හැකිය.

අලින්ගෙන් ආරක්‍ෂාවට

රජගහනුවර අජාසත් රජතුමාට විශාල ශරීරයක් හා මහත් කාය බලය ඇති මහගස් පෙරළන බලකොටු බිඳින ගෙවල් පොඩි කර දමන මිනීමරන නාලාගිරි නම් නපුරු ඇතෙක් සිටියේය. දෙව්දත් තෙර රජුගේ අනුමැතිය ලබා ඇත්ගොව්වන් ලවා රා පොවා ඇතු මත් කරවා මහ හඬ නගා කුලප්පු කරවා බුදුරදුන් පිඬු සිඟා වඩනා වීරියට උන් වහන්සේ මරවනු සඳහා ඇතු යැවී. කෝප වූ ඇත් රජතෙමේ ඉදිරියට හමුවන සියල්ල සුණු විසුණු කරමින් ගුගුරු ගුගුරා බුදුරදුන් වඩනා පෙරමඟට ගියේය. කෝප වී එන ඇතුට තථාගතයන් වහන්සේ මෙන් වැඩු සේක. එයින් ඇතුගේ කෝපයත් මතත් සංසිදිණ. සන්සුන් වූ ඇතු සොඬ පහළ හෙළා බුදුරදුන් වෙත එළඹ ඉදිරියේ නිශ්චලව සිටියේය. එකල්හි තථාගතයන් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ දක්ෂිණ ශ්‍රී හස්තයෙන් ඇතුගේ හිස පිරිමදිමින් -

මා කුඤ්ජර නාගමාසදෙ
 දුක්ඛං හි කුඤ්ජර නාගමාසදෙ
 නහි නාගහතස්ස කුඤ්ජර
 සුගති හොති ඉතො පරං ගතො.

යනාදිය වදළ සේක. එකල්හි ඇත් රජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාමුලින් ධූලි ගෙන හිස ඉස ගෙන බුදු රදුන් පෙනෙන තෙක් පස්සට ගොස් ඇත්හලට ඇතුළුව නිශ්චලව සිටියේය.

අලින්ගෙන් ඇතුන්ගෙන් ආරක්‍ෂාවීම සඳහා අදත් මේ ගය භාවිත කරති. නපුරු අලින් ඇතුන් එන විට සිහි කරති. කියති. තල්පත ලියා හේන් කුඹුරු ආරක්‍ෂා කරති. ගොවිපල ආරක්‍ෂා කරති. නුවණ ඇති ඇති සැටියට මේ ගඬාවෙන් ප්‍රයෝජන ලබති.

රතන යන්ත්‍රය

7 යෙසුප්ප	12 වනප්ප	1 යානීධ	14 බිණං
2 තස්මාහි	13 වරො	8 යථීඤ	11 කිංවාපි
16 යානීධ	3 යංකිංචි	10 සභාවස්ස	5 යම්බුද්ධ
9 යෙ අරිය	6 යෙ පුද්ගලො	15 යානීධ	4 ඛයං චිරාගං

රතන යන්ත්‍රයේ ක්‍රම බොහෝ ගණනක් ඇත්තේය. මෙය තිස් හතරේ ප්‍රස්තාර ක්‍රමයයි. මෙහි සටහන් කර ඇති අංක කිහිපයකට එකතු කළ ද තිස් හතරක් වෙනවා ඇත. මෙය ලිවීමට පළල මෙන් පස්ගුණයක් දිග තහඩුවක් ගත යුතුය. පළල දැගුලක් නම් තහඩුවේ දිග අගල් දහයක් විය යුතුය. පළල අගල නම් දිග අගල් පහක් ගත යුතුය. කුඩාවට හෝ මහතට හෝ කැමති ප්‍රමාණයකට යන්ත්‍ර තහඩුව ගත හැකිය. කිහිපම ප්‍රමාණයකට තහඩුව ගතද එහි පළල මෙන් පස් ගුණයක් දිග ගත යුතුය. යන්ත්‍රයේ දිග, පළල ගැනීම ශාස්ත්‍රානුකූලව කළ යුත්තකි. පළල මෙන් දෙගුණයක් හෝ සතර ගුණයක් දිග යන්ත්‍රය අශුභය. තුන් ගුණයක් හෝ පස්ගුණයක් දික්වීම සුභය.

මෙහි දැක්වෙන යන්ත්‍ර සැලැස්මෙහි දක්වා ඇත්තේ ගාථාවල මුල් වචන පමණෙකි. යන්ත්‍රයක් පිළියෙල කිරීමේ දී ගැබ්වල අංක යොදා ගාථා සම්පූර්ණයෙන් ලියා ගත යුතුය. අකුරු එකින් එක නො කැපෙන ලෙස ද රේඛා නො කැපෙන ලෙස ද ලිවිය යුතුය. සුභ මොහොතකින් යන්ත්‍රය ලියා ගැනීම වඩාත් හොඳය. යන්ත්‍රය පිරිත් කිරීමේ දී පිරිසිදු තැනක පූජාසනයක් පිළියෙල කොට එහි මල් පහන් ආදිය තුනුරුවන් උදෙසා පුද පූජාසනයට මඳක් පහතින් යන්ත්‍රය තබාගෙන රතන සූත්‍රයෙන් 108 වරක් පිරිත් කර ආතුරයන්ට පළඳවනු. වැඩි වාර ගණනක් පිරිත් කර ගත හොත් වඩා හොඳය. දහස් වරක් පිරිත් කළ යන්ත්‍රයේ අනුභව බොහෝ බව කියති.

යන්ත්‍රයට බලය කා වැද්දවීමට ද එය ප්‍රාණවත් කිරීමට ද ඔපකිරීමට ද යොදන යන්ත්‍ර දෘෂ්ටි, යන්ත්‍රප්‍රාණ, යන්ත්‍රපලිප්පු විධි ද ශාස්ත්‍රයෙහි ඇත්තේ ය. ඒවා ද මේ පිරිත් යන්ත්‍ර වලට ද යොදා ගැනීම යහපති.

මේ රතන යන්ත්‍රය ආරක්ෂාවට ග්‍රහ අපලයට රෝගවලට බොහෝ ගුණ දෙන යන්ත්‍රයකි.

නවගුණ යන්ත්‍රය

ඉ	ති	ති	වා	පි	ග	සො
පා	මිබු	ස	ධො	ටී	වි	හ
ස	පු	න්නො	රො	සු	ර	හ
දෙ	මිප	දු	ක	න්න	ජ්ජා	ධො
මිමා	රි	ලො	වි	ග	සා	ග
ව	ස	අ	තෝ	නු	ව	බු
ස	ස	ණ	ද	ර	මිම	වා
ම	හං	නු	ර	ස්සා	අ	නං

මෙය සතරැස් තහඩුවේ සතරැස් කොට ඇඳ නවගුණ පාඨයෙන් දහස්වර පිරිත් කර පළඳවනු. නපුරු සිහින පෙනෙනවාට අමනුෂ්‍ය දෝෂවලට ග්‍රහ අපල වලට යහපති. මෙය අටවිසි පිරිතෙන් පිරිත් කිරීමට ද ඇතැම් පිටපත්වල කියා තිබේ.

හිසරණ යන්ත්‍රය

බු	මි	ධං	ච්ඡා	ස
සං	ධ	ණං	මිමං	ග
මි	මි		ග	ර
සං	ර	ච්ඡා	ස	ණං
ච්ඡා	ස	ග	ර	ණං

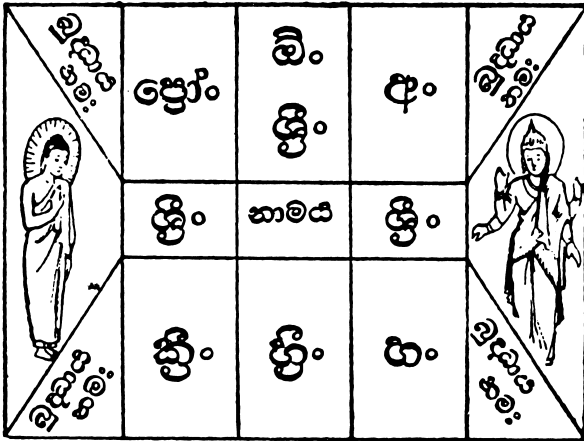
“බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි. සංඝං සරණං ගච්ඡාමි. යන මෙයින් දහස්වර ජපකර පළදිනු. සර්වාරක්ෂාවටයි. මැද හිස්ව ඇති ගැබෙහි ශ්‍රී අකුර හෝ නමේ මුල් අකුර යොදනු.

සබ්බපාපස්ස ගාථාව

සබ්බපාපස්ස අකරණං
 කුසලස්ස උපසම්පද,
 සචිත්ත පරියෝදපනං
 ඒතං බුද්ධාන'සාසනං

මෙය එක් බුදුවරයකු විසින් ම නොව අතීතයෙහි ලොව පහළ වූ සියලු බුදුවරයන් විසින් වදළ, භාවිත කළ ගාථාවකි. අනාගතයේ පහළ වන ලොවුකුරා බුදුවරයෝ ද මේ ගාථාව භාවිතා කරන්නාහ. එබැවින් මේ ගාථාව ඉතා ආනුභාව සම්පන්නය. මේ ගාථාව නුවණ ඇති ඇති සැටියට නොයෙක් දෙයට යොදා ගත හැකිය. දැවිල්ලට හා වෙනත් ආබාධවලට මේ ගාථාවෙන් තැඹිලි මතුරා දෙති. හිසරදය දත් කැක්කුම කන් කැක්කුම බඩේ කැක්කුම අජීර්ණ වාත වේදනා යනාදියට සුදුසු පරිදි තෙල්, දෙහි ඇඹුල්, ඉගුරු ආදිය මතුරා දෙති. ආරක්ෂාදී තවත් නොයෙක් දෙයට ද මේ ගය යොදති. මේ ගාථාවෙන් කරන වැඩ බොහෝ සෙයින් හරියන බව ද බොහෝ දෙනා කියති.

සබ්බපාපස්ස යන්ත්‍රය

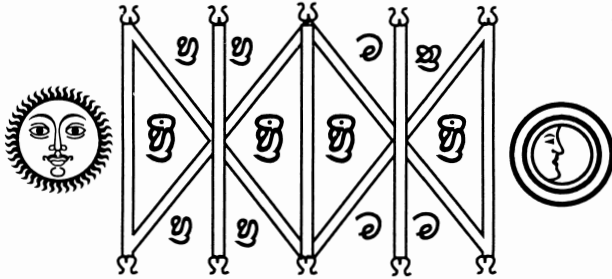
මේ යන්ත්‍රය ජප කරන කල්හි පිරිසිදු තැනක පූජාසනය පිළියෙල කොට එහි කකුසඳ කෝණාගමන කාශ්‍යප ගෞතම යන සිව් බුදුවරුන් උදෙසා පූජා සතරක් ද විෂ්ණු දෙවියන්ට පූජාවක් ද තබා සඳුන් අගිල් තුවරලා යන මේවායින් දුම් දෙමින් සබ්බපාපස්ස ගාථාවෙන් දහස් වරක් ජප කරනු. මත්ස්‍ය මාංසානුභවයෙන් වැළකී කරන හොත් වඩා ඵල ලැබෙන බව කියා තිබේ.

මේ යන්ත්‍රය පැළඳීමෙන් අමනුෂ්‍ය දෝෂ මල්වර තනිකම් දෝෂ විනදෝෂ ග්‍රහදෝෂ භූමිදෝෂ දුරුවී වැඩිදියුණුව සැලසෙන බව කියා තිබේ. මෙය සියල්ලෙන් ම ආරක්‍ෂාවට ඉතා හොඳය. ලක්‍ෂවාරයක් ජපකර ගතහොත් බොහෝ ගුණ ලැබේ. වෙඩි පවා නො වදින බව කියති.

සබ්බපාපස්ස යන්ත්‍රය සාදන තවත් ක්‍රමයක් මෙසේය. සිවුරැස් තහඩුවක් ගෙන එහි සිවුරැස් කොටුව ආදි මැද බුදුරුව ආදි එය වටා සබ්බපාපස්ස ගාථාව ලියා පෙර කී පරිදිම ජපකර ගත යුතුය.

ජලනන්දන යන්ත්‍රය

මෙම යන්ත්‍රය තහඩුවෙක ඇඳ පිරිසිදු තැනක මල් බුලත් ආදිය පූජා පිණිස තබා පහන් දල්වා සුවඳ දුම් දෙමින් ජලනන්දන පිරිතෙන් දහස්වර ජප කර පළඳිනු. ජලනන්දන පිරිත ගැන කී ගුණ සියල්ල ලැබේ. අන වීන නො වැදීමට හා අනවින දෝෂ දුරුවීමටත් රෝග සුව වීමටත් මෙය විශේෂයෙන් යහපති.

යන්ත්‍රය පැළඳවීමේදී සෙත් පිණිස කියන ජයමංගල ගාථා

1. මහාකාරුණිකො නාටෝ හිතාය සබ්බපාණිනං
පුරෙත්වා පාරමී සබ්බා පත්තො සම්බොධිමුත්තමං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
2. එලනිබ්බානජං සෙරී සෙවමානො රසුත්තමං,
බොධිමුලෙ වසී සත්තදිවසානි විනායකො
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
3. සත්තාහං ධීතකො බුද්ධො ඤාපෙතුං ව කතඤ්ඤානං
බෝධිං අනිමිසක්ඛිති සම්මා පුපෙසි පුජියං,
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
4. විමුත්තිජං සුඛ වින්දං පරිපුණ්ණමනොරථො,
චංකමෙ චංකමි බුද්ධෝ සත්තාහං රතනාමයෙ,
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.

5. නිසින්නො හගවා රම්මෙ මන්දිරෙ රනනුජ්ජලෙ සත්තාහං සම්මධි සම්මා ධම්මධාතු මනුත්තරං එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
6. සංකොවයිත්වා මාරත්ථි මුඛම්බුජ චනං භුසං සත්තාහං අජපාලස්ස මුලෙ බුද්ධසසී වසී, එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තේ ජයමංගලං
7. සත්තාහං මුචලින්දස්ස එණිනො හොගමන්දිරෙ වසී වසී මහා විරො තදනුග්ගහබුද්ධියා එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
8. භුඤ්ජමානො සුඛං සෙට්ඨං විරලද්ධං විමුත්තිජං රාජායතන මූලම්භි සත්තාහං හගවා වසී එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
9. සීලමය චතුපත්තෙ මහාරාජෙහි ආහටෙ, මුඛරෙඛා සමානම්භි මධුපිණ්ඩං අභුඤ්ජ් සො එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
10. නන්දෙපනන්ද හොගින්දං උග්ගතෙජං මුනිස්සරො දමෙත්වා සකතෙජෙන සරණෙසු නිවෙසයි. එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
11. අජ්ඣධිට්ඨො බ්‍රහ්මුතා බුද්ධො රම්මෙ බාරාණසී පුරේ ධම්මවක්කං පචත්තෙසි පරිසාසු විනායකො, මාපයිත්වා ධම්මනාවං කතපුඤ්ඤං මහාජනං හචණ්ණවස්ස පාපෙසි පාරං කාරුණිකො ජනො, අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤපමුඛෙ භික්ඛුඛිණාසවෙ ජනො, විධාතුං ධම්මදුතෙය්‍යං විස්සජ්ජෙසී තහිං තහිං එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
12. උරුවෙලං ජනො ගත්ත්වා දස්සෙත්වා පාටිභාරියං දස්සෙත්වාන තහිං භික්ඛු දමෙසි කස්සපාදිකො එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං

- 13. සසාවකො ජනො ගන්ත්වා රම්මං රාජගහං පුරං
බිම්බිසාරං සානුවරං මනුජන්දං අබොධයි
පටිග්ගහිතෙ බුද්ධෙන රම්මෙ වෙච්චනුත්තමෙ
මහාමහී පකම්පිත්ථ නච්චමානාව පීතියා,
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං,
- 14. තත්ථ වස්සං වසිත්වාන නාථො රාජගහෙ පුරෙ
ඤාතීනං සංගහත්ථාය අගමාසි කපිලං පුරං
සමාගන්ත්වා තහිං ඤාති අභිමානං අකංසු තෙ
තං සුත්වාන මහාවීරො රථී'ව නහමුග්ගතො
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 15. සංසාරසාගරා ලොකං සන්තාරෙත්තො සදෙවක
සාවත්ථී නගරෙ රම්මේ චිරකාලං වසී ජනො
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං,
- 16. ගණ්ඩබ්බරුක්ඛමුලමිහි යමකං පාටිභාරියං
දුස්සෙත්වා තිත්ථියෙ බුද්ධො පලාපෙසි තහිං තහිං
පදනං චීතිභාරෙහි තීහි දෙවනගිස්සරං
පාටිභාරාවසානමිහි අගමාසි නරුත්තමො
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 17. ගන්ත්වා සුරින්දභවනං මහන්තෙ පණ්ඩුකම්බලෙ
නිසීදි බුද්ධපියෙව ජනො වරසිලාසනෙ,
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 18. තිදසින්දපුරෙ වස්සං වසං මාසත්තයං තහිං
දෙවානං දෙසයි බුද්ධො අභිධම්මමනුත්තරං
චුත්තවස්සො පචාරෙත්වා මණ්ණිස්සෙණියං මුනි
වත්තමානමිහි සක්කාරෙ මනුස්සපථ මාගමී
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 19. බ්‍රහ්මාසුරසුරාදීහි පරිකිණ්ණො තථාගතො
ඔරොහන්තො මහන්තං සො අච්ඡෙරං දස්සයි තද
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.

- 20. දෙවොරොහන කාලමිහි ආනුභාව මහෙසිනො පස්සිංසු යෙ තද සබ්බේ බුද්ධත්තං පත්ථයිංසු තෙ එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 21. සංකස්සනගරද්වාරෙ ධම්මො බුද්ධෙන දෙසිතො, බහුත්තං ජනකායානං ධම්මාහිසමයො අහු, එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 22. අනත්ථකාරිං ලොකස්ස වොරං අංගුලිමාලකං මෙත්තොසධෙන සම්බුද්ධො නිම්මදං අකරී භුසං එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 23. විබ්භන්තං මදවෙගෙන නාළාගිරිකරිස්සරං මෙත්තෝසධෙන සම්බුද්ධො නිම්මදං අකරී භුසං එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං
- 24. යක්ඛං ආලවකං බුද්ධො දුද්දමං අතිකක්ඛලං විනයඤ්ඤ පවෙදෙසි සොතාපත්ති ඵලුත්තමෙ එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 25. වධකෙ දෙවදත්තමිහි වොරෙ අංගුලිමාලකෙ, ධනපාලෙ රාහුලොවාපි සබ්බත්ථ සම්මානසො චතුද්දිසොපයාතෙහි වාතෙහි පබ්බතො විය, අකම්පනීයො සම්බුද්ධො ලොකධම්මෙහි අට්ඨහි, ධම්මාධිපතීනො පාදෙ ඵුල්ලපංකරුහොපමෙ, දිස්සතෙ සබ්බසො සබ්බේ අයං ලොකො අසංකරො අචිත්තෙයාප්පභාවස්ස උත්තමංගං මහෙසිනො, පස්සිතුං නෙව සක්කොත්ති ඩුඤ්ඤ ලොක ගතා අපි, එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 26. සද්ධම්මදෙසනාකාලෙ පිට්ඨිභාගාදිනිස්සිතා, පුණ්ණවන්දං'ව ගගණෙ මුඛං පස්සන්ති සත්ථුනො මුනින්දෙ මූලභාසාය දෙසෙත්තං ධම්මමුත්තමං ජානන්ති සත්තා සබ්බේපි සක භාසාය සබ්බසො එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.

- 27. ආභවග්ගා නිසින්නාසු පරිසාසු විනායකො,
චිත්තෙ ගහෙන්වා දෙසෙසි ධම්මං තෙසං විසුං විසුං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 28. ඤාතා සබ්බස්ස සම්බුද්ධො සද්ධම්මො ච තමොනුදෙ
සංඝො සුප්පටිපන්නොති යං තං අචිතථං ධුවං
ජාතිදුක්ඛපරෙතානං බුද්ධාදිරතනත්තයං
සබ්බද්ද සබ්බපාණිනං තාණං ලෙතං පරායනං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 29. නත්ථි මෙ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධො මෙ සරණං වරං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 30. නත්ථි මෙ සරණං අඤ්ඤං ධම්මො මෙ සරණං වරං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 31. නත්ථි මෙ සරණං අඤ්ඤං සංඝො මෙ සරණං වරං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.
- 32. ඉච්චෙච සච්ච කිරියා කුරුතෙ ජනො යො
පාතො ච සායම්පි බුද්ධගුණෙ ගහෙන්වා
සබ්බං පරිස්සයමිදං පිච හන්ත්ව මෙතං,
පච්ඡා ස නිබ්බුතිපදං සමුපෙති සෙට්ඨං
එතෙන සච්චවජ්ජේන හොතු තෙ ජයමංගලං.

මෙය කවරෙකුගේ කෘතියක්දැයි නො දනිමු. යෙදුම් එතරම් ව්‍යක්ත නැත ද මෙවැනි දෙයට කැමැති අයගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස මෙයට ඇතුළු කරන ලදී.

රතන සුත්‍රයේ ගාථාවලින් කරන ගුරුකම්
(පැරණි වට්ටෝරුවක්)

- 1. යානීධභුතානි යන ගය ජප කරන කල සඟනට කිරිබත් දී යහපත් පිළි සමඟ ගෙයක ඇතුළත කිරිබත් පුදා හෙළගිතෙලින් පාන් පුද මළු සුවඳ ආදිය පුදා හිස් සෝදා නහා මා සිතු දෙය සිද්ධවේවා යි බුදුන්ට ආරාධනා කොට අකවැලක් ගෙන අටතුරාසියක් දපනු. කැමැති දෑ සිද්ධ වේ.

2. යංකිඤ්චිචිත්තං ගය දපන කල බුදුනට විළඳ වට පුද සගනට කිරිබත් දී අටතුරාසියක් දූපුව හැම වැඩ සිද්ධ වේ. ඔයින් හෝ මුදින් හෝ වැලි ගෙන මෙම ගය අටතුරාසියක් පිරුවා තමා වසන ගෙයි පිවිසෙන දූමුව යක්කු නො වදී. සැම රෝග බය දුරු වේ. යම් බයක් ඇති මඟක යන කල තුන් පුරුකක් සිටුවා ඊතණ ගසක් කඩා ගෙන ඊට අටෝරාසියක් මතට හිස පැළඳ මඟ කිය කියා යනු. හය දුරුවේ. ගොරද ගෙන කඩෙක රඳා එක් විසි විටක මතට තිලක දී රජුන් ආදී දක්නේ. රාජවෙශ්‍යාවයි. බාලයන් එක්වැනි අඩත් පිපි අළුවට මතට තිලක දෙනු, නාඩත්, මේ හැම සැක නො කරනු.
3. බයං චිරාගං යන ගය වැසි නො වසී නම් දේවතාරාධනා කොට තුනුරුවන්ට ද මහාබෝධියට ද කිරිබත් පුද සංසාරාම මධ්‍යයෙහි දී අනුන් හා නො බැණ හිඳ දූපුව. වැසි වසී. යමක් හට හයක් ඇත, පිරිත් කොට ගොසින් දක්නේ. බය දුරුවේ. සර්පයින් කැව තල්වැටට මතට ඇඟට සලනු. විෂ හැරේ. සත්විටෙක අතට මතට ආකර්ෂණයෙන් ගත විෂ බසී. අටතුරාසියක් පිරුවා රූජා හරනේ. සැක නො කරනු.
4. යංබුද්ධසෙට්ඨො යන ගය අටෝරාසියක් සමන් මලට මතට දගැබි මහබෝ පිළිමගෙයි පුදනු. හැම උපද්‍රව දුරුවේ. සැම රෝගයට පැන් මතට පොවනු. සමන්මලට මතට හිසලා සටනට වදින්නේ. ජය ගනිත්, එම මලට මතට ගාලේ ලනු. සොරු නො ගනිත්, එම ගය අටතුරාසියක් මතට ගවයන් නාවනු. ගවයෝ බොහෝ වෙත්. මෙම ගය සපුමලට මතට වස්සන් ගවයන් සිටිනා ගාල ලුව නිරෝගී වෙත්. බෝවෙත්, මෙම ගය පැන් මතට ඔසප් ගන්නා ද පැන් පොවනු. දරුවෝ සිටිත්. මෙම ගය සපුමලට මතට කොටු ගෙයි තබනු. වී නො ගෙවේ. පිළි පෙට්ටියේ තැබුව පිළි උපදී.
5. යෙ පුග්ගලා යන ගය අටතුරාසියක් අතට මතට තෙලට මතට ඇඟ අත ගානු. ශ්‍රියා ඇතිවේ. සැමදෙන වශී වෙත්. හය දුරුවේ. සතුරු පහවෙත්, අනුන් අතින් කැමති දෙය ඉල්ලනු. ලැබේ. අනුන් හා යුක්ති බණන වේලේ මේ ගය කියා බණනු. දිනත්.

- 6. යෙසුස්පයුත්තා යන ගය තමා කළ දෑ සැල නො කරනු, කැමට සාල් ගිරු තැනේ අකුරු සතක් ගෙන එක එක අකුරට සත් සත්විට මතුට ගෙයි සතර කොණ ද ගෙමැද ද ඉස්දොර ද පාමුල ද තබනු. තමා කළ දෑ සැල නොවේ. අනුන් හා යුක්ති බණන කල කාඩි සැළිය තිබුණු තැනින් අකුරක් ගෙන සුවද පැනින් සෝද මතුට දුමෙහි ලනු. දකුණු පය පෙරට තබනු. දිනත්. කුරුවණුවන් කෑ පතක් කෙම්වර ද පේකොට තමා ගන්නා ආයුධය අල්ලන කල ඉන් පතක් කපා ඊට අටතුරාසියක් පිරුවා සටනට යන කල ඉස පතක් තබනු. පෙකනියේ පතක් තබනු. පිළිකණ පතක් තබනු. එක පතක් දකුණ තබනු. සැර ඇඟ නො ගනී. මීට සැක නො කරනු.
- 7. යටීන්දබ්ලො යන ගය සමන්මලට අටතුරාසියක් පිරිත් කොට මහසෑයේ මහබෝධියේ පිදුව දෙවියෝ අරක් ගනිත්. සතුරෝ නොවෙත්. හැමකම් සිද්ධ වේ. රුජා පහරත්. තෙලට පිරිත් කොට රුජාස්ථානය මඩනේ. රුජා නැති වේ. පිරිත් කොට පය බිම තැබුව සතුරෝ නො වෙත්.
- 8. යෙ අරියසච්චානි යන ගය තමාට අනුන් විසින් හයක් ඇත, එක්වත් පිරුවනු. සතුරු හය නොවේ. මෙම ගය මීතෙලට මතුට ඇඟ ගානු. ශ්‍රියා ඇති වේ. සර්පහය අග්නිහය, යක්ෂහය, පිශාව හය, ශරීරායාස ආදී වූ සියලු හය නසා, මෙම ගය තමහට උගහටයක් ඇත, එක් වත් හදරනු. දනන් විසින් හය නොවේ. තමහට නපුරක් කරන කියන කෙනෙක් ඇත්නම් රක් හෝ ගොරද හෝ සඳුන් හෝ ගෙන අටෝරාසියක් මතුට මහසෑයේ ඉස්නේ, වෙර පසඟුල් දෙනු. අනුන් කළ කී දෙය නො අසා මෙම ගය සදහන් කරනු. මෙහි සැක නො කරනු.
- 9. සභාවස්ස යන ගය අටතුරාසියක් දපා බුදුන්ට පාන් පුද සගනට කිරිබත් පුදනු. හැම දෑ සිද්ධ වේ. තැඹිලි ගසක් පිටට ලා හිද අටතුරාසියක් පිරුවා ගසින් මලක් පළඳින්නේ සැර ඇඟ නො ගනී. එම ගය කිය කියා සතුරන් කරා වදිනේ, ජය ගනිත්. අනුන් තම හට එක්වත් කේලාම් කියත් රක් හෝ ගොරද හෝ සඳුන් හෝ ගෙන අටතුරාසියක් මතුට මහාසෑයේ පුදනු.

10. කිඤ්චාපි සො යන ගය පස්වණක් බත් වෙන වෙනම පිඬු කොට එලවරා පත් පිට තබනු. සතුරෝ ඇස නො පෙනෙන්. දකුණතින් බිජුවට අල්වා මෙගයින් පිරිත් කොට බිජුවට වපුළ සතුන් විසින් උපද්‍රව නොවේ. මේ ගය කිය කියා කුඹුර සිසාරා පිරිත් බණනු. උරෝ නො කත්. සොරුන් විසින් උපද්‍රව නොවේ. මෙය රක් හෝ ගොරද හෝ බෙර ඇස ලියා වපුළ වියේ නම කියා කුඹුර නම කියා වපුළවුන් නම කියා පසු නො බලා පාන බලා කලිල දණ්ඩෙන් බෙර ගසනු. බෙර ඇසු තෙක් මානේ මැස්සෝ නොකත්. එදවස් පණ්ඩා ආදි පස්පව් නො කරනු. රතක් ඇඳ රතක් ඉසබැඳ රතක් පෙරව රතක් වෙර වසා බෙර ගසනු. මෙම කුඹුර පසක මිනිසුන් නො දක්නා තෙතෙක ලගිනු. මෙම ගය එක්විසි විටෙක ගලට මතුට එකතුරුපට ගැටලා කිඹුලුන් ඇති තැනින් යනු, උපද්‍රව නොවේ. දණ්ඩක් ගෙන පාන් සියල්ලට අටෝරාසියක් මතුට පිරිවා ගෙන බිම බලා ගෙන යේ නම් මෙහි සැක නො කරනු.

11. වනප්පගුම්බෙ යන ගය අටෝරාසියක් පැනට මතුට ප්‍රශව නො හෙන්නාට පැන් පොවනු. ප්‍රශව වෙන්. මෙම ගය පිරිත් කොට ඇඟ ගානු, ශ්‍රී ඇතිවේ. අටෝරාසියක් බිජුවට මතුට වපුළ අසු පෑ බොහෝ වේ. මෙම ගය පැනට සන්විටක් මතුට කොටුගෙයි ඉස්නේ, වී වහා නො ගෙවේ. අටතුරාසියක් මතුට පාන්පානේ බිම බලා බසී නම් ඒ සලකුණෙන් බිම බව දන්නේ. මෙහි සැක නොකරනු.

12. වරොවරක්ඤ්ඤ යන ගය පිරිත් කොට පැන් ඉස්නේ, පිළි බොහෝ වේ. වී කොටුගෙයි ලනු. නො ගෙවේ. ඉපියන් මීයන් උපද්‍රව නොවේ. බිජුවට මතුට වපුරනු. ගස කරල් යහපත් වේ. බුදුන් මාර පරාජය කළ සේ සිතා වැඳ කොටනු. ජය ගනිත්, නැවත සතුරන් කරා ගොස් මෙම ගය කිය කියා ආයුධ ගන්නා වේලේ මෙම ගය කියන්නේ වැඩ වේ. රක් හෝ ගොරදක් හෝ ගෙන පිළියේ අර්ධවන්ද්‍රයා ඇඳ වමතින් සතුරන් ඇසට පානේ, ඇකිලෙන්. කුස දරුවන් වසන හොත් පිරිත් පැනින් නාවනු. දුක් අන්තරා නැති. අතට මතුට ගවුලේ අල්ලනු. වහා විකා සමත් මලට මතුට ඉස්ලා රජුන් දක්නේ, රාජ වෛශ්‍යාවයි. මීට සැක නැති.

- 13. බිණං පුරාණං යන ගය පැනට මතුට ගෙයි ඉස්නේ සියලු උපද්‍රව දුරුවේ. මෙම ගය පිරිත් කොට සරක් ගාල ලනු. කොටුගෙයි ලනු. නො ගෙවේ.
- 14. යානීඛභුතානි යන තුන්ගය කුඩා දරුවන් හඬත් පිරිත් කොට නාවනු. බය හැරේ.

මේ වට්ටෝරුවේ ඇතැම් තැන් තේරුම් ගැනීම අපහසු ය. තුබුණු සැටියට මෙහි පළ කරන ලදී. මේ ගුරුකම් හරියන්තේ ගෞරවයත් විශ්වාසයත් ඇති අයට ය.

සර්ප විෂ බැස්සවීමට

- 1. සත්තාහ මෙවාහං පසන්න චිත්තො
පුඤ්ඤත්ථිකො අවරිං බ්‍රහ්මචරියං,
අථාපරං යං වරිතං මමෙදං
වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි,
අකාමකොවාපි අහං වරාමි
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො.
- 2. යස්මා දනං නාහිනන්දිං කදචි
දිස්වාන'හං අතිථිං වාසකාලෙ
න වා පි මෙ අප්පියතං අවෙදුං
බහුස්සුතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව,
අකාමකොවාපි අහං දදමි
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු,
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො.
- 3. ආසිවිසො තාත පහුත තෙජො
යො තං අධසිං බිලසා උදිච්ච
තස්මිංව මෙ අප්පියතාය අජීජ
පිතරී ව තෙ නත්ථි කොචි විසෙසො,
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො

එක් කලෙක මහා බෝසතාණන් වහන්සේ බමුණු කුලයෙක ඉපිද අසු කෝටියක් ධනය හැර පැවිදිව හිමවතට ගොස් එහි පතස් වරක් පමණ කල් වාසය කොට දුණු ඇඹුල් සේවනය කරනු පිණිස කසිරට එක් ගමෙක වෙසෙන මණ්ඩව්‍ය නම් තැනැත්තකු වෙත ගියහ. මණ්ඩව්‍ය පන්සලක් කොට උන්වහන්සේ එහි වාසය කරවා ගෙන සිවුපසයෙන් උපස්ථාන කෙළේය. එක් දවසක් මණ්ඩව්‍ය සිය බිරිඳ හා යඤ්ඤදත්ත නැමැති ඔහුගේ දරුවා ද සමඟ බෝසතාණන් වහන්සේ දක්නට අසපුවට ගියේය. ඔහු තාපසයන් හා කතා කරමින් ඉන්නා අතර යඤ්ඤදත්ත පන්දුවක් ගෙන තාපසයන් වහන්සේගේ සක්මන කෙළවර ක්‍රීඩා කරමින් හුන්නේය. ඔහුගේ පන්දුව ඒ සමීපයෙහි තුබූ තුඹසක සිදුරට වැටිණ. එහි සර්පයෙක් වෙසෙයි. යඤ්ඤදත්ත පන්දුව ගැනීම සඳහා තුඹස කටෙහි අත යැවීය. පන්දුව වැටීමෙන් කෝපවී උන් සර්පයා යඤ්ඤදත්තගේ අත දෂ්ට කෙළේය. ඔහු විෂයෙන් මුර්ඡාවී එතැනම වැටිණ. ඔහුගේ මාපියෝ ඔහු දෑක සර්පයකු දෂ්ටකර ඇති බව දන වහා දරුවා ඔසවාගෙන ගොස් තාපසයන්ගේ පාමුල තබා දරුවා සනීප කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. තාපසයාණෝ "මම වෙදකම් නො දනිමි" යි කීහ. "එසේ නම් ස්වාමීනි! මෙමත්‍රිය පෙරදැරි කොට මේ දරුවාට සත්‍ය ක්‍රියාවක් මුත් කළ මැනව" යි කීහ.

තාපසයන් වහන්සේ මැනවැයි කියා යඤ්ඤදත්තගේ හිසමත අත තබා "සත්තාහමෙවාහං පසන්න චිත්තො" යනාදී ගය කියා සත්‍යක්‍රියා කළහ. එකෙණෙහි යඤ්ඤදත්තගේ සිරුරෙහි හිස පටන් තන දක්වා පැවති විෂ බැස ගියේය. දරුවා ඇස් ඇර බලා "අම්මේ" යි කථා කොට හැරී නිද ගත්තේය. බෝසතාණෝ "මා විසින් කළ හැකි දෙය කරන ලද්දේය. ඔබ ද කළ හැකි දෙයක් කරන්න" යයි දරුවාගේ පියාට කීහ. එකල්හි පියා ද "යස්මා දනං නාහිනන්දිං කදවි" යනාදී ගය කියා සත්‍යක්‍රියා කෙළේය. එයින් තුනටිය දක්වා විෂ බැස ගියේය. දරුවා වාඩි විය. නැගිටිය නොහැකි විය. එකල්හි පියා බිරිඳට කථා කොට "අපි අපට කළ හැකි හරිය කෙළෙමු. තී ද තිට කළ හැකි සත්‍ය ක්‍රියාවක් කරව" යි කීය. බිරිඳ කියන්නී 'හිමියනි! මගේ ද එක් සත්‍යක් ඇත. එය ඔබ ඉදිරියේ නො කිය හැකිය' යි කීවාය. "සොඳුර, කුමක් කිවද වරද නැත. කෙසේ හෝ මේ දරුවා සුවපත් කරන්න" යි පියා කීය. එකල්හි මී "ආසිවිසො තාත බහුත්තතෙජො" යනාදී ගය කියා

සත්‍යක්‍රියා කළාය. එකෙණෙහි ඉතිරිව තුබූ විෂ ද බැස ගොස් යඤ්ඤදත්තට සම්පූර්ණ සුවය ලැබිණ. ඔහු නැවත ද ක්‍රීඩා කරන්නට විය.

මේ ගාථා හා කථා පුවත ජාතක අටුවාවේ දසක නිපාතයෙන් ගන්නා ලදී. කථාව දික් එකකි. දනුකැමැතියන් ජාතක පොතින් බලාගත යුතුය. මෙය කණ්ණඳීපායන ජාතක නමින් ජාතක අටුවාවේ සදහන් වේ. මේ ගාථා වලින් යම් කිසිවකු විෂ බැස්වීමක් කරනු අප විසින් දැක නැත. බෝසතාණන් වහන්සේගේ අන් සත්‍ය ක්‍රියාවල ආනුභාවය අදත් තිබෙන්නාක් මෙන් මෙහි බලය ද අදත් තිබිය යුතුය. මෙය විමසා බලන්න. මෙය විමසනු කැමැති නම් පළමුවෙන් ගාථා තුන හොඳින් පාඩම් කර කලක් සජ්ඣායනා කෙරෙමින් හොඳින් ප්‍රගුණ කරගෙන සිට සර්පයෙකු දෂ්ට කරන ලද කෙනකු මුණ ගැසුණු විටක අනෙක් මන්ත්‍ර කරන්නාක් මෙන් දෙහි අත්තක් ගෙන එයින් විෂ ඇති තැන පිරිමදිමින් මේ ගාථා කියනු. අඩුම ගණන සත් වරක් කියනු. එයින් ගුණ පෙනුනහොත් සම්පූර්ණයෙන් විෂ බසින තුරු මතුරනු.

ජින පඤ්ජරය

1. ජයාසනගතා වීරා - ජේත්වා මාරං සවාහිණිං
වතුසච්චාමතරසං - යෙ පිචිංසු නරාසභා
2. තණ්හංකරාදයො බුද්ධා - අට්ඨචීසති නායකා
සබ්බේ පතිට්ඨිතා (මය්හං) - මඤ්ඤෙ තෙ මුනිස්සරා
3. සිරෙ පතිට්ඨිතා බුද්ධා - ධම්මෝ ව (මම) ලොචනෙ
සංඝො පතිට්ඨිතා (මය්හං) - උරෙ සබ්බ ගුණාකරො
4. හදයෙ අනුරුද්ධො ව - සාරිපුත්තො ව දක්ඛිණේ
කොණ්ඩඤ්ඤො පිට්ඨභාගස්මිං - මොග්ගල්ලානොසි වාමකෙ
5. දක්ඛිණේ සචනෙ (මය්හං) - ආහුං ආනන්ද රාහුළා
කස්සපො ව මහානාමො - උභෝසුං වාමසෝතකෙ
6. කේසත්තෙ පිට්ඨිභාගස්මිං - සුරියො විය පහංකරො
නිසින්තො සිරිසම්පත්තො - සොහිතො මුනිපුංගවො

7. කුමාරකස්සපො නාම - මහෙසී වික්‍රවාදකො
සො (මය්හං) වදනෙ නිව්චං - පතිට්ඨාසී ගුණාකරො
8. පුණ්ණො අංගුලිමාලො ච - උපාලී නන්ද සීවලී
පේරා පඤ්ච ඉමෙ ජාතා - ලලාවෙ තිලකා (මම)
9. සෙසාසීති මහාපේරා - විජිතා ජිනසාවකා
ජලන්තා සීලනෙජෙන - අංග මංගෙසු සන්ධිතා
10. රතනං පුරතො ආසී - දක්ඛිණෙ මෙන්තසුත්තකං
ධජග්ගං පච්ඡතො ආසී - වාමේ අංගුලිමාලකං
11. ඛන්ධ මොර පරිත්තඤ්ච - ආටානාටියසුත්තකං
ආකාසච්ඡදනං ආසී - සෙසා පාකාර සණ්ධිතා
12. ජිනානා බලසංයුත්තෙ - ධම්ම පාකාරලංකතෙ
වසතො (මෙ) චතු කිච්චෙන - සද සම්බුද්ධ පඤ්ඡරෙ
13. වාත පිත්තාදි සංජාතා - බාහිරජිකධන්තුපද්දවා
අසෙසා විලයං යන්තු - අනන්ත ගුණ තේජසා
14. ජිනපඤ්ඡරමජිකධට්ඨං - විහරන්තං මහිතලේ
සද පාලෙන්තු (මං) සබ්බේ - තේ මහා පුරිසා සභා
15. ඉච්චේවමච්චන්තකතො සුරක්ඛො
ජිනානුභාවෙන ජිතුපපද්දවො
බුද්ධානුභාවෙන හතාරි සංඝො
(වරාමි) සද්ධම්මනුභාව පාලිතො
16. ඉච්චේවමච්චන්තකතො සුරක්ඛො
ජිනානුභාවෙන ජිතුපපද්දවො
ධම්මානුභාවෙන හතාරි සංඝො
(වරාමි) සද්ධම්මනුභාව පාලිතො
17. ඉච්චේවමච්චන්තකතො සුරක්ඛො
ජිනානුභාවෙන ජිතුපපද්දවො
සංඝානුභාවෙන හතාරි සංඝො
(වරාමි) සද්ධම්මනුභාව පාලිතො

- 18. සද්ධම්ම පාකාර (පරික්ඛිතොස්මි)
 අට්ඨාරියා අට්ඨදිසාසු හොන්ති
 එතථන්තරේ අට්ඨ නාථා භවන්ති
 උද්දං විතානංව ජිනා ධීතා (මෙ)
- 19. හින්දන්තො මාර සේනං තව (මම) සිරසා ධීතො,
 බෝධිමාරුය්හ සත්ථා
 මොග්ගල්ලානොසි වාමේ වසති භුජතට්ඨෙ,
 දක්ඛිණේ සාරිපුත්තො
 ධම්මො මජ්ඣෙ උරස්මිං විහරති භවතො,
 මොක්ඛතො මොරයොනීං,
 සම්පත්තො බෝධිසත්තො වරණුයුගගතො
 භානු ලොකෙකතාථො
- 20. සබ්බාව මංගලමුපද්දව දුන්නිමිත්තං
 සබ්බිති රොග ගහදෙසමසෙස නින්ද
 සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිතං අකන්තං
 බුද්ධානුභාව පවරේන පයාතු නාසං
- 21. සබ්බාව මංගලමුපද්දව දුන්නිමිත්තං
 සබ්බිති රොග ගහදෙසමසෙස නින්ද
 සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිතං අකන්තං
 ධම්මානුභාව පවරේන පයාතු නාසං
- 22. සබ්බාව මංගලමුපද්දව දුන්නිමිත්තං
 සබ්බිති රොග ගහදෙසමසෙස නින්ද
 සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිතං අකන්තං
 සංඝානුභාව පවරේන පයාතු නාසං

මෙම ජිනපඤ්ජරය ආරක්‍ෂාව සඳහා බොහෝ විට භාවිත කරන ආනුභාව සම්පන්න පිරිතකි. මෙය තමන් ගැන කියා ගන්නා කල පොතේ සඳහන් පරිදි ද, අනුන් ගැන කියන විට වරහන් යෙදූ තැන් වෙනස් කොට ද භාවිත කරනු. "මය්හං" යන තැන් "තුය්හං" කියාද "මම" යන තැන් "ත්ව" කියාද, "මෙ" යන තැන් "තෙ" කියාද "වරාමි" යන තැන් "වරාසි" කියා ද "පරික්ඛිතොස්මි" යන තැන "පරික්ඛිතොසි" කියාද වෙනස් කර ගත යුතු.

රන්දෙණේ ගාථා

තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී දේහය තැන්පත් කර තිබූ රන්දෙන හා සඳුන් දරසෑය විවෘත කිරීම සඳහාත්, නැවත වැසීම සඳහාත්, සෑයට ගිනි ගැන්වීම සඳහාත්, මහාකාශාප මහරහතන් වහන්සේ විසින් වදළ මහානුභාව සම්පන්න ගාථා ඇත. ඒවායින් දොරවල් ඇරීම ආදී නොයෙක් භාස්කම් කළ හැකි යයි සිතා ඒ ගාථා බොහෝ දෙනා සොයති. එබඳු ගාථා කොටසක් ඇති බව අපේ බණ පොත්වල නම් සඳහන් වී නැත. රහතන් වහන්සේලා ප්‍රාතිභායඪී කරන්නේ ගාථාවල මන්ත්‍රවල බලයකින් නොව උන්වහන්සේලාගේ ධ්‍යාන බලයෙනි. මහකසුප් තෙරුන් වහන්සේ රන්දෙන විවෘත කළේ ද ධ්‍යාන බලයෙනි. ඒ බව මහාපරිනිර්වාණ සූත්‍ර අටුවාවෙහි මෙසේ දැක්වේ.

ථෙරො කීර චිතකං පදක්ඛණං කත්වා ආවජ්ජේත්තො 'ව සල්ලක්ඛෙසි. ඉමස්මිං යානෙ භගවතො පාදනීති. තතො පාදනං සමීපෙ යත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජත්වා චූට්ඨාය අරභසභ්ස පතිමණ්ඩිත චක්කලක්ඛණ පතිට්ඨිතා දසබලස්ස පාදා සද්ධිං කප්පාය පටලෙහි පඤ්චදුස්ස සතානි සුවණ්ණවණ්ණදෙණිං වන්දන චිතකං ව ද්වෙධා කත්වා මයිහං උත්තමංගෙ සිරස්මිං පතිට්ඨහන්තුති අධිට්ඨාසි. සහ අධිට්ඨාන චිත්තෙන තානි දුස්සයුගානි ද්වෙධා කත්වා වලාහකන්තරා පුණ්ණවන්දෙ විය පාද නික්ඛමිංසු.

තේරුම :

"තෙරුන්වහන්සේ චිතකය ප්‍රදක්ෂණා කොට මෙනෙහි කරන්නාහු තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයේ මෙහි යි සිතා ගත්හ. ඉක්බිති පා සමීපයෙහි සිට අභිඤාපාදක චතුර්ථධ්‍යානයට සමවැදී ඉන් නැගිට අර දහසකින් හෙබි චක්‍රලක්ෂණ පිහිටා ඇති දස බලයන් වහන්සේගේ පාදයේ පුළුන් පටල සහිත පන්සියයක් වස්ත්‍ර හා රන්වන් දෙණ ද සඳුන් දරසෑය ද දෙබෑවී මාගේ උත්තමාංගය වූ සිරසෙහි පිහිටත්වා යි අධිෂ්ඨාන කළහ. අධිෂ්ඨාන චිත්තය සමග ම ඒ වස්ත්‍රාදිය දෙබෑවී වළාකුළු අතරින් නික්මෙන පුන්සඳ මෙන් පාදයේ නික්මුණහ" යනුයි.

“දෙවතානුභාවෙන පනෙස සමන්තතො එකප්පහාරෙනෙව පජ්ජලි” යනුවෙන් දේවානුභාවයෙන් විතකයේ සෑම අතින්ම එකවර ගිනි ගත්තේ යයි අටුවාවෙහි කියා තිබේ. රන්දෙණේ ගාථා නමින් දූනට ගාථා කීප වර්ගයක් දක්නට තිබේ. ඒවා කෙසේ ඇති වී දැයි නො දනිමු. ඒවායින් නොයෙක් ගුරුකම් කරති. ඒවායින් කරන නොයෙක් ගුරුකම් මන්ත්‍ර කාරයන් වෙත ඇති පොත්වල දක්නා ලැබේ. ඉන් එක් ගාථා පෙළක් මෙසේය.

අලීනගා විජ්ජුවරං පහස්සරං
විමුත්තක්ඛණෙ දෙණී යුගං පදං වරං
ථෙරස්ස සීසෙ ගතෙ පතිට්ඨිතං
අනුත්තරො ගෙය්‍ය සතම්පිවණ්ණනා
කරෙය්‍ය මානස්ස ගුණෙහි බුද්ධං
අනුට්ඨිතො ගබ්භගතාය පාදං
උට්ඨෙපි යො කස්සප ථෙරපාදං
ඔසානෙයෙ පඤ්චසතෙහි හික්ඛු
ඛණෙන අග්ගිං ජලමානනාය
සබ්බම්පි වෙ වන්දනදරුඛීයෙ,
ශරීරඛීයෙ සුගතස්ස ධාතුයො
මුත්තං සුවණ්ණං සුමනංව දිස්සති

මේ අප දුටු පිටපතක තිබූ සැටිය. ගාථා වශයෙන් නම් මේවායේ කිසිම වැදගත් කමක් නැත. මේවා භාෂාව නොදත් අය අතින් අතට ලිවීමේ දී වූ වැරදි නිසා මෙසේ තේරුමක් නොදිය හැකි තත්ත්වයට පැමිණ ඇතැයි සිතමු.

තවත් රන්දෙණේ ගාථා තුනක්

නමෝ තෙ කරුණාභාර නමො තෙ මතිසාගර,
නමො තෙ අමතාකාර නමො තෙ අමතණ්ණව
රංසිමාල නමො තුය්‍හං නරම්බුරුහමණ්ඩල,
ජලමාල නමො තුය්‍හං භාවරඤ්ඤදවානල,
ඉධානන්තගුණාධාර සද්ධම්මරතනාකර,
පාදෙ වන්දමී තෙ නාථ සද්ධාය තව මුද්ධනා

තවත් රන්දෙණේ ගාථා සතක්

1. සබ්බසංඛතධම්මේසු ඔත්තප්පාකාරසණ්ඨිතා
ඤාණමොහිතභාරානං ධම්මසංවෙගසණ්ඨිතා
2. සස්සිරිකතරො නාථො කෙතුමාලාය ලංකතො,
දක්ඛිණාවත්තකෙසොසි නීලාමලසිරොරුභෙ
3. උණ්ඨිසසීසො රුවිරො පරිපුණ්ණසිරො වරො
අනොලොකියමුද්ධාසි සුගන්ධතරමුද්ධනො
4. උණ්ඨිසරුවිරොදුර ලලාටතට සොහිතො
මුදුතුලනිභොදත උණ්ණාමණ්ඩලමණ්ඨිතො
5. ඉන්දවාපනිභො නීල භුතටාකසුසප්ඡතො
කඤ්චනං කුසසංකාස තුංගනාසො විරොචඨී
6. ලොචනද්වයමාහාති පඤ්චවණ්ණසමුඡ්ඡලං
දෙහං දෙවවිමානමිහි මණ්ජාලූපමුත්තමං
7. රංසිමාල නමො තුය්හං බුංසෙනාදිපඤ්ජර
ඵවං තං බුද්ධ ජානාථ බුද්ධං දසවිලොචනං

අටවිසි බුදු පුජාව

අට විසි බුදු පුජා පැවැත්වීමේදී පළමු කොට මේ ගාථා කියා පිළිවෙළින් අට විසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට නමස්කාර කළ යුතු ය.

1. තණ්හංකර බුදුරදුන් වැඳීම

- තණ්හංකරවිනයං බුද්ධං - අරහත්තං සුනිම්මලං
- වන්දනීයං පුජනීයං - නමාමි සිරසාදරං

2. මේධංකර බුද්ධ වන්දනාව

- මේධංකරවිනයං සම්මා - සම්බුද්ධං දීපදත්තමං
- පාරගුං ඤෙය්‍යධම්මෙසු - නමාමි සිරසාදරං

3. සරණංකර බුද්ධ වන්දනාව

සරණංකරවිනයං බුද්ධං - සරණං සබ්බපාණිනං
විජ්ජාවරණ සම්පන්නං - නමාමි සිරසාදරං

4. දීපංකර බුද්ධ වන්දනාව

දීපංකරවිනයං බුද්ධං - සුගතං අමතඤ්ජසෙ
අමෝඝවචනං සෙට්ඨං - නමාමි සිරසාදරං

5. කොණ්ඩඤ්ඤ බුද්ධ වන්දනාව

කොණ්ඩඤ්ඤවිනයං සම්බුද්ධං - සබ්බලොකවිදුං ජිනං
සරණං සබ්බලෝකස්ස - නමාමි සිරසාදරං

6. මංගල බුද්ධ වන්දනාව

මංගලවිනයං සම්බුද්ධං - ලෝකජෙට්ඨං අනුත්තරං
පුරිසධම්මසාරථීං - නමාමි සිරසාදරං

7. සුමන බුද්ධ වන්දනාව

සුමනවිනයං සම්බුද්ධං - මහාමනිං මහාදයං
දේවමනුස්සසත්ථාරං - නමාමි සිරසාදරං

8. රේවත බුද්ධ වන්දනාව

රේවතවිනයං සම්බුද්ධං - චතුසච්චං සුගමිහිරං
බුජ්ඣිත්වාන බෝධයන්තං - නමාමි සිරසාදරං

9. සෝහිත බුද්ධ වන්දනාව

සෝහිතවිනය සම්බුද්ධං - රංසිමාලා ච සෝහිතං
හගවන්තං මහාකේජං - නමාමි සිරසාදරං

10. අනෝමදස්සි බුද්ධ වන්දනාව

අනෝමදස්සිං සම්බුද්ධං - ලෝකජෙට්ඨං නරුත්තමං
අනෝමපඤ්ඤං විමලං - නමාමි සිරසාදරං

11. පළමු බුද්ධ වන්දනාව

- පළමුවන සම්බුද්ධයා - සන්තිදාය පළමානන්ද,
 මහාදාය මහාපඤ්ඤා - නමාමි සිරසාදරං

12. තාරු බුද්ධ වන්දනාව

- තාරුදවන සම්බුද්ධයා - සාදරං සාරදස්සිනං
 සබ්බසංයෝජනවිජිත්තං - නමාමි සිරසාදරං

13. පළමුත්තර බුද්ධ වන්දනාව

- පළමුත්තර සම්බුද්ධයා - සබ්බසන්තානුකම්පකං,
 දුරාසදං උග්ගතෙජං - නමාමි සිරසාදරං

14. සුමේධ බුද්ධ වන්දනාව

- සුමේධවන සම්බුද්ධයා - සබ්බලෝක හිතක්කරං
 පඤ්චමාරජිතං සෙට්ඨං - නමාමි සිරසාදරං

15. සුජාත බුද්ධ වන්දනාව

- සුජාතවන සම්බුද්ධයා - මහාකාරුණිකං වරං,
 පාරගුං සබ්බඤ්ඤායොසු - නමාමි සිරසාදරං

16. පියදස්සි බුද්ධ වන්දනාව

- පියදස්සි නාම ජිනං - සාධුතං පියදස්සනං
 තිලෝකමහිතං සෙට්ඨං - නමාමි සිරසාදරං

17. අත්ථදස්සි බුද්ධ වන්දනාව

- අත්ථදස්සි නාම බුද්ධං - ලොකස්ස අත්ථසාධකං
 අනන්ත කරුණා ඤාණං - නමාමි සිරසාදරං

18. ධම්මදස්සි බුද්ධ වන්දනාව

- ධම්මදස්සි නාම ජිනං - ධම්මරාජං අනුත්තරං
 ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තං - නමාමි සිරසාදරං

19. සිද්ධත්ත බුද්ධ වන්දනාව

- සිද්ධත්ථව්‍යය සම්බුද්ධං - සබ්බත්ථ සිද්ධිකාරකං
- සිද්ධම්ඵදධගුණං සෙට්ඨං - නමාමි සිරසාදරං

20. තිස්ස බුද්ධ වන්දනාව

- තිස්සව්‍යයං ලොකනාථං - අසමප්පට්ඨුග්ගලං
- දුරාසදං චීතරාගං - නමාමි සිරසාදරං

21. ඵ්‍රස්ස බුද්ධ වන්දනාව

- ඵ්‍රස්සනාමං දේව දේවං - දේව මානුස පූජිතං
- පඤ්චනෙත්තං දස බලං - නමාමි සිරසාදරං

22. විපස්සි බුද්ධ වන්දනාව

- විපස්සිව්‍යය සම්බුද්ධං - සතතං ඤාණවක්ඛුනා
- විපස්සිතං ඉමං ලෝකං - නමාමි සිරසාදරං

23. සිඛී බුද්ධ වන්දනාව

- සිඛීව්‍යයං ලොකනාථං - අසමප්පට්ඨුග්ගලං
- මහාදයං මහාපඤ්ඤං - නමාමි සිරසාදරං

24. වෙස්සභු බුද්ධ වන්දනාව

- වෙස්සභු නාම සම්බුද්ධං - ජිතමාරං මහායසං
- මහාවීරං දසබලං - නමාමි සිරසාදරං

25. කකුසන්ධ බුද්ධ වන්දනාව

- කකුසන්ධව්‍යයං බුද්ධං - සංසාරොසා මහබ්‍යයා
- බහුජ්ජනෙ තාරයන්තං - නමාමි සිරසාදරං

26. කෝණාගමන බුද්ධ වන්දනාව

- කෝණාගමන සම්බුද්ධං - ඤෙය්‍යධම්මෙසු කෝණගං
- ජිතමාරං මහාවීරං - නමාමි සිරසාදරං

27. කස්සප බුද්ධ චන්දනාව

- කස්සපච්චනය සම්බුද්ධං - ධම්මරාජං මහබ්බලං
- දේවින්ද පූජනං සෙට්ඨං - නමාමි සිරසාදරං

28. ගෝතම බුද්ධ චන්දනාව

- ගෝතමච්චනය සම්බුද්ධං - චතුසච්ච රසුත්තමං
- පායිතං නර දේවානං - නමාමි සිරසාදරං

මේ ගාථා කියා අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට වැඳ මතු දැක්වෙන ගාථා කියා මල් පහන් ආදිය පූජා කරනු.

පහන් පූජාව

පජ්ජලන්තෙ ඉමේ දීපේ - අන්ධාර විනෝදනේ
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පූජේමි සාදරං
 අඳුරු දුරු කරන්නා වූ මේ පහන් අටවිසි බුදුවරයන්
 වහන්සේලාට නමස්කාර කොට පූජා කරමි. පූජා වේවා.

මල් පූජාව

වණ්ණ ගන්ධ ගුණෝපේතං- ඒනේ පුජ්ඵ මනෝරමේ,
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පූජේමි සාදරං
 මනා වර්ණයෙන් හා සුවදින් යුක්ත වන මනරම් වූ මේ මල්
 අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට නමස්කාර කොට පූජා කරමි.
 පූජා වේවා.

සුවඳ දුම් පූජාව

වන්දනාදීභි සුකතං - ධූපමේතං මනෝරමං
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පූජේමි සාදරං
 සඳුන් ආදියෙන් මොනවට කරන ලද මේ මනරම් සුවඳ දුම්
 අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට පූජා කරමි. පූජා වේවා.

පැන් පුජා කිරීම

නිමමලං සිතලං ඵතං - මධුරං දක්ඛිණෝදකං,
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පුජේමි සාදරං

නිර්මල වූ සිසිල් වූ මිහිරි වූ මේ දක්ඛිණෝදකය අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට වැඳ පුජා කරමි. පුජා වේවා.

ගිලන්පස පුජාව

මධුරං ආමයහරං - ගිලානපච්චයං ඉමං,
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පුජේමි සාදරං

රෝග දුරු කරන්නා වූ මේ මිහිරි වූ ගිලන්පස අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට වැඳ පුජා කරමි. පුජා වේවා.

දැහැන් පුජාව

නාගවල්ලි දලං ඵතං - වුණ්ණපුගාදි සංයුතං,
 අට්ඨවීසති බුද්ධානං - නත්වා පුජේමි සාදරං

සුණු පුවක් ආදියෙන් යුක්ත වූ මේ දැහැන් අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට වැඳ පුජා කරමි. පුජා වේවා.

අටවිසි බුදුවරයන් වැඳීමේ කෙටි ක්‍රමයක්

1. තණ්හංකරෝ මෙධංකරෝ - අපොපි සරණංකරෝ
 දීපංකරෝ ච සම්බුද්ධෝ - කොණ්ඩඤ්ඤෝ දීපදුත්තමෝ.
2. මංගලෝ ච සුමනෝ ච - රේචනෝ සෝහිතො මුනි.
 අනෝමදස්සි පදුමෝ - නාරදෝ පදුමුත්තරෝ
3. සුමේධෝ ච සුජාතෝ ච - පියදස්සි මහායසො,
 අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි - සිද්ධත්ථෝ ලෝකනායකෝ
4. තිස්සෝ ඵ්ඵස්සෝ ච සම්බුද්ධෝ - විපස්සි සිඛි වෙස්සහු,
 කකුසන්ධෝ කෝණාගමනෝ - කස්සපො ගොතමො මුනි
5. අට්ඨවීසති තේ බුද්ධා - සඛ්ඛසත්ත හිතේ රතා,
 තෙසාහං සිරසා පාදේ - අභිවන්දාමි සාදරං

අසු මහා ශ්‍රාවක පූජාව

අසු මහා ශ්‍රාවක පූජාව කිරීමේ දී මේ ගාථා කියා වැඳ පූජාව පවත්වනු.

1. කොණ්ඩඤ්ඤෝ හද්දියෝ වජ්ජෝ - මහානාමෝ ච අස්සජී, උපතිස්සෝ කෝලිතෝ පුණ්ණෝ - අනුරුද්ධෝ ච කස්සපෝ.
2. හද්දියෝ කිම්බිලෝ පුණ්ණෝ - නන්දෝ ආනන්ද රාහුලෝ, උපසේතෝ නාළකෝ දඬබෝ - සෝණෝ සීවලී සෝභිතෝ,
3. සුනාපරන්තකෝ පුණ්ණෝ - රේවතෝ පුන රේවතෝ, කුමාරකස්සපෝ රාධෝ - වංගීසෝ සෝභිතෝ හගු.
4. සෙලුදායී ච හද්දලී - හද්දියෝ ච ලකුණ්ඨකෝ, තෝදෙය්‍යකප්පෝ දුභයෝ - ඡතුකණ්ණි ච පෝසලෝ
5. පුණ්ණකෝ බෙමකෝ නන්දෝ - උපසීවෝ ච හේමකෝ, මෝසරාජා ජිතෝ තිස්සෝ - මෙන්තගු පිංගියෝ ඉසි.
6. මේසියෝ කොට්ඨිතෝ ඡන්තෝ - උපවානෝ ච හද්දජී, කප්පිනකෝ මහාකප්පි - රට්ඨපාලෝ ච වක්කලී
7. සාගතෝ ලක්ඛණෝවාපි - භාරද්වාජෝ ගවම්පතී, යසෝ පුණ්ණජී කච්චානෝ - පන්ථකෝ චූලපන්ථකෝ
8. පිළින්දවච්ඡො කුණ්ඩධානෝ හක්කුලෝ නදී කස්සපෝ, හද්දාච්චධෝ අංගුලිමාලෝ - කස්සපෝ ගයකස්සපෝ
9. අසේල කස්සපෝ ධිරෝ - සකාපුත්තෝ විසාරදෝ, උරුවේල කස්සපෝ ථෙරෝ - සුභුති සහියෝ පිච.
10. එතේසීති මහාථෙරා - මහන්තා ජිනසාවකා, තෙසාහං සිරසා පාදේ - අභිචන්දුම් සාදරං

අසු මහා ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට මල් පහන් ආදිය පිදීමේදී අටවිසි බුදුවරයන් වහන්සේලාට පූජා පැවැත්වීමේදී කියන ගාථා ම මඳක් වෙනස් කොට භාවිත කළ හැකි ය. අසු මහා ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට පහන් පිදීමේදී ගාථාව මෙසේ වෙනස් කර කියනු.

පස්පලන්තේ ඉමේ දීපේ
අන්ධකාර විනෝදනේ,
අසිති මහා ථෙරානං
නත්වා පුජේමි සාදරං

අන් ගාථා ද සුදුසු පරිදි එසේ වෙනස් කර කියනු.

අසු මහා ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට ආහාර පුජාව

නානා සුපවාසැප්තේහි - මධුරේහි එලේහි ව
ඛජ්ජාදීහි ව සංයුත්තං - ඒතං පණිතභොජනං
අසිතිමහාථෙරානං - නත්වා පුජේමි සාදරං

පිරිකර පුජාව

ඊක්ඛාරානි ඒතානි - පටියත්තානි සාධුකං
අසිතිමහාථෙරානං - නත්වා පුජේමි සාදරං

අග්‍රශ්‍රාවක වන්දනා

බොහෝ විහාරවල බුදු පිළිමය දෙපස සැරියුත් මුගලන් යන අග්‍රශ්‍රාවක මහරහතන් වහන්සේලාගේ ප්‍රතිමා ද තනා ඇත. එබඳු තැන්වල දී අග්‍ර ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට ද වැදුම් පිදුම් කිරීම සුදුසු ය.

සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට වැදීම

යෝ පබ්පජී ජාතිසතානි පඤ්ච
පහාය කාමානි මනෝරමානි,
තං චීතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියං
පරිනිබ්බුතං වන්දේ සාරිපුත්තං

ඛන්තිබලෝ පඨවිසමෝ නකුප්පති
නවාපි චිත්තස්ස වසේන වත්තති.
අනුකම්පකෝ කාරුණිකෝ ව නිබ්බුතෝ
පරිනිබ්බුතං වන්දේ සාරිපුත්තං

වණ්ඩාල පුත්තෝ යථා නගරං පවිටියෝ
 නීවමනෝ වරති කපාලහත්ථෝ,
 තථා අයං විවරති සාරිපුත්තෝ
 පරිනිබ්බතං වන්දේ සාරිපුත්තං

මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේ වැඳීම

යෝ පබ්බජ් ජාතිසතානි පඤ්ච
 පභාය කාමානි මනෝරමානි.
 තං චිතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියං
 පරිනිබ්බතං වන්දේ මොග්ගල්ලානං

ධන්තිබලෝ පඨවිසමෝ නකුප්පති
 නවාපි චිත්තස්ස වසේන වත්තති.
 අනුකම්පකෝ කාරුණිකෝ ච නිබ්බුතෝ
 පරිනිබ්බතං වන්දේ මොග්ගල්ලානං

වණ්ඩාල පුත්තෝ යථා නගරං පවිටියෝ
 නීවමනෝ වරති කපාලහත්ථෝ,
 තථා අයං විවරති මොග්ගල්ලානෝ
 පරිනිබ්බතං වන්දේ මොග්ගල්ලානං

බෝධි පුජාව

වතුරසංඛ්‍යා කල්ප ලක්ෂය, අෂ්ටාසංඛ්‍යා කල්ප ලක්ෂය, ඡෝඛශාසංඛ්‍යා කල්ප ලක්ෂය වූ අති දීර්ඝ කාලයන්හි පෙරුම් දහම් පිරු සියලු ම මහා බෝධිසත්වයන් වහන්සේලා ලොවුතුරා බුදු බව ලබන්නේ බෝධිමූලයකදී ම ය. එයින් පෙනෙන්නේ පාරමිතා සම්පූර්ණ කර ඇතත් ලොවුතුරා බුදුවීමට බෝධියක සහාය වුවමනා බවය. මඳ පාරමිතාවක් ඇති පසේ බුදුවරයෝ කොතැනත් බුදු වෙති. උන් වහන්සේලාට බෝධියක් වුවමනා නැත. මහා පාරමිතා කුශලස්කන්ධයක් ඇති මහා බෝධි සත්ත්වයනට බෝධියක් නැතිව බුදු විය නො හැකි වීමටත් පසේ බුදුවරයන්ට බෝධියක් නැතිව බුදුවිය හැකි වීමටත් හේතුවක් තිබිය යුතු ය. එය විමසිය යුතු කරුණෙකි.

පසේ බුදුවරයන්ට බාධා කිරීමට මාරයෝ නො පැමිණෙති. ලොවුතුරා බුදුවරයන්ට බාධා කිරීමට, ලොවුතුරා බුදුවීම වැළැක්වීමට මාරයෝ පැමිණෙති. ලොවුතුරා බුදුවන බෝධිසත්ත්වයන් විසින් මාරයන් පැරදවිය යුතුය. මාරයන් පැරදවීමට බෝධියෙන් ලැබෙන යම් කිසි බලයක් තිබිය යුතුය. ඒ උපකාරය ලැබීම සඳහා මහා බෝධිසත්ත්වයන් බුදුවීම සඳහා බෝධියක් සොයා ගන්නවා විය හැකිය. මහා බෝධිසත්ත්වයන්ට මරුන් පැරදවීමට උපකාර වන මේ බෝධිය, සෙස්සන්ට ද සුව නොවන රෝග සුවකර ගැනීම, දරුවන් ලැබීම, රැකියා ලැබීම, රැකියා සඵල වීම, අන්තරායයන්ගෙන් මිදීම යනාදියට උපකාර ලැබිය හැකි වස්තුවක් ලෙස සලකති. එබැවින් දෛවඥයෝ, ශාස්ත්‍රකාරයෝ බොහෝ දෙනාට නොයෙක් කරුණු වලට බෝධි පූජාව නියම කරති. බෝධි පූජාවෙන් ප්‍රයෝජන වූ බව ද බොහෝ දෙනා කියති.

නියං කාල වලදී වැසි ලැබීම සඳහා දේව පූජාදිය කරනු දක්නා ලැබේ. දෙවියන් පිදීමට වඩා වැසි ලැබීමට බෝධි පූජෝත්සව පැවැත්වීම හොඳ බව කිය යුතුය. පදුමුත්තර බුදුරදුන්ගේ බෝධියට පූජෝත්සවයක් පැවැත්වීමේ දී මහා වැස්සක් ඇති වූ බවත් එදා එයට සහභාගි වූ පුද්ගලයෙක් ඒ මහා වැස්සේදී අකුණු සැරයක් වැදී මරණයට පත්ව බෝධියට පැන් ඉසීමේ පිනෙන් දෙවිලොව උපන් බවත් අපදන පාළියෙහි දක්වා ඇත. එය ඇත්තේ "ගන්ධොදකියපෙරාපදන" යන නාමයෙනි. බෝධි පූජෝත්සවය පැවැත්වීමේ දී මහා වැසි ඇති වෙනවා අප විසින් ද කීපවාරයක් දැක ඇත්තේ ය. වර්ෂාව ලැබීම සඳහා බෝධි පූජෝත්සවයක් පවත්වනවා නම් බොහෝ ජනයා එකතුව එය විශාල අන්දමින් කළ යුතුය. බෝමළුව හැමද මලසුන් සෝද පවිත්‍ර කර සුදුවැලි ඉස කොඩි හා මල් මාලා එල්වා සුවද පැනින් බෝධිය නාවා මල් පහන් සුවද දුම් ආදිය පුදමින් මේ උත්සවය පැවැත්විය යුතුය. එක් දිනක් පූජෝත්සවය පැවැත්වීමෙන් වැසි නො ලද හොත් තෙදිනක් හෝ සතියක් ම හෝ පූජාව පැවැත්විය යුතුය.

පුස්තක වරදවා කිරීම

රෝග සුව කර ගැනීම ආදිය පිණිස බෝධි පුජා පවත්වන ආතැම්භු බෝධියට පුජා කරමි යි මල් පහන් ආදිය බෝධිය සමීපයේ තබා බුදුන්ට මල් පුදන "වණ්ණගන්ධගුණෝපෙතං" යනාදි ගාථාව ද "සනසාරජප දිත්තෙන්" යනාදි ගාථාව ද කියති. එසේ ම බුදුන්ට සුවද දුම් පැන් පුජා කරන ගාථා කියති. එසේ කරන අයගේ ඒ පුජාව බුද්ධ පුජාව බෝධි පුජාව යන දෙකට ම නැතිකම වේ. එසේ වරදවා කරන පුජාවලින් රෝග සන්සිද්ධි ආදිය සිදුවෙතැයි නො සිතිය හැකිය. බෝධීන් වහන්සේට මල් පහන් සුවද දුම් පිදීමේ දී කිය යුතු ගාථා මෙහි 28 වන පිටුවේ ඇත. ඒවා භාවිත කරනු. බෝධි පුජාවක් කිරීමේදී බුදුරජාණන් වහන්සේට සෙවන දුන්නා වූ ද, මරුන් පැරදවීමට සහාය වූ ද, බුදුරජුන් විසින් නේත්‍ර පුජාවක් කරන ලද්දාවූ ද, මිනිසුන් විසින් හා දේව බ්‍රහ්මයන් විසින් නන් අයුරින් පුදන ලද්දවූ ද පරම පූජනීය මහානුභාව සම්පන්න වස්තුවක් වන දඹදිව ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ සිහි කර එයට වදිමිය පුදමිය යන අදහස පෙරදැරි කරගෙන බෝධියට වැදුම් පිදුම් කළ යුතුය.

බුදු පිළිම හා බෝධිය

බොහෝ බෝධීන් වහන්සේලා සමීපයේ බුදු පිළිම තබා ඇත. එයින් ඇත්තේ බෝධි පුජාවට බාධාවකි. බෝධි පුජාවක් කිරීමේ දී පුජා ද්‍රව්‍යයන් බුදු පිළිම ඉදිරියේ නො තබා බෝධිය සමීපයෙහි තබා පුජා කිරීම හොඳය. පුජා ද්‍රව්‍යයන් බුදු පිළිම ඉදිරියේ තබා බෝධි පුජාව කිරීමේ දී අවුලක් ඇති වේ.

රෝග සුව කර ගැනීම, ශ්‍රත අපල දුරු කර ගැනීම ආදි විශේෂ කරුණක් උදෙසා බෝධි පුජාවක් පවත්වනවා නම් බෝමලුව හැමද පිරිසිදු කළ යුතුය. මලසුන් සෝදා පිරිසිදු කළ යුතුය. ඒ වැඩ ආතුරයා සියතින් ම කරනවා නම් වඩා ගුණ ලැබෙන බව කිය යුතුය. බෝමලුවෙහි සුදු වැලි හා ලද පස් මල් ඉස කොඩි එල්වා මල් දම් එල්ලා බෝධිය සරසා පුජාව කිරීම වඩාත් හොඳය. පවිත්‍ර කිරීමෙන් පසු පුජා ද්‍රව්‍ය මලසුන්වල තබා ආතුරයා ම ගාථා කියා පුජාව පැවැත්වීමට සෑම තම ඔහු විසින්

ම තමාගේ අභිමතාර්ථය සලකා පූජාව පැවැත්විය යුතුය. ආතුරයා එය කර ගැනීමට අසමත් නම් දන්නා අත් කෙනකු ලවා ගාථා කියවා ගත යුතුය. පූජාව කරවන තැනැත්තා විසින් ආතුරයා ලවා පූජා ද්‍රව්‍ය මලසුන්වල තබා පහන් දැල්විය යුතුය. ආතුරයා එසේ කිරීමට අසමත් නම් අතගස්වා පූජා ද්‍රව්‍ය තැබිය යුතුය. ඉක්බිති පූජාව කරවන තැනැත්තා විසින් ආතුරයා ලවා පසඟ පිහිටුවා බෝධියට වන්දවා එසේ සිටියදීම ආතුරයාට පන්සිල් සමාදන් කරවා මතු දැක්වෙන වන්දනා ගාථා කියවා වන්දනා කරවිය යුතුය.

බෝධි වන්දනා ගාථා

1. යස්ස මුලේ මහාසත්තො - ජිත්වා මාරං මහබ්බලං
පත්තො සබ්බඤ්ඤාතං සෙට්ඨං - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
2. යස්ස මුලේ නිසීදිත්වා - සත්තාහං ලෝකනායකො.
විමුත්තිපුං සංවේදි - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
3. යස්ස පුජේසි සම්බුද්ධෝ - සත්තාහං සකලෝචනෝ.
පූජිතං නරදේවේහි - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
4. ආයුං ආරොගතං වණ්ණං - යසං කිත්තිං ධනං බලං
වඩ්ඪේත්තං පූජයත්තානං - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
5. දුක්ඛං රෝගං හයං වෙරං - සෝකං ජානිං උපද්දවං,
හරත්තං පූජයත්තානං - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
6. පුඤ්ඤකාමිහි විඤ්ඤාහි - නරදේවේහි සාදරං
වන්දිතං පූජිතං සෙට්ඨං - වන්දෙ තං බෝධිමුත්තමං.
7. සබ්බ කාමදදෝ බෝධි - සබ්බදුක්ඛ විනාසකෝ
වන්දතෝ දේතු මේ සන්ති - බෝධිරාජා නමත්ථු තෙ.

මේ ගාථා කියා බෝධි වන්දනාව නිතර කිරීමෙන් බොහෝ ගුණ ලැබෙනු ඇත.

ඉක්බිති මෙහි 28 වැනි පිටුවෙහි සඳහන් බෝධීන් වහන්සේට මල් පහන් ආදිය පුදන ගාථා කියා මල් පහන් ආදිය පිදිය යුතුය. වැදුම් පිදුම් අවසානයේ දී මතු දැක්වෙන ගාථා කියා ආතුරයාට සෙන් වැඩිය යුතුය.

බෝධි පුජා ශාන්තිය

1. මහාදයෝ මහා සත්තෝ - බෝධිමූලේ නිසිදිය
 පඤ්චමාරේ පරාජේත්වා - පත්තෝ සබ්බෝධිමුත්තමං
 ඒතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ති තේ හෝතු සබ්බද්ද
2. ජයෝහි බුද්ධස්ස සිරිමතෝ අයං
 මාරස්ස ච පාපිමතෝ පරාජයෝ
 උග්ගෝසය්‍යං බෝධිමණ්ඩේ පමොදිතා
 ජයං තද නාග ගණා මහේසිතෝ
 ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු.
3. ජයෝහි බුද්ධස්ස සිරිමතෝ අයං
 මාරස්ස ච පාපිමතෝ පරාජයෝ
 උග්ගෝසය්‍යං බෝධිමණ්ඩේ පමොදිතා
 සුපණ්ණසංඝාපි ජයං මහේසිතෝ
 ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු.
4. ජයෝහි බුද්ධස්ස සිරිමතෝ අයං
 මාරස්ස ච පාපිමතෝ පරාජයෝ
 උග්ගෝසය්‍යං බෝධිමණ්ඩේ පමොදිතා
 ජයං තද දේවගණා මහේසිතෝ
 ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු.
5. ජයෝහි බුද්ධස්ස සිරිමතෝ අයං
 මාරස්ස ච පාපිමතෝ පරාජයෝ
 උග්ගෝසය්‍යං බෝධිමණ්ඩේ පමොදිතා
 ජයං තද බ්‍රහ්මගණාපි තාදිතෝ
 ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු.

මේ ගාථා රෝගයක් සුව කිරීම සඳහා කීමේ දී ගාථාවල අන්තිම පෙළ "ඒතෙන සච්චවජ්ජේන රෝගෝ තේ වූපසම්මතු" යි කීම වඩා හොඳ බව සැලකිය යුතුය.

අවසානයේ දී බෝධිත්ව අරක් ගෙන සිටි දෙවියන් ඇතුළු සියලු දෙවියන්ට පින් අනුමෝදන් කරවිය යුතුය.

ධාරණ පිරිත

මෙය බුරුම අකුරෙන් මුද්‍රිත පොතකින් පිටපත් කර ගන්නා ලදී. මේ පිරිත භාවිතයෙන් ආරක්ෂාව සැලසෙන බවත් රෝග සුවවන බවත් නිරෝගීව දිගු කලක් ජීවත් විය හැකි බවත් නොයෙක් දෝෂ දුරුවන බවත් දියුණු වන බවත් කියා තිබේ.

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. බුද්ධානං ජීවිතස්ස න සක්කා කේතචි අන්තරායො කාතුං තථා මේ හෝතු.
2. අතීතංසේ බුද්ධස්ස භගවතෝ අප්පටිහතං ඤාණං. අනාගතං සේ බුද්ධස්ස භගවතෝ අප්පටිහතං ඤාණං, පච්චුප්පත්තංසේ බුද්ධස්ස භගවතෝ අප්පටිහතං ඤාණං.
3. ඉමෙහි තීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතෝ සබ්බං කාය කම්මං ඤාණ පුබ්බංගමං, ඤාණානුපරිචත්තං. සබ්බං චචි කම්මං ඤාණ පුබ්බංගමං, ඤාණානුපරිචත්තං. සබ්බං මනෝ කම්මං ඤාණ පුබ්බංගමං, ඤාණානුපරිචත්තං.
4. ඉමෙහි ඡහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතෝ නත්ථි ඡන්දස්ස හානි, නත්ථි ධම්ම දේසනාය හානි, නත්ථි විරියස්ස හානි, නත්ථි විපස්සනාය හානි, නත්ථි සමාධිස්ස හානි, නත්ථි විමුක්තියා හානි.
5. ඉමෙහි ද්වාදසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතෝ නත්ථි දවා, නත්ථි රවා, නත්ථි අප්ඵුටං, නත්ථි වේගායිත්තං. නත්ථි බ්‍යාවටමනෝ, නත්ථි අප්පටිසංකාරුපෙක්ඛා, ඉමෙහි අට්ඨාරසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතත්ස්ස බුද්ධස්ස භගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං.
6. නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, නත්ථි තථාගතස්ස චච්චුච්චරිතං, නත්ථි තථාගතස්ස මනෝ දුච්චරිතං, නත්ථි අතීතංසේ බුද්ධස්ස භගවතෝ පටිහතං ඤාණං, නත්ථි

අනාගතයේ බුද්ධස්ස හගවතෝ පටිභතං ඤාණං, නත්ථී පච්චුප්පනංසේ බුද්ධස්ස හගවතෝ පටිභතං ඤාණං, සබ්බං කායකම්මං ඤාණ පුබ්බංගමං ඤාණානුපරිචත්තං, සබ්බං චචී කම්මං ඤාණ පුබ්බංගමං ඤාණානුපරිචත්තං, සබ්බං මනෝකම්මං ඤාණපුබ්බංගමං ඤාණානුපරිචත්තං, ඉමං ධාරණ අමිතං අසමං සබ්බ සත්තානං තාණං ලේණං සංසාර භය භීතානං අග්ගං මහාතේජං.

7. ඉමං ආනන්ද ධාරණ පරිත්තං ධාරෙහි වාරෙහි පරිපුච්ඡාහි තස්ස කායේ විසං න කමෙය්‍ය, උදකෙ න ලග්ගෙය්‍ය, අග්ගි න ධිභෙය්‍ය, නානාභය විනාසකෙ. න ඵකාහිකො න ද්වීහිකො න තීහිකො න චතුහිකො න උම්මත්තකං න මුල්භකං මනුස්සෙහි අමනුස්සෙහි න හිංසකෝ.
8. තං ධාරාණපරිත්තං යථා කථමෙ ජාලෝ මහා ජාලෝ ජාලිතේ මහා ජාලිතේ පුග්ගේ මහා පුග්ගේ සම්පත්තේ මහා සම්පත්තේ භුතංගමිහි තමංගලං ඉමං ඛෝ පනානන්ද ධාරණපරිත්තං සත්තසතේහි ධම්මා සම්බුද්ධ කෝට්ඨි භාසිතං චත්තේ අචත්තේ ගන්ධවේ අගන්ධවේ නෝමේ අනෝමේ සේවේ අසේවේ කායේ අකායේ ධාරණේ අධාරණේ ඉල්ලි මිල්ලි තිල්ලි මිල්ලි යෝරුක්ඛෙ මහා යෝරුක්ඛෙ භුතංගමිහි තමංගලං
9. ඉමං ඛො පනානන්ද ධාරණ පරිත්තං නච නචුතියා සම්මා සම්බුද්ධ කොට්ඨි භාසිතං දිට්ඨිලා දණ්ඨිලා මන්තිලා රෝගිලා ධරලා දුබ්භිලා ඵතේන සච්ච චජ්ජේන සොත්ථී මේ හෝතු සබ්බද.

ප්‍රණෝපදේශය
නිමි.

අනුක්‍රමණිකාව

අක වැල	211	අනුරූඳු	69
අකුරු	77	අනුරුද්ධ	48
අග්‍රදක්ෂිණෙයා	104,162	අනුලෝම	69,166
අග්‍රපිණ්ඩය	54	අනුලෝම ඥානය	168
අග්‍රශ්‍රාවක	229	අනුසස්	43,85, 177
අග්‍රාසනය	53	අපවායන	35
අග්‍රෝදකය	54	අපදේශ	63
අග්‍රෝපස්ථායකයා	93	අපරවේතනා	104
අංකුරය	57	අපරන්ත	80
අංගාර වෛතාය	76	අපරිමිත	51
අංගුලිමාල පිරිත	187	අප්‍රමේය	19
අචල	47	අප්සරා	114, 122
අචන්තනීය	19	අබ්භාන	54
අජාසත්	73,127	අභයගිරි	82
අජ්නකේසකම්බල	170	අභිඥාපාදක	72, 220
අටකුරාසිය	211	අභිධර්ම	18
අටවිසි පිරිත	194	අභිවාදනය	85, 99
අටවිසි බුදු පූජාව	222	අභිෂේක	127
අටුවා	39	අමනුෂ්‍යයා	170
අටෝරාසිය	213	අමෘත	168
අඩුකුන්කෙළ	89	අම්බපාන	123
අණවිත	207	අරූපසත්තක	60
අතවැසි	52	අර්හත්	48, 177
අතීසාරය	64	අර්හත්මාර්ගඤාණය	20, 81, 166
අත්ගුණය	164	අල්පානිසංස	47
අත්තකිලමඵ	154	අල්පේශාධා	43
අත්ථදස්සි	46	අල්ලකප්ප	73
අතපුත්ම	20	අචන්ති	80
අදමය	162	අශ්චතරයා	95
අදින්නපුබ්බක	91	අශ්චපාන	123
අදින්නාදනය	107	අසත්ප්‍රාය	179
අනඳ	70,172	අසපුව	44, 45
අනාගාමී	52	අභිවාතක	170
අනාථපිණ්ඩික	92	අභේතුක	43, 144
අනාදිමත්	163	ආටානාටිය පිරිත	191
අනුත්තර පුරිසදම්මසාරථී	154	ආඨා	19
අනුත්තර පුරුෂදමයසාරථී	158	ආකුරයා	204, 232
අනුපසම්පන්නයා	54	ආදාන	70
අනුබාසඤ්ජන	110	ආදීනවානුපස්සනාඤාණය	168
අනුමෙවෙනි	112	ආනන්තර්ථය	89
අනුමෝදන්	29		

ආනන්ද	55, 63, 81, 199	උරුවෙලා	81
ආනන්ද වෛතය	63	උවැරන්	171
ආනන්ද බෝධි	57, 81	උග්‍රණරෝම	79
ආනන්ද සෙවිඨී	18	සෘද්ධිපාද	62, 163
ආමීස	142	සෘද්ධිබල	79
ආමුග්‍රාම	63	එකතුරුපට	214
ආයාස	163	ඒකඝන	74, 129
ආයුෂ්මන්	69, 90	ඒක පර්යංකය	81
ආර්ය	19	ඒකාංස	72
ආර්ය අෂ්ඨාංගික- මාර්ගය	63, 153, 167	ඒකාසනීය	131
ආර්ය මාර්ගය	149	ඔක්කාක	45, 130
ආචර්ජනා	171	ඔල්වරසන්	111
ආසනඝරය	85	ඕජා	124
ආහාර පුජාව	23	ඕපපාතික	100
ඇණවුම් පිරින	190	ඔදරික	52
ඇසතු	81	ඔරසපුත්‍ර	19
ඇස්වහ	188, 198	ඔෂධරත්නය	164
ඉන්ද්‍රපත්ත	80	කටවහ	188, 198
ඉන්ද්‍රිය	63	කටාරම	56
ඉදිකටු ගුළාව	80	කට්ටකුමංජල්	201
ඉරුවාරදය	200	කතරගම	34
උතුරු සඵව	129	කතිකා	121
උත්තමාඨිගය	220	කන්තලච්චි	44
උත්පලවර්ණ	34	කඳු පිරින	181
උදකඳයිකා	120	කපිල වස්තු	90
උදකප්‍රසාදක මාණිකාය	91	කජරුක්	103, 132
උදකසාටිකාව	80	කජරුක් පුජාව	28
උදයබ්බයානුපස්සනා	168	කමටහන්	177
උදයවාඤ්ඤාණය	166	කරකැත්ත	80
උදසීන	155	කර්මස්ථානය	179
උද්දේශික	26, 56	කර්මාරපුත්‍ර	63
උපදේශ	63	කල්පය	62
උපධි	96	කල්පස්ථායී	187
උපයෝගී	37	කල්‍යාණී	82
උපවත්තන	64, 141	කාකදන්ත	155
උපවාන	129	කාමදේව	152
උපසපන්	54	කාමාවචර	42
උපසම්පන්නයා	52	කාලක්‍රියාව	38
උපාදනස්කන්ධය	167	කාලාරෝචනය	105
උපාධ්‍යාය	52	කාවන්තිස්ස	78
උභතෝසංඝයා	40, 106	කාශ්‍යප	98, 113

කැත්කුලය	53	වතුර්දගබුද්ධඥානය	18
කැළණි	82	වතුර්යෝනිපරිච්ඡේදඤාණය	18
කිකි	113	වතුර්වෛශාරද්‍යඥාන	18, 20, 166
කිරිපිඬු පූජාව	23	වතුස්සත්‍ය	17
කුටිය	119, 178	වම්පා	80
කුරුවණුවා	213	වාතුර්මහාරාජිකය	100
කුලසරය	80	වාරිකාව	179
කුසිනාරා	64	චිත්තය	71
කුටාගාරශාලාව	63, 171	චිත්තප්‍රසාදය	47
කේකුමාලා	18	චිරස්ථිතිය	63
කේශධාතු	79	චුන්ද	63
කොඩි පූජාව	23	චූඩාමණි	90
කොසොල්	56, 127	චූලෝදර	83
කෝසාතකි	89	චේතනාත්‍රය	104
කල්ලේ දහය	96	චේතිය	58, 63
කල්ලේමල	21	චෛත්‍යය	57, 58, 63, 76
කම්පානිවාදී	74	චෛත්‍ය වන්දනා	24
කම්මණ්ණව	51	චෝචපාන	123
කම්මරාහාරය	24	ඡටාව	75
කම්මුදානුකම්මුදක	68	ඡන සංග්‍රහය	55
බදිරංගාර	18	ඡම්බුක	18
බන්ධ පරිත්ත	181	ඡම්බුගාම	63
බාද්‍ය	64	ඡම්බුපාන	123
බුද්දක ජිනපඤ්ජරය	197	ඡයමහාබෝධි	81
ගතපච්චිවාගතවත	146	ඡල නන්දන	198, 207
ගදකිළිය	112	ඡීන	23
ගම්බාරදෙව්	34	ඡීනපඤ්ජරය	190, 217
ගය	101, 212	ඡීනෝන්ද	28
ගිනිගානාදණ්ඩ	81	ඡීවමාන	41
ගිනි පිරිත	201	ඡේත	97
ගිලන්පස පූජාව	21, 123	ඡේතවන	56, 179
ගුණසම්පත්තිය	49	ඡීවර පිරිත	186
ගුරුමුණ්ඩිය	61	ඤාණ විප්‍රසුක්ක	19, 43
ගුරුඵගෝමී	33	ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ක	19, 43
ගෘහපති	53	නව පඤ්චක	145
ගෙඩිය	179	නටාගත	65, 171
ගොරද	213	නපස්සු	79
ගෞතම	46, 206	නචිතිසා	121
ශ්‍රීවා ධාතුව	79	නාම්බුලය	22
චක්‍රවර්ති	67, 99, 130	නිරෝකුඩ්ඪ	18
චන්ද්‍රාර්ය සත්‍යය	25	නිසරණ යන්ත්‍රය	205
චතුර්ථධ්‍යානය	69	නිස්සදත්ත	135

නිස්සමහාරාම	78	ධර්මවිනය	68
නිර්ථක	78, 156	ධර්මාභිසමය	173
කුම්භ වෛත්‍යය	76	ධර්මාශෝක	78
කුචරලා	206	ධාතු වෛත්‍යය	24, 78
කුෂ්ණිම්භාවය	96	ධාතු වංශය	78
තෙරුවන්	47	ධාරණ පිරිත	235
ත්‍රිභේතුක	43, 144	ධූපදනය	119
දක්ෂිණෝදක	227	ධූපදයක	119
දශ පාරමී	17	ධ්‍යානලාභී	53
දශබල ඤාණය	18	ධවජය	23
දශශීලය	143	නර්මද	82
දහමුසෝ	81, 84	නවගුණ යන්ත්‍රය	184, 204
දළද	77	නවලෝකෝත්තර ධර්මය	141
දනය	101	නානාසංවාසක	54
දරුවීරිය	67, 145	නාරද	90
දහත් පූජාව	22	නාලාගිරි	202
දෑගල	203	නික්ලේශී	91
දිවාකර	152	නිගණ්ඨනාට්ටුත්ත	170
දිවාගුභාව	82	නිබ්බිදනුපස්සනාඤාණය	168
දිවාචිතරණය	83	නිමන්ත්‍රණය	52, 93, 124
දීඝවාපි	79, 82	නිරෝධය	69, 83
දීර්ඝායුෂ්ක	74	නිර්ධනය	97
දුකුලා	54	නිසීදනය	80
දුර්ගතිය	46	නිරෝග	235
දුර්මත	152	නිවරණ	169
දෘෂ්ටි	50	නෙළුම් මල් පූජාව	22
දෙවිදත්	202	නෙරඤ්ජරා	81
දේවේන්ද්‍ර	26, 130	නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන	69
දේවෝරෝහණ	18	නෙතර්යානික	91, 168
දෙවඥ	231	පකුධකච්චායන	170
ද්‍රෝණ	74	පජාපති	185
ද්විගුණ	172	පඤ්චගතිපරිච්ඡේදඥාන	18
ද්විභේතුක	43	පඤ්චගතිය	149
ධජග්ග පිරිත	184	පඤ්චදීපිකා	117
ධනපාල	18	පඤ්චබල	167
ධර්මකථික	53, 147	පඤ්ච ශීලය	147
ධර්මකීර්ති	151	පණ්ඩා	214
ධර්මවක්ෂ්‍රය	21	පණ්ඩකයා	54
ධර්ම වෛත්‍යය	59	පතාකා	108
ධර්ම රත්නය	19	පදවෛත්‍ය	82
ධර්ම රාජ	23, 25	පරංගි	133
		පරනිර්මිත වශවර්ති	100

පරමායුෂ	60	ප්‍රතිලෝම	69
පරිදේව	99	ප්‍රතිසංස්කරණය	140
පරිනිර්වාණය	60	ප්‍රතිසම්හිද්‍රඥානය	18
පරෝපදේශ	160	ප්‍රත්‍යන්තය	178
පර්යංකය	73	ප්‍රදක්මිණා	72, 109
පසඟ	36	ප්‍රපඤ්ච	99, 151
පසඟුල්	213	ප්‍රසන්න	90
පසුවස	179	ප්‍රසාදය	101
පසේනදී	36, 145	ප්‍රසුත	187
පස්මරු	17, 81	ප්‍රස්තාර	203
පහන් පූජාව	20, 116	ප්‍රභාණය	51, 151
පාංසුකුල	87, 107	ප්‍රාචීන	71, 136
පාරිභෝගික	27, 56	ප්‍රාතිහාර්ය	57, 118, 187
පාරිවාසික	54	ප්‍රාර්ථනා ගාථා	33
පාචා	71	ප්‍රාර්ථනාව	144
පැදකුණු	40	ප්‍රේත	200
පැන් පිදීම	119	ඵරුසක පාන	123
පැන් පූජාව	21	ඵ්‍රස්සදේව	134
පිටකත්‍රය	131	බක	162
පින්දීම	30	බණවර	74
පිරිත්	172	බන්ධන	200
පිරිවෙස්	54	බල	63
පිළිසරණ	56	බාහිය	67
පුංගව	130	බිම්සර	171
පුණ්‍යක්ෂේත්‍රය	121, 128, 157	බුදුගොස්	39, 149
පුණ්‍යස්කන්ධය	19	බුද්ධ	42, 154
පුරුෂ යුග්ම	156	බුද්ධකාරක ධර්ම	161
පූජා	101	බුද්ධඥානය	158
පූජාසනය	204	බුද්ධචර්ම	123
පූරණ කාශ්‍යප	170	බුද්ධ පූජාව	40
පූර්ව චේතනා	104	බුරුම	79, 105, 189
පූර්ව භාග ප්‍රතිපදව	141	බොජ්ඣංග පිරිත	190
පෘථග්ජනයා	48, 52, 67	බෝධි	81
පෙරවස	179	බෝධිගාහය	85
පෙරහැර	171	බෝධිදැම	166
ප්‍රවණ්ඩයා	162	බෝධි පූජාව	27, 230
ප්‍රණිත	22, 64, 86	බෝධි රාජයා	27
ප්‍රතිග්‍රාහක	49, 102, 103	බෝධි චන්දනා	233
ප්‍රතිජග්ගන	85	බෝධි සත්ත්ව	51
ප්‍රතිඥා	170	බෝධ්‍යංග	63, 191
ප්‍රතිපත්ති	141	බ්‍රහ්ම දණ්ඩ	68
ප්‍රතිමා	58	බ්‍රහ්මස්ථර	18

බ්‍රහ්මේන්ද	29	මහාස්ථාන	83
භගවා	154	මහියංගණ	79, 82
භංගානුපස්සනා	168	මහේශාසා	172
භද්‍රකල්පය	113	මහෝසය	25
භයතුපට්ඨානඥානය	168	මහෝදර	83
භවය	147	මාතෘ ගර්භය	100
භවාන්තරය	133	මානන	54
භස්ත්‍රා	71	මානන්ත	54
භාග්‍යවත්	18	මාරයා	62, 134
භෝග	63	මිණිපළඟ	83
මකුටබන්ධන	71, 73	මිටීලා	80
මක්ඛලිගෝසාල	170	මිසදිටුවා	50
මගධ	73	මිහිඳු	77
මඤ්ජේරික	79	මිලිඳු	137
මට්ටකුණ්ඩලී	91	මුගලන්	38
මණිඤ්ඤික	82	මුඤ්චනචේතනාව	104
මත්සාරාජපිරිත	189	මුඤ්චිතුකමානා	168
මධුපාන	123	මුතියංගණ	82
මනුජේන්ද්‍ර	29	මුදලාලී	123
මනෝභාවනීය	65	මුද්දිකපාන	123
මනෝවන්දනාව	36	මුනීන්ද්‍ර	29
මනෝසීලා	111	මූලායපටිකස්සන	54
මන්ත්‍රය	182	මෛත්‍රී සූත්‍රය	177
මලිය මහාදේව	115	මෝක්ෂ මාර්ගය	44
මල්කරු	112	මෝසරාජ	46
මල්පූජාව	21	මෝවපාන	123
මල්ල	64, 68	මෝර පරිත්තය	183
මල්ලිකා	126	මෝරිය	76
මල්වර	206	යන්ත්‍ර දෘෂ්ටිය	204
මහකසුප්	71	යන්ත්‍ර පලිජපු	204
මහපිරිත	187	යන්ත්‍ර ප්‍රාණ	204
මහකච්චායන	48	යන්ත්‍රය	184
මහාකාරුණික	17, 23	යන්ත්‍ර විද්‍යා	190
මහාකාශ්‍යප	48	යපට	108
මහාකොට්ඨිත	48	යමක	64
මහාගුණ	153	යමක ප්‍රාතිහාර්ය	18
මහානිසංස	47	යාගු	128
මහාපුරුෂලක්ෂණ	20	යෝගාවචරයා	94, 160
මහා පුජාපති ගෝතමී	103	යෝනක	135
මහාබෝධිය	56	රක්	213
මහාමංගල ගාථා	195	රජගහ	37, 78, 92
මහාවක්තනිය	124	රතන සූත්‍ර ධර්මය	172